

SERXWEBÛN

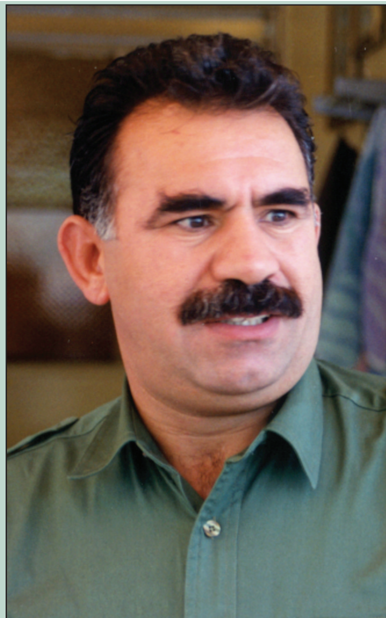
JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 25 / Sayı: 291 / Mart 2006

İradesine sahip çıkan halk özgürlüğünü bugünden kazanmıştır

NEWROZ İSYANLARI ZAFERİN KANITLANMASIDIR

ABDULLAH ÖCALAN

Kürdistan halkının geleneksel bayramı olduğu kadar, çağdaş anlamda kendi ulusal kimliğini geçmiş tüm yıllardan daha fazla açığa çıkararak, kendi halk savaşımını sağlam temellerde ve bir daha yenilmemecesine yaşayarak ulaştığı bu yeni yıl Newroz tarihini göz önüne getirdiğimizde, 2602 miladi, 1990 yılı bir anlamda partimizin de başta Nusaybin ve Cizre halk isyanı olmak üzere, tüm ülkede ulusal kimliğe ve özgürlüğe dönüş hamlesini daha da ileri bir düzeye taşırarak karşılaması gerçek bir kutlama anlamına geliyor. Yeni şeyler derken, esas olarak mücadelede ulaştığımız yeniliği anlamalıyız. Bir yandan partili militanların şehadeti, diğer yandan halkımızın kanlı isyanı Newroz'un nasıl karşılanması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu temelde mücadelenin vardığı düzey gerçek bir umut kaynağı, yaşamın vazgeçilmez yeni bir şeklidir. Bu da ister düşmandan kaynaklansın, isterse de iç engellerden kaynaklansın, bir daha önü kesilmez bir kurtuluş akımı haline gelme, dönülmez bir kurtuluş yolunda yürüyüşün içinde olmak demektir. Kendimizi değiştirmek için duyulan sorumlulukla düşüncemizi zorlayarak, çabalarımızı bitmez tükenmez kılarak bu temelde nasıl kazanılır? Sorusuna bir cevap vermek istedik. Ortaya çıkan gelişmeler hem büyük bir çabanın sonucu hem de büyük bir yılın başlangıcı anlamına geliyor. Halklar zor dönemleri yaşadıklarında ki, bu halk Kürdistan halkı ise, bir kader gibi gittikçe tükenen ve adına yaşam, yabancı işgal, hatta sömürgecilik bile denilmeyecek, bundan da öteye eşine ender rastlanan bir tükeniş sürecinde ise, burada düşünce ve davranış üretmek insanın temel özelliklerine sahip çıkmanın vazgeçilmez bir gereğidir.

devamı 16'da

İçindekiler

KÜRT HALKI DEMOKRATİK KONFEDERALİZM BAYRAĞI ALTINDA ÖZGÜR VE DEMOKRATİK YAŞAMINI KURACAKTIR

Koma Komalên Kurdistan Yürütme Konseyi Başkanlığı

Halkımız 2006 Newrozu'nda çifte bayramı birlikte yaşıyor ve kutluyor. Bir yandan Kürt yeni yılının başlangıcı olan diriliş ve özgürlük bayramımız Newroz'u kutlarken, diğer yandan da Koma Komalên Kurdistan'ın ilanının birinci yıldönümünde, özgür ve demokratik yaşamın örgütsel sistemi olan demokratik konfederalizm bayramını kutluyor.

Biz de böyle büyük ve anlamlı bir günde, tüm halkımızın ve devrimci demokratik insanlığın Newroz ve konfederalizm bayramlarını içten kutluyor, yeni yılın herkes için; hem halkımız hem de demokratik insanlık açısından barış, özgürlük ve demokrasi getirmesini diliyoruz.

Değerli halkımız

Önder Apo, 2005 Newrozu'nda KKK'yi, yani Kürdistan Demokratik Konfederalizmi'ni ilan ederken, bunun Kürt halkı ve insanlığa son büyük armağanı olduğunu ifade etti. Madem ki demokratik konfederalizmi Önder Apo böyle değerlendirdi; o zaman biz de bu en değerli armağana anlamına uygun bir biçimde sahip çıkma gücünü göstermeli, onun anlamına uygun bir yaşamı özgür ve demokratik temellerde kurarak, bu büyük armağanı yaşatmasını bilmeliyiz.

Önder Apo, bundan 21 yıl önce, yani 1985 Newrozu'nda ERNK'yi ilan ederken de, *"Halkımız bundan sonra cephe bayrağı altında birleşecek, örgütlenecek ve cephe silahı ile savaşarak kazanacaktır"* demişti. ERNK'nin ilanından tam 20 yıl sonra, 2005 Newrozu'nda KKK'yi ilan ederken de bunun Kürt halkının özgür ve demokratik duruşu, örgütlülüğü, kimliği ve yaşamı olduğunu ifade edip, başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm yiğit, cefakar, emekçi Kürdistan halkını KKK bayrağı altında birleşmeye, örgütlenmeye, özgür ve demokratik yaşamı böyle bir yüce bayrak altında kurmaya çağırdı.

Hepimiz iyi biliyoruz ki ERNK'nin ilanı, PKK'nin kuruluşu, büyük zindan direnişçiliği ve şanlı 15 Ağustos Atılımı üzerinde gerçekleşmiştir. ERNK dayandığı bu temellere layık bir silah olmayı, 20 yıllık süre içerisinde halkımızı özgür ve demokratik yaşama doğru yürüterek gerçekleştirdi. Dayandığı temellere uygun olarak, halkı birleşik, örgütlü, bu temelde özgür ve demokratik bir yaşama yürüyen bir halk haline getirmenin bayrağı olabildi. Çok iyi biliniyor ki, cephe bayrağı altında halkımız tarihsel önemde olan büyük gelişmeler yarattı. Çok zorlu bir gerilla savaşı verdi. Ulusal diriliş devrimini gerçekleştirdi. Kürt bireyinin ve halkının özgür ve iradeli doğuşunu ifade eden büyük serhildan hareketini başta Kuzey Kürdistan olmak üzere, yurtdışında ve Kürdistan'ın diğer parçalarında belli düzeyde geliştirmeyi bildi. Bu temelde Kürt demokratik uluslaşması gelişti. Demokratik temellerde yeni Kürt birliği ve halkı ortaya çıktı. Demokratik Kürt ulusal ruhu, bilinci, iradesi, örgütlülüğü oluştu. Bütün bunların bileşkesi olarak ve hepsinin yaratılmasına öncülük eden, yönlendiren güç düzeyinde Önderlik gerçekleşmesi yaşandı. Tarihsel olarak katliamlarla önderlikleri ezilen ve örgütlülüğü dağıtılan Kürt halkı, cephe bayrağı altında yürüttüğü kahramanca mücadele ile büyük bir önderliksel gelişmeyi, bu temelde özgür bir halk olarak yeniden doğuşu ve örgütlülüğü yaşadı. Böyle bir bayrak altında ve mücadele içerisinde Kürt halkı adeta yeniden yaratıldı. Özgür temellerde yeniden dirilişi ve doğuşu yaşadı. Özgürlüğe tutkulu, özgürlük için mücadele eden, özgür yaşamdan başkasını tanımayan, özgürlüğün gerektirdiği bedeli ödemenin büyük cesaret ve fedakarlığına ulaşan, halklara heyecan, coşku ve umut yayan bir halk haline geldi. Elbette bunlar büyük gelişmeler, tarihsel olaylardır. Etkisi önümüzdeki yüzyıllara yayılacak düzeyde gelişmelerdir. Tarihseldir ve kalıcıdır.

Değerli halkımız

Özgürlük Hareketi ve halk olarak son bir yıldır da KKK bayrağı altında yürüyoruz. Kadın erkek, genç ihtiyar yediden yetmişe tüm Kürt halkı, 21 ışınlı Kürt güneşinin bağrına yerleşmiş kızıl yıldızlı yeşil bayrağı taşıyor. Böyle bir bayrak altında birleşiyor, toplanıyor, örgütleniyor, özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürütüyor. Özgür ve örgütlü geleceğini böyle bir bayrak altında, bu büyük tarihsel sistem içinde yaratmaya çalışıyor. Çok iyi biliyoruz ki KKK'nin ilanı, PKK, ERNK, ARGK'nin yürüttüğü kahramanca mücadelenin büyük tarihsel birikimi üzerinde gerçekleşti. PKK'nin büyük fedai ruhu ve çizgisi, ARGK'nin kahramanlığı, ERNK'nin ise dürüstlüğü, samimiyeti, toparlayıcı, birleştirici karakteri KKK sisteminde bütünleşti. Böylece KKK sistemi, üzerinde yükseldiği temel değerlere, Önderlik gerçeğimize, yine yüce şehitler gerçeğimize, halkımızın özgür kimliği olan örgütsel gerçeğimize uygun olarak şekillenmiş ve bizleri yeni özgür yarınlara yürütme gücüne ulaşmıştır.

Değerli halkımız

Son bir yılda KKK bayrağı altında yapılanları doğru ve yeterli anlamak, bilince çıkarmak asla küçümsememek ya da görmezden gelmemek gerekiyor. Çünkü gerçekten de en zor koşullarda, hareketimizin tarihsel geçmişine uygun bir biçimde büyük bir mücadele yılı yaşanmıştır. Geride bıraktığımız Newroz yılı, gerçekten de hareketimiz ve halkımız açısından her alanda kahramanlıklarla süren, dopdolu geçen, tarihsel gelişmeler yaratan büyük bir mücadele yılı olmuştur.

Çok iyi biliyoruz ki, her alandan gelen ve uluslararası komplo düzeyinde sürdürülen, örgütsel, siyasi, ideolojik, askeri, psikolojik her bakımdan imhayı ifade eden ve başta Önder Apo olmak üzer gerillaya, tüm hareketimize ve halkımıza karşı yöneltilen bu ağır saldırı karşısında, tarihsel geçmişimize uygun bir biçimde yine yiğitçe direnmesini bildik. Yine gerilla, tarihsel geçmişine uygun bir tarzda kahramanca direnişin öncülüğünü yaptı. Her alanda ideolojik, örgütsel mücadele yürüttük. Başta gençler ve kadınlar olmak üzere yediden yetmişe tüm halkımız Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında sürekli ayakta oldu, serhildana kalktı. Önder Apo'yu ve özgür geleceğini sahiplendi. *"Önder Apo'ya Özgürlük, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm"* şiarıyla gece gündüz demeden, 24 saat serhildan halinde yaşadı. Yine örgütsel bakımdan KKK sistemini ortaya çıkartabilmek için büyük çalışmalar yaptık. Önder Apo'nun *'Ben sistemi ilan ediyorum, sizler de katılın'* tanımlamasına uygun olarak, demokratik konfederalizmin en yüksek idare gücü olarak KKK sisteminin nasıl oluşacağına dair, Kürt halkının özgür yaşamının ilkelerini içeren ve ilk anayasası olan Sözleşmeyi ortaya çıkardı.

KKK sisteminin ideolojik öncülüğü olarak, kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı, PKK'nin demokratik toplum paradigması temelinde yeniden inşası gerçekleşti. Nasıl ki geçmişte halkımızın ulusal demokratik çizgideki cephe hareketine PKK biçimindeki partileşme öncülük ettiyse, şimdi de KKK sistemine ideolojik doğrultu veren, kadro çizgisini oluşturan, dolayısıyla sistemin ideolojik öncülüğünü ifade eden yeni PKK'nin yaratılması gerçekleşti.

Bütün bu ideolojik örgütsel, siyasal mücadelenin üzerinde yükseldiği meşru savunma alanını sağlam tutan, direnişi her bakımdan örgütleyip geliştiren Halk Savunma Güçleri'nin yeni paradigma temelinde kendisini yeniden örgütleyip yapılandırması ortaya çıktı. Bütün bunları gerçekleştiren kongreler ve konferanslar yaptık. HPG konferansı ile sistem gereklerine göre kendisini yeniden yapılandırıp sistemin meşru savunma alanını örgütlülüğe kavuşturdu.

PKK, Mart sonunda yaptığı kongresiyle sistemin ideolojik öncülüğü olarak kendisinin yeniden inşasını gerçekleştirdi.

Kadın hareketi yaptığı kongre ile KJB'nin ilanını ortaya çıkardı. Bütün kadın hareketinin PAJK öncülüğünde, KJB sistemi içinde demokratik konfederalizm yapısına kavuşarak KKK sisteminin en temel örgütlü öncü gücü haline gelmesini sağladı.

Yine Gençlik hareketimiz yaptığımız kongre ile, Komalên Ciwan örgütlülüğünü her alandaki Kürt gençliğinin konfederalizm ilkeleri temelinde örgütlenmesini sağlamak üzere KKK sisteminin temel örgütlü güçlerinden biri haline getirmeyi başardı.

Önder Apo'nun KKK ilanına PKK, KONGRA GEL, HPG, KJB, Komalên Ciwan, kendilerini yeni paradigma temelinde yeniden yapılandırarak kattılar. Önderliğin kaldırdığı demokratik konfederalizm bayrağı altında toplanıp birleştiler. KONGRA GEL'in hazırladığı KKK Sözleşmesi'nin ilkelerine göre bir örgütsel sistem kazandılar. Bunlara Kürdistan parçalarında ve yurtdışında yürütülen örgütsel çalışmalarımız eklendi. Parça örgütlerimiz de kongre ya da konferanslar düzenlediler.

Kuzey'de birçok kurum ve örgüt yaptığı temel toplantılarla kendisini KKK sisteminin gereklerine göre yeniden yapılandırıp sistemin bir parçası haline getirmeye çalıştı. Yetersizlikleri aşarak, sistemin Kuzey'deki örgütlülüğünün yaratılmasını sağlamaya çalıştı.

Doğu'da PJAK, yaptığı kongre ile kendini KKK sisteminin Doğu Kürdistan'daki örgütsel yapısı haline getirdi.

Güney'de, PÇDK ve diğer kurumlarımız yaptıkları büyük toplantılarla sisteme uyumlu ve bütünlüklü hale gelme çabası içinde oldular.

Batı Kürdistan'da PYD, gerçekleştirdiği kongre ile KKK sisteminin Batı Kürdistan'daki örgütlülüğü olarak, yeniden yapılanmaya ve sistem kazanmaya çalıştı.

Yine Avrupa'da ve BDT alanındaki kurum ve örgütler de yaptıkları bağlayıcı toplantılarla kendilerini sistemin parçası haline getirdiler.

Temel bazı çalışma alanlarında da benzer örgütsel adımlar attık. Basın yayın alanında, YRD örgütlülüğü III. Konferansı'nı gerçekleştirerek, tüm basın yayın alanının KKK sisteminin ilkelerine göre kendini yapılandırıp çalışır hale gelmesini sağladı.

Kültür, sanat, edebiyat alanında, Tev Çand yaptığı III. Konferans ile kendisini sistemin bir parçası olarak yeniden yapılandırmaya çalıştı.

Benzer biçimde birçok çalışma alanında da büyük toplantılar yapıldı. Genel Kurul'dan hemen sonra gerçekleştirilen ve ilk defa yaptığımız Özgür Yurttaş Konferansı, KKK sisteminin tabanda, yani köyde, sokakta, mahallede, okulda, işyerinde, toplum olarak insanların bir araya gelip yaşadığı her yerde nasıl örgütleneceğini, komün ya da ocak örgütlülüğünün hangi ilkeler temelinde, neleri hedefleyerek ve nasıl bir işleyişi esas alarak gerçekleşeceğini ortaya çıkarmaya çalıştı.

Yurtsever halkımız

Hareket olarak, KKK sisteminin birinci yılını bir yandan demokratik direnişi uluslararası komplonun vahşi imha amaçlı saldırılarına karşı büyük bir direniş ile geçirirken, diğer yandan da demokratik konfederalizm sisteminin örgütlendirilmesi için çok büyük örgütsel çalışmalar yaptık. Yıl boyunca hareketimiz sürekli toplantı halinde oldu. Hareketimizin tarihinde gerçekleşen en kapsamlı toplantılar sürecini yaşadık. Toplum yaşamının hemen her alanına dair kongre ya da konferanslar yaptık. Böylece KKK sisteminin felsefesini, ideolojisini kavramaya, özümsemeye çalışırken, aynı zamanda bu doğrultuya uygun bir biçimde gerekli siyasi programı ortaya çıkartmaya, yeni strateji ve taktikleri özümsemeye, bunların gerektirdiği kurum, kuruluş ve örgütleri yaratmaya çalıştık. En kapsamlı örgütsel adımları attık. Kurum, kuruluş ve örgütlenme alanında tüm halkı içine alacak ve demokratik ilkelerle işleyecek bir örgütsel sistemin ilkelerini ve çerçevesini kesinlikle ortaya çıkardık. Bunlar öyle basit çalışmalar değildir. Önemsiz görülemezler. Gelip geçici olarak ele alınamazlar. Bunlar büyük çalışmalardı. Ciddi adımlardı. Halkın özgür ve demokratik geleceğini yaratacak temel ilkelerin, kurum, kuruluş ve örgütlerin yaratılması anlamına geliyordu. Eğer içi doldurulursa ve oluşturulan iskelet halk örgütlenmesi ile tamamlanırsa, Kürt halkının özgür ve demokratik örgütlülüğünün en ileri düzeyde gerçekleşeceği, bu temelde halkın geleceğe daha emin, iradeli, özgürlük tutkusuyla dolu ve başarılı bir biçimde, yere daha sağlam basarak yürüyeceği kesindir.

Değerli halkımız

KKK bayrağı altında son bir yılda hareket ve halk olarak gerçekten çok büyük ve önemli işler yaptık. Özgürlük mücadelemizi her alanda ve her düzeyde kahramanlık çizgisine uygun bir biçimde geliştirdiğimiz gibi, siz halkımızın bulunduğu

"KKK'nin ilanı, PKK, ERNK, ARGK'nin yürüttüğü kahramanca mücadelenin büyük tarihsel birikimi üzerinde gerçekleşti. PKK'nin büyük fedai ruhu ve çizgisi, ARGK'nin kahramanlığı, ERNK'nin ise dürüstlüğü, samimiyeti, toparlayıcı, birleştirici karakteri KKK sisteminde bütünleşti. Böylece KKK sistemi, üzerinde yükseldiği temel değerlere, Önderlik gerçeğimize yine yüce şehitler gerçeğimize, halkımızın özgür kimliği olan örgütsel gerçeğimize uygun olarak şekillenmiş ve bizleri yeni özgür yarınlara yürütme gücüne ulaşmıştır"

her alanda da demokratik konfederalizmi inşa çalışmalarını, yani demokratik halk örgütlülüğü çalışmalarımızı etkili bir biçimde yürüttük. En azından tüm halkı içine alacak bir örgüt sel çerçeveyi ortaya çıkardık. Demokratik konfederalizmin ilke ve iskeletini bu düzeyde oluşturduk. Bütün bu çalışmalar yorucu da olsa, gerçekten önemli adımlar attık, mesafe kaydettik ve başarılar da elde ettik. Dolayısıyla tüm bunların sonunda Önder Apo'nun *'Herne ser kar'* direktifine uygun bir biçimde çalışacak, kendimizi pratikleştirme anlamında seferber olacak hale geldik.

Bu temelde diyoruz ki, bir yandan demokratik direniş mücadelemizi her alanda geliştirirken, diğer yandan demokratik konfederalizmin örgütlenmesini de ortaya çıkartılan mevcut örgütsel çerçeve dahilinde Kürdistan'ın tüm parçalarında ve yurtdışında, halkın bulunduğu ve yaşadığı her yere yayacak şekilde bir çalışma yürütelim. Yani tabana yönelelim. Taban örgütlülüğünü geliştirelim. Kitleleri yaşadığı yerlerde ve yaşam koşullarının özgünlüğünü dikkate alan temelde örgütlü hale getirelim. Demokratik konfederalizmin ilkelerine uygun olarak, Sözleşmenin gereklerini yerine getirecek şekilde tüm kesimlerden halkı örgütlü kılalım.

Siz değerli halkımız

Şunu iyi bilmelisiniz ki, KKK sisteminin oluşturulması yönünde sağlam adımlar atılmıştır. KKK sisteminin dayandığı felsefe ve ideoloji bilimsel ve köklüdür. Yine sistemin teorik temelleri Önder Apo tarafından çok kapsamlı bir biçimde çözümlenmiştir. Bunları siyasi program haline getirme, bu siyasi programı hayata geçirecek strateji ve taktikleri oluşturma, yani örgüt ve eylem biçimlerini yaratmada da önemli bir düşünce açıklığı yakalanmıştır. Bir yıllık pratik içerisinde yapılan deneyimler ortaya önemli bir tecrübeyi çıkarmıştır. Şimdi bunlara dayanarak ikinci yılı boydan boya bir taban örgütlenmesi haline getirelim diyoruz. Bu sadece bir dilek değil, ortaya çıkan birikimleri hayata geçirmenin de tek yoludur. Bu anlamda demokratik konfederalizmin kuruluş adımları sağlam atılmıştır. KKK sistemi sağlam ilkeler temelinde oluşturulmuştur. KKK bayrağı yüce bir bayraktır. On binlerce şehidin kanı ile sulanmıştır. En zor koşullarda insan emeğinin sonsuz yaratıcılığına dayalı olarak sağlanan büyük birikimler üzerinde yükselmektedir. Dolayısıyla KKK bayrağı sonuna kadar güven duyulabilecek, halkı özgür ve demokratik temellerde örgütleyip yaşatabilecek düzeyde sağlam, ilerici ve devrimci bir bayraktır. Tümüyle demokratik ilkelerle donanmış bir bayraktır. KKK sistemi sağlam bir sistemdir. KKK ilkeleri demokratiktir, katılımcıdır. Herkese yer vermeyi sağlayacak düzeyde geniş ilkelerdir.

KKK'nin hedefleri ve amaçları büyük ve yüce amaçlardır. Özgürlük, eşitlik, demokrasi, adalet, paylaşım gibi, insanlığın doğal komünal toplumdan bu yana gelen, tarihsel olarak ulaşmak istediği yüce amaçları gerçekleştirmeye bağlıdır. Bunları sadece bir ütopya olarak da ele almamaktadır. Tam tersine, günlük insan ve toplum yaşamında gerçekleştirilebilir görmektedir. Önder Apo'nun çizgisi özgürlük, eşitlik ve demokrasi ilkelerinin bireyde, örgütte, toplumda günü gününe yaşanmasını sağlayan bir çizgidir.

Bu bakımdan diyoruz ki, temel kurum, kuruluş ve örgütleri oluşturulmuş olan KKK sistemi halk tabanına yayılabilir. Başta gençler, kadınlar, emekçiler olmak üzere tüm halkımız böyle bir sistem içerisinde örgütlenebilir. Sistem içerisinde yer alacak kurum, kuruluş ve örgütler de bir araya getirilip birleştirilebilir.

Bunun için ne gereklidir? Bu noktada gerekli olan, Önder Apo'nun 'Herne ser kar' direktifine uygun hareket etmektir. Yani çalışmak, çalışmak yine çalışmaktır. Kendini sonsuz derecede pratikleştirmektir. Tüm kadrolar olarak; kurum, kuruluş ve örgütler olarak; yurtseverler, demokratlar, sempatizanlar olarak, halkın kendisi olarak 'Ben bilmem, anlamam, benim işim değildir' demeden, herkes gücü oranında el birliği ederek seferberlik düzeyinde pratik, örgütsel çalışma yapmalıdır. Bir kurumlaşma olarak KKK sisteminin halk örgütü haline getirilmesi, ancak halk içerisinde böyle bir çalışma yürütmekle mümkündür. Dolayısıyla KONGRA GEL'den komüne kadar, halk meclisleri ve özgür yurttaş meclisleri biçiminde tüm Kürdistan parçalarında ve yurtdışında, halkımızın yaşadığı her yerde halkın demokratik karar organlarının, yani meclislerinin yaratılması, böylece kongre rejiminin yukarıdan aşağıya, genelden en küçük yerleşim birimine kadar oturtularak işletilmesi gereklidir. Buna bağlı olarak elbette yasamanın ortaya çıkarttığı karar düzeyini demokratik ilkeler ve işleyiş temelinde örgütleyip pratikleştirecek, herkesi böyle bir pratiğe katacak yürütme organının; en üstte Yürütme Konseyimizden başlamak üzere parçalarda Demokratik, Ekolojik Toplum Koordinasyonları biçiminde geliştirilip şehirde, kasabada, köyde, en alt yerleşim birimlerinde demokratik yürütme organları, icra organları biçiminde komiteleşmesi veya bürolar oluşturarak şekillendirilmesi, böylece sadece karar alan değil, aldığı kararları toplum yaşamının ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel, meşru savunma gibi her alanda hayata geçirecek bir icra kurumlaşmasını ortaya çıkartmamız gerekiyor.

"Halk örgütlendirilir, kendi yaşamını kendi elleriyle kurarsa, buna katılırsa, o zaman halkın özgür demokratik yaşama ulaştığından ve geleceği güvence altına aldığından söz edilebilir. Bu da herkesin katılması demektir. 'Ben bilmiyorum, anlamıyorum, benim işim değildir, başkaları var, büyüklerimiz bunu yapar' demeden, yine başkasından, yanındakinden, kadrodan, örgütten beklemeden, Önderlikten beklemeden, herkesin büyük bir sorumluluk duygusu ve görev aşkıyla özgür ve demokratik yaşamı yaratmak için örgütlenme çalışmalarına katılması gerekir"

Tüm parçalarda ve yerleşim birimlerinde bunları yapabilmek için, kadın gücünün kendini demokratik konfederalizm ilkelerine göre, kadın konfederalizmi biçiminde örgütleyip kurumlaştırması, gençliğin kendi konfederal örgütlülüğünü geliştirmesi, yine her alanda gerekli kurumların, kuruluşların, örgütlerin ortaya çıkartılması; dernekler, sendikalar, vakıflar biçiminde sosyal kurumlaşmaların; partiler, birlikler biçiminde siyasi kurumlaşmaların, yine kültür, sanat, propaganda, ajitasyon kurumlaşmalarının, örgütlenmelerinin her alanda ve her düzeyde geliştirilmesi gereklidir.

Yurtsever halkımız

KKK bayrağı altında yaşadığımız son bir yılda, sistemin örgütlenmesi bakımından önemli adımlar atmış olsak da bunların daha birer başlangıç adımı olduğu, siz halkımızı örgütlemek için bir hazırlığı ifade ettiği açıktır. Aslında gerçekleşen kadın erkek, yediden yetmişe tüm emekçi Kürt halkını içinde örgütleyeceğimiz bir örgütsel iskelet yaratmak, sistem ortaya çıkartmaktır. Tabanda, halk içerisinde her türlü örgütlenme çalışmasını yapmak için gerekli olan hazırlıkları yürütmektir. Böyle bir hazırlık çalışması başarıyla yapılmıştır. Tüm Kürdistan halkını içine alacak bir örgütsel çerçeve oluşturulmuştur. Şimdi bunun içini doldurmamız gerekiyor. Bu anlamda örgütlenme çalışmasına; aslında halkı örgütlemek anlamında, taban örgütlemesi anlamında kitleye dayalı örgütler yaratma anlamında biraz da yeni başlıyoruz. Dolayısıyla görev yenidir. Bu anlamda Önderliğin 'Herne ser kar' direktifini, talimatını herkesin her alanda yerine getirmesi için, her türlü görev ve sorumluluk üstlenmesinin önü açıktır. Herkese görev ve sorumluluk düşüyor. Herkesin yapabileceği çok şey vardır. Yeter ki bunu anlayalım, görelim. Yeter ki böyle bir bilinçte ve anlayışta olalım. Kendi geleceğimizi kendi ellerimizle yaratmamız gerektiğini bilelim. Kendi özgür ve demokratik yaşamımızı ancak kendimizin kurabileceğine; kendi kaderimizin kendi çabalarımıza bağlı olduğuna inanalım.

Değerli halkımız

Bu husus çok büyük önem arz ediyor. Kuşkusuz özgürlük felsefesinin, düşüncesinin yaratılması gerekli, ancak yetmez. Yine özgür ve demokratik yaşamı içinde sağlayacağımız örgütsel sistemi ortaya çıkartmak, program, strateji ve taktikleri oluşturmak da çok önemlidir ve gereklidir. Ancak bunlar da yetmez. Bu özgürlük felsefesini özümseyen, özgürlük ilkelerine bağlanan, aynı şekilde özgür ve demokratik yaşamı ifade eden örgüt iskeletinin içini dolduracak bir örgüt çalışması yürütür hale gelmek çok önemlidir. Toplumun özgür ve demokratik yaşamı ancak bununla kurulur. Halk örgütlendirilir, kendi yaşamını kendi elleriyle kurarsa, buna katılırsa, ancak o zaman halkın özgür demokratik yaşama ulaştığından ve geleceği güvence altına aldığından söz edilebilir. Bu da herkesin katılması demektir. 'Ben bilmiyorum, anlamıyorum, benim işim değildir, başkaları var, büyüklerimiz bunu yapar' demeden, yine başkasından, yanındakinden, kadrodan, örgütten beklemeden, Önderlikten beklemeden, herkesin büyük bir sorumluluk duygusu ve görev aşkıyla özgür ve demokratik yaşamı yaratmak için örgütlenme çalışmalarına katılması gerekir. Bu anlamda ne örgütlerden, kadrolardan, başkasından bekleme hakkımız var ne de devletten bir şey bekleme durumumuz vardır. Başkasından beklemek, devletten kendi özgür yaşamını yaratacağı yönünde beklenti içerisinde olmak, tarih içerisinde egemen güçlerin baskı ve sömürü düzeyinde geliştirdikleri sistemin etkisine dayalı olarak ortaya çıkmış yanılgılardan başka bir şey değildir. Kendimizi bu yanılgılardan kurtarmalıyız. Devlet sistemi baskıdan, sömürüden zulümden başka bize ne verebilir? Devletin insanlara, halklara iliklerine kadar sömürmekten, her türlü özgür davranışını elinden almaktan başka verdiği bir şey var mıdır? Olmadığını beş altı bin yıllık hiyerarşik devletçi toplum tarihi çok net bir biçimde gösteriyor. Bu zulüm ve sömürü düzeninin insanları kötürümleştirmekten, zayıflatmaktan başka bir işe yaramadığı ortadadır.

Bu bakımdan nerede yaşarsa yaşasın yurtsever halkımızın bu devletçi sistemden herhangi bir beklentisi kesinlikle olmamalıdır. Benzer bir biçimde, 'Örgütümüz bilir, Önderlik bilir, kadrolar bilir, onlar bu işleri yaparlar' biçiminde görev ve sorumluluğu sadece örgüte, Önderliğe ve kadrolara yıkan bir tutum içerisinde de olunmaması gerekir. Elbette kadrolar, örgüt ve Önderlik kendi görevlerini yerine getirirler. Ancak bunun bir sınırı vardır. Devletin ise zulüm ve sömürüden başka insanlığa bir şey vermediği ortadadır. Demek ki geriye devletin zulmünü, sömürüsünü ortadan kaldırabilmek için, yine örgütümüzün, Önderliğin ve kadroların yürüttüğü çalışmaları her alanda halk içine yayıp, bir toplumsal demokrasi, halk demokrasisi haline getirebilmek için, her insanın kadın erkek, genç ihtiyar, çocuk herkesin üzerine düşen bir görev ve sorumluluk vardır. Bu görev ve sorumluluğun bilincine ulaşmalı, bunu görmeliyiz. Özgür ve demokratik geleceğin kendi ellerimizde olduğunu bilmeliyiz ve bu temelde de mümkün olduğu kadar Önderlik çizgisini anlamaya, özümsemeye çalışarak, örgüt gerçeğimizi öğrenerek, bulunduğumuz her yerde demokratik konfederalizmin ilkeleri temelinde kendimizi örgütleyip yaşatmak için yoğun bir çaba içerisine girmeliyiz. Herkes böyle bir çaba içerisine girerse, taban örgütlülüğü o zaman gelişir. Bunun için de elbette fedakarlık gerekiyor, kendini yenilemek gerekiyor; hiyerarşik devletçi toplum sisteminin insanda yarattığı kiri, pası, bencilliği, çıkarcılığı aşmak gerekiyor. Kendimizi doğal komünal toplumun demokratik değerleri temelinde, Apocu çizginin büyük ilkelerine dayalı olarak yenilemeyi, temizlemeyi, düzeltmeyi, toplumsal sorumluluğun bilincine ulaşmış bireyler haline getirmeyi başarmalıyız.

Herkes böyle yaparsa, böyle bir bilinç ve sorumlulukla davranırsa her yerde çok hızlı bir biçimde -örneğin önümüzdeki bir yıllık süre içerisinde- demokratik kurum ve örgütlenmeler gelişir. Demokratik konfederalizmin inşası ilerler. Herkes demokratik konfederalizm ilkelerine göre oluşmuş bir kurum ya da örgüt içerisinde yer alarak, özgürlük ve demokrasi mücadelesine katkı sunan, böyle bir toplum örgütlenmesine katılan, dolayısıyla özgür yaşamın içinde yer alan bir duruma gelebilir. Her köyde, sokakta, mahallede, şehirde Özgür Yurttaş Meclisleri ya da komünlere dayalı demokratik konfederalizmin örgütlü toplumsal yaşamı ortaya çıkabilir. Bunların hepsinin gerçekleşmesi sizlerin elindedir. Bizim elimizdedir. Milyonlar halinde, başta kadınlar ve gençler olmak üzere, halkımızın seferberlik düzeyinde örgütlenme çalışmasına katılımına bağlıdır. Bun sorumluluğunu duyması, bilincini edinmesi ve kendinde böyle bir katılımcılık ve fedakarlığı yaratmasıyla gerçekleşir.

Bunun için sınıflı, cinsiyetçi toplum sisteminin, yani bu devlet düzeninin ruhta, anlayışta, yaşamda bize verdiğini değiştirmemiz gerekiyor. Köşeyi dönme felsefesini, çıkarcılığı, bencillik felsefesini ve bireyciliği aşabilmeliyiz. Ortak çalışmayı, paylaşımcı olmayı, başkalarıyla birleşerek, örgütlenerek, kendi özgür demokratik yaşamımızı kendi elimizle yaratmayı becerebilmeliyiz. Bu mümkündür. Yeter ki devletçi sistemin verdiği anlayışları, özellikleri, yaşam kalıplarını aşabilelim. Bireyciliği, bencilliği, çıkarcılığı, başkalarının zayıflığı üzerinde yükselme arayışlarını bir yana bırakalım. Onun yerine birleştirici, bütünleştirici, örgütlenen, paylaşımcı, kolektif çalışma ve yaşamayı esas alan bir anlayışı edinelim ve böyle bir yaşamı, doğru insan yaşamı olarak benimseyelim. Bu gerçekleştiği zaman, düzelme ve bu temelde demokratik halk örgütlülüğü kesinlikle gelişir. Böyle olursa da her yerde, komün, ocak düzenini örgütleyebiliriz. Özgür yurttaş sistemini geliştirebiliriz.

Bir köyde, bir mahallede, bir sokakta, okulda ya da işyerinde komün düzenini örgütlemek zor mudur? Kuşkusuz zor değildir, ancak hiyerarşik devletçi sistemin verdiği anlayışlarla bu olmaz. Çünkü o anlayışlar demokratik komünal yaşama aykırı ve terstir. İnsanın demokratik komünal özelliklerini yok etmek, onları böyle bir yaşamdan uzaklaştırmak için devletçi sistemin bireyci, çıkarcı, bencil yaşam ilkeleri ortaya çıkartılmıştır. Bu nedenle kendimizi devletçi sistemin -ki devletçi sistem Kürt halkını inkar ve imha etmekten başka bu bir şey öngörmüyor- bütün özelliklerinden adım adım uzaklaştırmalıyız. Onun yerine doğal komünal toplum değerlerine dönmeliyiz. Ve demokratik özgürlükçü, eşitlikçi, paylaşımcı toplum, yaşam ilkelerini edinmeliyiz. Biraz komünal, paylaşımcı olabilmeliyiz. Başkasından bekleyen ya da birey olarak çalışıp, kazanıp sadece onu yiyen ya da "devlet baba her şeyi yapar" deyip kendini, yaşamını, güvenliğini adeta celladının eline bırakan bir tutum içinde olmayalım. Onun yerine kendi özgür demokratik yaşamımızı kendimizin yaratmamız gerektiği bilinci ve sorumluluğunu edinelim. Ve buna uygun bir pratik davranış içinde olalım.

Böyle olursak her köy ve mahallede komün düzeni rahatlıkla gelişebilir. Belli ilkeler temelinde birlikte çalışan, üreten, paylaşan bir ekonomik yaşamı kurabiliriz. Örneğin bu bizi daha üretken kılar. Daha az yorulur, daha çok üretiriz. Eğer böyle olursak, el ele verirsek, omuz omuza yürürsek, çalışırsak, emek gücümüzün üretkenliğinin daha çok artacağı, dolayısıyla daha az yorulup daha fazla ürün elde edeceğimiz kesindir. Bu da hepimizin karnının doyması demektir. Biraz da adil bir paylaşım düzeni gerçekleşirse, işte o zaman ortada 'aç' kalmaz. Kimse açıkta kalmaz. Yoksul kalmaz. Açlıktan ölme sınırında olunmaz. Nitekim şimdi bakalım; mevcut sistemin Kürt halkına verdiği yoksulluk ve açlıktır. Hemen herkes açlık sınırındadır. Çalışacak iş bula-

mıyor. Çalışıyor bir şey kazanamıyor. Demek ki bu sistemin bize vereceği bir şey yoktur. Karnımızı doyurması mümkün değildir. Ne yapacağız o zaman? Örgütleneceğiz. Kendimizi kolektif bir çalışma düzenine getireceğiz. O zaman iş de buluruz, yeni iş yerleri de açarız. Kooperatif sistemlerini geliştiririz. Herkes çalışacak bir işe kavuşur. Yine üretkenliğimiz artar. Çok ürün alırız. Dolayısıyla herkesin karnı doyar. Biraz eşit ve adil paylaşım olursa, aç ve yoksul kalmaz. Çocuklar, kadınlar ve yoksullar daha iyi beslenme imkanı bulurlar. Bu da tüm halkın gelişmesi, güçlenmesi demektir. Düzenli yaşar hale gelmesi demektir.

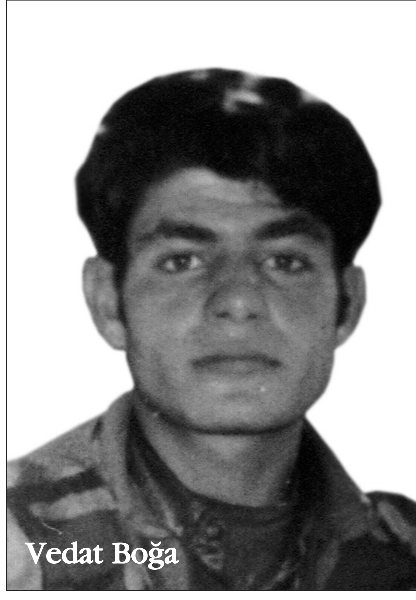
İslami açıdan da doğru olan budur. Peygamber de her zaman böyle bir yaşamı öngördü. Dolayısıyla zekat vermeyi, bağış vermeyi, komşu ile birlikte yaşamayı her zaman öğütledi. Müslümanlığın gereği de aslında böyle bir yaşama ulaşmaktır. Devletçi sistemin aşırı derecede baskı ve sömürü içeren gerçeği, aslında insanları kendi doğal özünden de, müslümanlığın ilkelerinden de uzaklaştırmıştır. Demek ki yeniden bunlara dönmemiz gerekiyor. Yine ekonomik olarak, örneğin bir köyde belli bir dayanışma halinde, ortak planlama dahilinde ekonomik üretim yapabiliriz. Çeşitli sosyal örgütleri, sağlık, eğitim sistemini kendi gücümüzle geliştirebiliriz. Halk kendi dilini -örneğin Kürtçe'yi- öğrenmeyi, okuyup yazmayı, yani Kürtçe eğitimi geliştirebilir. Buna imkan bulabilir. Kendi sağlık sorunlarını kendi gücüyle çözebilir. Kültürel, sanatsal örgütlenmemizi geliştirebiliriz. Kültür kurumları, eğitim ocakları açabiliriz. Kendi savunmamızı geliştirebiliriz. Öz savunmamızı örgütleyerek, dıştan gelen saldırılar karşısında varlığımızı, örgütlülüğümüzü, kurumlaşmamızı kendi örgütlü gücümüzle savunabiliriz. Kendi konumumuzu başkalarının eline vermeyiz. Herkes bekliyor ki devlet güçleri bizleri korusun, güvenliğimizi sağlasın. O sana saldırıyor, o senin etkinliğini önlemeye çalışıyor. O sana güvenlik sağlamaz. Ona karşı sen öz savunmanı örgütleyerek kendi güvenliğini sağlayacaksın. Dolayısıyla demek ki kendi savunmamızı sağlayabiliriz. Sağlık, eğitim sorunlarımızı çözebiliriz.

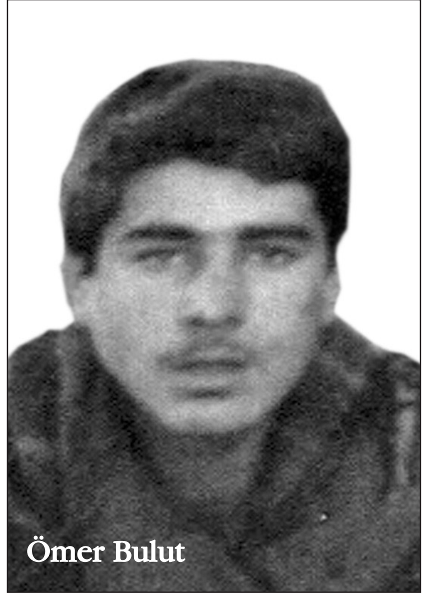
Ekonomimizi geliştirebiliriz. Yine siyasal örgütlenmemizi geliştirebiliriz. Demokratik bir siyaseti kurumlaştırabilir, işletebiliriz. Gençlik ve kadın örgütümüz gelişebilir ve kendi rollerini oynayabilir. Düşünelim ki bir köy ya da mahallede yaşayanların çoğunluğunu ifade eden bir kesim böyle örgütlensin, ekonomik olarak kendini belli bir ortak planlama dahilinde örgütlülüğe kavuştursun. Sağlık, eğitim benzeri örgütlenmeleri kendi güçleriyle, ürettiklerine dayalı olarak yaratsınlar. Kendi örgütlerini, siyasal partilerini geliştirsinler. Kadın örgütünü, gençlik örgütünü geliştirsinler. Kadınları, gençleri özgür yaşama çekerek ve eğiterek daha aktif katılır kılsınlar. Yine kültürel, sanatsal örgütlenme ve yaşamlarını, öz savunma örgütlülüklerini geliştirsinler. Bütün bunları yöneten örgütleri, büroları ya da komiteleri olsun. Herkes de böyle bir yaşama birçok alanda, ama örgütlü bir biçimde katılsın. İşte bu, demokratik konfederalizmin gerçekleşmesi demektir.

Ekonomik, sosyal, kültürel, öz savunma, kadın gençlik, emekçi çeşitli kesimlerin kendilerini örgütlemeleri ve örgütlü olarak en üstte bir komünde hem karar hem de yürütmeyi sağlayacak şekilde birleşip, bir karar gücüne ve koordine düzenine kavuşmaları demokratik konfederalizmin kendisidir. Bu sağlanırsa bir komün gerçekleşmiş olur. Demokratik konfederalizm gerçekleşmiş olur, demokratik konfederalizm inşa edilmiş olur. Bu sağlanırsa, o köyde açlık olmaz, yoksulluk, eğitimsizlik olmaz, hastalık, kültürsüzlük olmaz. Saldırılar karşısında kendini savunamamak olmaz. Bütün bunlar da eşittir özgür ve demokratik yaşama kavuşma demektir. Halkın devletten ya da başkalarından beklemeden kendi öz gücüyle ve emeğiyle, kendi örgütlülüğüne dayanarak, kendi yaşamını her alanda kurup işletmesi demektir. İşte demokratik konfederalizm budur. Bir köyde, bir mahalle, bir şehirde bunun gerçekleşmesi, bütün köylerde, şehirlerde, mahallelerde, okullarda, iş yerlerinde; bütün Kürdistan'da gerçekleşmesi, küçük bir yerleşim biriminden Kürdistan geneline kadar demokratik konfederalizmin inşa edilmesi böyle sağlanacaktır.

Haki Karer

Fikret Baygeldi

Vedat Boğa

Ömer Bulut

Dikkat edilirse demek ki bu sadece kadroların işi değildir. Sadece kadroların çalışmasıyla sağlanabilecek bir iş değildir. Sadece KONGRA GEL'in karar almasıyla olmaz. Sadece en üstte Yürütme Konseyimizin yürütmesiyle, koordine etmesiyle Kürdistan'da demokratik konfederalizm inşa edilemez. Elbette onların da bir yeri, sorumluluğu vardır, oynamaları gereken rolleri vardır ve bunu başarıyla oynayacaklardır. Ama demokratik konfederalizmin inşası, halkın tabandan örgütlenmesi sadece kadronun işi değildir. Onlar ancak buna öncülük edebilirler, yol gösterebilirler, önemli kararlarda etkili olabilirler. Ama demokratik konfederalizmi inşa edecek halkın kendisidir. Kadınlardır, gençlerdir, işçilerdir, köylülerdir, esnaftır, memurlardır, tüm yurtsever, demokrat halkın kendisidir. Eskiden derlerdi *"Devrim kitlelerin eseridir."* Şimdi bunu şöyle ifade edebiliriz; *"Demokratik konfederalizmin inşası, halk kitlelerinin eseri olacaktır."* Bunu inşa etmek, örgütlemek en geniş kitlelerin örgütlü katılımı ve çabasıyla gerçekleşecektir.

Dolayısıyla demokratik konfederalizm aslında halkın kendi kendini demokratik ilke ve amaçlar doğrultusunda örgütleyip, kurumlaştırması ve bunu işletmesi demektir. Bu ancak herkesin sorumluluk duymasıyla, seferberlik biçiminde katılmasıyla, kendi özgür demokratik yaşamını çeşitli kurum ve örgütlerde bir araya gelip örgütleyerek yürütmesiyle gerçekleşebilir. Bu bakımdan herkesin işidir. Halkın tümünün işidir. Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında yaşayan tüm dürüst, yurtsever, demokrat Kürt insanının katılımı ve çabasıyla gerçekleşecek bir yaşam düzenidir. Bunun önü açılmıştır. Felsefesi ve ideolojisi yaratılmış, programı, örgüt sistemi ortaya çıkarılmış, örgüt çerçevesi sağlam çizilmiştir. Bayrağı kaldırılmıştır, programı yapılmıştır. Kurumlaşmaları, örgütlenmeleri yaratılmıştır. Gerisi bunları görüp, anlayıp bunlara katılarak, kendini bunların içine katıp, saf tutarak yürümektir. Bu anlamda demek ki KKK'nin ikinci yılı, açılan konfederalizm bayrağı altında toplanarak ve ortaya çıkarılan kurumlar, örgütler içinde saf tutularak, özgür demokratik halk yaşamını örgütlemek için seferber olmaktır. Büyük bir özgürlük ve demokrasi yürüyüşüne çıkmaktır. Mutlaka başarma, kazanma azmiyle, hiç kimseden bir şey beklemeden, her şeyi kendi öz gücüne dayanarak ve kendi örgütlü çalışmasıyla kazanacağını bilerek çalışma ve yürüme işidir.

Bu temelde başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm halkımızı, KKK'nin ilanının ikinci yılında Önder Apo'nun "Herne ser kar" direktifi temelinde demokratik örgütlenme ve mücadele görevlerimizi sahiplenip başarıyla yerine getirmek için seferber olmaya, kendini eğitip örgütlemeye ve her alanda özgür demokratik yaşamı üretmek ve yaratmak için seferberlik düzeyinde çalışmaya çağırıyoruz.

Elbette çağrımız en başta kadınlaradır. Siz cefakar üreten ve yaratan Kürt kadınları! ***Beritanları, Zilanları, Semaları, Şilanları, Nucanları*** ve ***Viyanları*** kendi bağrından çıkaran ve onların izinden yürüyenler! Büyük bir özgürlük aşığı, tutkulusu ve yürüyüşçüsü olduğunuzu son yirmi yıllık büyük halk direnişimiz içinde gösterdiniz. En son 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri, Kürt kadınının özgürlüğe ne kadar tutkulu, ne denli cesur ve fedakar, hangi düzeyde örgütlü olduğunu ve Apocu çizgide dünya kadınlarına örnek oluşturacak, öncülük edecek bir güce nasıl ulaştığını çok net bir biçimde gösterdi. Demek ki Kürt kadını Reber Apo öncülüğünde uyanmış, bilinçlenmiş, örgütlenmiş ve özgürlük yürüyüşüne çıkmıştır. Bunun büyük bir güç oluşturduğu da herkesçe görülmüştür. Artık hiç kimse bu gücü durduramaz, bu yürüyüşü engelleyemez. Kendini, Kürt toplumunu ve insanlığı özgürleştirme yürüyüşünde hiç kimse bu gücü alıkoyamaz. Önder Apo, Kürt kadınına ve dünya kadınlarına derin bir özgürlük bilinci verdi. Öz güven aşıladı, kadın özgürlüğünün ve bu temelde kurtuluşunun nasıl bir ideolojik çizgiyle gerçekleşeceğini ortaya koydu. Kadın bu bilinci herkesten çok anlamıştır, sahiplenmiştir ve bu temelde mücadele alanına çıkmıştır.

Bu yürüyüş sadece bazı demokratik kadın haklarını elde etmeye dönük bir yürüyüş değildir. Bu yürüyüş sadece kadın erkek eşitliğini klasik bir biçimde yaratma yürüyüşü de değildir. Hayır, Önder Apo'nun geliştirdiği kadın özgürlük çizgisi temelinde kadın öncülüğünde, özgür kadın eksenli toplum yaşamının yeniden kuruluşu ve kazanılması mücadelesidir. Bu nedenle en köklü toplumsal değişimi ve dönüşümü gerçekleştirecek, toplumsal özgürlüğü ve demokrasiyi yaratacak olan, kadının özgürlük yürüyüşüdür. Özgürlük mücadelesidir. Özgür yaşamı örgütleme ve yaratma durumudur. Bu doğrultuda özgürlük çizgisi oldukça netleşmiştir. Özgürlüğün nasıl bir örgütlülükle ve mücadele ile kazanılacağı da yaşanan pratikten netçe ortaya çıkmıştır. Önder Apo, kadınlara özgürlük felsefesini ve bilincini verdiği gibi, özgürlük örgütlenmelerinin neler olması gerektiğini de vermiştir. İdeolojik çizgiyle birlikte, kadın kendi özgürlük örgütlerine kavuşmuştur. PAJK öncülüğüne, YJA Star savunma gücüne, yine YJA kitleselleşmesine ve hepsinin içinde yer aldığı KJB biçimindeki demokratik kadın konfederalizminin şekillenmesine kadar güçlü bir ideolojik ve örgütsel bilinç oluşmuş, bunun pratikleşmesi için yola çıkılmıştır. Bu yolda daha güçlü, daha sağlam, örgütlü ve tutkulu adımlarla yürümek gerekir. Tüm kadınları çok değişik düzeylerde de olsa, böyle bir bilinçle eğitmek, böyle bir mücadele içine çekmek, örgütleyip, özgürlük yürüyüşüne katmak hayati önemlidir.

Kadın özgürlüğü elbette sadece öncülükle gerçekleşecek bir olgu değildir. Bu ancak tüm kadınları içine alacak düzeyde, geniş bir özgürlükçü, demokratik kadın örgütlülüğü ve hareketi yaratılarak gerçekleşebilir. Yine kadın özgürlüğü ancak bu temelde adım adım geliştikçe; geliştiği oranda da toplumsal özgürlük ve demokrasi var olabilir. Bu nedenle biz demokratik direnişi geliştirmekte olduğu kadar, demokratik konfederalizmi örgütlemekte de en büyük görevin kadına düştüğüne inanıyoruz. Büyük bir misyon sahibidir. Tarihsel görev ve sorumluluklarla yüklüdür. Kürt kadınının ve KJB örgütlülüğünün böyle bir bilinç ve sorumlulukla hareket edeceğine Apocu çizgide en geniş kadın örgütlülüğünü ve katılımını yaratarak, demokratik kadın konfederalizmini örgütleyerek, KKK sisteminin tüm toplum düzeyinde örgütlenmesine öncülük edeceğine inanıyoruz. Toplumsal özgürlüğün yolu da buradan geçiyor. Kadının kendi özgürlüğünü kazanmasının yolu da buradan geçiyor. Kendini özgürleştirdikçe, özgürlük örgütlenmesi ve mücadelesi içine çektikçe, toplumu da özgürleştirecek, mücadele içine çekecek bir gücü oluşuyor.

Bu temelde biz tüm Kürt kadınlarını Apocu çizgide daha çok bilinçlenmeye örgütlenmeye, KJB bayrağı altında toplanıp, demokratik konfederalizm sistemi içinde örgütlenerek KKK sisteminin geliştirilmesine öncülük etmeye, kadın özgürlük bayrağını demokratik konfederalizm bayrağıyla birlikte yükseltip, taşıyarak, toplumun özgürlük yürüyüşüne öncülük etmeye çağırıyoruz.

Yiğit Kürdistan gençliği

Siz, "Kürt toplumu öldü, bitti, yok oldu" dendiği bir ortamda bağrınızdan Önder Apo'yu ve PKK'yi çıkarmış olan bir güçsünüz. Siz, dünyanın en eşitsiz koşullarda süren savaşı içinde, 25 yıllık gerilla direnişini ***Mazlum, Hayri, Kemal*** ve ***Agit*** çizgisinde kahramanca geliştirmeyi başarmış bir güçsünüz. Siz, toplumun en bilinçsiz ve örgütsüz olduğu bir ortamda yüksek bir sorumluluk duygusuyla kendinizi eğitip, bilinçlendirip, örgütleyerek toplumsal örgütlenmeye ve eyleme öncülük etmeyi başarmış bir güçsünüz. Bu anlamda Kürdistan demokratik konfederalizminin inşa edilip, Kürt halkının özgür demokratik yaşama kavuşturulması sürecini ortaya çıkaran birikimin temel yaratıcısısınız. Dolayısıyla geçmişte en zor koşullarda böyle büyük bir duruş ve direniş göstermiş, büyük birikimler yaratmış bir gücün şimdi ve önümüzdeki süreçte de demokratik direnişe her bakımdan -hem serhildan hem gerilla düzeyinde- öncülük etmekle birlikte, aynı zamanda demokratik konfederalizmin inşasına da en önde ve öncü düzeyde katılacağı kesindir. Sadece katılmak da değil, bu görevleri başarıyla yerine getireceğiniz de kesindir. Bunu hem toplumun demokratik konfederalizm ilkeleri temelinde örgütlenmesine bilinç ve kadrosal anlamda öncülük yaparak yapabilirsiniz hem de demokratik konfederalizmin gençlik kolu olan Komalên Ciwan örgütlülüğünü tüm Kürdistan parçalarında ve yurtdışında en ileri düzeyde geliştirerek, öncülük edecek bilinç, tecrübe ve güce sahipsiniz. Dolayısıyla en büyük görev ve en çok sorumluluk elbette sizlere düşüyor.

Nerede olursa olsun, gençlik herkesten çok bilinçli, Apocu çizgiyi daha çok anlayan, daha fazla örgütlü, esas olarak da dinamik, öncü, sürükleyici olmak durumundadır. Böyle olduğu müddetçe Kürt gençliğinin başaramayacağı hiçbir görev yoktur. Bu anlamda değişik mekanların somut özelliklerine göre legal, yarı legal, illegal, hangi koşullarda oluyorsa olsun ve hangi adlarla örgütlenirse örgütlensin Komalên Ciwan örgütlülüğünü çok değişik gençlik örgütleri biçiminde geliştirerek bütün Kürdistan'da gençliği -kız erkek- ileri düzeyde bir örgütlülüğe kavuşturmak en temel görevdir. Elbette bunu eylem, demokratik direniş içinde yapmak gerekir. Önderlik, *"Demokrasinin dili eylemdir"* dedi. Dolayısıyla Komalên Ciwan örgütlülüğünün esas dili, kendini ifade biçimi demokratik eylemdir.

Gençlik örgütü tüm demokratik konfederalizm örgütlülüğünün eylemsel dili olmak durumundadır. Gençliği, bunu ifade eden yüksek bir yaratıcılık, bilinçlilik ve kararlılıkla KKK'nin ikinci yılında Önderliğin "Herne ser kar" direktifini hayata geçirmek, tüm Kürdistan parçalarında ve yurtdışında halkı tabandan örgütlemek üzere, köyde, sokakta, okulda, iş yerinde, mahallede, şehirde, toplumun yaşadığı her alanda demokratik konfederalizmin değişik halk örgütlenmeleri temelinde inşasına öncülük etmeye ve bunu Apocu kararlılıkla yürüterek, KKK'nin ikinci yılında komün örgütlenmesinde yüksek bir başarıyı elde etmeye çağırıyoruz.

Direngen Kürt emekçileri, işçiler, köylüler, memurlar, esnaf, işsizler, değişik kesimlerden emekçi Kürt toplumunu oluşturan güçler

Yüzyıllardır Ortadoğu'nun kahrını sizler çektiniz. Hiyerarşik devletçi sistemin baskı, zulüm ve sömürüsüne karşı en çok direnen, mücadele eden ve ondan en çok zarar görenler sizler oldunuz. 20.yüzyılda da hem en çok çalışan hem de en büyük zorluk altında yaşayan, yine Ortadoğu'nun imar edilmesinde en çok rol oynayan, sizler oldunuz. Dolayısıyla bir özgürlük refleksiniz var. Emekçi yönünüz çok güçlü. Üretken ve yaratıcısınız. Bütün bunları Önder Apo'nun çizgisinde bilinçlenip, örgütlenerek, kendi özgür ve demokratik yaşamınızı kurma temelinde siyasal, örgüt-

"Gençlik, 'Kürt toplumu öldü, bitti, yok oldu' dendiği bir ortamda bağrından Önder Apo'yu ve PKK'yi çıkarmış olan bir güçtür. 25 yıllık gerilla direnişini *Mazlum, Hayri, Kemal* ve *Agit* çizgisinde kahramanca geliştirmeyi başarmıştır. Toplumun en bilinçsiz ve örgütsüz olduğu ortamda yüksek bir sorumluluk duygusuyla kendisini eğitip örgütleyerek toplumsal örgütlenmeye ve eyleme öncülük etmeyi başarmış bir güçtür. Kürdistan demokratik konfederalizminin inşa edilip, Kürt halkının özgür, demokratik yaşama kavuşturulması sürecini ortaya çıkaran birikimin temel yaratıcısıdır"

sel çalışma yürüterek de geliştirebilirsiniz. Toplum yaşamının ekonomik, sosyal alanında yaptığınız gibi, siyasal, askeri, kültürel alanlarında da büyük başarıların sahibi olabilirsiniz. Direngenliğiniz, cesaretiniz, yiğitliğiniz, üretkenliğiniz bunu sağlamak için kesinlikle yeterlidir.

Dolayısıyla demokratik konfederalizmin inşa sürecinde, bir yandan ekonomik, sosyal yaşamı yeni özgürlük çizgimizin gereklerine göre yürütüp, üretkenliğinizi, yaratıcılığınızı bu alanda gösterirken; diğer yandan siyasal, örgütsel çalışmada da demokratik halk yaşamınızı en ileri düzeyde yaratıcı yöntemlerle kurarak büyük başarıların sahibi olmalısınız. Gün, böyle bir süreci geliştirme günüdür. Gün başkalarından bir şey bekleyen değil, başkalarının baskı ve sömürüsü altında kadere boyun eğip yaşayan değil, tam tersine bütün bunları bir kenara iterek, özgürlük bilincini ve örgütlülüğünü edinme temelinde direnerek yeni, özgür ve demokratik toplumsal yaşamı yaratma günüdür. Bu görev de herkesten çok sizlerin sorumluluğu dahilindedir. Bunun için Önder Apo'nun özgürlük bilincini derinden özümsemek için çalışmalısınız. Bu sadece bir bilinç edinme düzeyinde kalmamalıdır. Her emekçi, sosyal kesim, böyle bir özgürlük bilincini pratikleştirme amacıyla kendini örgütlendirmelidir. Her yerde demokratik halk örgütlerini ortaya çıkarmalıyız. Bu temelde örgütlenin; derneklerde, sendikalarda, kooperatiflerde, vakıflarda, çok değişik kurum ve kuruluşlarda emekçi halk örgütlerini kurun. Kendi planlamanız temelinde pratikleştirin. Dolayısıyla da hem daha çok yaratıcı ve üretken olun hem de yarattığınız ürünlerin sahibi siz olun. Onu paylaşımcı bir temelde ele alarak eşit, adil ve ileri düzeyde bir demokratik yaşamın yaratıcısı olun.

Ekonomik üretkenliği sağladığınız gibi, sosyal, siyasal, kültürel üretkenliği de kesinlikle yaratabilirsiniz. Buna sonuna kadar inanın, katılın, her yerde örgütlenin, sivil toplum örgütlülüğünü, demokratik halk kurumlaşmasını her türlü ad altında yasal, illegal, hangi koşullarda olursa olsun yaratıcı bir yöntemle geliştirmeyi ve pratikleştirmeyi esas alın. Göreceksiniz ki emek üretkenliğiniz daha çok artıyor. Kürdistan'ı dünyanın en özgür, demokratik ve yaşanabilir ülkesi haline getirebilirsiniz. Tüm Ortadoğu'yu halkların kardeşliği, özgür birliği temelinde, demokratik yaşam ilkelerine bağlı bir biçimde yeniden yaratma mücadelesine öncülük eden güç olursunuz. Bu hem büyük bir görevdir hem de başarıyla gerçekleştirilebilecek bir iştir. Bu anlamda Kürdistan demokratik konfederalizmini geliştirmek, Ortadoğu halklarının özgürlük bilincini ve örgütlülüğünü geliştirmek için onlara öncülük etmek, yön vermektir.

Kürt emekçileri böyle bir konuma Apocu çizgide ulaşmış durumdadır. Önümüzdeki süreçte de demokratik konfederalizmi inşa ederek, demokratik konfederal toplum örgütlülüğünü yaratıp, onun içinde yaşayarak, halkların özgür, demokratik ve kardeşçe birlik içinde yaşamalarına öncülük edecektir. Bu temelde biz tüm emekçi kesimleri, KKK'nin ikinci yılında demokratik konfederalizm çizgisini daha çok özümsemeye, bu temelde her alanda ve her biçimde demokratik halk örgütlerini yaygın bir biçimde geliştirmeye, buna katılmaya, en geniş kitleleri katarak, Kürt halkının tümünün demokratik ve örgütlü bir toplum haline gelmesini sağlamaya çalışıyoruz.

Yiğit Kuzey Kürdistan halkımız

Hiyerarşik devletçi sistemin en ağır baskısına ve katliamına maruz kalmış bir halk olarak, en derin özgürlük ve demokrasi bilincini ve direnişini yaratmayı yine siz başardınız. İçinizden Önder Apo gibi bir kişiliği ortaya çıkartarak gerçekten de sadece Kürt halkı için değil, insanlık için büyük ve çağdaş bir Önderliksel doğuşa yol açtınız. Bu sizin ne kadar üretken, yaratıcı ve başarılı olduğunuzu gösteriyor.

Böyle bir Önderliğe ve mücadele tecrübesine sahip bir güç olarak, demokratik konfederalizmin inşa sürecinde en önde öncülük yapan, üretken, yaratıcı, diğer parçalardaki halka ve Ortadoğu halklarına örnek oluşturan bir örgütlenme ve mücadele sürecini geliştirebilirsiniz. Buna gücünüz ve imkanlarınız vardır. Mevcut siyasi koşullar buna fırsat ve imkan vermektedir. Büyük bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi tecrübesi ve birikimine sahipsiniz. Çok değişik kurum ve örgütleriniz mevcut. Önder Apo düşüncesiyle yoğrulmuş durumdasınız. Apocu bilinci ve ruhu en çok alan, bu temelde en fazla örgütlenerek, Newrozlarda milyonlar halinde meydanlara dökülen bir halksınız. Newroz halkı haline geldiniz. Bunu, demokratik konfederalizmin örgütlenmesini her köyde, mahallede, kasabada, sokakta, okulda, işyerinde, şehirde yaratarak taçlandırabilir, ileriye götürebilir, geliştirebilir, dolayısıyla da hem kendinizin hem tüm Kürt halkının özgür geleceğinin güvencesini ortaya çıkartabilirsiniz.

Bu konuda sizi aldatmak, yanıltmak için çaba harcayanlar olabilir. Hiyerarşik devletçi sistemin kiri, pası, bencilliği ve çıkarcılığıyla yoğrulmuş bazı çevreler sizi kendi çıkarlarına alet etmek isteyebilirler. Nitekim bu doğrultuda Önder Apo'ya, PKK hareketine, özgürlük mücadelemize saldırılar her yerden gelişiyor. Bunlara kulak asmayın, bunları dinlemeyin. Bunlar çıkarcılardır, bencillerdir. Bunlar bir tas çorbaya kendilerini satanlardır. Geçmişte de bunların ne olduğunu iyi gördünüz. Şimdi de aynı durumdadırlar, hatta daha kötü durumdadırlar. Dolayısıyla onları hem iyi tanıyın hem de saflarınızın dışına itin.

Düşmanın çeşitli karalama ve kötülemeleri olabilir. Nitekim oluyor da. Bu konularda da önemli bir bilince ve tecrübeye sahipsiniz. Düşman karşısında nasıl durulur, nasıl davranılır, bunu çok iyi öğrendiniz. Diğer yandan örgüt çalışmalarımızı geliştirmede içimizde zayıflıklar, hatalar çıkabilir. Gevşek duruşlar, hatta kaçışlar ve ihanetler de olabilir. Geçmişte de direniş mücadelesini geliştirirken, böyle örneklere rastladık. Bunlar, sadece yapanların zavallılığını gösterir. Başka hiçbir sonuca yol açamazlar, açamıyorlar. Dolayısıyla bu konuda da bir birikim ve tecrübe vardır. Böylelerini tespit edip saflarınızın dışına ittiğiniz gibi, yine zayıflık yaratan, engel oluşturan, gevşek davrananları da eleştiri, özeleştiri ile aşmayı bilin. Bu temelde bir gelişme sağlayabilirsiniz.

Mevcut kurum ve örgütlülüğünüz ileri düzeydedir. Ancak bunların demokratik konfederalizm ilkelerine göre yenilenmeleri gerekiyor. Hala tam yenilenememiş, demokratik konfederalizme tam katılamamış, yeni paradigmaya göre kendini yeniden yapılandıramamış olanlar vardır. Bunların hızla ve doğru bir çizgide kendilerini yeniden yapılandırmaları gerekiyor. Yine KKK sistemi içine katılma, bütünleşme, bu temelde demokratik işleyişe ulaşma, çeşitli karar düzeylerini ve yürütme koordinasyonunu yaratmada zayıflıklar var. Bazıları katılımcılığı engelliyor. Parçalı duruşlar, merkezkaç eğilimler, bireyci, bencil, grupçu, hatta örgütçü tutumlar gözüküyor. Bunlar da doğru değildir. Bunları da görerek hem anlayışta aşmak hem de bunda diretenler varsa onları engel olmaktan çıkarmak gerekiyor. Demek ki, bu temelde var olan birikimi örgütleme, kurum ve kuruluşları demokratik konfederalizm çizgisinde yeniden yapılandırma, bütün kurum, kuruluşları ve herkesi KKK sistemi içerisine katıp birleştirme, bu temelde Kuzey Kürdistan'da ve genelde Türkiye'ye yönelik demokratik konfederalizmin örgütsel inşasını geliştirme görev ve sorumluluğuyla yüklüsünüz.

Bunun için KKK'nin ikinci yılında sonuç almak ve başarılı olmak açısından her türlü imkana sahipsiniz. Öncülük düzeyinde bunu yapmakla da yükümlüsünüz. Başka hiçbir güçten iş yapmasını beklemeden, bu görevleri kendiniz yapacaksınız. Katılacaksınız, örgütleyeceksiniz, var olan örgütleri yenileyip, KKK sisteminde demokratik ilkelerle bir biçimde birleştirdiğiniz gibi, tabanda demokratik halk örgütlülüğünü geliştirmek için de her türlü çabayı harcayacaksınız. Sosyal, siyasal, kültürel örgütlenmeleri her şehir, kasaba ve köyde en ileri düzeyde geliştireceksiniz. Partiler, dernekler, birlikler, sendikalar, her türlü demokratik kurumlaşmalar, sivil toplum örgütlenmelerini yaratacaksınız. Tabanda komün ve ocak örgütlülüğünü en ileri düzeyde geliştireceksiniz. Böyle yaptığınız ve bu temelde çalıştığınız ölçüde kendi demokratik örgütsel sisteminize ulaşmış olacaksınız ki, o zaman kimse size başka şeyleri dayatamaz. Kültürel haklarınızı, kimliğinizi elinizden alamaz. Dolayısıyla Kürt sorununu büyük ölçüde kendi gücünüz ve örgütlülüğünüzle çözmüş olursunuz. Bu nedenle herkesten çok Kuzey'deki halkımız, bu ikinci yılda demokratik konfederalizmi her alanda inşa etmek için görev başı yapmalıdır, seferber olmalıdır. Biz tüm Kuzey halkımızın bu konuda katılımcı ve başarıcı olacağına inanıyoruz. Yüksek bir sorumluluk, emek, çaba ve katılımcılıkla herkesi bu büyük özgürlük ve demokrasi hamlesine katılmaya çağırıyoruz.

Yurtsever Doğu Kürdistan halkımız

Tarihte olduğu gibi, 20. yüzyılda da büyük direnişleri göstermeyi bildiniz. Mahabadlardan geçerek, 1979-80 süreçlerini yaratarak bugüne geldiniz. Bugün de çok büyük bir yurtseverlik potansiyeline sahip olduğunuz ve bu temelde özgürlükçü, demokratik direnişi en yaygın bir biçimde geliştirdiğiniz ortadadır. Son 15 Şubat komplosunu protesto sürecindeki direnişiniz, selamlanmaya değerdir. Bilmelisiniz ki, düşmanlarımız ne kadar zalim olursa olsunlar, katliama başvurursa başvursunlar, kendileri döktükleri kanda boğulacaklardır. Yine bu büyük direnişinizin arkasında tüm Kürdistan halkı vardır. Bunu çok iyi bilip anlamalısınız.

Bugün İran'daki gelişmeler kritik bir safhaya ulaşmıştır. ABD-İran çelişkisi gerçekten de son derece gergin hale geldi ve bir çatışmaya doğru gidiyor. Bu noktada eğer zamanında ve yetkin bir biçimde örgütlenmezse, bu çatışmalı durumdan en çok Kürdistan'ın zarar göreceği, sizlerin zarar göreceğiniz açıktır. Bu nedenle mevcut siyasi gelişmeleri görerek, yine İran rejiminin baskıcı karakterini iyi bilince çıkartarak, hızla kendi kaderinizi elinize almanızı sağlayacak bir demokratik örgütlülüğe ulaşmalısınız.

Bu temelde Doğulu gençler, kadınlar, köylüler, tüm emekçi halk olarak her şeyden önce Apoizmi çok iyi öğrenmeli ve özümsemelisiniz. Şunu anlamalısınız ki, Önder Apo'nun çizgisi Doğu'nun demokratik direniş çizgisidir. En çok Doğu'yu aydınlatan ve çözümleyen bir çizgidir. Dolayısıyla onu en iyi siz anlayabilirsiniz. En derin bir biçimde siz özümseyip, kavrayabilirsiniz. En yetkin ve yaratıcı bir biçimde yine eyleme ve örgütlenmeye sizler dökebilirsiniz. Biz hareket olarak, buna sonuna kadar inanıyoruz. Bu temelde KKK sisteminin ikinci yılında, demokratik konfederalizmin ilkelerine uygun olarak her türlü yasal, illegal koşulların ortaya çıkardığı imkan ve fırsatları değerlendirerek, hem demokratik direnişi geliştirme hem de demokratik konfederalizm örgütlülüğünü geliştirme yönünde seferberlik düzeyinde bir çalışma içinde olmalısınız. Gerillayı büyütmekten tutalım gençlik, kadın örgütlenmelerine kadar, kültürel, sosyal, propaganda amaçlı örgütlenmelere kadar toplum yaşamını ilgilendiren her türlü örgütsel çalışmayı en ileri düzeyde yapmalısınız. KKK sisteminin en güçlü ve etkili uygulanacağı, hızlı örgütlendirileceği alan Doğu Kürdistan alanıdır. Hem potansiyeli buna uygundur, hem koşullar buna el vermektedir. Dolayısıyla da en çok çalışacak ve en fazla başarılı olacak kesim sizlersiniz.

İkinci yılında KKK sistemini çok yaygın ve güçlü bir biçimde inşa etme, halkın demokratik örgütlülüğünü geliştirme gücünüz vardır. Bunu yapmalısınız. Bunun için daha bilinçli, daha duyarlı ve katılımcı olmalısınız. Sadece dar bir parti öncülüğüne ve kadrolara bu görevi bırakılmamalıdır. Yine dar yöntemlere sıkışıp kalınmamalı. Örgüt ve eylem çizgisinde çok geniş, yaratıcı ve katılımcı olmak lazım. Demokrasi demek katılımcılık demektir. Bunun önü de Doğu Kürdistan'da her yerden fazla açıktır. Doğu halkının potansiyeli bu konuda her yerden daha güçlüdür. Dolayısıyla iyi anlaşılır ve çizginin gereklerine göre bir örgütsel çalışma içinde olunursa, bu ikinci yılda Doğu Kürdistan'da demokratik konfederalizmin inşasının en ileri düzeye ulaşacağı kesindir.

Gençlik örgütü, kadın örgütü, çeşitli sivil toplum örgütleri genişletilebilir, gerilla çığ gibi büyüyebilir. Bu da Doğu Kürdistan halkının, kendi kaderini demokratik örgütlenmesiyle eline alması ve örgütlü bir biçimde ortaya çıkmasıdır. Hedefimiz budur, bu hedefi gerçekleştirmek üzere tüm halkımızı hem Apocu çizgiyi iyi özümsemeye hem de onun gerektirdiği örgütsel çalışmalara hamle düzeyinde katılarak, demokratik konfederalizmin Doğu Kürdistan'daki inşasını ikinci yılda halk içinde örgütlenme temelinde en ileri düzeye götürmeye çağırıyoruz.

Direngen Güney Kürdistan halkımız

20. yüzyılda en çok direnen ve en fazla katliamlara maruz kalan halklardan birisiniz. Enfallerden, Halepçelerden geçerek bugüne geldiniz. Büyük bir fedakarlık ve cesaret örneği oldunuz. Bunun sonucunda da tüm Kürdistan'daki özgürlük mücadelemizin gelişimine bağlı olarak, yine bölgedeki gelişmelerin etkisiyle Kürdistan federasyonlaşmasının yaratılması biçiminde bir düzeye ulaşıldı. Kuşkusuz bu, oldukça önemli bir düzeydir.

Her şeyden önce bu gelişme, yüz yıl boyunca sizlerin gösterdiği direnişin sonucudur. Yine başta Kuzey Kürdistan olmak üzere, PKK öncülüğünde gelişen özgürlük mücadelemizin genel Kürdistan üzerindeki etkisi sonucunda ortaya çıktı. Yani hem Güney halkımızın emeğinin ürünü hem de genelde bütün parçalardaki halkımızın özgürlük mücadelesinin ortaya çıkardığı bir sonuç olmaktadır. Bu nedenle elbette ortaya çıkan sonucu sahipleniyoruz, önemsiyoruz, ciddiye alıyoruz. Korunması ve daha da ileri götürülmesi için çaba harcıyoruz. Bazıları bunun sonuçlarını kendi bireyci, aileci, aşiretçi çıkarları için kullanmak istiyor. Böyle bir gelişme üzerinde bir devletleşme yaratılmaya çalışılıyor. Varsın onlar böyle yapsınlar, çalışsınlar.

devamı 24'te

"2006 Newrozu'nu 'Önderlik Newroz'u' olarak tanımladık. Halkımız bu temelde Önderliği kutluyor, Önderliği sahipleniyor. Dolayısıyla KKK'nin ikinci yılı, bu yeni Newroz yılı bir Önderlik yılıdır. Önderliği daha fazla sahiplenme yılıdır. İmralı sistemini reddetme, ona karşı her türlü demokratik direnişi geliştirme ve bu sistemi parçalama yılıdır. İmralı sistemini parçalayarak "Önderliğe Özgürlük, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm" şiarını pratikte hayata geçirme yılıdır. 2006 yılını demokratik direnişi hamle düzeyinde geliştirme yılı olarak tanımlıyoruz"

Şemdinli iddianamesi ve Türkiye'deki özel savaş gerçeği

Şemdinli olayı ve sonrasında ortaya çıkan gelişmeler, Türkiye'deki özel savaşın, derin devlet denen olgunun niteliğini bir kez daha gözler önüne serdi. Bu çerçevede Türkiye'de tartışmalar yeniden başladı. Şemdinli olaylarını soruşturan savcı, Türkiye'nin temel gerçeğini ortaya koyan değerlendirmelerde bulunmuştur. Bu değerlendirmeler Türkiye'deki özel savaşın ve kirli işlerin çok az bir bölümünü dile getirmiştir. Eğer özel savaş ve yaptığı kirli işler tümüyle ortaya çıkarsa, bu konuda yıllardır yazı yazan yazar çizerleri bile şaşırtan veriler ortaya çıkar. Türk toplumunda sosyal, kültürel, ekonomik ve siyasal görüntülerin ne kadar aldatıcı olduğu, her şeyin ne kadar yalan üzerine kurulduğu gözler önüne serilir. Türkiye'nin körler, şaşılar, sağırlar ve dilsizler ülkesi haline getirildiği daha bir görülür. Bu yönüyle, Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt şahsında yapılan değerlendirmelerin ve buna karşı birçok kesimden gelen tepkilerin kapsamlı irdelenmesine ihtiyaç vardır.

Türkiye çok fazla kirli işlere bulaşmıştır

Türkiye'de gizli ve kirli işler olduğunu söyleyen bir savcının üzerine gidiliyor ve susturulmak isteniyorsa, bunun altında yatan gerçek, Türkiye'nin çok fazla kirli işlere bulaşmasıdır. Başta Kürdistan halkı olmak üzere Türkiye toplumunu baskı altında yönetmek, özgürlük ve demokrasi mücadelesini engellemek için "Osmanlı'da oyun çok" sözünü hatırlatan uygulamaların geliştirildiği ortaya çıkacaktır. Şemdinli savcısının ortaya koyduğu gerçekler belli bir düzeyde doğrulanırsa, yalan, aldatma, baskı üzerine kurulan özel ve psikolojik savaşın düğümü çözülecek, arkası çorap söküğü gibi gelecektir. Tepkilerin bu kadar fazla gelmesinin nedeni, bu sökülmeyle birlikte birçok kişi ve kuruluşun bu sistemin içinde olduğunun açığa çıkacak olmasıdır. Bugüne kadar kirli ve özel savaşta basın ve düşünce kuruluşları o kadar kullanılmıştır ki, Türkiye'nin esas gerçeği ortaya çıkarsa, doğal olarak en fazla da üniversiteler, aydınlar, bilim adamları ve basın suçlanacaktır. Bu gerçek şimdiye kadar neden görülmedi, ortaya çıkarılmadı ve sorgulanmadı? sorusu ortaya atılacaktır. Bu sorunun cevabı da bu tür kurumların bırakalım görevlerini yerine getirmek, görevlerinin tersine rol alarak suçlarını nasıl örtbas ettiklerinde gizlidir.

Dikkat edilirse birçok yazar çizer olayı çarpıtarak, iddianameyi AKP'nin Yaşar Büyükanıt'ın genelkurmay olmasını önleme senaryosuna bağlamıştır. Böylelikle Türkiye gerçeğini çok sınırlı bir biçimde ifade eden savcının iddiaları boşa çıkarılmak istenmiştir. Hatta töhmet altında bırakarak, tükürdüğünü yalatmanın dayatması içine girmişlerdir. Bir kısım yazar çizer takımı ise bunun bir senaryo ya da AKP'nin bir komplosu olmadığını, savcının ön yargılarının, kişisel değerlendirmelerinin ortaya çıkardığı bir sonuç olduğu yorumunu yapmışlardır. Bu da iddianameyi boşa çıkarmanın ve Türkiye'nin çirkin gerçeğini örtmenin başka bir ifadesi olarak gündeme getirilmiştir. AKP'ye yakın çevre ve yazarlar ise savcının iddianamesinin AKP ile alakası olmadığını, AKP'nin Türkiye'nin hassasiyetlerini gözeten bir parti olduğunu, Yaşar Büyükanıt'ın genelkurmay başkanlığının önlenmesi gibi herhangi bir hesap içine girilmediğini, bu nedenle sorunu getirip böyle bir senaryoya bağlamanın yanlış olduğunu ortaya koyma gayreti içine girmişlerdir. Bunlar, "savcının iddianamesi ve söyledikleri araştırılsın, gerçekler ortaya konulsun" yaklaşımı yerine, AKP iktidarının korunması, AKP iktidarından faydalananların bu imkanlardan mahrum kalmaması kaygısıyla hareket etmektedirler. Çok sınırlı bir kesim "böyle bir gerçek varsa ortaya çıkarılsın" biçiminde değerlendirme yapmaktadır. Bu çevreler Türkiye'de bir derin devlet olduğunu, Şemdinli olayının da bunun bir sonucu olduğunu, Şemdinli olayının münferit değil, askeri istihbarat ya da JİTEM örgütlenmesi temelinde gerçekleştiğini, bunun da ordu hiyerarşisine dayandığını düşünmektedir. Ne var ki Türkiye'nin en temel gerçeğini dile getirenlerin sesi basında fazla yer bulmamaktadır. Tüm bunlar Türkiye'nin bir gerçeklikler ülkesi olmadığı göstermektedir.

Türkiye'de görünen veriler üzerinde siyaset yapmak, sosyal, ekonomik, kültürel değerlendirmelerde bulunmak, mevcut yalan düzenini meşrulaştırmaktan başka bir işe yaramamaktadır. Bunlar ister bilinçli ister bilinçsiz yapılsın, sonuçta toplumunun tümünün özel savaşın manipülasyonuyla yaşamakta ve konuşmakta olduğunu görebiliriz. Şemdinli olayı bütünün sadece bir parçasıdır. Yaşar Büyükanıt da bu sistemin hiyerarşisi içinde yer alan bir kişidir. Sorunu sadece Yaşar Büyükanıt'la sınırlı görmek de doğru değildir. Olayı kişiselleştirmekten çok, Türkiye'deki sistemin böyle çalıştığını bir veri olarak kabul etmek, bu doğrudan yola çıkarak bütün bu olay, olguları yeniden ele almak ve değerlendirmek gerekmektedir.

Türkiye'nin bu kadar kirli işler ülkesi olması, Kürt sorununda yaşanan büyük inkar ve yalanla bağlantılıdır. Nasıl ki Kürt sorunu ayan beyan ortadayken ve Kürt halkı, Kürdistan gerçeği gizlenemez biçimde dünyanın gözü önündeyken, bu gerçek yok sayılarak, inkar edilip bir çözüm üretilmiyorsa, bu yalana dayalı siyasal, sosyal ve kültürel yapılanma da görmezlikten gelinmektedir. Kürt sorunu nasıl çözüm bekliyorsa, Türkiye'nin yalanlara dayalı sistemi de çözüm bekliyor. Kürt sorunundaki çözüm nasıl ki köklü kararlarla ve zihniyet değişimiyle gerçekleşecekse, Türkiye'deki özel savaşı açığa çıkarmak, bu kanserli yaşamı ortadan kaldırmak için de köklü bir zihniyet değişikliği temelinde bütün kurumlarda bir operasyon ve yeniden yapılanma gerekmektedir. Bunun da bir alt üst oluş anlamına geleceği göz önüne getirildiğinde, bu gerçeğin açığa çıkmaması için büyük bir direnç ortaya konulacaktır. Nitekim bu direnç meydan okunurcasına gösterilmektedir. "Kimse bu düzene dokunamaz" deniliyor. Herhalde Şemdinli iddiasını ileri süren savcı şok olmuş ve ne kadar saf olduğunu görmüştür.

Şemdinli savcısı bile bazı gerçekleri dile getirirken, Türkiye gerçeğinin ne olduğunu fark edemeden bunu yapmıştır. Derin devletin, yalanlar üzerine kurulu düzenin tümünü anlayıp kavrayabilseydi, böyle cesaret gerektiren bir iddianameyi ortaya koyamazdı. Bazen cehaletin, cesareti ortaya çıkardığı söylenir. Bu bir ihtimaldir. Ya da çok fazla kirlenmediği, sistemin kirleri içine girmediği için temiz duygularla inandığını dile getirmiştir. Savcının durumunu da böyle değerlendirmek doğrudur. Savcı, Türkiye'de bazı adımlar atıldığı, belli bir demokratikleşme sağlandığı, artık belli yönleriyle düşünce özgürlüğü var gibisinden yıllardır yapılan propagandalara inanmış görünmektedir. Madem düşünce özgürlüğü, demokratikleşme var, o zaman bu olayda ortaya çıkan bazı verileri gizlemeden, örtmeden ortaya koyabilmenin koşulları da var diye düşünerek, böyle hareket etmiştir. Ne var ki bu iddianameye verilen tepki, bütün bu demokratik açılım söylemlerinin ne kadar sahte olduğunu bir daha gözler önüne sermiştir.

Mevcut durumda savcı hakkında inceleme başlatılmıştır. Anlaşılıyor ki savcının ki sadece bir iddia olarak kalacak, mahkemelerde bu iddiadan öte hiçbir karar çıkmayacaktır, çıkması da günümüz koşullarında beklenemez. Bir kez böyle bir değerlendirme yapılmıştır. Artık bu iddianameyi kimse yok sayamaz. Bu açıdan Şemdinli iddianamesini hazırlayan savcı, bilinçli ya da bilinçsiz, Türkiye'deki özel savaş, derin devlet, yasal olmayan devlet, yasal olmayan kural ve kaidelerin deşifre edilmesinin adımını atmıştır. Belki Yaşar Büyükanıt yargılanamayacak, ama bu iddianame şahsında Türkiye'de böyle bir sistemin var olduğu tartışması bundan sonra sürecektir. Birçok uygulamanın arkasında böyle bir sistemin var olduğu kuşkusu ortaya konulacaktır. Zaten önemli olan, bir bireyin yargılanması, suçlanması değil, böyle bir sistemin var olup olmadığının tartışmasının yapılmasıdır. Hatta münferit bir olaymış gibi sadece birilerini yargılayıp, bu düzenin üstünün örtülmesi, belki de çok fazla faydalı olmayacak bir gelişme olacaktı. Bütün demokratların, özgürlük ve demokrasiye inanan herkesin bu olayla birlikte, bundan sonra da tüm olay ve olgularda bir özel savaş gerçeğinin var olduğunu ve olgulara bu çerçevede bakılması gerektiğini ortaya koymaları, yapmaları gereken temel görevdir.

Kürt sorunu çözülmeden meşruiyeti olmayan uygulamalar devam edecektir

Her şeyden önce 21. yüzyılda hala Türkiye'de böyle bir özel savaş ya da yasal olmayan devletin var olmasının esas nedeni, Kürt sorununun varlığıdır. Kürt sorunu çözülmediği müddetçe yasal olmayan, hiçbir meşrutiyeti bulunmayan bu tür kurumların ya da uygulamaların var olacağını kabul etmek gerekir. Çünkü Türkiye Kürt sorunu konusunda çok haksız durumdadır. Bir halkın varlığını bile inkar etmektedir. Bir halkın üzerindeki inkar ve imha siyasetini, 21. yüzyılın dünyasında yasal devletle yürütmek mümkün değildir. Yasal uygulamalarla Kürt sorununun haklarını bu düzeyde inkar etmek ve bastırmak söz konusu olamaz. Bırakalım 21. yüzyılı, 20. yüzyılın son çeyreğinde bile Kürt ve Kürdistan üzerindeki baskıların yasal bir devletle sürdürülmesi mümkün olamazdı. Dolayısıyla derin devlet gerçeği, Kürt sorununun karakteriyle yakından ilgilidir ya da Türkiye devletinin Kürt sorunundaki inkarcı politikası ister istemez yasal olmayan bir devletin kurumlaşmasını gerektirmektedir. Belki dünyanın birçok ülkesinde yasal olmayan işler yapılmıştır. Yakın zamanda bu yönlü kurumlaşmalar birçok devlette de ortaya çıkarılmıştır. Özellikle soğuk savaş döneminde birçok ülkede sosyalistlerin gelişmesini önlemek, sosyalist hareketleri bastırmak için yasal olmayan uygulamalar devreye sokulmuştur. Bu tür uygulamaları toplumun birçok kesimine kabul ettirme imkanları bulunmadığından, daha özel ve dar bir örgütlemeyle bu işleri yapmışlardır. Kürdistan'da ise bir bütün olarak devletin karakteri Kürt'ün inkarı üzerinde kurulmuştur. Bu açıdan, böyle bir özel savaşa karşı çıkacak muhalif kesim bile bırakılmamak üzere bir örgütlenme ve uygulama içine girilmiştir. Sol sözkonusu olduğunda, aydınların çoğunluğu böyle bir rejime itirazlarını ortaya koymuşlardır.

Türkiye'de 1970'li ve 1980'li yıllarda aydınların çoğu 12 Mart ve 12 Eylül'e karşı bir tutum ortaya koymuşlardır. 12 Eylül ve 12 Mart'ın sosyalistlere, sola karşı uygulamalarını eleştirmiş, mahkum etmişlerdir. Öyle ki Türkiye'de Denizler idam edilmiştir, ama şimdi ordu içinde birçok çevre neredeyse Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına sahip çıkacak hale gelmiştir. Ne var ki sıra Kürt sorununa geldiğinde, Türkiye'deki birçok kurum Kürt'ü inkar etmeyi kendisine temel ulusal görev olarak bellemiştir. Sol söylem kullanılabilir, sola yönelik uygulamalar eleştirilebilir, ama sıra Kürt sorununa geldiğinde, bu konuda bir şeyler söylemek toplumdan tamamen aforoz edilmekle, suçlanmakla sonuçlanmaktadır. Bir zamanlar Türkiye'nin karakollarında, emniyet binalarında, şuna da buna da hoşgörüyle yaklaşabiliriz, her şeyi sinemize çekebilir, affedebiliriz, ama ülkemizin bölünmesini ve bölücülüğü asla, diyen dövizler asılı bulunurdu. Bu söylemle her türlü suça, düşünceye müsamaha gösterilebilir, bunlar belli düzeyde hoşgörüyle karşılanabilir, her ne kadar suç olsa da gerektiğinde affedilir denmiş, ancak Kürt sorunu dile gelmişse, Kürt'ün halk, ülke olarak varlığı dile getirilmişse, bunu kabul etmek mümkün değildir denilerek, bu devletin karakteri itiraf edilmiştir.

Türkiye emniyetinin, ordusunun ruh halini en iyi DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar'da görmek mümkündür. Çekirdekten yetişme bir polis, bir özel savaşçıdır. Babası da emniyet müdürlüğü yapmış, kendisi de bu görevi en üst düzeyde sürdürmüştür. Bu devletin kirli özel savaşçı karakterinin kendisini en iyi biçimde dışa vurabileceği bir dönemde bu tür görevleri üstlenmiştir. 1970-80-90'lar ve 2000'ler, Türkiye'de Kürt sorununun gündeme geldiği ve kendini dayattığı yıllardır. Bu yıllarda da Türk devleti ideolojik, siyasi, askeri, polisiye, sosyal, ekonomik ve kültürel uygulamalarla Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini bastırmak istemiştir.

Bu mücadelenin nasıl yapıldığını ya da ayrıntılarıyla nasıl uyulandığını en iyi Mehmet Ağar bilmektedir. Mehmet Ağar'ın Şemdinli olayıyla ilgili savcı iddianamesine verdiği tepkide, "Eğer güvenlik görevleri yaptığı işler sonucunda böyle uygulamaya tabi tutulursa, Türkiye'de vatanı ve milleti savunacak kimse bulunamaz" demiştir. Bunun anlamı; eğer böyle yapılırsa Türkiye'de gizli ve kirli işleri yapacak kimse bulunamaz, itirafıdır. Bu zihniyet, Türkiye'nin birliği, bütünlüğü ancak kirli işlerle korunur, yasal olmayan uygulamalar engellenirse, Türkiye'nin birliği ve bütünlüğüne yönelik

"Bugüne kadar kirli ve özel savaşta basın ve düşünce kuruluşları o kadar kullanılmıştır ki, Türkiye'nin esas gerçeği ortaya çıkarsa, doğal olarak en fazla da üniversiteler, aydınlar, bilim adamları ve basın suçlanacaktır. Bu gerçek şimdiye kadar neden görülmedi, ortaya çıkarılmadı ve sorgulanmadı? sorusu ortaya atılacaktır. Bu sorunun cevabı da bu tür kurumların bırakalım görevlerini yerine getirmek, görevlerinin tersine rol alarak suçlarını nasıl örtbas ettiklerinde gizlidir"

faliyetler önlenemez mantığıdır. Bu nedenle, yasal olmayan devleti açığa çıkarırsanız, bu tür işleri kötülerseniz ve önünü alırsanız, vatanın ve milletin birliğini koruyamazsınız denmektedir. Mehmet Ağar'ın bu tepkisi aslında Kürt halkına karşı suç işleyen tüm askerlerin, polislerin, inkar ve imha siyasetini bilinçli bir şekilde uygulayan siyasilerin de tepkisidir .Eski tarihlerde de bu tür olaylara benzer tepki verilmiştir. Özalp katliamından dolayı General Muğlalı'nın uygulamalarının mahkemelik olması, kirli savaşı yürüten kesimler tarafından onlarca yıl bir şikayet konusu haline getirilmiştir. Muğlalı olayının Türkiye'de bölücülüğe karşı mücadeleyi zayıflattığı söylenmiştir. Ne tesadüftür ki, bugün de Van'da Yaşar Büyükanıt hakkında bir iddianame gündeme gelmiştir. Bu iddianame sonrası genelkurmayın, kuvvet komutanlarının başbakan ve hükümet üzerinde baskı kurması, hakimler, savcılar yüksek kurulunun devreye girmesi açıkça gösteriyor ki, Kürt halkı üzerinde bir kirli savaş yürütülmektedir. Van savcısının iddianamesi ise yürütülen kirli savaşa çomak sokmak olarak görülmektedir.

Kirli savaşçılar, PKK'ye karşı mücadele yürüttüğümüz böyle bir dönemde bu tür iddianameler elimizi, kolumuzu bağlamaktadır düşüncesindedirler. Hatta bu savcıyı ihanetle bile suçlamaktadırlar. Çünkü Türkiye'de bölücülüğe karşı mücadeleyi önlemek, ihanetle eş anlamlıdır. Dolayısıyla suç işleyenler, bu kirli savaşı yürütenler iyi vatandaş olmakta, buna karşı tutum gösterenler, özgür ve demokratik bir ülke isteyenler ise kötü vatandaş olmaktadır. Zaten ölçüler böyle olduğu için bu uygulamaları rahatlıkla yapmaktadırlar. Hatta bu uygulamalar bir vatan ve millet görevi gibi görülmektedir. Dolayısıyla Kürt sorunu çözülmeden, özel savaş gerçeğini, Muğlalıları, Büyükanıtları, Susurlukları, Şemdinlileri ve bugün ortaya çıkan çeteleşme gerçeğini ortadan kaldırmak mümkün değildir. Çünkü inkar ve imha sistemi ayrı yasaları ve ayrı uygulamaları gerektirmektedir. Günümüzün en katı yasal devletlerinde bile Kürt sorunu üzerindeki inkar ve imha siyasetini sürdürmek mümkün değildir. Legal devlet, Kürt halkı üzerindeki mevcut uygulamaları devam ettirmek için yeterli olmamaktadır. Bu durumda ya demokratikleşip Kürt sorununu çözecektir ya da çözemiyorsa, legal olmayan devlet ve uygulamalar varlığını sürdürecektir.

İyi olup olmamak legal olmayan devletin ölçülerine göredir

Türkiye Cumhuriyetinde bu uygulamalar varlığını sürekli sürdürmüştür. Hatta bu legal olmayan devleti en iyi uygulayanlar, Türkiye'nin en değerli insanları olmuştur. Türkiye siyasetinde askerlikte, poliste, birçok alanda önde gözüken isimlerin çoğunluğu böyle bir savaş içinde yer almış, bu konuda başarılı görülerek, ödüllendirilmiş kimselerdir. Van savcısı kalkacak, bu ödüllendirilmiş kimseleri, en iyi çocukları, en iyi siyasetçileri, en iyi askerleri, en iyi polisleri yargılayacak! Tabii ki bu sistem devam ettikçe, bırakalım böyle bir yargılamanın olması, böyle bir tutumun akla getirilmesi bile suç olarak, vatan hainliği olarak değerlendirilecektir. Nitekim Van savcısına yaklaşım böyledir. Burada iyinin ölçüsü, halkın, insanlığın değer yargılarına önem vermek, demokrasi ve özgürlük ilkelerine göre hareket etmek değildir. Kirli savaşın, legal olmayan devletin ölçülerine göre iyi olup olmamak esas alınmaktadır. Savcıyı köylülerine soruyorlar, herkes "iyi bir insandır, hiç kötü bir iş yapmaz, yalan bir iş yapmaz, herhangi birileri tarafından yönlendirilecek bir insan değildir, neye inanıyorsa onu yapar" diyorlar. Halkın ve sıradan insanların değerlendirmeleri de böyledir. Ama devletin derinlikleri ve kirli savaşçılar tarafında yapılan değerlendirmede ise savcı Türkiye'deki en kötü insan olmuştur.

"Legal olmayan devleti en iyi uygulayanlar, Türkiye'nin en değerli insanları olmuştur. Türkiye'de birçok alanda önde gözüken isimlerin çoğunluğu özel savaş içinde yer almış, başarılı görülerek, ödüllendirilmiş kimselerdir. Van savcısı kalkacak, bu ödüllendirilmiş kimseleri, en iyi çocukları, en iyi askerleri, en iyi polisleri yargılayacak! Bu sistem devam ettikçe, böyle bir yargılamanın olması, böyle bir tutumun akla getirilmesi bile suç olarak, vatan hainliği olarak değerlendirilecektir"

Yaşar Büyükanıt, Diyarbakır'da görev yapmış bir insandır. Diyarbakır'da kolordu komutanı olmak, general olmak demek, kirli savaşın göbeğinde olmak, demektir. En azından son yirmi yılda Kürdistan'da işlenen cinayetler, köy yakma ve yıkmalar, işkenceler görülüyor. Halkın üzerinde dünyada görülmemiş baskılar yürütüldüğü biliniyor. Bunların çoğunluğunun da legal devlet değil de görünmeyen esas devlet tarafından yapıldığını Kürdistan'da yaşayan herkes bilmektedir. Yaşar Büyükanıt böyle bir coğrafyada ve böyle bir zaman diliminde görev yapmıştır. Şemdinli olayında görev alanlar, suç yapan insanlar bu özel savaşın en değer verdiği insanlardır, seçilmiş kişilerdir. Çünkü Kürdistan'da kirli savaşın en fazla yürütüldüğü bir alanın istihbarat merkezi içinde yer almaktadırlar. Bunlar sadece istihbarat toplamamaktadırlar, aynı zamanda Kürt halkı üzerinde uygulanan psikolojik savaşın, legal olmayan baskıların örgütleyici ve yürürtücüsüdürler. Nitekim Şemdinli'de yakalanan ajan da bunu kanıtlamaktadır.

Yaşar Büyükanıt'ın Ali Kaya için belirttiği "iyi çocuktur" sözü anlaşılmaktadır. Çünkü bizzat devlet bu görevleri vererek, en iyi ve en etkili biçimde yapmalarını istiyor. Bu görevleri alanlar Kürt halkını eziyor, bastırıyor ve iradesini kırıyorsa, en iyi kişi bu işleri yapanlar oluyor. Yaşar Büyükanıt, Ali Kaya için "iyi çocuktur" sözünü ifade ederken, kendisi açısından iyi olmanın ölçülerini ortaya koymuştur. Yaşar Büyükanıt'a göre Ali Kaya "iyi çocuktur," kendisi de iyilerin iyisidir, en iyi Türk'tür, en iyi vatan, millet savunucusudur. İyinin ölçüsünü de doğal olarak en iyi Türk olan Yaşar Büyükanıt belirleyecektir. Dolayısıyla Türkiye'de iyinin ölçüsünün bu biçimden kurtarılıp değişeceği bir sistemin ortaya çıkması gerekiyor. Demokrasinin, özgürlüklerin esas ölçü alındığı bir düzen kurulması gerekiyor. Kürt sorunu çözülmezse, bu tür yöntemlere ihtiyaç duyulacak, demokrasi ve özgürlüklerin olduğu bir ülkenin oluşması konusunda direniş gösterilecektir. Türkiye demokratikleşemiyor ve bu konuda büyük bir direnç gösteriliyorsa, bunun esas nedeni legal olmayan bir devletin varlığıdır. Halk ise demokrasi ve özgürlükler istiyor. Toplumun genel eğilimi demokrasi ve özgürlükler doğrultusundadır. Kaldı ki dünyanın genel eğilimi de bu doğrultudadır. Ama Türkiye'de demokrasi ve özgürlükler konusunda çok da az mücadele verilmediği halde, bir türlü adım atılamamaktadır ya da atılan adımlar sadece bu özel savaş, inkar ve imha rejiminin yeni bir yüzle devam ettirilmesini sağlamaya dönük olmaktadır.

Türkiye'nin demokratikleşmesi önünde, Kürt sorununun çözümsüzlüğü dışında ciddi bir engel kalmamıştır. Kürt sorunu çözülmediği müddetçe Türkiye ister istemez bu legal olmayan devlet tarafından yönetilecek, demokratik olmayan uygulamalara, yasalara ihtiyaç duyacaktır. Ya da en azından yasalar bu uygulamalara izin verecek hileleri içerecek biçimde düzenlenecektir. Bunun için Türkiye'nin demokratikleşmesini isteyenler Kürt sorununun çözümünde ısrarlı olmalı, Kürt sorununun çözümünü isteyenler de Türkiye'nin demokratikleşmesi konusunda ısrarlı olmalıdırlar. Bunlar birbirine etle tırnak gibi bağlıdırlar. Biri olmadan diğerini yürütmek mümkün değildir. Eğer Kürt sorunu Türkiye'nin birliği içinde çözülecekse demokratikleşmek zorunludur ya da Türkiye'nin birliği ancak demokratikleşmeyle sağlanabilir. Türkiye'nin birliğini sağlayacak tek yöntem budur. Kürt sorunu demokratik temelde çözülmeden de Türkiye'nin birliğini sağlamak mümkün değildir.

Bastırmayla şiddetle birlik kurmak mümkün değildir

Mevcut özel savaşın sürdürülmesinin nedeni, Türkiye'nin birliği konusunda tek yöntemin baskı, şiddet olarak görülmesidir. Eğer böyle görülmeseydi, Türkiye'nin gerçek anlamda birliğini sağlayacak ve iki halkın birlikte yaşamasını gerçekleştirecek tek yol olan demokratikleşme yolunda önemli adımlar atılırdı. Çünkü Türkiye'de iki halkın birliği yalnız Kürt halkı açısından değil, Türk halkı açısından da yararlıdır. Birlik sadece Türk halkına yarayan değil, Kürt halkına da yarayan bir olgudur. Ama zorla, bastırmayla, şiddetle birlik kurmak mümkün değildir. İki aşiret bile kan davası yapmışsa mutlaka bir barış yaparak birlikte yaşamaya çalışırlar. Birlikte yaşamanın ancak barışla mümkün olduğunu en ilkel kabileler bile bilirler. Barış olmasa birliğin olamayacağını, dolayısıyla çatışmanın süreceğini kan davasını yürüten aşiretler bile bilmektedirler. Öyle ki en güçlü aşiretler bile rakip aşiret ne kadar küçük olursa olsun, kendilerini zayıflattığını, sosyal ve ekonomik yaşamlarına zarar verdiğini bilerek, rakibinin küçüklüğüne bakmadan bir çözüm yolu bulmaya çalışır. Bir aşiret diğeriyle savaşırken bile diğer aşiretin farklı olduğunu bilir. Onun da belli bir yaşamının olması gerektiğini düşünür. Ancak Türkiye'deki durum çok farklıdır. Türkiye, bir halkı kimliğiyle, varlığıyla, diliyle red etmektedir. Zaten Türkiye'de sorunların çözülmemesinin nedeni de böyle mantıksız yaklaşıma dayanıyor. Bu da ister istemez uygulamaların mantıksızlığını, politikaların çirkinliğini, ahlaksızlığını, ikiyüzlülüğünü, yalancılığını, sahtekarlığını ve baskının her bir biçimini pervasızca gündeme getiriyor. Bir halkın varlığını inkar eden bir ülke, bir toplum ve bir bireyin yapamayacağı hiçbir kötülük olamaz. Çünkü dünyada bir halkın ve bir toplumun varlığını inkar etmekten daha büyük kötülük yoktur.

"Türkiye'de demokrasinin gelişmesi için önemli olan anayasanın ya da yasaların değişmesi değildir. Bu anayasa ve yasaların verdiği yetkiler dışında hiçbir yetkinin kullanılmamasıdır. Türkiye'deki demokratikleşmenin başlangıcı, ancak böyle bir durum ortaya çıkarılabilirse mümkün olabilir. Ya da değişecek anayasa ve yasalar Türkiye'de legal devlet, yetkiler dışında başka yetkilerin kullanılmamasını güvenceye alıyorsa o zaman Türkiye'de demokratikleşmenin yolu açılmış demektir."

Kürdistan'ın her ilinde bir özel savaş merkezi vardır. Bu özel savaş merkezlerinin toplantılarda yaptıkları konuşmalar, Konya'da ya da Edirne'de yapılamaz. Kürdistan'daki toplantılarda, özellikle halka yönelik değerlendirmeler vardır. Halk nasıl baskı altına alınacak, nasıl susturulacak, nasıl boyun eğdirilecek hususlarına kafa yormaktadırlar. Şemdinli'de, Özcan İldeniz'e ait olduğu söylenen ajandada, Şemdinli ve Gever halkının kendilerinden ne kadar korktukları, bu nedenle kendilerine nasıl saygı duydukları, önlerinde eğildikleri yazılmaktadır. Böyle bir değerlendirme Türkiye'nin herhangi bir şehrinde yapılabilir mi? Yapılsa bile o toplantıya katılan herhangi bir yetkili bu halk için neden böyle değerlendirme yapıyorsunuz demez mi? Ne var ki Kürtleri kendi halkı olarak görmüyor. Kendi halkı görmediği için de üzerinde her türlü baskı ve uygulamayı geliştiriyor. Şemdinli iddianamesinden sonra bu özel savaşı yürütenlerin, yüzlerinin açığa çıkmasından duydukları korku, yaptıkları kötülüklerin çok pervasız olmasıyla ilgilidir. Türkiye'nin herhangi bir yerinde olduğu gibi, mevcut legal yasalara karşı suç işleyenlere yaptıkları uygulamaları gerçekleştirmiş olsalardı, hiçbir kaygıya kapılmadan her şeylerini açıkça ortaya koyarlardı; şunu şunu yaptık, devletimiz ve yasalarımız bize şu yetkileri veriyordu, biz de bunu gerçekleştirdik, derlerdi. Ne var ki Kürdistan'da yaptıkları uygulamalar için yasalar, anayasalar bize şu yetkiyi verdi, biz de bunları yaptık, diyemiyorlar. Halbuki zaten mevcut Türkiye yasaları ve anayasası, halkın üzerinde baskı kurma konusunda birçok yetki vermektedir. Ne yazık ki Kürdistan'da bu yetkilerden de öte yetkiler kullanıldığı için, uygulamaların ortaya çıkması istenmemektedir.

Türkiye'de demokrasinin gelişmesi açısından önemli olan anayasanın değişmesi ya da yasaların değişmesi değildir. Önemli olan, bu anayasa ve yasaların verdiği yetkiler dışında hiçbir yetkinin kullanılmamasıdır. Türkiye'deki demokratikleşmenin başlangıcı, esası ancak böyle bir durum ortaya çıkarılabilirse mümkün olabilir. Ya da değişecek anayasa ve yasalar Türkiye'de legal devlet ve yetkiler dışında başka yetkilerin kullanılmamasını güvenceye alıyorsa, o zaman Türkiye'de demokratikleşmenin yolu açılmış demektir. Bu açıdan anayasa ve yasa değişikliklerinden önce illegal devlet ve legal olmayan yetkilerin varlığının tümden ortadan kalkması gerekir. Tabii ki demokratik bir anayasa ve yasalar, legal olmayan devleti ya da yetkileri ortadan kaldırmak için ister istemez önemli imkanlar sunar. Bu yönüyle anayasalar ve yasalar değişmelidir. Ancak Türkiye söz konusu olduğunda atılması gereken en önemli adım, illegal devlet ve yetkilerin varlığını gerektiren inkar ve imha siyasetini ortadan kaldırarak, Kürt sorununun çözülmesidir . Kürt sorunu çözüldüğü takdirde, Türkiye'nin Avrupa ülkelerinin birçoğundan ileri demokratik bir yaşama kavuşacağını söylemek abartı olmaz. Hatta örnek bir demokrasi haline de gelebilir. Bu açıdan Şemdinli olayını, iddianamesini ve bu doğrultuda ortaya çıkan Yaşar Büyükanıt gündemini eğer üzerine gidilirse, demokratikleşme süreci açısından önemli bir başlangıç olarak görüyoruz.

Susurluk olayı çıktığı zaman da bu ilişkilerin çözülmesi bir demokrasi sorunu olarak değerlendirildi. Ama üzerine gidilmedi, açığa çıkarılmadı. Hatta askerle polisler arasında var olan bazı çelişkilerden dolayı Susurluk'un açığa çıkmasını asker kesimi bile destekler konuma geldi. Bilindiği gibi bir dakikalık ışık söndürme eylemine orduevindeki askerler de aktif destek verdiler. Çünkü geçmişi MHP kökenli olan birisi öne çıkmıştı ya da teşhir olmuş bazı kişilikler gündeme gelmişti. Ancak bu emniyet içinde bir yapılanma gibi değil de sanki emniyet içindeki kontrolsüz bir grubun ilişkisi olarak ortaya konulmaya çalışıldı.

Şemdinli olayı, ortaya çıkan iddianame ve Yaşar Büyükanıt konusu, ordu içindeki herhangi bir kontrolsüz örgütlenmenin parçası değildir; aksine, devletin günümüze kadarki uygulamalarının esasıdır. Sadece açığa çıktığı zaman, "rutin dışı olaylardır" denilerek bu tür uygulamaların, politikaların açığa çıkmasının önü kesilmektedir. Rutin dışı olan, bu uygulamalar değildir. Rutin dışı olan, zaman zaman legal devlet ve uygulamaların yaşamsallaşmasıdır. Rutin olmayan ise bu uygulamalara itiraz geliştirmektir. Süleyman Demirel, Batman valisinin yasadışı bir işe girişme sorunu ortaya çıktığında, rutin dışı bir olaydır, diyerek üstünü örtmeye çalışmıştı. Aslında bu uygulamalar sadece askerlerle sınırlı değildir. Tüm cumhurbaşkanları, her zaman bu işin en önemli ortaklarından olmuşlardır. Özal bu işe ortak olmayacak bir cumhurbaşkanı olduğu için tasfiye edilmiştir. Demirel ise özel savaşa en iyi uyum gösteren siyasetçilerden birisidir. Demirel hiçbir zaman özel savaşa itiraz etmemiştir. Özel savaşın sahnedeki siyasetini en iyi ben yaparım, benden daha iyisi yoktur, demiştir. Bizim gibi partiler ve onun yöneticileri bu işi en iyi yapar, siz bunu engelliyorsunuz diyerek zaman zaman ordu ve çeşitli kesimlerle karşı karşıya gelmiştir. Bugün ordu içinde de, sivil bürokrasi içinde de Demirel tecrübeli, duayen siyasetçi görülmektedir. Aslında bununla özel savaş cumhurbaşkanlığını, başbakanlığını en iyi yapan kişi olduğu söylenmek istenmektedir. Demirel barajlar ve yol yaptığı için bu kadar duayen hale gelmemiştir. Özellikle 1990'lardan sonra yürütülen özel savaşa çok iyi uyum gösterdiği için asker ve sivil bürokrasi tarafından onure edilmiştir. 1970'li ve 1980'li yıllarda ise bırakalım duayen olmayı en fazla eleştiri alan kişilerden biriydi.

Türkiye'deki demokratik güçler manipüle edilmektedirler

Yakın dönemde yapılan açıklamalardan birinde, derin devletin mecliste onlarca kadrosu olduğundan söz edilmiştir. Hem de bu milletvekillerinin sadece bir partiden değil, bütün partilerden oldukları ileri sürülmüştür. Doğal olarak bunların görevi, demokratik bir sistemin açığa çıkmasını engellemek olacaktır. AKP hükümetinin tutumu bu olayda daha da açığa çıkmıştır. AKP hükümetinin demokrasiyi savunacak bir anlayışı olmadığı netleşmiştir. Çünkü bu özel savaş sistemini ortadan kaldırmadan, sözü edilen bütün demokratikleşmeler sadece bir aldatmadır. AKP'nin istediği demokrasi, kendi tabanının üzerindeki kısıtlamaların kaldırılmasıdır. İslamcı kesimlerin asker, sivil bürokrasi içinde yer almasını engelleyen yasaları ve zihniyeti değiştirmektir. Yoksa demokrasinin temel sorunu olan Kürt sorununda, AKP hükümetinin köklü bir politikası bulunmamaktadır. Benim iktidarıma izin verirseniz, islamcı eğilimler ve bununla ilişkili toplumsal kesimler üzerinde fazla baskı yapmazsanız, ben de Kürt sorununda devletin genel eğilimi dışına çıkmam, demektedir. Kürt sorununun çözümünde devletin klasik politikası dışına çıkmayan bir parti ve hükümetin ne Şemdinli olayını çözmesi ne de demokrasi yolunda önemli adımlar atması beklenir. Eğer Türkiye'de bir parti çıkar da illegal devleti ortadan kaldıracağım, bu sorunu tümden ortadan kaldıracağım, illegal devlet böyle yetki kullananlarda kalmayacak, sadece bazı konularda değil de her konuda açık ve şeffaf olunacak der ve bu konuda çok kararlı bir tutum içine girerse, o zaman demokratikleşmede samimi olduğundan söz edilebilir.

devamı 30'da

PKK'DE DOĞRU YÖNETİM ANLAYIŞI VE YAŞANAN SORUNLAR

KKK Yürütme Konseyi Başkanlığı

PKK hareketi, bir halk hareketi olarak doğmuştur. Önder Apo, halkın bağrında ortaya çıkan ve yoksul köylü kökenine dayanan bir halk önderliği olarak ortaya çıkmış ve halkın özgürlük iradesinin, gücünün, mücadelesinin adeta yeniden ortaya çıkarılarak örgütlenmesi temelinde önderliksel gelişmeye ulaşmıştır.

Herhangi bir yapıya ve sisteme dayanıp örgütlenmekten ziyade, güç olarak bitirilmiş, uydulaştırılmış, teslim alınmış, başkalaşıma uğratılma sürecine tabi tutulmuş ve bunu istemeyerek de olsa kabul etmiş bir halk gerçekliğine dayanarak ortaya çıkan bir önderliksel gerçekliktir. Önce tek başınadır, arayış içerisindedir. Önce kendisinde gelişme yaratma, kendisinde isyanı başlatma ve kendisinde zaferi yaratma temelinde toplumsal örgütlenmeye yönelmiştir. Tek tek kişileri yeniden örgütleyerek, kazanarak, kişiye güç olma yetisini vererek, deyim yerindeyse cücelikten yüceliğe çıkararak bu temelde bir halkın gücünü, özünü, halk olma gerçekliğini açığa çıkarma mücadelesini başlatmıştır. Bu durum, yani önderliksel gerçekleşme mücadelesinin tarzı ve dayandığı bu zemin koşullarında yoğunlaşarak ortaya çıkmış olması, hem önderliksel gerçekliğin yönetim anlayışını ve tarzını hem de PKK'deki yönetim anlayışının şekillenmesini belirleyen temel olgu olmuştur.

Halka dayanan, halkçı özelliklere sahip, halkı yeniden güç yaparak, bireyden başlayıp topluma doğru yayılan bir bireysel devrimler dizisiyle örgütlenmeyi geliştiren; daha çok fedakarlık, daha çok çalışma ile yaratıcılığı geliştiren ve yeniden yaratma temelinde kendisini önderleştiren bir gerçekliğe sahiptir. PKK Önderliğinin dayandığı koşullar böyle olduğu için tamamen fedakarlığı, halkçılığı, hizmeti esas alan, yetkiye dayanmayan, yaratan, oluşturan, örgütleyen bir yönetim olmayı geliştiren Önderliğin ve PKK'nin yönetim anlayışına damgasını vuran, bu gerçeklik olmuştur.

PKK Önderliği şahsında somutlaşan PKK'nin yönetim anlayışı, Kürdistan'da her konuda olduğu gibi yönetimleşme olgusu bakımından da yeni ve devrimsel bir gerçekleşmeyi ifade etmektedir. Çünkü toplumda PKK'nin çıkışından önce var olan yönetim durumu, egemen devletin ve egemen sınıfların anlayışı temelindedir ve onların çıkarlarına göre biçimlenmiştir. Bu yönetim anlayışında halkı bir irade olarak görmeyip sıfırlayan, tamamen egemenliğe, otoriteye, baskıya dayalı bir tarz söz konusudur. Özellikle sömürgeci devletlerin Kürdistan'da uyguladığı yönetim anlayışı, jandarma anlayışıdır. Kışla kültürüne dayalı, tamamen sopa siyasetini esas alan, baskı ve tehditle boyun eğdirmeyi öngören bir yönetim anlayışıdır. Kürdistan'ın tüm alanlarında egemen kılınan, tamamen baskıya dayanan bir yönetim anlayışıdır. Halka dayanmayan ordu ve polise dayanan, devletin gücünü arkasına alan bir yönetim tarzıdır. Bağrında zerre kadar demokrasi yoktur, özgürlük hiç yoktur. Toplumun kendini ifade etmesi bile suçtur. "Ben Kürtüm, kültürüme uygun yaşamak istiyorum" demek suçtur. İnsanı henüz doğarken suçlu gören, Kürt olduğu için suçlu pozisyonda ele alan bir yönetim anlayışıdır. Biz buna köleci yönetim anlayışı da diyebiliriz. Tabii ki çağımızın köleliği, köleci çağda yaşanan ve ortaçağda da süren kölelik sistemine benzememektedir. Her şeyde bir gelişme ve modernleşme olduğu gibi, kölelikte de bir gelişme söz konusudur. Günümüzün köleliği Kürdistan'da uygulanan biçimiyle somutluk kazanmaktadır. Yani köleci, egemenlikçi iktidar anlayışına dayalı bir yönetim anlayışı söz konusudur.

"PKK militanlığı, PKK'de gelişen halk öncülüğü, hatta yerel düzeyde halk önderliklerinin şekillenmesi de ancak yoğun bir iç ve dış mücadele sonucu ortaya çıkmıştır. Bunu göz ardı etmemek gerekir. Bir yerde doğru demokratik yönetim olunacaksa, orada ancak yoğun bir çizgi mücadelesi ile bu yönetim performansı ve düzeyinin tutturulabileceğini bilmek gerekir. Doğru yönetim anlayışı, eleştiri özeleştiriye dayalı bir çizgi mücadelesini yürütmekten geçmektedir"

Kürt feodal beyi gücünü egemen devletten alır hale gelmiştir

Sırtını egemen devlete dayandıran feodal ağa, bey ve şeyhlerin yönetim anlayışı da önemli oranda egemen devletin yönetim anlayışından nasibini almıştır. Tarihin en eski dönemlerinde ağalık değil de aşiret reisliği ve mirlik Kürt toplumunda etkin bir yere sahiptir. Halka baskı uygulayan, üstten dayatan bir sistemden ziyade, kısmi oranda halka dayanan, hatta zaman zaman halk tarafından belirlenen aşiret reislerinin eski dönemdeki yönetim anlayışı biraz daha farklıdır. Bununla birlikte, giderek Kürdistan'da baskıların yoğunlaştığı ve bu baskılara karşı halkın tepkisi sonucu isyanların geliştiği son yüzyılda, isyanlarda halkın yanında yer alıp, isyanın öncülüğünü yapan aşiret reisleri ve beylerin, daha sonra da şeyhlerin sömürgeci güçler tarafından ezildiği, diğerlerinin de uşaklaştırıldığı dönemden bu yana Kürdistan'daki egemen sınıfların iktidar olma anlayışı da başkalaşıma uğramıştır. Artık halka dayanan, halktan gücünü alan bir iktidar ve yönetim olma durumu tümden aşılmıştır. Kürt'ün feodal beyi de şeyhi de gücünü daha fazla egemen devletten alır hale gelmiştir. Çünkü devletle işbirliği yapmayan, uşaklık yapmayan, kendini satmayan feodal bey ve şeyhlerin birçoğu etkisizleştirilmiştir. Hatta çoğu ezilerek iktidar olmaktan çıkarılmıştır. Etkili olan, kendini güç ve otorite yapabilenlerin arkasında mutlaka devlet erki olmuştur ve bu durum Kürt toplumunda artık bir yönetme tarzı haline gelmişti.

Kısaca gerek feodal egemen sınıfın, gerekse de bizzat egemen devletin Kürdistan'da sergilediği yönetim anlayışı, halka dayanmayan, halkı hiçe sayan, tamamen otoriteye, elindeki örgütlü güce dayanan, dolayısıyla üstten uygulamayı öngören bir durumdadır. İşte PKK Önderliği esas olarak da bu yönetim anlayışına karşı bir alternatif olarak ortaya çıkmış ve gelişmiştir. Dolayısıyla şunu kesinlikle belirtebiliriz; PKK Önderliği bu tür yönetim anlayışlarına karşı alternatif olarak gelişen, halkın demokratik yönetim çizgisi biçiminde şekillenmiştir. Zaten bir yönetim olarak kurumlaşırken, ilk karşılaştığı engel yerel otoriteler biçiminde kendini yönetimleştiren feodal beyler olmuştur. Dolayısıyla bir yandan devletin kolluk kuvvetleriyle mücadele yürütülürken, diğer yandan da feodal beylerin temsil ettiği yerel yönetim odaklarıyla çarpışmak zorunda kalınmıştır. Adeta devlet yönetim erki ve yerel yönetim erkleriyle mücadele ede ede kendine bir halk gerçekliği ve ona dayalı yönetim olma gerçekliği, zemini ve yeri açılmıştır. PKK'nin yönetim anlayışı adım adım kazanma, yeniden kendine getirme, yeniden güç yapma ve bu güce dayanarak yönetim olma çizgisidir. Demokratik halkçı önderlik ve demokratik halkçı yönetim anlayışı bu biçimde Kürdistan'da mücadele içinde doğup, gelişip giderek ulusal çapta bir güç haline gelmeyi başarmıştır.

Dolayısıyla demokratik halkçı yönetim, en çok fedakarlık yapan, çalışan, emek veren, sorumluluk üstlenen, tehlikeyle yüz yüze gelen, yük omuzlayan bir kurumsal gerçeklik olarak gelişim göstermiştir. Yetkiye dayalı yönetim olma anlayışından ziyade, özünde hizmete ve çalışmaya dayanan bir anlayış egemendir.

PKK'de her ne kadar çeşitli dönemlerde sapma biçiminde gelişen yetkiye, otoriteye dayalı feodal komplocu anlayışlar türemiş, ortaya çıkmış, bu biçimde Önder Apo'nun geliştirdiği doğru devrimci, halkçı yönetim anlayışını çarpıtan pratikler sergilenmiş olsa da PKK gerçekliğinin asıl yönetim anlayışını hiçbir biçimde değiştirip dönüştürememiş, PKK'de gerçekleşen demokratik, halkçı yönetim anlayışını geri plana itememiştir. Zaten bu doğru devrimci, halkçı, demokratik yönetim anlayışı da durup dururken ortaya çıkmamış ya da kolay şekillenip gelişmemiştir. Kıyasıya bir mücadele ile doğduğu gibi, doğru bir çizginin sürdürülmesi için de sürekli bir mücadele verilmesi zorunluluğu ile karşı karşıya gelinmiştir. Yani doğru devrimci çizgide mücadele, bu temelde bir yönetimsel gerçekliğe ulaşma, yanlışlara karşı sürekli yürütülen ideolojik ve örgütsel mücadele ile varlığını korumuş ve kendini geliştirebilmiştir. Yoksa her fırsatı doğduğunda egemen devletten, egemen Kürt sınıflarından kaynaklı, yine küçük burjuvazinin etkilerini taşıyan ve her şeyi teoride çözdüğünü sanan ukala, lafazan ya da dar köylü yönetim anlayışlarının yer edinmesi işten bile değildir. Halkçı, tabana dayalı bir yönetim anlayışının egemen olabilmesi için, sürekli egemen devlet ve sınıftan kaynaklı yönetim anlayışlarıyla mücadele edilmiştir. Değişik biçimlerde feodal sınıfların, egemen devletlerin yönetim anlayışlarının PKK içine de nüfuz ettiği ve zaman zaman bunların önemli tahribatlara yol açtığını mücadele tarihimizden iyi biliyoruz.

Dolayısıyla doğru devrimci, demokratik, kolektif yönetim anlayışı, PKK Önderliği şahsında gelişen halkçı, demokratik yönetim anlayışını zaman zaman çarpıtan ve sapmalar biçiminde pratikleşen çizgi dışı yönetim anlayışlarını mahkum ederek, onlara karşı mücadeleyi geliştirerek, kendini koruyabilmiştir. Genel anlamda PKK militanlığı, PKK'de gelişen halk öncülüğü, gerek stratejik önderlik, gerek pratik önderlik, hatta yerel düzeyde halk önderliklerinin şekillenmesi de ancak yoğun bir iç ve dış mücadele sonucu ortaya çıkmıştır. Bunu göz ardı etmemek gerekir. Bir yerde doğru demokratik yönetim olunacaksa, orada ancak yoğun bir çizgi mücadelesi ile bu yönetim performansı ve düzeyinin tutturulabileceğini bilmek gerekir. Çünkü kendisini dıştan ve içten sürekli dayatan, yabancı sınıf anlayışlarını içeren yönetim anlayışları söz konusu olabilmektedir. Doğru yönetim anlayışına ulaşabilmenin en temel yolu, sürekli olarak eleştiri özeleştiriye dayalı bir çizgi mücadelesini yürütme, oldukça demokratik ve şeffaf bir yönetim anlayışını tabana dayalı bir biçimde geliştirmekten geçmektedir.

Çoğu zaman herhangi bir yönetim olma, bir bakıma iktidar olma anlamına gelmektedir. Çünkü yönetim olmak, bulunulan ortamda inisiyatifli bir biçimde bazı işlerin yürütülmesinden sorumlu olmak demektir. Bu bir dar grup yönetimi de olabilir, geniş bir bölge yönetimi de olabilir, daha geniş halk toplulukları ya da bir ülke yönetimi de olabilir. Yönetimin mahiyeti iktidar olma mantığıyla yakından bağlantılıdır. Bu nedenle yönetim ya da iktidar olma olgusu çok daha geniş bir konu durumundadır ve burada bizim esas almak istediğimiz konunun kapsamı dışında kalmaktadır. Bizim burada açımlamak istediğimiz esas konu; PKK'de gerçekleşen doğru yönetim anlayışı ve onun dayandığı ideolojik, felsefik, politik ve örgütsel temeldir. Yine onun pratikleşme biçimidir. İşin ideolojik, felsefi boyutu az çok bilinmektedir. Başından beri özünde var olan, günümüzde ise daha yaygın bir biçimde egemen hale gelen halka dayalı örgütlenme, güç, yönetim olma, demokratik şekilleniş, taban demokrasisi ve halka dayalı demokratik sosyalizm anlayışının daha fazla açımlandığı, tümüyle bu eksene dayalı bir anlayışın netleştiği günümüz koşullarında, yönetim olmanın ideolojik, felsefi temelleri çok güçlü bir biçimde konulmuştur. Onun siyasi ve örgütsel boyutları ise birer uygulama sorunu olarak doğruyu yakalama halkasında bugün de tartışma konusu olmaktadır.

Herkes için eşitlik buna dayalı adalet anlayışı önemlidir

Öncelikle şunu vurgulamakta yarar vardır; yönetim olmak bir yerde iktidar olmaksa o zaman beraberinde ayrıcalıklı olmayı getirir. İşte PKK'de şekillenen ve gelişen yönetim anlayışı gerçek anlamda bir halk iktidarlaşması anlamına geldiğinden veya ona dayandığından, halka dahil olmak ve ayrıcalıklı bir pozisyona düşmemek büyük bir önem taşıyor. Eşitlik, ama her koşul altında ve herkes için eşitlik burada önemli olmaktadır. Herkes için eşitlik ve bu temele dayalı bir adalet anlayışı önemlidir. Toplum birey ilişkisinde yakalanacak olan optimal denge, ne bireyin yok sayılması ne de birey tercihine dayalı toplumun yok sayılmasıdır. Burada tutturulacak olan ve PKK'de bugün tutturulmaya çalışılan optimal denge, özgür bireyi demokratik özgür toplumun temeli haline getiren anlayıştan hareketle, uydulaştırılmış bireylerden değil, özgürleştirilmiş bireylerden oluşan bir toplumsal gerçekliği esas alan özgürlükçü, demokratik bir yönetim anlayışıyla gerçekleşecektir.

Bir sisteme kavuşmuş olması temelinde PKK'deki yönetim anlayışı da nihai şeklini kazanmıştır. Yönetim olmak, kesinlikle bireyde ayrıcalıklı bir pozisyonu geliştirmek olmamalı biçiminde ele alınmalıdır. Toplumda, öncelikle cinsler arasında gerçek anlamda eşitlik, bütün toplum bireyleri arasında insan olmaktan ileri gelen eşitlik yaklaşımı şarttır. Eğer eşitliğe dayalı, hiç kimseyi ayrıcalıklı kılmayan, herkesi ihtiyaca göre eşit ele alan bir yönetim anlayışı esas alınıyorsa, Önderlik çizgisinde bir yönetim anlayışı uygulanıyor demektir.

PKK'de baştan beri var olan özgürlük ve demokrasi anlayışındaki derinlik, onun halka dayanması, halka dayalı demokratik anlayışın gelişmiş olması, onun reel sosyalizmle bire bir bütünleşmesini engelleyen diğer önemli bir yanı durumundadır. Reel sosyalizmde gelişen aristokratlaşmanın, halktan kopuşun, ayrıcalıklı bir sınıf haline gelmenin daha ilk günden itibaren görülüp eleştirilmesi ve PKK'nin kendi anlayışına uygun bir yönetim anlayışını geliştirmesinde dayandığı temel bir özelliği olmuştur. Özgürlük ve demokrasideki

"PKK'de doğru yönetim anlayışı demokratik konfederal sisteme dayanan bir yönetim anlayışıdır. Demokratik konfederal sistem, 21.yüzyılın özgürlük ve bağımsızlık çizgisidir. Buna göre toplumlar hem gelişen küresel dünyamızda birbiriyle karşılıklı bağımlılık temelinde ilişkilenecek hem de toplumsal yapısını öz iradesine dayanarak yönlendirip, eşit, özgür demokratik bir temelde geliştirebilecektir. Demokratik konfederal sistem buna imkan veren bir sistem olmaktadır"

derinliği, yine halkçı özelliği PKK'yi hep arayışta tutmuştur. Sürekli bir arayış biçiminde gelişen PKK'deki yönetim anlayışı hiçbir zaman statik olmamıştır. Her zaman bir gelişim seyri izlemiştir. Örneğin ilk dönemlerdeki PKK yönetim anlayışıyla daha sonraki yönetim anlayışı bir değildir. Yine ondan sonraki dönemin yönetim anlayışı da aynı değildir. Giderek gelişen, giderek demokratikleşen, daha fazla halka dayanmayı öngören bir çizgiyi izlediğini görmekteyiz. Kuşkusuz bunu belirtirken Önderlik çizgisi biçiminde gelişen yönetim anlayışını ölçü alarak belirtmek durumundayız. Yoksa her dönemde, özellikle son dönemlerde halktan kopuk, halka dayanmayan, bürokratik, yetkici yönetim anlayışlarının peydah olduğunu ve bunların çeşitli alanlarda şu veya bu biçimde hükmedici duruma geldiğini biliyoruz. Ama bunların çizgi dışı birer yapılanma olarak PKK'nin etkili olduğu bütün alanlarda sorgulandığını da biliyoruz. Yani özü itibariyle PKK'nin yönetim anlayışında gelişen süreci göz önüne aldığımızda, giderek daha fazla halka dayanmayı, daha fazla demokratikleşmeyi esas alan bir derinliği görürüz. İşte bu temele dayanan arayış ve inceleme, PKK'deki Önderliksel gelişmeyi demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü yeni paradigmaya götürmüştür. Apocu harekette yaşanan köklü ve kapsamlı paradigma değişiminin temelinde, bu halkçılık yatmaktadır. İşte bugün Kürt'ün yükselen demokrasisi de diyebileceğimiz PKK'de gelişen KKK, yani demokratik konfederalizm sistemi başlı başına yeni bir sistem olarak gelişme düzeyine bu biçimde ulaşmıştır.

Hiyerarşik sistem var oldukça ayrıcalıklı bir sınıf hep olacaktır

PKK Önderliğinin özgürlük ve demokratikleşmedeki ısrarı, yine halkçı özelliğin temsilindeki derinlik, onu var olan bütün sistemleri aşan yeni bir paradigmaya götürmüştür. Adına ister demokrasi denilsin, ister sosyalizm denilsin, her ne denirse denilsin devlet erki, devletin hiyerarşik sistemi var olduğu müddetçe insanlar arasına ayrım konulacağı, devlet erkini, yani iktidarı elinde tutanların ayrıcalıklı bir sınıf durumuna geleceği, dolayısıyla gerçek anlamda demokratik, eşit ve özgürlükçü bir toplumsal düzenin insanlar, sınıflar, cinsler ve insanlarla doğadaki diğer canlılar arasında kurulamayacağı görülerek, bunun gelişmesi için kadın devrimine dayalı demokratik, ekolojik paradigmanın gelişimine ulaşılmış, hiyerarşik toplumsal yapılanmanın aşılması cesareti gösterilmiştir.

Devlet erkinin insanlık tarihinde beş bin yıllık bir geçmişi olduğu bilinmektedir. Devlet ve devletten kaynaklı hiyerarşik örgütlenme sistemi aşılmadığı müddetçe gerçek anlamda bir eşitliğin ve özgürlüğün de gelişmeyeceğini gören, bu temelde devleti aşan, yeni bir demokratik örgütsel modeli ortaya koyan, bunu devrimsel bir programa kavuşturan PKK Önderliği, PKK'deki demokratik eşitlikçi yönetim anlayışının çerçevesini de bu temelde somutlaştırmıştır. Bu da devlet ve devlet sisteminin geliştirdiği hiyerarşik örgütlenme sistemini aşan, yeni bir toplumsal örgütlenme modeli olmaktadır. Eksenine demokratikleşmeyi, eşitlik ve özgürlüğü oturtan, yeni bir toplumsal örgütlenme sistemini öngören, demokratik, ekolojik bakış açısına bu temelde ulaşan Apocu hareketin yönetim anlayışı da kuşkusuz bu çerçeveye uygun olmak durumundadır.

Önderlik geliştirdiği yeni paradigmayla beraber daha çağdaş, daha demokratik, eşitlikçi bir örgütlenme ve yönetim anlayışının da temelini atmıştır. Bu, toplumda yönetenlerle yönetilenlerin arasında ayrımcılığın olmadığı, tamamen eşitliğe dayanan, toplumdaki doğal demokratik değerleri çağın gelişen bilim ve tekniğiyle bütünleştirerek esas alan, bu anlamda komünal örgütlenmelere dayanan yeni bir toplumsal örgütlenme biçimini geliştirerek taban demokrasisini pratikleştiren bir model olmaktadır. Önderliğimiz piramit örneğini verdi. Bu, tepenin dev gibi büyük olduğu, tabanın da ince bir tel haline geldiği, dengesiz bir iradeleşme değil, tabanın daha geniş olduğu, tepeye doğru ilerledikçe tepenin küçüldüğü bir örgütlenme sistemidir. Kararların toplumdaki komün ve halk meclislerinde alındığı, asıl ve temel olanın tabana dayanan bu kararların ve karar organlarının olduğu, bunlara dayanan demokratik, ekolojik koordinasyon kurumlarıyla toplumun yönlendirildiği bir sistem. Tabandan gelen kararlaşma üste doğru giderken, demokratik bir koordineleşmeyi iş ve rol koordinasyonu biçiminde öngören, toplumsal sistemi bu temelde oturtarak geliştiren devletsiz yeni bir örgütlenme sistemi. Halkın tamamen kendi kendisini yönettiği örgütlenme modeli asıl olarak budur.

Burjuva ideologlarının cumhuriyet için belirttikleri "halkın kendi kendini yönetmesi" tespiti gerçekte yerini bulmayan bir tespittir. Cumhur, ancak gerçekten kendi kendini yöneten bir örgütlenme sistemine kavuşturulursa, halkın kendi kendini yönettiği bir siyasal sistem olabilir. Yoksa cumhuriyetin ortasına kast gibi, halkın üzerine baskı uygulayan, her şeyin üstünde olan bir devlet erkini oturtursan, o halkın kendi kendini yönetmesi olmaktan çıkacaktır. Bu tür söylemler devletin olduğu yerde sadece bir aldatmadan ibarettir. Bunun için devletin yerine cumhurun yönetime hükmettiği; kararlarıyla, katılımıyla, seçimiyle yönetimi yönlendirdiği, tepenin tabana göre hareket ettiği, bu anlamda iş ve rol koordinasyonu çerçevesinde demokratik bir merkezileşme, yönlendirme ve düzenlemenin geliştiği demokratik bir örgütsel sistem olmaktadır. Önderliğimiz bunu KKK olarak tanımlamıştır. Orijinal adı budur. Kom, özünde Kürtçe bir kelimedir; komün ve komünizm kavramına kaynaklık eden bir kavram olduğu da açığa çıkmış olmaktadır. Dolayısıyla komların birleşmesinden oluşan bir örgütlenme sistemi oluyor. Bunun Türkçe olarak en yakın karşılığı demokratik konfederalizmdir. İşte bu yüzden, PKK'de doğru yönetim anlayışı demokratik konfederal sisteme dayanan bir yönetim anlayışıdır. Demokratik konfederal sistem, 21.yüzyılın özgürlük ve bağımsızlık çizgisidir. Buna göre toplumlar hem gelişen küresel dünyamızda birbiriyle karşılıklı bağımlılık temelinde ilişkilenecek hem de toplumsal yapısını öz iradesine dayanarak yönlendirip, eşit, özgür demokratik bir temelde geliştirebilecektir. Demokratik konfederal sistem buna imkan veren bir sistem olmaktadır. Bu sistem gelecek çağı, yeni çağı temsil eden, gelişen bilim ve teknolojik düzeye, gün geçtikçe daha fazla küreselleşen dünya gerçeğine denk düşmektedir. İnsanlığın, yeryüzünde yaşadığı kaotik sisteme bu biçimde cevap bulabileceğini, insanlığın daha fazla eşitlik, adalet ve özgürlük istemine cevap olabilecek yeni toplumsal siyasal sistemin bu çerçevede gelişebileceğini düşünmekteyiz.

Belki şimdi formüle edildiği gibi bire bir gerçekleşmeyebilir. Ama ana eksenin böyle bir çerçevede gelişeceğini varsayıyor ve inanıyoruz. Yani devleti ve devletin hiyerarşik sistemini aşan toplumlar için hem karşılıklı bağımlılığı geliştiren hem de toplumların kendi iradeleriyle kendisini yönlendirme imkanını veren, gelişen bilimsel ve teknik devrimin toplumlarda yarattığı gelişmelere böylece cevap olmayı amaçlayan, yeryüzündeki kaotik sistemi böyle bir örgütlenme sistemiyle gidermeye çalışan bir yeni çözüm formülüdür. Yeni bir bakış açısıdır. Bu yeni bakış açısı ve örgütlenme modeli kendisiyle birlikte elbette ki yeni bir yönetim anlayışını da getirmektedir. Yeni bir yönetim anlayışı derken, demokratik konfederal sisteme uygun, yeniden çerçevesi çizilmiş, yepyeni bir yönetim anlayışından ziyade PKK'de ve Önder Apo'da baştan beri nüveler halinde var olan ve süreç geliştikçe gelişen, daha fazla halklaşan, halklaştıkça demokratikleşen, daha fazla tabana dayanan, tabana dayandıkça güç kazanan, toplumda bir güç ve siyasal irade olan bir gelişme vizyonuyla beraber şekillenmiş ve bugün de yeni paradigmayla birlikte ideolojik, felsefi çerçevesi somutlaştırılmış yeni bir örgütlenme ve yeni bir yönetim anlayışının şekillenmesi durumu söz konusu olmuştur. Yani bir çırpıda doğup gelişen bir yönetim çizgisi olmaktan ziyade, baştan beri nüveler halinde var olan ve gittikçe gelişerek bu günkü koşullarda artık bir sisteme, bir anlayışa ve KKK Sözleşmesi'ne dayanarak taslağa kavuşan bir örgütlenme ve yönetim anlayışının gelişmiş olduğundan söz ediyoruz.

PKK' de militan olmak kendini yeniden yaratmakla mümkündür

Burada anarşistler gibi devleti reddeden, devleti ortadan kaldırıp yerine bir şey koymayan, toplumu örgütsüz, yönetimsiz bırakan bir anlayış söz konusu değildir. Devleti reddeden, ama devlet yerine halkın demokratik sistemini koyan, yeni bir sistemin geliştirilmesini hedefleyen bir bakış açısı vardır. Biz devleti ve hiyerarşiyi reddediyoruz ama toplumu örgütsüzleştiren, her türlü örgütlenme biçimini reddeden bir bakış açısını da mahkum ediyoruz. Toplumu daha fazla örgütleyen, hatta örgütlenmemiş hiç kimseyi bırakmayan, en geniş taban örgütlenmesine dayanan, demokratik örgütlenme modeli, demokratik konfederalizmi en demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü sistem olarak görüyoruz. Dolayısıyla Önderliğimizin çerçevesini koyduğu demokratik, ekolojik paradigma, hiyerarşik örgütlenmeleri reddeden, ama onun yerine bir şey koymayan, bir çeşit örgütsüzlüğü dayatan bakış açılarının doğru olmadığını ifade ettiği gibi, eski örgütsel sistemin hakim olduğu bir yapılanmanın korunmasının da doğru olmayacağını ifade etmektedir. Burada asıl olan, halkın gücünün daha iyi örgütlendiği ve bunun toplumsal ilerlemenin, gelişmenin, özgürleşmenin hizmetine en iyi biçimde kanalize edildiği bir örgütsel sistemin yaratılmasıdır. Yoksa demokratik konfederal sistem ne anarşizme kaçan bir keşmekeşliğin, başsızlığın ya da çok başlılığın olduğu bir sistemdir ne de örgütsüzleşmenin geliştiği, tamamen liberalizmin hakim olduğu, keyfiyetçiliğin kol gezdiği bir sistemdir. Tersine, KKK ya da demokratik konfederalizm, her şeyin örgütlü ve planlı olarak geliştirildiği, belli bir düzen, nizam ve sistem içinde toplumsal yaşamın örgütlenmesinin öngörüldüğü bir toplumsal sistemdir. Biz, günümüzde yaşanan kaotik sürecin, kapitalist uygarlığın insanlığı getirdiği ve bir türlü içinden çıkaramadığı bunalım ve krizin ancak bu temelde aşılabileceğini düşünüyoruz. Bu sistemi de Kürdistan özgülünde örgütlendirilmesi ve pratikleştirilmesi gereken, ama esas olarak tüm toplumlar açısından geçerli olan yeni bir örgütsel model olarak görüyoruz.

Bu temelde PKK'nin yönetim anlayışı nedir, temel özellikleri nelerdir konusuna da açıklık getirebiliriz. PKK'de militan olmak kendini yeniden yaratmakla mümkündür. Kişinin sistemden ve toplumdan edindiği özellikleri bir bütün olarak aşmadan, kendini güçlüce inandığı Apocu felsefenin değer yargılarıyla donatmadan ve bu temelde kendisinde bir devrimi gerçekleştirmeden PKK militanı ve PKK'nin yönetim anlayışını uygulayan bir yönetici olması mümkün değildir. PKK kadrosu demek kendisini toplumsal özelliklerden arındırmış, aşiretçi, bölgeci, mezhepçi bütün geri yapılardan kurtarmış; enternasyonal, ulusal demokratik değer yargılarına bağlı kişi demektir. Hangi aileden geliyor, hangi sınıftan geliyor, hangi yöreden geliyor, hangi mezhepten geliyor gibi konular tamamen ulusal değer yargıları içinde eritilerek ulusal bir kişilikle bütünleştirilmiştir. Ancak böyle bir anlayış, yaşam ve bakış açısıyla şekillenmiş kişi PKK kadrosu olabilir. Tabii ki bütün bunların pratikte de denenmesi, sınanması temelinde böyle bir kadrosallaşma süreci gelişim gösterebilir. Yani öncelikle grupçu, bölgeci, parçacı olmaması gerekiyor. PKK'lileşme, bunun yerine çizgi devrimciliğini her koşul altında uygulayabilen, ne kan bağlarını, ne aile bağlarını ne de farklı bir bağı ölçü alan, temel ölçüsü Önderlik çizgisi olan bir kadro tipinin gelişmesiyle gerçekleşebilir.

Herkes illa ki PKK kadrosu olmayabilir ancak, PKK'nin Kürdistan'da geliştirmekte olduğu bir yeni yönetim anlayışı vardır. Herkes bu yönetim anlayışına uygun olarak hareket edebilir. Belki bu uygulamanın belirleyeni olamaz, olması için daha fazla çaba gerekir, daha fazla PKK'lileşme, daha fazla doğru yaklaşım gerekir. Kürdistan genelinde var olan yönetim anlayışlarına alternatif yeni bir yönetim anlayışının PKK tarafından geliştirilmek durumunda olunduğu bilinmektedir. Buna uyum gösterilebilir. Ne yazık ki pratikte bunu temsil etmek durumunda olan kurumların, yapıların genellikle bu konuda bir geriliği, yetersizliği ve çarpıtmayı yaşadıkları da bilinen bir gerçektir. O açıdan PKK'deki yönetim anlayışının dayandığı hususları açımlamakta yarar görüyoruz.

Her şeyden önce PKK'de yönetim anlayışı halkçılığa dayanır. Halkla birlikte yaşar, halkla birlikte karar verir, halkın içindedir. Halkın içinde gerçek bir halk önderliğidir. Halktan kopuk, bürokratik bir yönetim değildir. Bürokratik, şematik yönetim anlayışından ziyade pratikçi, halkın değer yargılarına saygılı, büyükle büyük küçükle küçük, herkesin dozajına inebilen, kitlelere tepeden bakmayan, onlardan biri gibi hareket edebilen, onlarla birlikte yaşamaktan sıkılmayan, tersine onlarla birlikte yaşamayı seven bir tarzı vardır. Böyle bir tarza sahip olan kişinin gittiği köyde, mahallede, evde insanları etkilememesi, ikna etmemesi, onlardan biri haline gelmemesi mümkün değildir.

PKK'deki yönetim anlayışının bir diğer özelliği de paylaşımcı olmasıdır. Egoist değildir. Bireyci değildir, kolektiftir. Maddi imkanları paylaştırır, var olan her şeyi paylaşımla ele alır. Aynı biçimde örgütsel siyasal görüşleri yoldaşlarıyla birlikte ele alır, paylaşır. Kararları dayatmayla değil, tabanın katılımıyla alır. Bir yönetimle çalışıyorsa, kendini orada tek başına hakim hale getirmez. Kendisiyle birlikte bütün yönetimi, bütün kadroları sürece, yönetime, kararlara katan, harekete geçiren, güçlü bir ekipleşmeyi öngören bir çalışmayı esas alır. Çünkü onda bireycilik, kariyerizm, kendini her şeyin üstünde görme hastalığı yoktur. O, bir hizmetçidir ve hizmet anlayışıyla devrimci mücadeleye yaklaşır. Bu anlamda emek sarf etmeyen, birkaç şov hareketiyle çıkış yaparak kendini her şeyin önüne koyan bir duruşu asla kabul etmez. Emeğe göre çalışma içinde yer alır, itibar kazanır. En büyük Apocu, en büyük emeği sarf eden kişidir. PKK hareketinde en büyük emeği sarf edenin Önder Apo olduğunu hiç kimse inkar edemez. Bunun için en ağır yükü omuzlayan, en büyük Apocudur. Var olanı geliştirir, üretir, olmayanı yaratır. Olmayan şeyin yaratılma yollarını, yöntemlerini arar. Örgütten imkan almaz, örgüte imkan sunar. Örgüte kadro sunar, maddi imkan sunar, çevre sunar, zemin sunar, güç olmayı sunar. Kadronun temel görevi var olanı yiyip bitirmek, üstünde yatmak, hesap yapmak, yaşam kurmak değil; var olanı geliştirip büyük bir başarının zemini haline getirmektir. O, her koşulda normal bir dönemin militanı, kadrosu olmadığını bilir. Kürt halkının özgürlük mücadelesinde olağanüstü bir sürecin yaşandığını, dolayısıyla halk adına bu sürecin mutlak surette zaferle taçlandırılması gerektiğini bilir. Zafere ve başarıya kilitlenmiş, başarıdan başka hiçbir şeyi kabul etmeyen bir duruşa sahip olan kişidir. A bölgesine, B bölgesine yönetim olmuşsa, neyi başarmıştır. Başarı kazanmış, ilerleme kaydetmişse, gelişme yaratmışsa o bir yönetimdir. Bunları yapmamışsa, üzerine yatan, çizgi dışında olan bir anlayıştadır demektir. Apoculuk başarıya ulaşmak için çırpınan, gecesini gündüzüne katarak çaba sarf eden, yüksek bir tempoyla çalışan, çalışırken herkesi kendisiyle birlikte çalışmaya katan, kimseyi dışlamayan bir yönetim anlayışına sahiptir. Yani kapsayıcıdır. O bir kesimin, bir sınıfın temsilcisi olmaktan ziyade toplumun temsilcisidir.

Devrimci mücadelede kadın özgürlüğü başat bir ölçüdür

Devrimci mücadelede kadın özgürlüğünü başat bir ölçü olarak esas alınır. Cinsler arası eşitlikçiliği ve özgürlüğü, yine iradeleşmeyi öngörür. Hiçbir biçimde köleleşmeyi, egemenlikli yaklaşımı kabul etmez. Bunlara karşı mücadele yürütür. Yönetim faaliyetlerini geliştirirken bunu kendisine temel eksen alır. Kadının ve gençliğin öncülüğü temelinde emekçiden yana bir politikanın özünü temsil eder. Bu anlamda, *"Demokratik sosyalizm, halkların kurtuluşunun esasıdır"* tespitinden hareketle, tüm toplumun öncüsü olarak yaklaşım geliştirir, bu temelde kapsayıcılığı esas alır. Birçoğunun yaptığı gibi radikallik adı altında sivri yöntemlerle onu bunu kıran, onu bunu kaçırtan, dışlayan, moralini kıran bir üsluba sahip olamaz.

Açıklık ve samimiyet, yine dürüstlük esastır. Bütün bunlar üslubuna ve hitabına hükmeder. Kurnaz, yanıltan, kandıran bir durumu asla olamaz. Var olan gerçekliği bütün çıplaklığıyla ortaya koyar, bu temelde bir üslup ve hitaba sahip olur. Yoldaşlığa değer verir. İnsanlar arası ilişkide en güçlüce bağlandığı ve değer verdiği temel olgu yoldaşlıktır. Yoldaşlık onun için her şeyin üstündedir. Bu anlamda saygı ve sevgiyle doludur. Yoldaşlığın gereklerinin ne olduğunu bilir ve bunları yerine getirmek için her şeyini ortaya koyar. Bu konuda esirgeyeceği hiçbir şeyi yoktur. Yoldaş-

"PKK'deki yönetim paylaşımcıdır. Egoist değildir. kolektiftir. Maddi imkanları paylaştırır. Aynı biçimde örgütsel siyasal görüşleri yoldaşlarıyla birlikte ele alır, Kararları dayatmayla değil, tabanın katılımıyla alır. Bir yönetimle çalışıyorsa, kendini orada tek başına hakim hale getirmez. Kendisiyle birlikte bütün yönetimi, bütün kadroları sürece, yönetime, kararlara katan, harekete geçiren, güçlü bir ekipleşmeyi öngören bir çalışmayı esas alır"

lığın gereklerini yerine getirmek için en son *Serdar Arı* ve *Viyan Soran* arkadaşların ortaya koyduğu tutum bellidir. Demek ki kişinin bu toplulukta yoldaşlığın gereklerini yerine getirmek için, canı dahil veremeyeceği hiçbir şey yoktur. Bu temel bir ölçüdür. Bu anlamda en güçlü bağlarla yoldaşlığa ve değer yargılarına sonuna kadar bağlı, bunların gereklerini yerine getirmek için bütün hücreleriyle kendini mücadeleye katan bir ideolojik, politik, örgütsel performans gösterir. Bundan hareketle insana saygılıdır.

Yönetim üslubunun temelinde saygılı olmak yatar. O, kendi yönetiminin esasını buna dayandırır. Hiçbir zaman saygıda kusur etmez. Her zaman mütevazıdır, saygılı yaklaşımı yönetim üslubunun temeli olarak ele alır.

Enternasyonal bakış açısının yanı sıra ulusal demokratik değerlere bağlıdır. Ulusal demokratik değerleri ölçü alır. Hiçbir zaman parçacı değildir. Kürdistan'da şu parça, bu parça demez. O bir Kürdistanlıdır. Hiçbir zaman bölgeci değildir. Şu bölgedenim, bu bölgedenim demez. Şu lehçedenim, bu lehçedenim demez. Şu aşirettenim, bu aşirettenim demez. O özgür bir KKK yurttaşıdır ve özgür bir yurttaş olarak herkese ve her bölgeye eşit yaklaşır. Bu, onun ahlaksal kültürünün şekillenmesine çok derin çizgilerle kazınmış bir gerçekliktir. Mezhepçi asla olamaz. Bütün inanışlara saygılı ve eşit mesafede yaklaşır. Ailecilik yapmaz. Tersine, mücadelenin kazanması için kendisinden, ailesinden feragat eder. Onun dayandığı militanlıktaki temel mihenk taşı fedakarlıktır. O sürekli kendinden yana feragat etmeyi bilen bir kimsedir. Özgürlük davası, ulusal demokratik mücadele için her zaman fedakarlık yapabilmeyi bilen bir kimsedir. İşte PKK'deki yönetim anlayışının dayandığı temel özellikler, militanda olması gereken, bu özelliklerdir. Dolayısıyla onun çizgisi ulusal demokratik değerlere sıkı sıkıya bağlı, özgürlükçü, eşitlikçi adalete dayanan Önderlik çizgisidir. Bundan başka bir ölçü tanımaz.

Yönetim tarzında dar, feodal yönetim anlayışıyla, aristokrat, bastırmacı, sekter yaklaşımlara girmez ve bu tür anlayışlara prim vermez. Varsa buna benzer özellikleri, bunlarla mücadele eder. Herkesin önünde bu hususlara ilişkin özeleştirisini verir ve asla dar feodal bir yönetim anlayışını, aristokratça bir yönetim tarzını, sekter kırıcı, kaçırtıcı bir üslubu esas almaz. Bunlar, egemen sınıfların yönetim tarzına ait olan özelliklerdir. Yine bunun karşıtı sayılabilecek liberal, uzlaşmacı, çizgisi belli olmayan, herkesle hemen bir olabilen, idareci bir yönetim anlayışının da en azından birincisi kadar tehlikeli ve sakıncalı bir yönetim anlayışı olduğunu bilir. Onun için liberal, uzlaşmacı bir duruşa asla prim vermez. Onun yönetim anlayışının temelinde eleştiri ve özeleştiri vardır. Şeffaftır, her şeyi açık koyar. Çizgiyle bütünleşmeyen, çizgiye göre hareket etmeyen her davranışı kim olursa olsun dobra dobra ortaya koyar. Gerektiği yerde özeleştirisini de koyar. Bu konuda sakınacağı, gizleyeceği herhangi bir şeyi olamaz. Hele hele ahbap çavuş ve grupçu yaklaşımlara prim vermez. Herhangi bir biçimde şu ya da bu kişiye dayanarak çevre oluşturmaya karşı keskin bir mücadele yürütür. Zira bu örgütte kimse kimseye dayanamaz. Herkesin dayandığı tek bir nokta vardır, o da Önder Apo'nun özgürlük çizgisidir. Başka ne bir erkek bir bayana, ne bir bayan bir erkeğe dayanabilir. Ne bir erkek bir erkeğe, ne bir bayan bir bayana dayanabilir. Grupçuluk, çeteciliğe götürür. Her bir PKK'li, örgüt içinde öncelikle şeffaflığı esas alır. Eşitliği ve adaleti esas alır; her türlü grupçu, çeteci yaklaşıma karşı mücadele ederek örgüt saflarının netleştirilmesini öngören bir yaklaşım içinde olur. Bu anlamda ahbap çavuş yaklaşımlara ve kafa kol ilişkilerine asla ve asla prim vermeyen, örgüt saflarında yoldaşlığı esas alan, özgür iradeli militan duruşu öngören yaklaşımı geliştirir.

Bütün bunların örgüt saflarında gerçek anlamda oturtulabilmesi için, öncelikle Apocu ideoloji ve felsefenin bir kültür haline gelmesi gerekmektedir. Yoğun ideolojik, felsefi eğitimlerle beraber sürekli ideolojik mücadelenin yürütülmesiyle ancak doğru Apocu çizgi yaşam bulabilir. Apocu militanın, yönetimin ideolojik mücadeleyi doğru yürütebilmesi gerekir. İdeolojik mücadele demek, bazılarının sürekli hedeflenmesi ve dışlanması değildir. İdeolojik mücadele demek; bütün sınıf dışı yanlış, bastırmacı, sekter, grupçu, parçalayıcı, mezhepçi, her türlü geri, ilkel egemenlikçi anlayışa karşı mücadele etmektir.

Biz ancak cins mücadelesine önem veren, bu temelde kadının özgürleşmesi ve iradeleşmesini öngören bir ideolojik mücadelenin saflarda yürütülmesiyle Apocu militanlaşmayı muhafaza edebilir ve onu gelişen ideolojik ve yaşamsal saldırılara karşı koruyabiliriz.

> "Farklı grupların gelmesi ve KKK sistemine katılmasının yolu açıktır. Ancak saflarımızda, kadrolar arasında grupçu bir örgütlenmeyi geliştirmek parçalanmaya götürür. Farklı görüşler tartışılabilir. Belki toplumun değişik kesimlerinden bir çevre görüşü olarak da gündeme getirilebilir. Ama kadro saflarında, mücadeleci güçler, çalışanlar arasında gruplaşmalara gitmenin sakıncaları vardır. Bir Apocu militan asla bu tür durumlara girmez"

Önder Apo'nun yönetim anlayışı ulusal birliği yaratmıştır

Sonuç olarak, Apocu militanın yönetim anlayışında dürüstlük, samimiyet ve fedakarlık vardır. O bunu yürüttüğü ideolojik mücadeleyle tüm örgütsel yapıya hakim kılmayı hedefler. Öncelikle sorunun bir yaşam sorunu olduğunu ve yaşamsal düzeyde ele alınması gerektiğini bilir, bu temelde mücadelesini yoğunlaştırarak sonuç almayı esas alır. Dikkat edilirse böylesi bir yönetim taraf olamaz; herhangi bir grubu koruma ya da savunma gibi bir durum olamaz; herhangi bir yöreye, parçaya, mezhebe dayanma gibi bir durum olamaz. Nitekim Önder Apo'nun Kürdistan'da geliştirmiş olduğu bu yönetim anlayışı Kürdistan'da ulusal birliği yaratmayı başarmıştır.

Bugün herhangi bir örgütten ve önderlikten çok daha fazla Önder Apo etrafında bir ulusal birlik ruhu gelişmişse, bunun temelinde bu yönetim anlayışının yattığı iyi bilinmelidir. Yoksa sadece dört parçaya değil, bu parçalar içinde de aşiretlere, mezheplere, bölgelere, dinlere ayrılmasıyla beraber adeta kırk parçaya bölünmüş olan Kürdistan toplumunu tek bir çizgide birleştirmek, bu anlamda ulusal ruhu geliştirmek mümkün olamazdı.

Bu anlamda geçmişte Kürdistan'da ortaya çıkan Nakşibendi tarikatına, şu ya da bu tarikata veya daha farklı bir mezhebe dayalı önderliklerin ulusal birliği gerçekleştirememesinin, ulusal birlik sürecinin gelişememesinin nedeni çok iyi bilinmektedir. Bunun için, Önder Apo'nun geliştirdiği yönetim anlayışını doğru anlamak, onu özellikle günümüz koşullarında geliştirmek durumunda olduğumuz KKK sisteminde somutlaştırıp, pratikleştirmek bizim için can alıcı bir noktadır. Hiçbir çalışanımız, hiçbir alanda ve yerde grupçuluk, bölgecilik yapmamalıdır. Bu çeteleşmeye ve tasfiyeciliğe götürür. Toplumsal ve sosyal olarak gelişkin, belli bir demokratik siyasal kültüre sahip toplumsal kesimlerde belki değişik düşünen gruplaşmaların bir arada yaşama, birlikte ortak amaç doğrultusunda mücadele etme durumları olabilir. Bunu dünyanın çeşitli ülkelerinde izliyoruz. Kürdistan toplumunda demokrasi kültürünün zayıflığından ötürü farklı gruplaşmalar varsa ve bunlar resmen kendilerini grup olarak örgütlüyorlarsa, bu kesinlikle bir parçalanmaya götürür. İnsanların birbiriyle mücadele ederken bir amaç doğrultusunda bir araya gelmesi, omuz omuza vermesi zor olmaktadır. Kürdistan'daki toplumsal yapı, siyasal kültür, hizipleşmeye, ayrı grupların oluşmasına rağmen bir arada ortak amaç için mücadele etmeye çok müsait değildir. Müsait olsaydı bu konulara daha esnek yaklaşılabilirdi. Kürdistan koşullarında bir yerde gruplaşma varsa, o gruplar birbirleriyle kariyer ve hakimiyet savaşını yürütecek, bu da sonuçta birisinin tasfiyesiyle sonuçlanacak olan bir sürece doğru gidecektir. Kürdistan'da bu kadar parçalılığın olmasının ana nedeni budur. Dolayısıyla KKK sistemi içinde çeşitli anlayışlar, görüşler, bakış açıları olabilir. Bunlar olmalıdır ve zenginlik olarak görmek gerekir. Ancak bunları bilinçli bir örgütlenmeye dönüştürme, taraflar oluşturma, tarafların birbirine karşı açık resmi teşhir faaliyetlerini yürütme durumu, bizim koşullarımızda henüz kaldırılacak bir durum değildir. Dolayısıyla KKK sisteminde farklı görüşler olabilir, ama bunları gruplaştırıp örgütlenmeye kavuşturma koşulları henüz yoktur. Biz bunu tümden reddetmiyoruz. Farklı grupların gelmesi ve KKK sistemine dahil olmasının yolu açıktır. Örneğin KONGRA GEL bir halk meclisidir. Farklı farklı görüşler de yer alabilir, bunu reddetmiyoruz, ancak biz şunu söylüyoruz, saflarımızda kadrolar arasında grupçu bir örgütlenmeyi geliştirmek parçalanmaya götürür. Bunun için öncelikle kapsayıcı olmak, öncelikle grupçu anlayışlardan uzak durmak gerekir. Farklı görüşler tartışılabilir. Belki toplumun değişik kesimlerinden bir çevre görüşü olarak da gündeme getirilebilir. Ama özellikle kadro saflarında, mücadeleci güçler, çalışanlar arasında gruplaşmalara gitmenin sakıncaları çok açık ortadadır. Bu nedenle bir Apocu militan asla bu tür durumlara girmez.

Kuzey Kürdistan'da bunlar zindan çıkışlılardır, bunlar legal siyasi gelenekten gelenlerdir diyerek birbiriyle mücadele halinde, herkesin biraz yakınlarını, duygudaşlarını ve çevresini öne çıkarması gibi hususlar yaşanıyor. Bunlar kesinlikle tasvip edilecek hususlar değildir. Aşılması gereken durumlardır. Yani Apocu militan saflarında gruplaşmaya mahal yoktur. Kaldı ki bu hareketin Önderliği halen bulunduğu zor koşullara rağmen stratejik önderlik görevini yerine getirmektedir. Görüşleri net ve açıktır. Ona rağmen bir takım farklı siyasal bakış açılarını yorumlayarak öne sürmek, doğru bir tahlil noktasında olunmadığının anlaşılması, açığa vurulması anlamına gelmektedir. Bu hareketin bir Önderliği vardır. Bu hareketin öncü kurmay örgütü vardır, bu hareketin dayandığı bir sistemi, dayandığı bir anayasası, bir sözleşmesi vardır. Bu harekete mensup herkesin bütün bunlara göre hareket etmesi gerekmektedir. Dolayısıyla kendini harekete dayandırarak, gruplaşmanın izah edilir bir yanının olmadığını görmek gerekir.

Örgütlenme sistemimizde demokratiklik esastır. Birbirinin üzerinde hakimiyet kurma, birbirini dışlama bu sistemde yoktur. İdeolojik, felsefi gerçekliğe tabi olma, ona katılma temelinde bütünlüklü bir duruş vardır. Bunun ideolojik mücadele ile geliştirilmesi, derinleştirilmesi, şeffaf, demokratik bir ortamın böylece muhafaza edilmesi büyük önem taşımaktadır. Ayrıca hukuksal gerçekliğimize dayanarak ortamımızın güvenli olması da önemlidir. Bu nedenle KKK sisteminde yargı, yasama ve yürütme birbirinden bağımsızlaştırılarak örgütlendirilmişlerdir. Bu ortam içinde birinin kendini güç yaparak başkalarını tasfiye etmesinin önü tıkatılmıştır. Demokratik işleyiş içinde var olan hukuksal yasalara dayanarak her kişi kendini savunabilir, görüşlerini rahatlıkla savunarak arkasında durabilir, bunun mücadelesini verebilir. Kendisini güç yapmak üzere ayrıca grup kurmasına ihtiyaç yoktur. Bireyin kendisi güçtür. Bu hukuksal sistemde birey kendi başına bireysel bir irade ve güçtür. Onun yok sayılması, onun birden bire tepelenip ezilmesi mümkün değildir. Bizim gelişen yeni demokratik örgütsel modelimizde ve hukuk sistemimizde bunun yeri yoktur.

Demokrasinin sosyal yapıyla kültürle bir ilişkisi vardır

Günümüzde kültürel ve sosyal olarak gelişmiş toplumlar demokratikleşmeyi toplumsal yaşamın bir parçası haline getirebilmekte ve demokratikleşmeyi şu veya bu düzeyde yaşayabilmektedirler. Kültürel ve sosyal olarak gelişkin olmayan toplumsal yapılarda ise demokrasi gelişememekte ya da çok güdükleştirilerek çarpıklaştırılmaktadır. Dolayısıyla demokrasinin sosyal yapıyla, kültürle bir ilişkisi vardır ve demokratik kültürün toplumda yerleşmiş ve gelişmiş olması büyük önem taşımaktadır. Toplumumuzun gözeneklerinde gözüken ve halen muhafaza edilen doğal toplumun demokratik değer yargıları, günümüz koşullarında çağdaş bilimsel gelişmeyle bütünleştirildiğinde, demokratikleşmenin daha güçlü bir temele dayalı olarak gelişme şansının olacağı açıktır.

Aynı biçimde disiplin de sosyal ve kültürel açıdan gelişkin, bilinçli toplumlarda örgütlenmenin gelişmesiyle beraber gelişen bir olaydır. Yani toplumda insanlar bilinçlendikçe örgütlenmekte, örgütlendikçe daha disiplinli, daha planlı, daha programlı bir sosyal yaşam düzeyine ulaşabilmektedirler. Dolayısıyla demokratik kültür ile disiplinli yaşamın toplumlarda aynı zemine dayandığı ve at başı gelişme kaydeden iki olgu olduğu gerçeğini hiçbir zaman göz ardı etmemek gerekiyor. Demokrasi bir kurallar sistemidir de denilir. Burada bahsedilen kurallar, hukukun yasalarıdır. Yani kanunlardır. Biz bunlara kurallar diyoruz. Bir yerde hukuk olmazsa, o hukuktan kaynaklı çeşitli yaşam alanlarına ilişkin kararlar olmazsa, hak hukuk ve yasaklar olmazsa orada demokrasi gelişemez. Çünkü demokrasi ve özgürlük, herkesin dilediğini yapması demek değildir. Kendi özgürlük haklarını kullanırken başkalarının özgürlük alanına zarar vermek yasalarla engellenmiştir. Bir örgütte bulunuyorsan o örgütün örgütsel hukuku vardır. Üye olan herkesin uyması, tabi olması gereken kuralları vardır. Bu kurallara uyulmazsa o örgüt onu atar. Örgütlü yapılar, örgütlü toplum, demokratik değer yargılarına bağlı, disiplinli bir toplum demektir aynı zamanda. Örgütlülük özgürleşmeyle, iradeleşmeyle çok yakından bağlantılıdır. Örgütlenmeyen, irade olmayan, güç olmayan herhangi bir kesim özgürleşemez. Özgürleşme, iradeleşme ve örgütleşmeyle bağlantılıysa, örgütlenmenin temelinde de belli bir düzen ve sistemin olduğunu bilmek gerekir. Belli bir iç tüzüğü ve disiplini vardır.

Son dönemlerde tasfiyeciliğin içimizde yarattığı kavram karmaşası ve birçok olguyu çarpıtmış olmasından dolayı saflarımızda zaman zaman boy gösteren yanlış anlayışlar çıkabilmektedir. Disipline gelmeme bir özgürlük olarak görülebilmektedir. Disiplin demokrasinin karşıtı gibi gösterilebilmektedir. Öyle değildir. Bir yerde disiplin yoksa orada demokrasi diye bir şey olamaz. Orada azınlığın korunması diye bir şey olamaz. Orada herkesin kendisini temsil edebilme hakkı, hukuku da olamaz. Çünkü üstün gelen, bastıran kendini egemen kılar. Şu veya bu düzeyde toplumda üstünlük imkanlarına sahip olan kişi, çevre ve sınıfları durdurmanın yolu disiplin ve kurallar sistemidir, yani toplumsal hukuktur. Toplumsal hukukun temeli ise disiplinli bir yaşama dayanır. Herkesin kendini temsil edebilme özgürlüğünün korunması, herkesin hak ve hukukunun korunması, buna uymayanların cezaya tabi tutulması, tümüyle bir kurallar sisteminin gerekli olduğunu gösterir. Dolayısıyla demokratikleşmeyle yasaları, hukuku karşı karşıya getirmek, bir çarpıtmadır. Anarşist bir duygu ve davranışın tezahüründen başka bir şey değildir.

Demokrasi anarşizm veya keşmekeşlik değildir

Birçok kimse farkında olmadan bize örgütsel anarşizmi ve keşmekeşliği dayatmaktadır. Hem de bunu demokrasi adına, demokratik konfederal sistem adına dayatabilmektedir. Biz hareket olarak yeni demokratik bir örgütsel sisteme girdik bu doğru, ama var olan örgütlü yapıyı, örgütsel duruşu ve davranışı dağıtma kararı almadık. Kısaca bu konuda bir hayli çar-

“Birçok kişi örgütü ayrı, Önderliği ayrı ele alabilmektedir. Bir yönüyle bu yanlış değildir. Ancak şunu bilelim ki bir önderlik örgütüyle vardır, örgütüyle yoktur. Örgütüyle büyüktür, örgütüyle küçüktür. Örgütüyle yaşar, örgütüyle yaşayamaz. Yani bir önderlik için örgütü onun nefes borularıdır, yaşam kaynağıdır. Şimdi durum böyleyken, örgütü bir yere Önderliği bir yere koymak, ikisini bütünleştirmemek doğru bir yaklaşım değildir”

pıtmanın olduğu ve bunun da örgütsel sürecimizi zorladığı bilinmelidir. Çağdaş, gelişmiş toplumlarda disiplinli yaşam ve demokratik değerler vücut bulur, gelişim kaydederken; gelişmemiş, eğitilmemiş, geri ve cahil bırakılmış toplumlarda ise bunların yerine keyfiyetçilik egemendir. Keyfiyetçiliğin geri bırakılmış toplumlara has bir olgu olarak ele alınması yanlış değildir. Biz geri toplumları küçümsemiyoruz. Kendi toplumumuz da aynı kategoriye giren bir toplumdur. Hareketimizin yürütmekte olduğu mücadele aynı zamanda onu bu kategoriden çıkarma mücadelesidir de.

Birileri kalkıp da keyfiyetçiliği demokratikleşme gibi, adeta özgürlükmüş gibi dayatmamalıdır. Bu konuda da bir hayli yanlış algılama ve ondan kaynaklı çeşitli biçimlerde örgüte, örgüt çizgisine gelmeyen, örgütün görevlerine doğru yaklaşmayan fırsatçı yaklaşımların kendisini gizlediğini biliyoruz.

Biz hareket olarak sadece çağın değil, çağın da ötesinde en gelişkin demokratik bir örgütlenme modelini oturtmak istiyoruz. Bunun karşısında toplumumuzun bütünüyle buna hazır olduğunu iddia edemeyiz. En gelişkin demokratikleşme modeli olan demokratik konfederal sistemi toplumsal yapımıza uyarlarken, toplumumuzun bu yönünü de görmek durumundayız. Ancak onu eğiterek, bilinçlendirerek, örgütleyerek demokratik konfederal sistemi uygulayabiliriz. Bunu örgütleyecek, geliştirecek, eğitecek, bütün bunları yaparken aynı zamanda çepeçevre sarıldığımızı, adeta yutulmak istendiğimizi, çeşitli saldırılarla yüz yüze geldiğimizi, uluslararası komplolardan, bölgesel komplolara kadar envai türden planlarla hareketin tasfiye edilmek istendiği gerçeğini de unutmayacağız. Biz sadece toplumu bilinçlendirme, eğitme, örgütleme durumunda değiliz. Bununla birlikte kendimizi ve toplumumuzu korumak, gelişen saldırılar karşısında meşru savunma çizgisinde savunma savaşı vermek durumundayız.

Örgütsel yapı gerçeğimiz ve toplumsal gerçeğimiz göz önünde bulundurulduğunda yine özgürlük mücadelemizin tarihin bu önemli döneminde gelmiş olduğu sürecin özgünlükleri dikkate alındığında demokratik konfederal sistemi nasıl örgütsel, toplumsal yaşama uyarlamamız gerektiği de daha iyi kavranır. Öncelikle güç olmamız, kendimizi korumayı bilmemiz gerektiği çok açıktır. Aksi takdirde tasfiyeyle yüz yüze geleceğimiz bilinen bir durumdur. O zaman bazı kavramları hem doğru anlamak hem de doğru uygulamak durumundayız. Bu konularda hatalar işler, dar yaklaşırsak, karşımızdaki düşman güçlerin bizi ya tümden yok ederek tasfiye etme ya da etkisizleştirerek marjinalleştirme politikalarına zemin sunmuş oluruz. Dolayısıyla bu konu çok önemli bir konudur.

Hareketimiz kapsamlı bir değişim ve dönüşümü yaşama sürecindedir. Değişim dönüşüm, bir kerede gerçekleşen bir olgu değildir. Değişim dönüşüm zihinsel bir olaydır. Zihinsel değişim ve dönüşümü yaşamadan bunu diğer alanlara etkili uygulayamayız. Önderliğimiz, onun için vicdan ve zihniyet devrimi demiştir. Yani demokratik değerler karşısında kişinin vicdanlı olması ve zihinsel bir değişimi dönüşümü yaşaması önemlidir. Hareketimiz, Önderliğin 1990'ların başından beri geliştirmekte olduğu, daha çok da 1999'dan itibaren tümüyle örgüt gündemine koyduğu değişim sürecinin çeşitli evrelerinden geçerek, bugün bu sürecin belli bir noktasında seyretmektedir. Bu süreç, değişim dönüşümün zihinsel boyutta gelişerek örgütsel, yaşamsal bütün alanlarda hayat bulması biçiminde gelişim gösterecektir.

Değişimi bir kerede olacak bir olgu gibi ele alıp, değiştik deyip adeta bütün değer yargılarımızdan vazgeçen, sağa yatan bu anlamda değişimi sağ savrulma biçiminde algılayan anlayışın çok tehlikeli bir anlayış olduğunu, ortaya çıkan işbirlikçi çeteci yaklaşımın bu anlayışa dayanarak nereye gittiğine bakarak anlayabiliriz. Yani değişimin bir savrulma, örgütsüzleşme, kendini koy verme, iradesizleşme ve dağınıklık olmadığı gerçeğini görmemiz gerekiyor. Bire bir bu çerçevede olmasa da buna yakın bir biçimde değişimi algılayan görüş ve anlayışlar, tek tek kişiler düzeyinde de olsa içimizde mevcuttur ve bunlar doğru değildir. Buna karşı tutum almamız lazım. Bu anlayış iradeleşmeyi, değerlere bağlılığı öngörmeyen, gevşemeyi, adeta teslim olmaya kapı aralamayı öngören bir anlayıştır. Bunun için buna dikkat edeceğiz. Bu durum şu veya bu düzeyde saflarımızda bulunan bir yetersizliktir. Değişik alanlarda ve zeminlerde, değişik arkadaş kesimlerinde görülebilen, değişimi biraz da herkesin dilediği gibi hareket etmesi, bireysel tercih adı altında örgütsel ihtiyaçları, örgütsel tercihi, örgütsel planlamayı dikkate almayan bir duruş biçimidir. Bu tarzda, adeta örgütsel anarşizm türü bir duruş biçimi sergileyen, bu örgütsel duruşu farklı açıdan savunan bir bakış açısı vardır, ki bütün bunlar yanlış ve sakat anlayışlardır. Bu, bizi güçsüzleştirecek, örgütsel ciddiyetimizi zayıflatacak, bizi esnetecek, gevşetecek bir duruş biçimi olmaktadır.

“PKK'nin yeniden kuruluşu hem bir ihtiyaçtır, hem bir tedbirdir”

Diğer yandan değişime girmeyen, özellikle Önderliğimizin geliştirdiği yeni paradigmaya giremeyen, benimsemeyen bir tutum da var. Bu konuda iki duruş biçimi var biri anlamadığı için girmeyen diğeri de benimsemeyen tutucu, dogmatik duruş biçimidir ki bu da en az diğeri kadar ciddi ele alınması gereken bir duruştur. Bugün, tehlike daha çok da değişimi bir savrulma gibi ele alan anlayıştan geliyor. Bu bir Dev-Yolculaştırmadır. Bizi Dev-Yol gibi tasfiye etme tutumudur. Ama öbürü de uzun vadede değişime girmeme, tutuculaşma ve bizi Dev-Sollaşmaya götürecek bir tutumdur. Bunu da göz ardı etmemeliyiz. Herkesten korkan, her türlü değişim adımına bir fobi gibi yaklaşan, değişim çizgisinde değil de eskide ısrar eden, ideolojik mücadele adı altında katı bir duruşu dayatarak zemini daraltan, Önderliğimizin öngördüğü toplumsal örgütlenme projesini değil de dar bir örgütlenme bakış açısını esas alan, az olsun benim olsun anlamına da gelebilecek olan yaklaşımları da aynı biçimde tehlikeli görmekteyiz. Öyle anlaşılıyor ki Önderliğimiz *“Ne Dev-Yolculuk, ne Dev-Solculuk”* sözünü boşuna söylememiştir. Her iki anlayış da kendini dayatabilecek tehlikeler konumundadır. İşte PKK bunun için kurulan öncü, kurmay bir örgüttür. Önderlik, PKK'nin kuruluşuna, *“hem bir ihtiyaçtır, hem bir tedbirdir”* biçiminde gerekçe koymuştur. Bir ihtiyaçtır, çünkü topluma ideolojik öncülük yapacak bir öncü güce ihtiyaç vardır. Önderliğin felsefesini, ideolojisini topluma yayan, bu anlamda pratikte onu yaşayan, kadrosal düzeyde onu temsil eden pratik, ideolojik, felsefi bir güce ihtiyaç vardır. Çünkü PKK hareketi Dev-Yollaştırma ya da Dev-Sollaştırma tehlikesine karşı bir tedbirdir. PKK'nin, sağ ve sol sapmalara karşı, Apocu çizgide devrimci mücadeleyi yürütme görevi vardır. Bu anlamda PKK'nin, Apocu çizgiden her türlü sapmaya karşı mücadele ederek bütün kadrosal yapıda şu veya bu düzeyde var olan yetersizlikleri aşma temelinde doğru Apocu çizgiyi devrimin ana doğrultusu olarak muhafaza etme ve etkili kılma görevi vardır. Apocu çizginin başarıya götürecek temel doğrultu olduğu bilinciyle hareket edilerek, PKK'nin kendini daha fazla örgütlemesi, daha fazla ideolojik mücadeleyi derinleştirerek doğru çizgiyi etkili kılması göreviyle karşı karşıya olduğunu bilmek gerekiyor.

Şunu bilmeliyiz ki, biz hiyerarşik sisteme karşı mücadele ediyoruz. Devletçi anlayıştan ileri gelen örgütleme anlayışına karşı mücadele ediyoruz. Biz beş bin yıllık bir tarihi geçmişe sahip olan hiyerarşik örgütlenme sistemi ve düşünce yapısına karşı mücadele ediyoruz. Kendi içimizde oluşan takım komutanına, bölük komutanına karşı değil. Bu kadar tarihi geçmişe sahip olan bir örgütlenme zihniyetini aşmak, ona karşı mücadelede başarılı olmak için öncelikle sağlam bir örgütlenmeye, güçlü bir örgütsel, toplumsal sisteme sahip olmamız gerekiyor. Yoksa hiyerarşiye karşıyız diye kendi örgütsel sistemimizde, alt üst anlamına gelen sistemi de reddedersek, bu kendi kendimizi yanıltma olur. Büyük bir tasfiyecilik olarak pratikleşebilecek ve egemen sınıfların bir oyunu olacaktır. Bizim böyle bir tuzağa girmemiz asla mümkün değildir. Önderliğimiz, beş bin yıllık hiyerarşiye ve devletçi anlayışa karşı güçlü bir örgütsel, toplumsal sistemle mücadele edileceğini düşünerek bu sistemi önümüze koymuştur. Öncelikle kendimizi güç yapacağız. Meşru savunma çizgisinde, askeri, siyasi, kültürel, ideolojik, sosyal, ekonomik her açıdan örgütlenerek kapitalizmin bugün temsil ettiği hiyerarşik zihniyet yapısını alt edebiliriz. Yoksa kendimizde var olan çok sınırlı bir örgütlenmeyi esneterek, gevşeterek ve dağıtarak değil. Bu teslim olmak olur. Kaldı ki Kürt halkı yoksul bir halktır. Yüzyıllardır şuradan buradan toplayarak, dişinden tırnağından artırarak bir örgüt, özgürlük mücadelesini yürütecek bir örgüt yaratmıştır. Bunu da hiyerarşizme karşıtlık adı altında tasfiye edersek geriye ne kalır, biz neyle hiyerarşiyi aşacağız. Bu bir aldatmaca olur. Bu tür bakış açısına sahip kimselerin şunu bilmeleri gerekiyor; biz öncelikle hiyerarşiye karşı mücadele etmenin güçlü örgütünü yaratmalıyız. Bu güçlü örgütü yaratmak için ne gerekiyorsa onu yapmalıyız. Bunun için diyoruz; bir, demokrasi gerekiyor; iki, toplumsal tabana dayalı demokratik örgütlenme sistemi gerekiyor; üç, bütün bu örgütlenme yapılarına bir sistem, düzen ve planlı bir mücadele gerekiyor; dört, bütün bunları bir araya getiren, merkezileştiren, doğru bir rotada yönlendiren, toplumsal değişimin ve dönüşümün kurmaylığını yapacak olan bir öncü örgüt gerekiyor ve bütün bunları organize edecek bir sistem gerekiyor. Yani KKK sistemi gerekiyor.

Biz devleti ret ediyoruz, ama devletin yerini boş bırakmıyoruz. Yerine kendi sistemimizi, demokratik, ekolojik sistemi temsil eden KKK sistemini koyuyoruz. Bunu da reddedersen, hiyerarşizme karşıyım diye en sıradan bir örgütlenme modelini de reddedersen, bu karşı olmak değil, tersinden teslim olmaktan başka bir anlama gelmez. Onun için bizim burada olguları daha doğru ele almamız, süreci daha doğru tanımlayıp pratiğini gerçekleştirmemiz büyük bir önem taşıyor.

Önderliği anlamak Önderliğe katılmak örgüte katılmaktır

Değişim dönüşüm sürecimizi, demokratik yeniden yapılanma yönündeki yüce ülkümüzü kimse kendi keyfi yaşam tarzını dayatarak çarpıtamaz. Örgütsüz, dağınık, disiplinsiz anlayışlarını, küçük burjuva ukalalığını, dar köylü anlayışlarını dayatarak çarpıtamaz. Bizim iradeleşmiş özgür, militan duruşumuzu, demokratik yaşam kültürümüzü kimse kendi güdülerini konuşturarak yozlaştıramaz, muğlaklaştıramaz, çarpıtamaz. Bunu bileceğiz. Yani demokratik ortamımız güdülerin konuşturulduğu, bu anlamda yozlaşmanın geliştirildiği, bireysel ihtirasların kendini uygulama zemini bulduğu bir mekan ve zemin olamaz. Böyle bir zeminin dayatılması tasfiyeciliğin dayatılmasıdır. Bu örgüt bir mücadele örgütüdür. Bu halk bir mücadele halkı olacaktır. Bu halk bu mücadele ile kendisini özgürlüğe kavuşturacağı gibi, mücadele bayrağını yükselterek tüm Ortadoğu halkları için bir kurtuluş ümidi olmayı önüne tarihsel görev olarak koymuş bir halktır. Sadece kendi özgürleşmesi ve kurtuluşu için değil, tüm Ortadoğu halklarının özgürleşmesi ve demokratikleşmesi için tarihe not düşmüş bir halk olma iddiasındadır. Bağrında Önder Apo gibi tarihsel bir önderliği çıkararak, bu büyük iddiayı gerçekleştirme konumunda olan bir halkın, kendi siyasal, örgütsel sistemini demokratik zemine dayandırarak, yeni bir toplumsal sistemle yeni toplumsal yapı kurarak bunu güçlü bir kavraması ve örgütlemesi gerektiği çok açıktır. Kürt halkı öyle güçlü bir örgüt, disiplin ve sağlam demokratik sisteme dayanmalı ki toplumsal bir kale haline gelebilsin. Toplumsal olarak yıkılmaz, aşılmaz, yenilmez bir kale olsun. Ancak bu biçimde, bugün kendisine karşı geliştirilen saldırılara cevap olabilir ve ancak böyle, Ortadoğu'da öncü bir halk konumuna yükselebilir, yine ancak bu temelde demokrasi bayrağını dalgalandırarak, yeryüzünde insanlığın yaşadığı kaosa bir çözüm gücü olma yolunda Ortadoğu'yu tez ve anti tez ekseninde çözümleyici bir odak haline getirebilir.

Bu açıdan örgütsel çizgimizi doğru anlamak ve uygulamak büyük önem taşıyor. Bu örgütsel çizgiyi uygulayacak olan kadroların doğru bir öncülük yapması, doğru bir yönetim anlayışına ulaşması da işin can alıcı noktasıdır. Bu nedenle biz şunu söylüyoruz, özellikle kadrosal yapının hareketimizin ve partimizin doğru yönetim anlayışını kavramaları gerekmektedir. Kendilerini buna göre eğiterek doğru bir katılımla gerçek Apocu öncülüğe ulaşmaları dönemin en temel görevi durumundadır.

Burada Önderlikle örgütü ayrı yerlere koyan anlayıştan da bahsetmek gerekir. Birçok kişi örgütü ayrı, Önderliği ayrı ele alabilmektedir. Bir yönüyle bu yanlış değildir. Ancak şunu bilelim ki bir önderlik örgütüyle vardır, örgütüyle yoktur. Örgütüyle büyüktür, örgütüyle küçüktür. Örgütüyle yaşar, örgütüyle yaşayamaz. Yani bir önderlik için örgütü onun nefes borularıdır, yaşam kaynağıdır. Şimdi durum böyleyken, örgütü bir yere Önderliği bir yere koymak, ikisini bütünleştirmemek doğru bir yaklaşım değildir. “Ben Önderliğe bağlıyım ama örgütsel çalışmalara katılmam” demek safsatadır. Bir kere bu örgüt Önderliğin örgütüdür. Bu örgüt büyüyerek, devleşerek, kitleselleşerek zafer kazanacak, ancak bu biçimde Önderlik özgürleşecek, Kürt halkı özgürleşecek ve tarihe mal olacaktır. Yani Önderliği kişi olarak ele alan anlayış doğru bir anlayış değildir. Önderliğin kurumsal bir gerçeklik olduğu ve bunun örgütle, toplumla bir bütün halinde yaşamsallaştığını bilmek gerekiyor. Böyle olmayan yaklaşım biçimleri ne Önderliğimize karşı doğru bir tutum geliştirebilir, ne örgütsel yapımıza doğru bir katılımı geliştirebilir. Dolayısıyla Önderlik gerçeğini ve örgüt gerçeğini doğru algılamak, Önderliği doğru algılamak, örgüt içinde Önderlik çizgisinin temsilcisi olmaktan geçer. Önderliği doğru anladığını söyleyip de örgütün dışında olmak bir saptırmadır. Biz bunu daha çok kadrolar için, kadro olma iddiasındaki kesimler için belirtiyoruz. Önderliği anlamak, Önderliğe katılmak, örgüte katılmaktır. Biz bu açıdan bütün militan yapının Önderliğe doğru katılması, yani örgüte doğru katılması temelinde doğru yönetim anlayışını her alanda etkili kılacağına inanıyor, bu temelde herkesi, özellikle sorumlu kadroları daha doğru anlamaya ve daha doğru katılmaya çağırıyoruz.

Özgürlük hareketimizin içine girmiş olduğu bu tarihi dönemde Apocu çizgide gelişecek olan doğru yönetim anlayışının mücadelenin zaferle taçlanmasında en önemli faktör olacağını bilerek, örgütsel sürece, yönetimsel çalışmalara daha güçlü ve daha doğru temelde katılarak dönem karşısındaki sorumluluklarımızın gereğini yerine getirmekle karşı karşıya olduğumuzu biliyor ve bu konuda üstümüze düşen sorumlulukların gereğini yerine getirmek için hiçbir şeyi geride bırakmamacasına güçlü bir katılımla mutlaka ve mutlaka sonuç almayı esas alan bir tutumda olacağımızı belirtmek istiyoruz.

18 Şubat 2006

HPG Türk devletinin inkar ve imha siyasetine gereken cevabı verecektir

2006 yılının Kürt halkı açısından olduğu kadar, bölge halkları açısından da son derece önemli gelişmelerin yaşanacağı büyük bir mücadele yılı olacağı daha şimdiden açığa çıkmış bulunmaktadır. Ortadoğu siyasi denkleminde yer alan bütün güçlerin hazırlıkları ve sergilemekte oldukları yaklaşımları, sürecin oldukça sancılı gelişeceğini göstermektedir. Bu bakımdan 2006 yılı, bölgenin kaderini belirlemede son derece önemli ve kritik bir yıl olacaktır. Çok yönlü ve karmaşık mücadelelere sahne olacak bu yılı başarıyla karşılamak, gelişmeleri demokrasi ve özgürlüklerden yana olan güçlerin lehine çevirmek, ancak doğru devrimci bir duruşla mümkün hale gelebilir. Sıradan yaklaşımlarla yıl kaybedilebileceği gibi, halkımız açısından da telafisi mümkün olmayan trajik sonuçlarla karşılaşmak mümkündür. Bu yüzden bölgemizde yaşanan kaosun beraberinde getirdiği yakıcı gelişmeleri doğru anlamak ve bunlara güçlü seçeneklerle yanıt vermek hayati önemdedir.

Kapitalist devletçi sistemin kendi iç zorlanmaları ve küresel sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda bölgede gündeme gelen müdahale, henüz istikrarlı bir yapı ortaya çıkarmış değildir. Tam tersine müdahale büyük bir kaosu gün ışığına çıkarmış oldu. Esasta yaşanan kaos, sistemin krizli yapısının bir ürünü olduğundan, köklü bir sistem değişikliği yaşanmadan bu kaosun sona ermesi de zor görünmektedir. 4. yılına giren ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik müdahalesi önemli değişmeleri beraberinde getirmiş olmasına rağmen, kaosa son verecek bir gelişmeyi yaratma yeteneği gösterememiştir. Kuşkusuz müdahale 20. yüzyıl başlarında oluşturulan, ekonomik ve toplumsal gelişmeye hizmet etmeyen, bölge halklarının sorunlarına çözüm gücü olmayan, tıkanmış ve statükocu yapıyı parçalayarak önemli bir işlevi gördü. Beraberinde getirdiği sonuçlar, bölge halklarının kaderi üzerinde önemli etkilere yol açtı. Önümüzdeki süreçte de bölgenin kaderini etkilemeye devam edecektir.

Kürt halkının inkarı temelinde oluşturulan 20. yüzyıl uluslararası sisteminin parçalanıp dağıtılmayla yüz yüze kalması, bölgenin demokratikleştirilmesi için önemli fırsatlar yarattı. Bölge halklarının statükocu ve despotik rejimlerden kurtulması için objektif bir zemin işlevi gören bu müdahale, aynı zamanda büyük bir karmaşayı da getirdi.

Irak kan gölüne dönmüş durumdadır

Bölgeye demokrasi ve özgürlük getireceğim vaadinde bulunan işgalci güçlerin, süreç ilerledikçe işledikleri insanlık suçlarının bir bir ortaya çıkmasıyla bütün maskeleri düşmüş oldu. Ve inandırıcılıklarını kendi kamuoyu nezdinde bile yitirdiler. Kendi ülkelerinde bile bir toplumsal muhalefet ve tepkiyle yüz yüze geldiler. Irak'taki rejimi çok ciddi bir direnişle karşılaşmadan deviren ve bütün alt yapısıyla birlikte rejimi tasfiye eden ABD, aynı başarıyı yeni siyasi yapıyı oluşturmada gösteremedi, çok büyük bir direnişle karşılaştı. Bölgenin tarihin derinliklerinden süzülüp gelen, çözüm şansı yakalayamamış ve giderek birikmiş ağır sorunlarını çözme yeteneğini gösteremeyince, kanlı ve çatışmalı bir sürece davetiye çıkarmış oldu. Mevcut durumda Irak kan gölüne dönmüş durumdadır. Ciddi bir iç savaş tehlikesiyle karşı karşıyadır. Her gün onlarca sivil, masum insan katledilmektedir. Ve gelişmeler kontrolden çıkmış durumdadır. Amerika, gelişmeleri kontrol edememektedir. ABD ve müttefiklerinin oynamış oldukları demokrasi oyunları da giderek ABD aleyhine dönme tehlikesini taşıdığından, ABD'nin süreci planladığı gibi götürmesi giderek zorlaşmaktadır.

ABD'nin çok ciddi bir zorlanmayla karşı karşıya olduğu, giderek özgüvenini yitirdiği ve yeni çıkış yolu aradığı açıktır. Ancak ABD'nin çok ciddi zorlanmalarla yüz yüze olmasına rağmen geriye çekilmesini beklememek gerekir. Bu, ABD'nin toptan kaybetmesi anlamına gelir ki, ABD mecbur kalmadıkça buna razı olmaz. Ne kadar zorlanırsa zorlansın, başlatmış olduğu müdahaleyi daha da derinleştirip yaymaktan, kendi açısından sonuç almaya çalışmaktan başka şansı yok gibidir. Dolayısıyla ABD'nin önümüzdeki süreçte müdahalenin kapsamını genişletmeye dönük adımlar atmasını beklemek yanlış olmayacaktır. Zaten ABD'nin yönelimleri de bu çerçevededir. Suriye üzerinde büyük bir baskı oluşturarak birçok açıdan kuşatması, benzer şekilde İran'ı köşeye sıkıştırmaya yönelik siyasi ve diplomatik manevraların psikolojik savaşla iç içe yürütülmesi, müdahalenin önündeki engellerin parça parça ortadan kardırılmaya çalışılması, gelişmelerin önümüzdeki süreçte yeni boyutlar kazanacağına işaret etmektedir. Yönelimin Suriye ve İran'la sınırlı kalmayacağı, bölgedeki statükocu güçlerin tamamını -farklı yöntemlerle de olsa- kapsayacağı açıktır. Müdahale salt askeri yöntemlerle sınırlı kalmamakta, ekonomik, siyasi, diplomatik, kültürel vb birçok cepheden zaten yürütülmektedir. Henüz kalıcı sonuçlar ortaya çıkmamış olsa da gelişmelerin yönü ve ortaya çıkardığı değişimin çerçevesi bölgenin kaderini derinden sarsma özelliğine sahiptir.

Ortadoğu'da oluşan yeni tabloda gelişmenin bir yönü buyken, diğer yönü de ABD'nin karşılaştığı ciddi engeller yüzünden müdahaleyi baştan tasarladığı gibi sürdürememesidir. Bölge için kapsamlı değişimleri öngördüğü BOP'u hayata geçirmede karşılaşmış olduğu zorlukların, bölgenin katı gerçeklerinin de bir izdüşümü olduğunu ABD bugün daha iyi görmektedir. Dolayısıyla projenin içerik ve biçimini bölge gerçekleri ışığında yeniden gözden geçirmektedir. Müdahale başlarında kendisinden emin bir şekilde uyguladığı politikalarının sonuçsuz kalması nedeniyle ciddi politik değişikliklere giderek, BOP'a yeniden hayat kazandırmaya çalışmakta ve projenin ölü doğmasını engellemek istemektedir.

Kapsamlı politika değişikliklerinin en belirgin işaretleri, AB başta olmak üzere bölgesel ve kıtasal önemli güç merkezlerini Ortadoğu'daki müdahale denklemi içerisine katmaya çalışmasıdır. Söz konusu güçleri bizzat müdahale içerisine çekme, bu olmazsa da müdahaleye destek verir konuma getirmeye çabalamaktadır. Müdahaleye dönük diplomasisini bu eksende yoğun bir şekilde sürdürmektedir. AB'nin desteğini alması, Rusya ve benzeri güçlerin ciddi engel konumundan çıkartılıp etkisizleştirilmesi, müdahaleyi ABD, İngiltere ve İsrail müdahalesi olmaktan çıkarıp uluslararası bir çerçeveye oturtma arzusundan kaynaklanmaktadır. ABD'nin Ortadoğu'yu yeniden dizayn etmede kendisine yeni ortaklar bulması, kısmi avantajlar sağlasa da zorluklarını bir bütünen ortadan kaldırmamaktadır.

Birçok gelişme ABD'ye karşıtlık biçiminde hız kazanmaktadır

ABD'nin hesaplamadığı birçok gelişme ABD'ye karşıtlık biçiminde hız kazanmaktadır. Hamas'ın Filistin'deki seçim zaferi ABD ve İsrail aleyhine yeni bir siyasi tablo ortaya çıkarırken, Irak'ta şiilerin çok önemli bir iktidar gücü haline gelmesi, islam ülkelerinde ABD karşıtlığının yükselmesi ABD'nin işini iyice zora sokmaktadır. Bu durum ABD'yi bir yandan yeni tavizlere zorlarken, diğer yandan da süreç uzadıkça tepkilerin ve karşıt gelişmelerin daha çok artmasına yol açmaktadır. Bu durumu ABD de görmekte ve müdahaleye hız kazandırmaya çalışmaktadır. Bu amaçla İran ve Suriye başta olmak üzere önemli direnç noktalarını kuşatıp değişime zorlamak istemektedir. Ayrıca bir hıristiyan-islam çatışmasını körükleyerek, hıristiyan Batı dünyasını Ortadoğu zeminine mümkün olan en kısa zamanda çekme arzusundadır. Çeşitli provokasyonlarla karikatür krizinin yaratılması, tamamen bu süreci hızlandırmaya yöneliktir. Ayrıca islam dünyasını hıristiyan Batı kamuoyu gözünde aşağılamak, islam gericiliğini de körüklemek için karikatür kriziyle Ortadoğu'ya saldırıyı meşru göstermek, bir haklılık kılıfı geçirmek istemektedir. ABD bir yandan AB'yi yanına çekmeye çalışırken, öte yandan İran ve Suriye'ye müdahale için bölgede müttefiklerini artırma uğraşı içindedir.

İran ve Suriye ile komşu olan Türkiye ve bölgede önemli bir güç olan Kürtlerin konumu, bu bakımdan giderek önem arz etmektedir. ABD'nin bir yandan Kürtleri bölge müdahalesinde önemli bir sıçrama tahtası olarak kullanmak isterken, diğer yandan da Türkiye'yi bölge politikalarına destek verir konuma getirmek için yoğun çabalar harcamaktadır. ABD'nin hem Kürtlere hem de Türkiye'ye BOP çerçevesinde etkin rol verme arzusu, statükocu ve inkarcı politikalar yüzünden gerçekleşme şansı bulamamaktadır. Bu durumu aşmak için Kürt sorununu kullanarak Türkiye'yi köşeye sıkıştırmak ve kendi politik çizgisiyle uyumlu hale getirmek istemektedir. Kürt realitesini yok saymakla bölgede aktif rol oynama arzusu arasında sıkışan Türkiye'nin ise Kürt politikasında demokratik açılım iradesini gösterememesi, kilitlenmeyi arttıran diğer önemli bir faktör olarak önümüzde durmaktadır.

PKK'nin dört parçadaki Kürt halkı üzerindeki etkinliği ve PKK ile ABD arasındaki ideolojik, stratejik karşıtlık ABD'nin Kürt ayağını zayıflatmaktadır. ABD, PKK'yi zayıflatıp yerine kendi politikasıyla uyumlu işbirlikçi yapıları güçlendirme arzusu içerisindedir. ABD'nin, Özgürlük hareketini alternatif olmaktan çıkararak Kürdistan'ı ve Kürt halkını kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak ve bölge politikalarına alet etmek istediği açıktır. Ancak PKK faktörü nedeniyle ciddi bir zorlanmayı yaşadığı da bir gerçektir. Türkiye, İran ve Suriye devletleri ise kendisini giderek zorlayan Kürt sorunu karşısında gittikçe saldırgan bir tutum sergilemekte, halkımıza katliam, işkence, gözaltı ve benzeri her türlü saldırıyı yöneltmekten geri durmamaktadırlar.

Bölgede statükonun parçalanmasıyla ortaya çıkan yeni siyasi zeminin beraberinde getirdiği köklü değişim sürecine uygun yeni politikalara kendisini kapatan Türk devleti, çözümsüzlükte ısrar ederek giderek daha fazla bir sıkışmayı ve daralmayı yaşamaktadır. Zorlandıkça da gittikçe saldırgan bir tutum sergilemektedir. 2006 yılına girişle birlikte Önder Apo'ya, halka ve gerillaya yönelik kapsamlı saldırıyı bir konsept temelinde başlatmış olması bunun en açık göstergesi olmaktadır. Zaten yeni saldırı konseptini, 2005 yılının son MGK toplantısından sonra kamuoyuna açıkça deklere etmekten de geri durmadılar. Kürt halkına, Özgürlük hareketine ve onun Önderliğine karşı topyekun mücadeleyi, tüm imkanlarını seferber ederek yürüteceklerini açıkça ifade ettiler. Aynı dönemde özellikle Önderlik üzerindeki baskılarını daha da yoğunlaştırarak, imha sürecinde tutmaya çalıştılar. Hiçbir hukuksal çerçevesi olmayan, uydurma gerekçelerle İmralı koşullarını daha da işkenceli hale getirdiler. Önderliğe hücre cezası vermek suretiyle, Önderlik üzerindeki baskılarına yeni bir boyut kazandırmak istediler. Önderliğe yönelmek suretiyle Özgürlük hareketinin en güçlü yanını zayıflatmayı amaçlıyorlardı.

Önderlik siyasi değil fiziki olarak da tasfiye edilmek istenmektedir

Uluslararası güçlerle işbirliği içerisinde uygulamaya koydukları "Öcalansız çözüm" politikaları, Kürt halkı tarafından kesin bir biçimde reddedilip boşa çıkartılınca, Önderliği sadece siyasi olarak değil, fiziki olarak da tasfiye etmeyi istemektedirler. Komplocu güçler aslında Önderliği uluslararası komployla esaret altına alınca, Kürt özgürlük hareketini ve onun Önderliğini Ortadoğu'daki siyasi tablo içinden rahatlıkla çıkarabilecekleri hayaline kapılmışlardı. Önderliğin komployu boşa çıkarmak ve Kürt özgürlük mücadelesine yeni ufuklar kazandırmak amacıyla geliştirmiş olduğu yeni stratejik çizgi ve bu çizginin pratikleştirilmesine dönük Kürt özgürlük hareketi cephesinden atılan adımlar, karşıtlarımız tarafından hep zayıflık ve güçten düşme olarak ele alındı. Bu yanılgılı değerlendirme Kürt sorununun çözümünü hep ertelemeyi, çözümsüzlüğü bir politika olarak benimsemeyi ve Kürt özgürlük dinamiklerini çürütme yaklaşımlarını beraberinde getirdi. Bu yaklaşımlar, Kürt sorununu çözüme götürmek isteyen Özgürlük hareketinin önüne aşılmaz engeller koymayı amaçlıyordu.

Ortaya çıkan engelleri ortadan kaldırmak ve yaşanan tıkanıklığı aşmak için Özgürlük hareketi bilinen 1 Haziran 2004 hamlesini geliştirdi. Özgürlük hareketi ciddi örgütsel krizlerle karşı karşıya kaldığı dönemde geliştirmiş olduğu bu yeni hamle ile Kürt halkının mücadele tarihinde yeni bir gelişmeyi yaratmış oldu. Hamle hem hareketi önemli oranda toparladı hem de düşmanı çözüme zorlamak için giderek gelişme gösterdi. 2005 Newrozu'yla birlikte Önder Apo'nun KKK projesi halk tarafından güçlü bir şekilde benimsenince, 1 Haziran Hamlesi yeni bir ivme kazanarak bütünlüklü bir mücadele gerçeğini açığa çıkarmış oldu. Bir yandan meşru savunma çizgisinde yürütülen gerilla direnişi, öte yandan demokratik halk serhildanları büyük bir gelişme trendini yakalayarak, özgürlük mücadelesini daha da güçlendirerek ona yeni boyutlar kazandırdı.

devamı 30'da

"Türk devleti Önderlik üzerindeki baskılarını daha da yoğunlaştırarak, imha sürecinde tutmaya çalışmaktadır. Hiçbir hukuksal çerçevesi olmayan, uydurma gerekçelerle İmralı koşullarını daha da işkenceli hale getirdiler. Önderliğe hücre cezası vermek suretiyle, Önderlik üzerindeki baskılarına yeni bir boyut kazandırmak istediler. Önderliğe yönelmek suretiyle Özgürlük hareketininen güçlü yanını zayıflatmayı amaçlıyorlardı"

Irak'ta şiiler ve sünniler arasında yaşanan çatışmalar, bu ülkede bir iç savaş tehlikesini geliştirebileceği yorumlarına yol açtı. ABD ve koalisyon güçleri durumundakiler, bu ülkede yaşananları İran kaynaklı kışkırtmalar olarak değerlendiriyor. Aslında Irak'ta yaşanacak hiçbir gelişme sürpriz sayılmaz. ABD müdahale ederek, on yıllarca süren iktidarı yıktı. Bu iktidarla birlikte, iktidarın dayandığı dengeleri de yıktı. Ne var ki öncesinden bir mücadele ile ya da bir uzlaşmayla ortaya çıkan yeni dengeler olmadığından, Irak'ın yeni dengelere, dolayısıyla istikrara kavuşması ister istemez çatışmalarla gerçekleşecekti. Şimdi yaşananlar bunlardır.

Diğer yandan, Irak'taki ortamın bu kadar çatışmalı geçmesinin nedeni, ABD'nin Irak'a müdahalesinin birkaç yıl içinde bir sonuca ulaşmasının beklenmesidir. ABD'nin politikaları bunu öngörüyor. ABD'nin Irak'ta uzun süre işgal gücü olarak kalması, bir bataklığa girmesi, hatta çıkamaması gibi bir sonucu doğurabilir. Bu açıdan ABD, yeni dengelerin bir an önce kurulması ve nispi bir istikrarın sağlanması için her türlü yolu ve yöntemi deniyor. Irak'ta seçimlerin yapılması da buna yönelikti. Bir taraftan Irak'ta meşru güçlerin ortaya çıkmasını sağlamak, diğer taraftan da bu meşru güçlerin ABD'nin öngördüğü politikalar doğrultusunda bir dengelenmeye kavuşmasını gerçekleştirmek büyük önem arz etmektedir. Dikkat edilirse, seçim sonuçları bir uzlaşma hükümeti ortaya çıkacak biçimde dengeli olmuştur. Bunun böyle olmasını ABD de, Batı Avrupa da istemişti. Çünkü herhangi bir gücün ağırlığının olması ya da tek başına iktidara gelmesi, Irak gerçeği düşünüldüğünde istikrar getiremezdi. Bu nedenle ABD ve müttefikleri, Irak'taki siyasal aktörleri ulusal birlik hükümeti kurmaya zorlamaktadır. Bu durum ister istemez böyle bir koalisyon hükümetine katılan her gücün kendi ağırlığını arttırması yönünde bir çabayı da gündeme getirmektedir. Şiiler, ABD'nin dayatmalarına rağmen, sünnilerin etkin düzeyde yer alacağı bir hükümetin oluşmasına ayak diremektedir. Bu durum da hükümetin kurulmasını geciktirip, süreci belirsiz hale getirerek, her gücün kendi yerini sağlamlaştırmak için ağırlığını koyma mücadelesini beraberinde getirmektedir. ABD ise bu güç mücadelesinin bir an önce bitmesini isteyerek, her gücün dengeli olarak yerini aldığı bir hükümetin oluşmasını istemektedir. Çünkü hükümet geciktikçe, var olan belirsizlik ortamı çekişme ve çatışmaları ortaya çıkarmaktadır.

Bölge güçleri de kurulacak yeni dengelerde kendine yakın olan grupların ağırlık teşkil etmesi için dolaylı ya da dolaysız müdahale etmektedir. Bu yönüyle Irak'taki siyasal dengelerin oluşmasına sadece İran değil, Suudi Arabistan, Türkiye ve birçok Arap ülkesi de etkide bulunmaktadır. Dolayısıyla Irak'ın içişlerine sadece İran'ın karıştığını söylemek, gerçeği tam ifade etmez. Irak'ta, kurulacak rejimin biçimi ve üzerinde şekilleneceği dengeler, bölge ülkelerinin tümünü de etkilemektedir. Şu açıktır ki, Arap ülkeleri ve Türkiye şiilerin tümüyle hakim olduğu bir Irak'tan yana değildir. Türkiye de Arap ülkeleri de bölgede İran'ın gücünü arttıracak bir şii ağırlığını uzun vadeli olarak kendi çıkarlarına görmemektedirler. Tabii Türkiye'nin daha başka kaygıları da bulunmaktadır. Türkiye bu yönüyle şiilerin de sünnilerin de üzerinde etkili olmaya çalışıyor. Bilindiği gibi sünniler de şiiler de Kürtlerin Irak dengeleri içinde ağırlık teşkil etmesini istemiyorlar. Belki de şiilerin ve sünnilerin anlaştığı tek konu budur. Türkiye, Kürtlerin ağırlık kazanmasını istemeyen bu iki gücün politikasından yararlanmaya çalışıyor. Onlar da aynı gerekçelerle Türkiye ile ilişki kurmaya çalışıyorlar. Türkiye, Irak'ta yeni dengeler kurulurken, Kürtlerin ağırlık kazanmasını engelleme ekseninde politika yürütüyor. Şiilerin ağırlık kazanmasını istemediği için, dolaylı olarak şiileri sınırlayacak politikalardan yana eğilim gösteriyor.

"Bölge güçleri, Irak'ta kurulacak yeni dengelerde kendine yakın grupların ağırlık teşkil etmesi için dolaylı ya da dolaysız müdahale etmektedir. Irak'taki siyasal dengelerin oluşmasına sadece İran değil, Suudi Arabistan, Türkiye ve birçok Arap ülkesi de etkide bulunmaktadır. Dolayısıyla Irak'ın içişlerine İran'ın karıştığını söylemek, gerçeği tam ifade etmez. Irak'ta, kurulacak rejimin biçimi ve üzerinde şekilleneceği dengeler, bölge ülkelerinin tümünü de etkilemektedir"

Ortadoğu'da güncel gelişmeler ve Türk dış politikasının çıkmazları

Şiiler Irak'taki güç dengelerinin içinde sıkıştırılmak istenmektedir

Irak'ta son zamanlarda meydana gelen olaylar gerçekten çok karışık gözüküyor. Özellikle bir şii camisinin bombalamasının amacı ne olabilir? Mantıklı olarak düşünüldüğünde, buna bir cevap bulmak zordur. Sünnilerin, şiilerin siyasi ağırlıkta olduğu bir hükümetin oluşması ya da bir dengenin ortaya çıkmasını istemediği açıktır. Bu yönüyle şiileri sıkıştıracak, zor duruma düşürecek politikalar da izlerler, eylemler de yaparlar. Ancak bir caminin bombalanmasının sünnilerin amacına ne kadar hizmet edeceği de kuşkuludur. Şii camisinin bombalanmasının İran tarafından gerçekleştirildiği ihtimali mantıklı değildir. İran'ın Irak içinde şiilerin güç kazanmasından yana olduğu tartışmasızdır. Ancak yine de böyle bir komplo teorisi çok zorlama olur. Genelde siyasette bir olayı değerlendirirken, bu olay kimin işine yarar diye bir soru sorulur. Şiilerle sünnileri çatıştırmanın, bir yönüyle ABD'nin işine gelecek bir politika olduğu da söylenebilir. Bunun da öyle kolay doğrulanacak bir yanı bulunmamaktadır. Çünkü kısa sürede istikrar isteyen ABD, böyle bir istikrarsızlığın uzun vadede kendi durumunu zorlaştıracağını bilir. Irak'ta direniş gösteren bazı grupların çok mantıklı hareket etmediği düşünüldüğünde, diğer bir ihtimal ortaya çıkmaktadır; bu grupların şiilerin ABD'ye karşı direniş gösterememeleri ve sünnileri sıkıştırma politikalarından dolayı, şiilere bir savaş açmaları da olasıdır. İmam Ali Asker Türbesi'nin bombalanması, şii ve sünniler arasında gerilim yaratılması konusunda bu yönlü değerlendirmeler de ortaya konulabilir.

Irak'taki güç dengelerinin oluşmasına birçok güç karışmaktadır. Şiilerin sıkıştırılmak istendiği açıktır. Bunun da birçok gücün işine geldiği söylenebilir. Tüm bu yaşanan gelişmelerden çıkarılacak sonuç, Irak'ta yeni dengelerin kurulmasının kolay olmayacağıdır. Irak içindeki güçler bir süre daha birbirlerini zorlayacaklar ve bu zorlamalar sürecinde, sözkonusu güçler gerçek ağırlıklarını ortaya çıkaracaktır. Güç dengeleri öyle teorik olarak masa başında ortaya çıkmayacaktır. Bunun böyle oluşmayacağı yaşananlardan açıkça görülmektedir. Bu nedenle Irak'ta bir süre daha kanlı, çatışmalı bir sürecin yaşanacağını söylemek doğrudur.

İran, bölgedeki istikrarsızlığı ABD'nin kendine daha fazla yönelmesini engelleyecek bir unsur olarak kullanmak istemektedir. Bu nedenle İran'ın Irak'ta istikrarı amaçlayan bir politikayı izlemediği söylenebilir. İran'ın sadece Irak müdahalesi sonrası ve bugün açısından değil, son yirmi yıldır bölgedeki gerilim ve çatışmalarla kendini ayakta tutmak istediği bilinmektedir. Ancak ABD'nin şiddetini çok fazla üstüne çekmemek açısından, şiilerle ABD'nin karşı kaşıya gelmemesine de özen göstermektedir. Eğer şiilerin içinde ABD'ye silahlı direniş gösteren güçler ortaya çıkmıyorsa, bunda İran'ın da rolü vardır. İran, silahlı bir direnişle değil de Irak'ta şiilerin ağırlıklı güç olmasını sağlayarak, ABD'nin kendisine yönelimini engellemeye çalışmaktadır. Şiilerin ABD'ye karşı keskin tavır göstermesi durumunda, ABD'nin radikal kararlar alıp İran'a daha keskin müdahaleler yapacağını düşünmektedir. İran bunu bilerek dengeli bir kriz politikası izlemektedir.

Mevcut gerilim daha keskin bir iç savaşa doğru gider mi? Bunun olacağını sanmıyoruz. Güçler birbirini zorlayacaklar, birbirlerini geriletmek için gerektiğinde eylemsel hareketler de yapacaklardır, ancak şiiler de, sünniler de bir iç savaşı tercih etmeyeceklerdir. Her ikisi de bir iç savaş durumunda, kaybedeceklerini çok iyi bilmektedirler. Nitekim camilerin bombalamasından sonra şii liderlerin sükunet çağrısı yapmaları, yine sünni Arap ülkelerin ve Irak'taki sünni grupların böyle bir çatışmayı önlemek için çaba göstermeleri mevcut mezhep çatışmasının çok fazla derinleşmeyeceğini ortaya koymaktadır.

ABD sünnilerin Irak'taki dengeler içinde yer almasını istemektedir

Şunu kesinlikle belirtebiliriz; her ne kadar sünniler kendisine karşı bir direniş odağı olsa da ABD, Irak'ta istikrarın sağlanması açısından sünnilerin bu dengede yer almasını istemektedir. ABD pragmatiktir, sünniler kendisine karşı direnişi geliştiriyor diye onları tümden dışlama gibi bir politika izlemesi söz konusu değildir. Nitekim sünniler seçimlere girmediği halde, sünnilerin taleplerini dikkate almıştı. Son seçimlerde ise sünnilerin belli düzeyde ağırlığının olduğu bir denge oluştu ya da gözetildi. Diğer yandan ABD, sünnilerin son elli yılda belli düzeyde yönetim tecrübesi kazandığını, bu nedenle de onları dışlayarak bir Irak düzeni oluşturmanın sürekli bir istikrasızlığı göze almak anlamına geleceğini iyi bilmektedir. Sünnilerin içinde islamcı güçlerin önemli bir etkisi olsa da, şiilere nazaran laik denilebilecek siyasal yaklaşımları daha fazladır. Bu yönüyle de ABD bundan sonraki politikalarında sünnilerin Irak içinde güç olmasını sağlayacak bir yaklaşım içinde olacaktır. Şiilerin "benim ağırlığım fazladır, bu nedenle Irak siyasetini ben yöneteceğim" biçiminde bir dayatma yapmalarını kabul etmeyecektir. Eğer bölgedeki mevcut bölünmeler, mezhepler ya da etnik temellere dayanmasaydı, birçok mezhebi ve etnik grubu içinde barındıran bir partinin siyasal ağırlığı söz konusu olsaydı, böyle bir gücün Irak'ta ağırlık kazanması önünde engel olunmazdı. Irak'ta siyaset, sosyal taban ve siyasal görüşler çerçevesinde değil de etnik, mezhepsel boyutlarda ortaya çıkmaktadır. Bunların doğasında da birbirini ret eden milliyetçi, şoven, bağnaz yaklaşımlar bulunmaktadır. Bunların istikrarı değil istikrarsızlığı arttıracağı düşünülerek, mezhepsel ve etnik ağırlık engellenmeye çalışılmaktadır. Öte yandan ABD'ye karşı gösterilen direniş, ağırlıklı olarak sünni zeminden kaynaklandığı için, bu direnişi zayıflatmanın yolu olarak da sünnilerin Irak siyasetinde belli bir ağırlık teşkil etmesini önemli görmektedir. Çünkü sünnilerin dışlanması mevcut direnişin daha da artırmasına, süreklileşmesine dolayısıyla mevcut istikrarsız durumun sürmesine yol açacaktır. Bunun da ABD'nin çıkarına olmayacağı açıktır. Dolayısıyla şiilerin, sünnilerin ve Kürtlerin birbirleri üzerinde ağırlık kurmayacağı bir siyasal rejim kurulacaktır.

Kürtlerin mevcut federasyonları, anayasada kabul edildiği gibi sürecektir. ABD, Irak'ın bir bütün olarak var olmasından vazgeçmediği müddetçe, sünnileri ve şiileri gözeten politikasını sürdürecektir. Bu nedenle Kürtlerin siyasi ağırlık kazanmasını isteyip güvenceye alsa da sünnileri ve şiileri muhalif duruma getirecek, ABD'yle ilişkilerini soğutacak düzeyde Kürtlerin daha fazla etkinlik kazanmasının önünü kapatacaktır. Müdahale güçlerinin, Irak politikasının önümüzdeki süreçte bu çerçevede şekillenmesi konusunda çaba yürütecekleri söylenebilir. Tabii ki her şeyin ABD'nin istediği biçimde yürümediği ve yürümeyeceği açıktır. Çünkü bölge güçleri de, çeşitli uluslararası güçler de Irak'taki dengelerin oluşmasına ağırlık vereceklerdir. Bu durum da uzun vadede iç dengelerin, bölgesel dengelerin, bölgesel güç odaklarının ve çeşitli uluslararası güçlerin kabul edebileceği bir dengenin oluşmasına yol açacaktır. Kurulacak bir birlik hükümeti üzerinde uluslararası güçler, bölgesel güçler belli düzeyde mutabık kalsalar ya da çok itiraz etmeseler de gerçek dengelerin oluşacağı bir çekişme, çatışma dönemi bundan sonra da devam edecektir.

Şii sünni çatışması Kürtlerin konumlarını sağlamlaştırmalarına imkan verir

Irak'ta bir iç savaşın tırmanması ihtimalinin zayıf olduğunu söyleyebiliriz. Bu belirleme, çatışmaların olmayacağı anlamına gelmiyor. Çatışmalar olacak, ancak bu iç savaşlarda görüldüğü gibi birbirini tümüyle yenme, tüketme, ezme biçiminde yürümeyecektir. Daha çok zaman zaman yapılacak hamlelerle, çatışmalarla birinin diğerini geriletmesi gibi bir düzeyde sürecektir. Güçler birbirini kollayacaklar, birinin zayıf olduğu anda, diğerleri de geriletmek için darbelerini vuracaklardır. Tabii ki sünnilerle şiilerin çatışması daha istikrarlı bir siyasal ortam içinde bulunan Kürtlerin kendi konumlarını sağlamlaştırmaları anlamına gelecektir. Nitekim Kürdistan'da nispi istikrar ortamında ekonomik, kültürel anlamda da belli bir ilerleme sürmektedir. Güney Kürdistan'da, herhangi bir gücün yeniden egemenlik kurmasını sağlayacak zeminler giderek ortadan kalkmaktadır. Bu açıdan Kürtlerin dengelerde yer alma konumlarını genişletmekten çok, sağlamlaştırmaları biçiminde bir süreç yaşanacaktır. Zaten Kürtlerin Irak'ın diğer alanlarında ya da Irak'ın siyasal sisteminde ağırlıklı olma gibi iddiaları yoktur. Daha çok Kürdistan'da kendi siyasi otoritelerinin, etkinliklerinin kabul edilmesi biçiminde bir yaklaşım göstermektedirler. Bu nedenle Kürdistan dışındaki Irak sahasındaki güç dengelerini, kendilerinin durumunu zayıflatan ya da güçlendiren yönleriyle bağlantılı olarak ele almakta ve böyle ilgi göstermektedirler.

Kürtler, ABD'nin Ortadoğu projesi ya da Irak'ta yaratmak istediği değişim çerçevesinde, Irak'ın çok katı bir islamcı rejim altında olmasını istemeyeceklerdir. Buna her zaman muhalif olacaklardır. Bu, kendileri-

nin isteği olmaktan öte, ABD'nin, Batı'nın isteğiyle ilgili bir konudur. Kürtler, kurulacak sistemde islamın mevcut dogmatik ve baskıcı yapısıyla herhangi bir siyasal ağırlık teşkil ettiği takdirde, bunun anti demokratik olacağı ve giderek Arap milliyetçileriyle bütünleşip Kürdistan üzerinde bir zorlama ve baskıyı yaratacağını bildiğinden, islami argümanlara dayanan bir siyasal sistemin kurulmasına karşı çıkacaklardır. Nitekim "Irak'ta siyasal islamın ağırlıkta olduğu bir rejim olursa, biz bunu kabul etmeyiz, böyle bir rejim içinde olmayız, hatta ayrılırız" diyerek kurulmasını engellemek istemektedirler. Bu nedenle Irak'taki şiiler, Kürtlerin böyle bir durumda ayrılma olasılığının gündeme geleceğini düşünerek, Suudi Arabistan ve İran gibi bir islami rejim yaklaşımından kaçınmaktadırlar. Tabii ki kurulacak Irak rejiminde islamın hiç dayanak alınmayacağı, islamı gözeten kültürel, sosyal, ekonomik bir yaşam biçiminin etkilerinin olmayacağı ya da Türkiye ve Avrupa gibi islamın etkisinin çok zayıf olacağı bir rejimin ortaya çıkacağını da beklememek gerekir. Kaldı ki anayasada, islam esas alınmasa da siyasal sistemin argümanlarından biri olacağı kabul edilmiştir.

Kürtlerin bağımsız devlet olması Kürtlerin istekleriyle ilgili değildir

Bazı siyasal yorumcular Kürtlerin bu sürecin sonunda Irak siyasal birliği içinde kalmayarak bağımsız bir devlet olacağını söylemektedirler. Bu bir varsayımdır. Kürt siyasal güçleri içinde böyle bir eğilim söz konusudur. Ancak Ortadoğu gibi, dünya ve bölge dengelerinin kurulduğu bir coğrafyada, sadece Kürtlerin istemiyle oluşacak bir sonucun ortaya çıkması söz konusu olamaz. Irak'ta Kürtler, şiiler, sünniler anlaşamıyorlar, bu nedenle Kürtler sonuçta zorunlu olarak ayrı devlet kuracaktır ya da bu süreç ayrı bir devlete doğru gidecektir yaklaşımı içinde bulunmak, Irak ya da Kürt devleti sorununu çok dar bir yaklaşım içinde ele almak olur. Irak'ta siyasal istikrar olmadığı için ya da Kürtlerin istedikleri tümden karşılanmadığı taktirde Kürt devleti kurulur demek, yetersiz bir değerlendirmedir. Eğer Kürt devletinin kurulma sorunu Irak'taki istikrarın olmamasıyla ilgili bir konu olsaydı, bu varsayımın gerçekleşme olasılığı yüksek olurdu. Yanlış olan, Kürt devletinin farklı biçimde ortaya çıkma konusunu sadece Irak'ın içindeki sorunlarla bağlantılı görmektir. Çünkü bu sorun sadece Irak içindeki dengeleri değil, bölge ülkelerini, tüm Arap ülkelerini ilgilendirmektedir. Dünyanın diğer büyük güçlerini de ilgilendirdiği açıktır. Yine böyle bir sonucun Irak'taki sünnilerin, şiilerin ABD'ye karşı politikalarının çok köklü değişmesini getirecek bir konu olması nedeniyle, söz konusu varsayımın gerçekleşmesi olası gözükmemektedir.

Zaten mevcut Kürt federasyonu, çeşitli yönleriyle ayrı bir ünite durumundadır. Bir düzeyde bağımsız davranma yanı ağır olan federe bir devlet biçimi söz konusudur. Dolayısıyla mevcut durumda dengeleri zorlayacak ayrı bir devlete gitmek Kürtler açısından gerçekçi ve doğru gözükmemektedir. Çünkü Irak'tan kopmuş bir Kürt devletinin getireceği sorunlar mevcut dünya dengeleri, ABD'nin müdahalesinin hedefleri ve Ortadoğu'daki siyasal durum dikkate alındığında gerçekçi gelmemektedir. Mevcut durumda ABD'nin de sadece Kürtleri gözeten bir politika izlediğini söylemek yanlıştır. ABD, Irak'ta Kürtlerin bir güç olmasını gözetmekte ve bunu korumaktadır. Bundan sonra da Kürtlerin bir güç olmasını güvenceye alacak politik yaklaşım içinde olacaktır. Kürt politikasını Ortadoğu genel politikası içine yerleştirdiğide açıktır. Bunu böyle görmemek, milliyetçi ve çok yüzeysel bir yaklaşım olur.

Şu anda Kürtlerin durumu açısından Irak'ta belirsiz olan, Kerkük'ün geleceği ve statüsüdür. Kerkük dışında bir Irak federasyonunun oluşması konusunda bölgesel ve uluslararası güçler mutabıktır. Türkiye bile Kerkük dışındaki bir Kürt federasyonunun varlığını açık olmasa bile fiilen kabul etmiştir. Çeşitli resmi ilişkilerde ve görüşmelerde, Kerkük'ün dışında kalacağı federasyonunuza bir itirazımız yoktur, biçiminde bir yaklaşım göstermektedir. Ancak Kerkük konusunda özel bir statünün olmasını ve bu özel statü içinde Arapların ve Türkmenlerin de yer almasını istemektedir. Yine Kerkük vilayeti içindeki ekonomik kaynaklar, Irak'ın bütünü açısından değerlendirilmeli dayatmasında bulunmaktadır. Türkiye'nin mevcut politikası ve dillendirdiği kırmızı çizgileri bir Kürt federasyonunun kurulması konusunda değil, bağımsız bir Kürt devleti olmaması ve Kerkük'ün özel bir statüye kavuşmaması yönünde dile getirilmektedir. Bu konuda Arapların da benzer bir politik yaklaşım içinde olduğu bilini-yor. İran'ın ve Türkiye'nin Irak'taki sünni ve şiilerin bu yönlü politikalarını desteklediği bilinmektedir. Arap ülkeleri Kürt federasyonunu kabul etmekle birlikte, Kerkük konusunda farklı bir yaklaşım içinde bulunarak özel bir statüye kavuşması konusunda ağırlıklarını ortaya koymaktadırlar. Bu yönüyle Kerkük'ün özel bir statüye kavuşması konusunda karşıt düşünen birçok güç bir mutabakat içindedir. Ancak bu statünün ne olacağı, Irak içindeki dengelerin ve bölgedeki güç mücadelesinin sonucunda şekillenecektir.

Irak'ta çekişme içinde olan güçlerin böyle bir mutabakat içinde olmaları, Kerkük'ün statüsünün tümden Kürtlerin istediği biçimde gelişmeyeceğini göstermektedir. Önderliğimiz bu gerçeği görerek, Kerkük'ün böyle bir çatışma alanı olmaktan çıkması için, Kerkük içinde var olan tüm güçlerin ekonomik, kültürel, sosyal etkinliğinin olduğu, hepsinin çıkarlarının gözetildiği bir sistem olan demokratik konfederal örgütlenmeyi önermiştir. Bunun gerçekleşmesi Kürtler için bir kayıp değil, bilakis kendi iradelerini demokratik bir şekilde ortaya koyma imkanını bulmaları anlamına gelecektir. Böylece Türkmenler ve Araplar da dahil tüm grupların haklarını gözeten demokratik, barışçıl bir yaşam ve istikrar ortaya çıkacaktır. Bu sistemle Kerkük bir çatışma bölgesi olmaktan çıkıp, demokratik bir uzlaşma ve anlaşmanın sağlandığı bir konuma gelecektir. Kürtler için bir kayıp olmaktan öte Irak'ın demokratikleşmesinde bir model olacak ve tüm Irak'ın demokratikleşmesine güçlü bir katkı sunacaktır. Irak'ın demokratikleşmesi Kürtlerin ulusal demokratik haklarının, özgürlüklerinin güvenceye alınması olacaktır. Bu, hakları üzerindeki tehdidin ve tehlikenin ortadan kalkmasını beraberinde getireceğinden, Kürt halkının kendi topraklarında özgür ve demokratik yaşaması açısından kazandırıcı bir model olarak tarihteki yerini alabilecektir.

Demokratik konfederal örgütlenme, her gücün haklarını, hukukunu en geniş biçimde kullanması anlamına gelmektedir. Demokratik konfederalizm hiçbir halkın ve sosyal grubun özgürlüğünü kısıtlamaz, aksine demokrasi içinde haklarını en verimli, en etkili, en doğru biçimde kullanmalarını sağlar. Demokrasinin derinleşmesi, özgürlüklerin derinleşmesi ve genişlemesi anlamına gelir. Bu açıdan Kerkük'ün demokratik konfederal biçiminde örgütlenmesi, Irak'a bir model olacak, özgür ve demokratik yaşamın gelişmesiyle, bir istikrar vahası haline gelecektir. Aksi bir durum, Kerkük üzerinden her türlü çatışma ve çekişmenin fitilinin ateşlenmesi, halkların özgürlük ve demokrasilerinin dinamitlenmesine neden olacaktır. Bu da bir halkın ya da herhangi bir gücün değil, tüm Irak halkının, hatta tüm Ortadoğu'nun kaybetmesine yol açacak gelişmeleri beraberinde getirebilir. Dolayısıyla Kürt halkının Kerkük'te de demokratik konfederal sistem öncülüğünü yapması, tüm güçlerin demokratik konfederalizm içine girerek, kendi demokratik konfederal örgütlemelerini Kerkük'ün genel konfederal sistemi içine yerleştirmeleri Irak'taki istikrarın, barışın, özgürlüğün ve demokrasinin daha hızlı gelişmesini de sağlayacaktır. Kurulacak bir demokratik konfederal birlik en fazla da Kürt halkına kazandıracaktır. Kürt halkının gelişimi, Kürdistan'da özgürlük ve demokrasinin gelişimi açısından da sınırlayıcı, engelleyici değil, geliştirici bir etken olacaktır. Demokratik konfederal sistemde, Kerkük'te Kürtlerin haklarının ve hukukunun sınırlandırılması söz konusu olmayacaktır. Aksine her türlü hakkın, özgürlüğün ve demokrasinin güvenceli, istikrarlı ve barış içinde gelişmesini sağlayacaktır. Kerkük'ün bir çekişme alanı halinde kalması, Kürt halkının ulusal demokratik taleplerini bastırmak isteyen güçlere de zemin sunacaktır. Bu durumu kullanarak ırkçı, şovenist, inkarcı ve imhacı politikaların uygulama, bu temelde yalnız Güney Kürdistan'da değil, Kürdistan'ın tüm parçalarında özgürlük ve demokrasi mücadelesini bastırmaya vesile edeceklerdir. Böylece tüm gericilerin, imha ve inkara dayanan sistemlerin birleşme ve Irak'ın, bölge halklarının demokratikleşmesini engelleyecek bir çatışma sahası olması tehlikesi gelişecektir. Uluslararası alanda kabul gören, artık bölge güçlerinin de itiraz edemediği ve engelleyemeyeceği Güney'deki federal oluşumun zayıflatılması, sarsıtılması açısından da bu gerekçeyi kullanma, bu çatışma, çekişme ortamında Güney'deki federe durumunu etkisizleştirme çabası içine gireceklerdir.

ABD Hamas liderinin Türkiye'ye çağrılmasına hayır dememiştir

Irak'taki gelişmelerle birlikte, bölgemizde İsrail-Filistin sorununda da yeni bir durum yaşanmaktadır. Bu da Hamas'ın Filistin seçimlerden birinci parti çıkması ile gelişen durumdur. Seçimden birinci parti olarak çıkan Hamas lideri Maşael, Türkiye'ye çağrıldı. Türkiye'nin Hamas liderini çağırması ilginçtir. Tabii bir noktaya da dikkat etmek gerekiyor. Türkiye, ABD politikalarını dikkate alarak hareket etmektedir. Türkiye, ABD'yi karşısına alma pahasına Hamas liderini çağırdı şeklinde bir değerlendirmeye gitmek doğru olmaz. Türkiye, ABD'nin bu konudaki politikalarını yokladığı ve tepkilerin ne olacağını bildiği için Hamas liderini çağırmıştır. Daha doğrusu Hamas liderinin çağrılmasına ABD hayır dememiştir. Ancak görüşmenin biçimi rahatsızlık yaratmıştır. ABD daha çok Hamas'ın çağrılıp uyarılması, sivri yanlarının törpülenmesi konusunda Türkiye'nin etkisini kullanmasını istemiştir. Ne var ki bu çağrının yansıyış biçimi Hamas'ın sivriliklerini törpüleyen düzeyde ve biçimde olmadığından eleştiriler geliştirilmiştir. İsrail'in bu görüşmeye tepki göstermesi anlaşılırdır. İsrail de Hamas'ın sivri yanlarının törpülenmesine karşı değildir. Böyle bir gelişmeyi ister. Ancak böyle bir gelişme ortaya çıkmadığı müddetçe Hamas'a karşı sert tavrını bırakmayacaktır. Bu nedenle Türkiye'nin Hamas'ı çağırmasına tepki göstererek, Hamas'ın bu biçimde kabul edilmeyeceğini göstermek açısından tepkisini sert koymuştur. Bunu, Hamas üzerinde baskı politikasını sürdürme, Türkiye'yi de bu baskıyı daha şiddetli biçimde sürdürmeye sevk etme amacına yönelik bir politik davranış olarak değerlendirmek daha doğru olur. Türkiye'yi baskı altına alma, Türkiye'yi tedirgin etme, bu temelde

> "Kerkük'ün demokratik konfederal biçiminde örgütlenmesi, Irak'a bir model olacak, özgür ve demokratik yaşamın gelişmesiyle istikrar vahası haline gelecektir. Aksi bir durum, Kerkük üzerinden her türlü çatışma ve çekişmenin fitilinin ateşlenmesi, halkların özgürlük ve demokrasilerinin dinamitlenmesine neden olacaktır. Bu da bir halkın ya da bir gücün değil, tüm Irak halkının, hatta tüm Ortadoğu'nun kaybetmesine yol açacak gelişmeleri beraberinde getirebilir"

Türkiye'nin Hamas üzerindeki baskısının daha da artmasını sağlama amaçlı böyle bir tepki göstermiştir.

İsrail'in politikaları ile ABD'nin politikaları arasında belirli farklılıklar vardır. ABD en azından görüntüde Filistin sorununa İsrail gibi sert yaklaşım içinde olmadığını göstermeye dikkat etmektedir. Sert bir tutumun Arap dünyasının tepkisini daha da çekeceği, Arap dünyasında kendisine karşı olan güçleri daha da radikalleştireceğini düşündüğünden, İsrail'den daha farklı tonda bir politika izlemesi de anlaşılırdır. Burada amaç farkından çok, üslup farklılığından ya da politikaların dışa yansıtılması farkından söz etmek gerekir. Türkiye ABD'nin tepki göstermeyeceğini bildiğinden ya da sessiz ve zımmi bir onay verdiğini düşündüğünden bu görüşmeyi gerçekleştirmiştir. Diğer yandan Arap dünyasına, islami güçlere "ben Hamas'ı reddetmiyorum, Hamas konusunda İsrail'le aynı düşünmüyorum" mesajını vererek, Ortadoğu politikalarında Arap dünyasının ve İran'ın desteğini alan ya da onları çeşitli biçimde kendi politikaları doğrultusunda değerlendirmeye yönelik bir politikayı izlemiştir. Böyle bir politikanın bıçak sırtında yürümeye benzediği açıktır. Ya da diplomasinin en ince cambazlıklarını gösterme gibi bir yaklaşım içindedir. Bunun belki kazandıracak özellikleri vardır, ama tehlikeside vardır. Bıçak sırtında yürürken düşme ihtimali de her zaman söz konusudur.

Türkiye'de çeşitli çevreler, ABD itiraz eder, ABD ile daha da çelişkili duruma düşülür, İsrail'le soğuma yaşanır düşüncesiyle ilk günlerde çok fazla tepki göstermişlerdir. Ancak daha sonra bu tepkiyi gösterenler tepkilerini yumuşattığı gibi, ABD'nin ve İsrail'in politikalarını izleyen çeşitli dış politika uzmanları, bu politikanın yanlış olmadığını, ama iyi yönetilmediğini söylemişlerdir. İlk başlarda Hamas'ı çok şaşaalı biçimde karşılama gibi bir imaj verilmiş, daha sonra bunun çağırılma amacına ve ABD'nin icazetine ters olduğunu, dolayısıyla olayın farklı bir boyuta gittiğini görerek, daha alt düzeyde görüşme prosedürü uygulanmıştır. Tabii ki bu çelişkili davranış tepki almıştır. Bıçak sırtında diplomasi izlemenin ya da diplomasinin en ince kıvraklığını gösterememenin böyle zorlayıcı sonuçları ortaya çıkaracağı da her zaman bilinir. Nitekim Türkiye'nin Hamas'ı çağırmasında görüldüğü gibi, çok yönlü politika izleyerek çok kazanç elde edeyim derken, ABD'nin ve İsrail'in eleştirileriyle karşılaşma durumuna düşülmüştür. Tabii bunları belirtirken, Türkiye'nin ABD ve İsrail'in politikalarına ters bir Filistin-İsrail politikası izlediğini söylemek doğru değildir. Türkiye her zaman ABD'ye "ben bir islam ülkesiyim, bu nedenle Filistinlilere karşı daha sıcak gözükecek, olumlu mesajlar verecek politika izlemem zorunludur" demiştir. Böyle bir diplomatik tarz uygulamasının anlaşılması gerektiğini her fırsatta ABD ve İsrail'e iletmiştir. ABD ve İsrail de Türkiye'nin Ortadoğu'da etkili olması, islami güçler üzerinde etkisinin tümden ortadan kalkmaması açısından, bu yönlü politikalarına, kendi politikalarına ters düşmediği müddetçe itiraz etmemişlerdir. Dolayısıyla Türkiye'nin İsrail ya da başka konulardaki politikalarını değerlendirirken, bu tarzı görmek gerekir. Türkiye, İsrail ve ABD'nin anlayışla karşılayacağı bir esnek yaklaşım gösterme imkanını bulmaktadır. Bu nedenle, Türkiye, Hamas konusunda ABD ve İsrail gibi yaklaşmadığı veya İsrail gibi tutum takınmadığı için, ABD ve İsrail'le çok köklü bir çelişkiye düşmüştür biçiminde değerlendirmelere gitmek, İsrail-ABD ilişkilerinde Türkiye'nin pozisyonunu ya da ona biçilen rolü anlamamak olur. İsrail ve ABD, Türkiye'nin Arap ve islam dünyası konusundaki bazı hassasiyetlerini gözetmezlerse, Türkiye'ye Ortadoğu'da verecekleri ya da verdikleri rolün yerine getirilemeyeceğini bilmektedirler.

Tabii ki ABD ve İsrail, Türkiye'nin Hamas'ı meşrulaştıracak, cesaretlendirecek politikalar içine girmesini kesinlikle kabul etmezler. Hamas liderini karşılama biçimine ve üslubuna tepki göstermelerinin nedeni, Türkiye'nin Hamas'la kurduğu ilişkide ABD ve İsrail'in hassasiyetlerini fazla dikkate almamasıdır. ABD, "ben izin verdim böyle bir şeye, hayır demedim, ama böyle bir karşılamayı da beklemiyordum" biçiminde mesaj vermek istemiştir. Daha doğrusu, eleştirileri böyle bir mesaj iletme çerçevesinde anlamak daha doğrudur. Dolayısıyla Hamas çağrıldığı için İsrail-Türkiye ilişkilerinin bozulacağını söylemek doğru değildir. Türkiye, İsrail'le hangi noktada çatışmaya girebilir konusunu irdelemekte ve İsrail'le ters düşebilecek bir politika izlemeyecek tarzda hareket etmektedir. İsrail de eleştirileri olsa da her zaman Türkiye ile ilişkileri bozmayacak bir yaklaşımı gözetmektedir. Çünkü İsrail ve Türkiye, Ortadoğu'da birbirlerini destekleyen, besleyen, güçlendiren bir politika izlemeyi, kendilerinin genel dış politikası açısından gerekli görmektedirler. Zaten Türkiye de böyle bir görüşmeyle İsrail'le ilişkisinin bozulmayacağını bildiği için Hamas liderini çağırmıştır. Bozulacağını bilse çağırmazdı. Bu kesindir.

Türkiye'nin dış politikada manevra alanı daralmıştır

Türkiye hiçbir zaman ABD ve İsrail'i karşısına alan bir Ortadoğu politikası izlemez. Tabii zaman zaman çıkarları çelişmekte, ters düşmektedir. Bu konuda karşılıklı sorunlar yaşanmaktadır. Ancak süreç itibariyle her taraf bir diğerini kullanma politikasından da vazgeçmemektedir. Şunu belirtebiliriz; ABD'nin Ortadoğu'ya girmesi, Irak'a müdahalesi ve daha sonraki süreçte Türkiye'nin etkisi İsrail ve ABD karşısında eskisine oranla zayıflamıştır. Bu nedenle Türkiye'nin diplomatik hareket kabiliyeti azalmıştır. Daha önce dünya ve bölge koşulları Türkiye'ye çok boyutlu ve hareket sahası, daha geniş bir dış politika izleme imkanı veriyordu. Ancak mevcut süreçte İsrail ve ABD karşısında, geçmiş yıllara nazaran hareket alanı daralan bir politik zemin üzerinde yürümektedir. Dolayısıyla geçmiş yıllarda zaman zaman ABD ve İsrail'le çelişkiye düşme lüksü olabilirdi, ama günümüzde Türkiye'nin ABD ve İsrail karşısında çok fazla çelişkiye düşme olanağı yoktur. Türkiye'nin klasik diplomasisi ve dış siyaseti, günümüz açısından yanılgılar getiren bir özelliğe sahiptir. Soğuk savaş dönemi ya da yakın zamana kadar Türkiye'nin dış dünyadaki çelişkileri kullanma, kendi stratejik önemini kullanarak çok boyutlu politika izleme imkanını bulması, bu yönlü hareket kabiliyetinin fazla olması söz konusuydu. Günümüzde dünya siyasetinin ve ekonomi sisteminin küreselleşmesi, Batı Avrupa ve ABD arasında çelişkiler olsa da politikalarının yakınlaşması, genel bir küresel sistemin parçası olduklarından stratejilerinin belirli yönleriyle uyumlu olması artık Türkiye'nin geçmiş dönemlerdeki diplomasisiyle yürüyemeyeceğini göstermektedir. Ne var ki Türkiye'deki dış politika uzmanlarının veya geleneksel dış politika tarzının sanki dünya değişmemiş, hala eskisi

> "Demokratik konfederal sistem Kürtler için bir kayıp değil, tüm Irak'ın demokratikleşmesine güçlü bir katkı sunacaktır. Irak'ın demokratikleşmesi Kürtlerin ulusal demokratik haklarının, özgürlüklerinin güvenceye alınması olacaktır. Bu, hakları üzerindeki tehdidin ve tehlikenin ortadan kalkmasını beraberinde getireceğinden, Kürt halkının kendi topraklarında özgür ve demokratik yaşaması açısından kazandırıcı bir model olarak tarihteki yerini alabilecektir"

gibi çok boyutlu politika izlenebilir, diplomasi açısından cambazlık yapılabilir gibi yanılgıları devam etmektedir.

Bu konuda belki de en büyük yanılgı İran diplomasisinde görülmektedir. İran geçmişte hep dış çelişkilere dayanarak, dış dünyadaki çelişkileri kullanarak kendini yaşatmaya çalıştı. Bu yönüyle hep Avrupa, ABD, Rusya çelişkilerini kullanarak kendi politikalarını yürüteceğini düşündü. Yakın zamana kadar da bunu belirli düzeyde uyguladı ve belirli düzeyde sonuç da aldı. Özellikle Irak müdahalesi sonrası ABD'nin giderek Avrupa ile yakınlaşması, Avrupa'nın kendi politikasını ABD'ye yakınlaştırmaya ihtiyaç duymasıyla birlikte İran'ın geçmişte uyguladığı dengelerden, çelişkilerden yararlanarak kendi politikasını sürdürme imkanının zayıflamasını görememesi söz konusudur. İran giderek klasik politikasının zorlanacağını, artık dış çelişkilere dayanarak diplomasi yürütülemeyeceğini, bu çelişkiler esas alınarak yürütülen politikaların sonuç alamayacağını görecektir. Bu gerçeği görmediği takdirde, büyük yanılgılarla kafasının sert kayalara çarpması da gündeme gelecektir. Nitekim İran içinde artık eski diplomatik yaklaşımların sonuç vermediğini, ABD ve Avrupa'nın ortak davrandığını, hatta Rusya'nın da ABD politikalarına uyum gösterdiğini görüp daha temkinli davranan çevrelerin ortaya çıktığını söylemek mümkündür.

Belki Türkiye ve Ortadoğu koşulları her zaman çok boyutlu ve daha esnek diplomasi ve politika yapma imkanı vermektedir. Ama bunun sınırları daralmıştır. Bu çerçevede Türkiye'nin diplomasisinde zaman zaman yanılgılar ortaya çıkmaktadır. Geçmiş dönemlerdeki politik tarzı uyguladıklarından, istemedikleri halde çeşitli güçlerle çelişkiye düşmektedirler. Son zamanlarda Avrupa'yla, ABD'yle, İsrail'le zaman zaman çelişkiye düşmesi, uyguladığı politikaların açıklar ve kırıklar vermesi geçmişte uyguladığı politik tarzın zeminin değişmesi ve kaymaya uğramasıyla ilgilidir. Türkiye, değişen dünya gerçekliğini, bölge gerçekliğini göremediğinden, bu tür yalpalanmalar, çelişkiler ve terslikleri bundan sonra da yaşayacaktır. Ancak zamanla artık çok boyutlu diplomasi yürütme adı altında herkesi idare etme yaklaşımının para etmediğini görecek, daha gerçekçi, tavrını ve tutumunu daha net ortaya koyan diplomatik bir tarzı benimseyecektir. Bundan sonra Türkiye, Ortadoğu'da çok yönlü politikayı ancak ABD'nin ve Avrupa'nın istediği sınırlar içinde yapacaktır. ABD ve Avrupa'nın çıkarlarına hizmet ettiği müddetçe, çok boyutlu politika izleme oyununu oynayacaktır. Ancak ABD'nin, İsrail'in ve Avrupa'nın çıkarına olmayan çok boyutlu politika izleme oyununu oynarsa, kendisine artık bu yönlü kıvrak politika zamanının geçtiği söylenerek, diplomasisini gelişen dünya ve bölge politikalarına uyumlu hale getirmesi istenecektir. Türkiye de buna itiraz etmeyecek, bu güçlerin istediği doğrultuda politika izleyecek, yine bu güçlerin istediği kadar, istediği düzeyde çok boyutlu davranacaktır. AKP'nin dış politika danışmanı Ahmet Davutoğlu'dur. Ahmet Davutoğlu'nun "Stratejik Derinlik" adlı bir kitabı vardır. Bu kitapta gelişen dünyanın bazı yeni özellikleri kısmen görünse de esas olarak klasik Türk dış politikasının açımlanmasını ve ona uygun bir yaklaşımı aşmayan politik perspektifi içermektedir. Zaten "Hamas görüşmesi Ahmet Davutoğlu'nun telkinleriyle olmuştur" denilmesi tesadüf değildir. Ne var ki, Ahmet Davutoğlu'nun stratejik derinlikte işlediği çok boyutlu politikanın zemini günümüzde çok zayıflamıştır. Tabii ki Türkiye'nin jeopolitik konumu ve Ortadoğu'daki önemli yeri günümüzde de Türkiye'nin diplomasisini güçlendiren özellikleri, eskisi gibi olmazsa da, belli olanaklar sunmaktadır.

Türkiye Kürdistan sorununda her zaman çifte standart uygulamıştır

Türkiye bir taraftan Hamas liderini kabul ederken, diğer taraftan Kürt halkını yok sayma politikasında ısrar ediyor. Kürdistan sorunu söz konusu olduğunda, Türkiye'nin her zaman çifte standart uyguladığı bilinmektedir. Bu nedenle böylesi bir yaklaşım göstermeleri anlaşılırdır. Abdullah Gül ve diğer yöneticilerin İsraillilerin biz Abdullah Öcalan'la görüşseydik siz ne derdiniz sorusuna verdikleri cevap, Filistin sorunu ayrı Kürt sorunu ayrı, Hamas ayrı PKK ayrı demek olmuştur. Filistin halkını ayrı bir halk, Filistin topraklarını ayrı bir ülke olarak görürken, ne Kürtleri ayrı bir halk ne de Kürt halkının yaşadığı toprakları ayrı bir ülke olarak görmektedir. Bu nedenle de kendileri işgalci değildir. Kürdistan'ı tamamen Tük toprağı gibi görme yaklaşımı içinde olduklarından bu yönlü çifte standartlı değerlendirmeler her zaman söz konusudur. Yüz elli bin nüfusluk Kıbrıs Türkleri için neredeyse bağımsız devlet kurulsun derken, Kürt halkı açısından dilini eğitimde kullanılmasını kabul etmeyen, halkın kimliğini yasal olarak güvenceye almayan inkarcı politikalarını sürdürmektedir. Bulgaristan'da ya da herhangi başka bir yerde ya da Kerkük'te Türkmenlerin haklarından sözederken, Kürt halkının dilini yasaklamaya devam etmektedirler. Bu tutum Türkiye'nin inkar ve imha siyasetinin sonucudur. Bu çifte standardı dünya da bilmektedir. Zaten Türkiye hala Kürt ve Kürdistan sorununu asimilasyona, inkarcı, imhacı bir yaklaşımla ele aldığından, sorunun çözümüne yanaşmamaktadır. Makul önerileri bile ret etmektedir.

Kürdistan üzerinde sürekli bir özel savaş uygulaması vardır. Kürdistan'da uygulanan yönetim biçimi her zaman özel savaş yönetim biçimi olmuştur. Bugün de bu özel savaş yönetimi devam etmektedir. Kürt halkını asimile etme, Kürt halkının temel ulusal demokratik haklarını ret etmek için her türlü yol ve yöntem izlenmektedir. Bir taraftan havuç bir taraftan sopa politikası yürütülmektedir. Havuç politikası derken de Kürdistan'a çok fazla ekonomik yatırım yapıldığı anlaşılmamalıdır. Aç bırakma, daha sonra da aç kalmış bir toplu-ma ölmemesine yetecek kadar bir şeyler sunma yaklaşımları esas alınmaktadır. Kürt halkının yaşam standardını yükseltecek ekonomi politikaları izleme yerine, bu halkı yoksulluk sınırında tutma, ondan sonra fakir fukara fonu vb lütuflarla bu halkı kendilerine bağlama politikası izlemektedir. Aç bırakma ve daha sonra bu tür yöntemlerle terbiye etmeyi bir politika olarak uygulamaktadır. Bu politikayı da eskiden beri sürdürmektedir.

İkiyüzlülük Türk siyasetinin temel karakteri haline gelmiştir

Türkiye bir yandan ABD'nin, Avrupa'nın ya da başka ülkelerin Filistin'e verdiği ekonomik desteklerin kısıtlanmasına tepki göstermektedir. Diğer yandan ise Avrupa ülkelerinin kendi çıkarları doğrultusunda, Kuzey Kürdistan'da bazı projelere destek vermesine karşı çıkmaktadır, neden böyle yapıyorsunuz demektedir. Kendisi yatırım yapmadığı, Kürt halkının ekonomik standartlarını yükseltecek bir politika izlemediği gibi dışarıdan gelen bu tür destekleri de engellemeye çalışmaktadır. Çünkü ekonomik olarak terbiye etme, kendine bağlama politikasını çok önemli bir silah olarak kullanmaktadır. Böylelikle toplumu kendisine muhtaç etme ve bazı imkanlar sunarak işbirlikçilik yaratma, bunları Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi veren güçlerinin karşısına çıkarma, uygulanan temel ekonomik yaklaşım olmaktadır. Eğer isterse Kürdistan'da yaşam standardını düzelten, ekonomik, sosyal gelişimi arttıran birçok yatırım yapabilir. Türkiye'nin bu konuda imkanları yoktur da denilemez. Ama böyle bir niyeti olmadığı için, bu yönlü bir yatırım politikası izlememektedir. On yıllardır, hatta yüz yıldır Kürdistan'ı sefalet içinde tutan bir ekonomi politikası izlemesine, Kürdistan'daki ekonomik kaynakların Türkiye'ye akmasını sağlayan bir ekonomik sistem oluşturmasına rağmen, kendisinin bunda sorumluluğu yokmuş gibi zaman zaman "zengin Kürtler niye Kürdistan'a yardım yapmıyor" demagojik laflarıyla kendi ekonomi politikasının üstünü örtmeye çalışmaktadır.

Alçakça denilebilecek, en ahlaksız bir biçimde uygulanan bu politikalarla Kürt halkının ne hale getirildiği bilinmektedir. Diyarbakır'daki yoksulluğa ve bu yoksulluğun getirdiği her türlü sosyal ve kültürel çürümeye göz yummaktadır. Çünkü çağımızda sağlıklı bir toplumun özgürlükçü ve demokratik tepkiler göstereceğini, özgürlük ve demokrasi mücadelesi vereceğini bilmektedir. Bunun için de Kürt toplumu üzerine özgürlüğünü ve demokrasisini düşünen değil de sadece karnını doyurmayı düşünen bir hale getirme politikasını uygulamaktadır. Tabii ki bu ahlaksız ve çirkin bir yaklaşımdır. Kürdistan'daki yoksulluğun bilinçsiz, kendiliğinden ortaya çıktığı söylenemez. Kürdistan'a yapılan yatırımların esası daha çok asimilasyona yöneliktir. Asimilasyonu hızlandıran eğitim ve kültürel yatırımlar konusunda kısıtlama yapılmamaktadır. Ordunun Kürdistan üzerindeki hakimiyetini arttıran, kurumlaşmasını kalıcılaştıran konularda da bu ekonomik kısıtlama yoktur.

Ekonomik kısıtlama daha çok Kürdistan'daki ekonominin canlanmasını engellemeya yöneliktir. Öyle ki toplumda bazı kesimlerin sınır ticaretinden gelir elde ettiğini gördüğünde, sınır ticaretlerine bile yasak koymakta, engel çıkarmaktadır. Özcesi Kürdistan'daki ekonomik, siyasi, sosyal, kültürel hakimiyetini geliştiren yatırımlara, işletmelere, kurumlara para aktarırken, Kürt toplumunun ekonomik durumunu iyileştiren konularda ise cimri davranmaktadır ya da bu konular gündeme geldiğinde bütçenin kısıtlılığından söz etmektedir. Halbuki gizli ödeneklerden, bütçelerden Kürdistan'a resmi olarak aktarılan kaynaklardan çok fazlasının aktarıldığı açıktır. Ama Hamas'ın üzerinde ekonomik bir kısıtlama gündeme geldiğinde de bu çirkindir, ahlaksızcadır, böyle bir politika mı olur diye şikayet etmekte, yakınmakta, hatta çok iddialı laflarla bu tür politikalara tepki göstermektedir. Önderliğimiz bu konuda, sen alasını yapıyorsun, dolayısıyla ikiyüzlüsün, demektedir. Zaten ikiyüzlülük Türk siyasetinin temel karakteri haline gelmiştir. Filistin üzerinde ya da herhangi bir Türki cumhuriyette ya da Türklerin, müslümanların yaşadığı bir yerde Kürtlere uygulanan bu politikaların benzeri uygulansaydı, Türkiye her gün bunu gündeme getirirdi. Bu yönlü politikaların ne kadar insanlık dışı, çağ dışı, çirkin ve ahlaksız olduğunu söyleyerek, bu konuyu bütün yayın imkanlarıyla gündemde tutardı.

Türkiye, Kürt sorunu sözkonusu olduğunda uyguladığı çifte standartla dünyaya şöyle demek istemektedir: Her yerde bu tür uygulamalara karşı çıkılabilir, ama Kürtler söz konusu olduğunda susacaksınız. O ayrı bir konudur, hassasiyetlerimiz vardır, bu tür değerlendirmeler yapamazsınız gibi bir yaklaşımla, çifte standardımı meşru göreceksiniz demektedir. Bu nedenle de İsrail, PKK Hamas benzetmesi yaptığında, bunlar apayrı konulardır, benzetilemez demiştir. Doğrudur, bizce de benzetilemez. Çünkü Filistinliler birçok haklarını kullanmaktadır, yönetimleri de vardır, okulları da vardır, kimliği, dili, kültürü ret edilmemektedir. Bu yönüyle Kürtlerin durumundan yüz kat daha iyi bir pozisyonda ekonomik sosyal, kültürel yaşamlarını sürdürmektedirler. Bu yönüyle bize göre de Hamas ve Filistin olayı PKK ve Kürdistan gerçeğiyle karşılaştırılamaz. Kürdistan gerçeği üzerinde uygulanan haksızlıklar, baskılar, ahlaksızlıklar, çirkinlikler Filistinliler üzerinde uygulananların yüz katıdır. Kürt, Kürdistan ve PKK üzerinde uygulananlarla karşılaştırıldığında, Hamas veya Filistin üzerinde uygulanan kısıtlamaların lafı bile edilemez.

Hamas terör listesine alınmıştır, bazı ülkelerin terör listesindedir. Kendisi bu nitelikte tanımlanan bir örgütle rahatlıkla görüşmektedir. Ama sorun PKK'ye geldiğinde teröristtir diye kıyamet koparmaktadır. Herkes de bilmektedir ki PKK'nin Hamas gibi katı politikaları yoktur, Türkiye ile makul koşullarda çözüm istemektedir. Demokratik ve özgür birlik içerisinde yaşamak istemektedir. Bu konuda hiçbir ulusal demokratik hareketin izlemediği makul yaklaşımlar içindedir. Öte yandan Hamas'ın uyguladıklarıyla kıyaslanınca, mücadele yöntemleri tamamen demokratiktir. Kürt özgürlük hareketinin meşru savunma güçleri Hamas gibi çoluk, çocuk demeden sivilleri hedef alan eylemleri yapmamaktadır. Belki bazı eylemlerinde hedeflenmediği halde siviller ölmektedir, ama Hamas bizzat İsrailli sivillere yönelmektedir. Sivil yerleri bilerek hedef almaktadır. Bunun böyle olduğu açıktır. Kürt halkı ve meşru savunma güçleri esas olarak kendi topraklarında işgalci konumda olan, daha doğrusu inkar ve imha siyasetinin baskıcı gücü olan ordu güçlerine, polis güçlerine karşı mücadele etmektedir. Zaman zaman da polis ve ordu güçlerini hedef alan eylemler yapmaktadırlar. Bunlar öyle terörist listelerine girecek eylemler de değildir. Eğer Türkiye PKK'yi terörist görüyorsa, Hamas'ı bin defa terörist olarak görmesi gerekiyor. Türkiye'nin kullandığı kavramlar da her zaman ikiyüzlücedir, anlamsızdır, dolayısıyla değerlendirmeleri de anlamsızdır, çifte standartlıdır. Bu yönüyle Türkiye'nin değerlendirmeleri ve kendine göre kavram kullanmalarında bir ciddiyet yoktur, zaten dünya da ciddiye almamaktadır.

Kürdistan Türkiye'nin dış politikasında yumuşak karnıdır

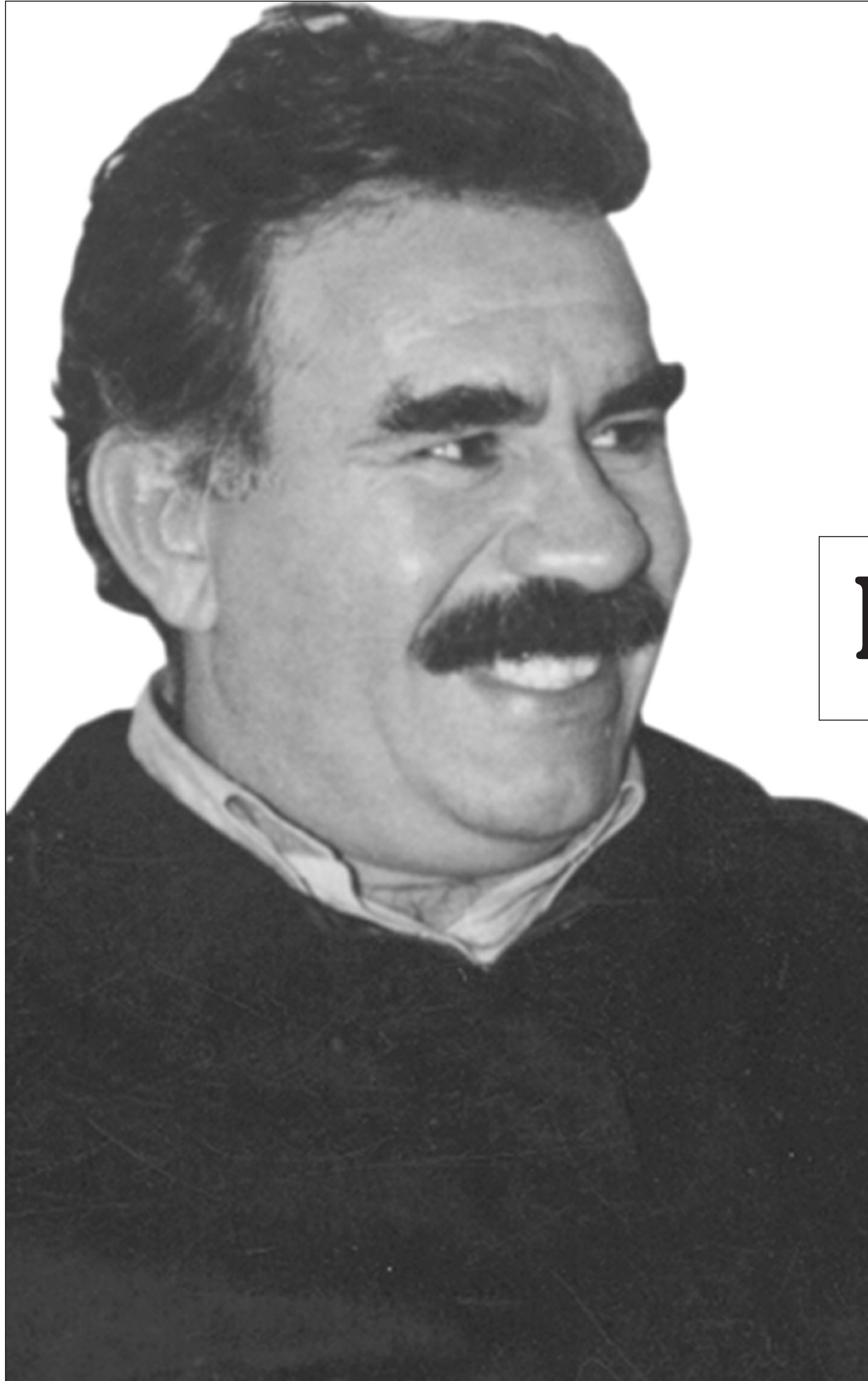
Türkiye zaman zaman kıyameti koparıp, PKK'ye neden benim gibi yaklaşılmıyor, niye şöyle yaklaşılıyor gibi değerlendirme yapmaktadır. Dünya halkları ve ülkeleri olgulara, olaylara Türkiye gibi bakamaz. Kürt sorununa da Türkiye gibi inkarcı, imhacı, asimilasyoncu bir yaklaşımla hiç kimse bakamaz. Hiç kimse Kürt halkını asimile etme, Türkleştirme ya da Kürdistan'ı Türk toprağı gibi görme politikası izleyemez. Türk devletinin böyle bir yaklaşım ve politikayı kimseye kabul ettirmesi de mümkün olamaz. Zaten uluslararası alanda Türk devletinin birçok politikasının ciddiye alınmamasının nedeni, Kürdistan konusundaki ikiyüzlülüğüdür. Açık olmasa bile yeri geldiğinde dolaylı bir biçimde Türkiye'ye bu hissettirilmektedir. Kürdistan her zaman Türkiye'nin dış politikasında yumuşak karnıdır. Yumuşak karnı olduğu gibi, Türkiye'nin bu konuda politika üretemediğini gören ülkeler, Kürt sorununu, Kürdistan sorununu Türkiye'yi etkilerine alacak ve sömürecek temelde kullanmaktadırlar.

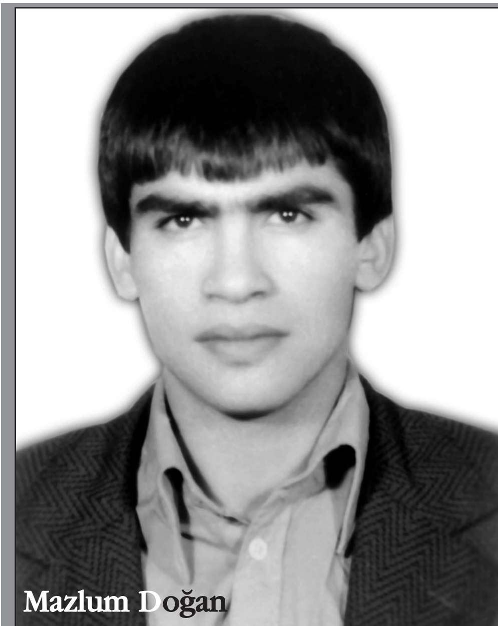
Sonuç olarak Türkiye'nin, Hamas üzerinde ekonomik baskı yapılmasın yaklaşımını kimse ciddiye almamaktadır. Bu yaklaşımlar başka ülkeler tarafından söylendiği için Türkiye'nin söylemlerinin belli düzeyde etkisi olmaktadır. Yoksa sadece Türkiye söyleseydi, "tencere dibin kara" "seninki benden kara" derlerdi. Senin bu konuda söz söyleme hakkın bile yoktur diye hemen susturulurdu. Türkiye bu konularda samimi, dış politikada da etkili olmak istiyorsa, ilk önce Kürt halkının temel demokratik haklarını kabul edip Kürt halkı üzerindeki açlıkla terbiye etme politikasını, Kürt sorununun Filistin'den, şuradan, buradan ayrı olduğu değerlendirmesini bırakacaktır. Aksine, ben herkesten daha fazla haksızlık yapıyorum, şimdiye kadar yaptıklarımdan vazgeçiyorum demesi gerekiyor. Türkiye, Kürtler ve dünya politikalarılı bilmiyor, aldatıyorum diyemez. Kürt halkı bu politikaları bilmekte. Kendine karşı bu yaklaşımı bildiğinden, inkarcı, imhacı, asimilasyoncu siyaseti her gün yaşayarak gördüğünden, açlıkla terbiye etme siyasetini gördüğünden Türk devletine ve hükümetlerine karşı tepki duymaya ve mücadele etmeye devam etmektedir.

"Kürdistan'a yapılan yatırımların esası asimilasyona yöneliktir. Asimilasyonu hızlandıran eğitim ve kültürel yatırımlar konusunda kısıtlama yapılmamaktadır. Ordunun Kürdistan üzerindeki hakimiyetini arttıran, kurumlaşmasını kalıcılaştıran konularda da bu ekonomik kısıtlama yoktur. Ekonomik kısıtlama daha çok Kürdistan'daki ekonominin canlanmasını engellemeya yöneliktir. Öyle ki sınır ticaretlerine bile yasak koymakta, engel çıkarmaktadır"

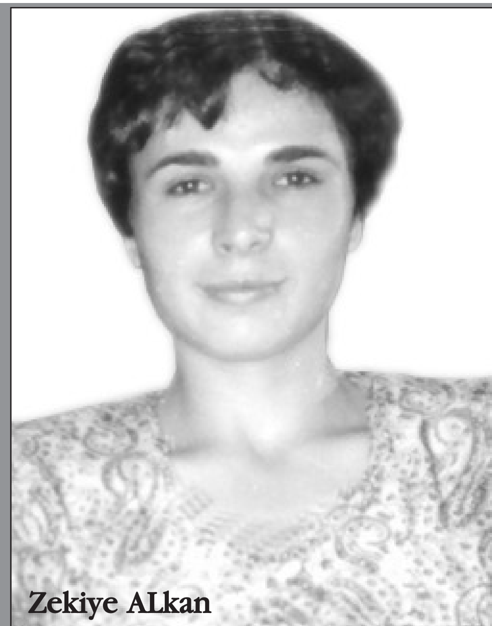
Demokratik Konfederalizm Önderi Abdullah ÖCALAN değerlendiriyor

NEWROZ İSYANLARI ZAFERİN KANITLANMASIDIR

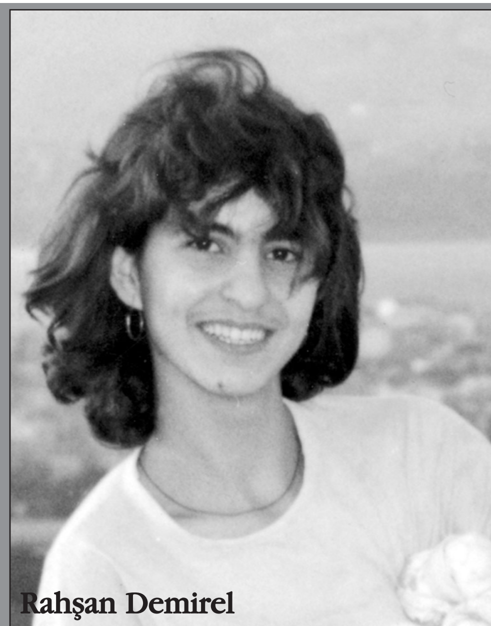

Mazlum Doğan

Zekiye ALkan

Rahşan Demirel

Nilgün Yıldırım

Bedriye Taş

Sema Yüce

baştarafı 1'de

Mücadelemizin bir anlamı da yaşamın tanımını yapmak ölümün de ne olduğunu kavratmaktır

Yaratılanlar önemli sonuçlardır ve yeniye ulaşmada muazzam sağlam bir başlangıçtır.

Nereden ne kadar sonuç aldık, neye nereden sağlam bir başlangıç yapıyoruz? sorularına gittikçe net cevaplar vermek istediğimizde, olguların iç içeliğini görürüz. Dolayısıyla yeni yılımız -Kürdistan halkının dünyada ve bölgede yoğun olarak yaşanan gelişmeler karşısında ayağa kalkışının ister eski tarihsel geçmiş, ister yakın tarih ve partimiz PKK önderliğinde gelişen kurtuluş aşaması- en çok umuda kalkan ve buna en çok muhtaç olan, hatta bir diriliş çabası da diyebileceğimiz bir çabanın içindedir. Halklar, partiler ve kişiler, yılları sonuç ve başlangıç anlamında çok net bir şekilde gündemleştirerek değerlendirmeye tabi tutarak yürütürler. Eğer bu halk Kürdistan halkı ve onun adına öncülük iddiasında olan PKK hareketi ise, gündemimizi doğru belirlemek, sağlam başlangıçlarla değerlendirmelere girişmek, bunun pratik çabasını, yürüyüşünü yapmak ve gerçekten çok büyük bir güç sergilemek gerekir. Burada güçlü olan kişi, kendini aşmak, gelişmelere -bu bizde varlık yokluk ve diriliş meselesidir- cevap vermek, buna sürekli güç getirmek ve mücadeleye en az tahribatla yol aldırmayı bilmek zorundadır. Bu çok önemlidir. Sorumluluk ciddi duyuluyor ve dava adamlığı bu temelde kavranılıyorsa, kapasite ve biçim kazanmak vazgeçilmezdir, gereklerini karşılamak ise zorunludur.

Yeni yıl, halk ve parti için olduğu kadar, yeni yılda daha çok da militanların kendilerini köklü gözden geçirmeleri gerekir. Bu, önlerinde bir görev olarak durmaktadır. Bir anlamda bağlı olduğu göreve yeterli olma, onu hiçbir bahane ileri sürmeksizin karşılama görevin vazgeçilmez gereğidir. Herkes işlerine mutlaka böyle yaklaşmak durumundadır. Kürdistan insanında rolden uzaklaşma çok yoğun, rolü doğru kavrama çok sınırlıdır. Parti içi de dahil en hayati işlerine tersinden yaklaşma, zaafları konuşturma, onu yaşama, yaşatma ve giderek düşkünlüğe sevdalanma bizde çok katı bir gelenektir. Bu, hak ettiğimiz veya mutlaka ulaşmamız gereken yeniye ulaşmayı sancılı kılıyor. Sonuçta da yenilenme olmayınca duraklamaya yol açıyor. İmha sürecini yaşadığımız için, belki de farkına varılmayan, ama kaybetmememiz gereken noktada kaybetme yaşanıyor. Bizde insanlar nasıl yaşadıklarını bilmedikleri gibi, nasıl ölmeleri gerektiğini de bilmezler. Yaşam ve ölüm bir anlamda bizim için anlamını yitirmiştir. Mücadelemizin diğer bir anlamı da tam bu noktada ortaya çıkmaktadır. Yaşamın tanımını yapmak, ölümün de ne olduğunu kavratmaktır. Bunlar birbirlerini ispatlayan, gerçekleştiren özelliklerdir. Ölümle yaşam arasında sanıldığından daha ince bir fark vardır. Bizde bu fark yitirilmiştir. Yaşıyor muyuz, ölü müyüz, belli değildir. Tüm hatalar bu ayırımın sağlam yapılmayışından kaynaklanıyor. Genelde insan soyuna, onun halklarda gerçekleşmiş ve kabul edilir biçimlerine nasıl yaklaşmalıyız, bu temelde yaşamın neresindeyiz ve neresinde olmalıyız? sorularına cevap veremediğimiz gibi, nasıl ölüyoruz, kimler bizi öldürüyor, nasıl öldürüyorlar? sorularına da yetkin cevaplar veremiyoruz. Bırakalım ideolojide, politikada, askerlikte sağlam bir pozisyonda savaşmayı, bütün bu hususlarda her şey ağza, göze bulaştırılmıştır. Bundan dolayı bilinen hatalar zinciri sökün etmekte, nerede, nasıl vurulduğumuz, yine nerede, nasıl kazandığımız pek belli olmamaktadır. Sonuçta da ortaya çıkan ulusal gerçeklik şudur: Yüzyıllardan beri hep ayağa kalkmak istemiş, fakat darbe yemiş, giderek biraz daha ölüme yaklaşmış ve can çekişmiştir. Günümüze doğru geldiğimizde de kimsenin sahip çıkmadığı, metelik kadar değer vermediği bir halk gerçekliği söz konusudur.

En ucuz satılan, en çok üzerinde yanlışlık yapılan, sorumsuzca tepişilen değerler, vatanseverlik ve özgürlük değerleridir. Oysa en yüce tutulması gereken değerler de bunlardır. Bundan dolayı küçülme, alçalma geliştikçe gelişiyor. Sonuçta da dünyanın en tanınmaz halkı haline gelinmekte, kişi olarak da hiç ciddiye alınmamak, kendine ve çevresine olan saygıyı yitiren bir konum yaşanmaktadır. Bu durum parti saflarımıza da yansıyor; kendisiyle, çevresiyle oynar bir hale geliyor. Tam da yaşamı zorladığımız, yaşamı doğru bir tanımla ve çabayla ele geçirmek, onu adeta kurtarmak için yüklendiğimiz bir dönemde, ölümcül darbelerle kendisine de, çevresine de hak etmediği darbeleri vuruyor. Çoğunuz sadece kendinizi vurmuyorsunuz, kendinizle birlikte birçok değeri de düşürüyorsunuz. Bütün bunların nedenleri partimizin ideolojik, siyasal çözümlemelerinde kapsamlı olarak ortaya konulmuştur. Bu anlamda mücadele de tanımlanmaktadır. Tabii binlerce yılın altüst ettiği, baştan çıkardığı, tanınmaz hale getirdiği bir gerçeklik öyle kolay bir tanıma kavuşturulamıyor. Ondan ne çıkar, ne çıkmaz, cevabı da hemen bulunamıyor. Etle tırnak gibi bu yapıya bağlı olduğunuz için, yerinizi, rolünüzü hakkıyla kavrayıp güncele cevap veremiyorsunuz. Hayatın her alanında böyle olduğu gibi, daha çok da parti içinde, devrimci savaşımda göreve nasıl yaklaşım sergilemeniz gerektiğini, hangi çaba ve üslupla ele geçirip başaracağınızı bilemiyorsunuz. Bu da güncelliğe yetmeme, taktik önderliğe ulaşamama, zaferi yakalayan yürüyüşü sağlayamama anlamına geliyor.

Bu anlamda savaşımımız, olumsuzlukları bertaraf etmek, tanımı yapılmış özgür yaşamın ulus ve birey için ele geçirilmesinin akıllı çabası içinde bulunmak ve onu yürütmek oluyor. Sağlanan başarı bu anlamda bir yeniliktir, tanınmaz durumdan kurtulabilmektir. Bizde herkesin mutlak anlamda içine girmesi gereken kurtuluş yolunda bir nebze de olsa sonuç almaktır. Bunun dışında yenilikten bahsedemeyiz.

Newroz kendini yanıltmadan değerlendirme yaklaşımını gerektirir

En başta kendi rolümü yeniden gözden geçirmeye çalışarak, kendimi nasıl değerlendirmeliyim diye düşündüm; nereden geliyorum, nereye ulaşıyorum, uzun yolda kurtarılanlar nelerdir, ne kadar yanılgısız bir tutum içindeydim, tüm zaaflarımla birlikte neyim, bundan sonra nasıl götürmeliyim, objektif olarak kendime nasıl yaklaşmalıyım, kendimi yanıltmadan nasıl değerlendirmeliyim? Dedim. Newroz, böylesi bir yaklaşımı gerektiriyor. İnsan, evrende gerçekten olağanüstü bir varlık ve düşünen bir maddedir. Bu da çok büyük bir aşamayı ifade ediyor. Üzerinde biraz düşününce bile hayretler içinde kalmamak elde değil. Varlığına inanmak bile olağanüstü bir yaklaşım istiyor, yani insan türü söz konusu olduğunda bunu basite almamak gerekiyor. Evrende ulaştığı boyutlar kudretli olduğu kadar, çok heyecan verici ve ızdıraplı, acılı bir varlık olduğunu da düşündürüyor. Burada felsefe yapmak istemiyoruz, ama yine de gerekiyor. Çünkü insan tanımına sağlam ulaşmazsak, ondan kaynaklanan çok çeşitli toplumsal gelişmelere de anlam yükleyemeyiz. Dolayısıyla nelere yetenekli olup olmadığını da çözemeyiz. Kısaca, insana en büyük yeteneği hasretmek yerindedir. Gözümüzde çok büyüttüğümüz tekniklerin şahı insanın kendisidir, onun yetenekleridir. O açıdan biz kendi savaşımımız da dahil her şeyin temeline insanı yerleştirirken, en güçlü tekniğe dayandığımızın bilincindeyiz. Eğer insanın işlenmesi tam olursa, atom bombasından daha kuvvetli, bıçaktan, kılıçtan daha keskin bir güce ulaşabiliriz. Eğer işlenmez duruma getirilmişse, tekniğin çok kötü bir kullanımıyla karşı karşıyayız demektir. Pas tutmuş insan tekniği köreltir veya kendisini çürütür, ters vurur ve diğer tüm gelişmeleri durdurur. Yeteneklerimizi Kürdistan halkının gerçek yeteneklerine dönüştürmeliyiz. Partinin bugünkü işleyişi, eğitimi, tecrübesi yaşama yolunda çaba sarfeden insana ulaşmak içindir. Kir, pas tutmuş, işlemez duruma gelmiş yapıdan kurtulmak, işleyen insana ulaşmak ve yeniyi yaratmak içindir. Bu anlamda biz her zamankinden daha fazla yeniye ulaşmanın ve onu yaratarak elde etmenin önemli bir şansını yakalamış sayılıyoruz. Bundan kuşku duyulmamalıdır.

Militanın şahsında sağlanılan gelişme, bu yıl da halkımızın şahsında sağlanmalıdır. Nasıl çeliği çok dövünce parçalamak mümkün oluyorsa, biz de onu ne kırarak ne de değişmez diyerek, en iyi şekili verebilecek duruma getirmeliyiz. Bu da eylemimizin taktik esası olmaktadır. Halkımız kendisi için yaşamı ele geçirirken, bunun gerekli çabası içerisine mutlaka girmelidir. Geçen Newroz'a büyük bir çabayla girmiştik. Bugün adeta öncülük eder konuma gelen, tarihin de onu iddialı kıldığı ve önemli bir yurtsever halk kesimimiz olan Cizre halkı, anlamlı ve önemli bir adım atıyor. Geçen yılın kışından çıkmaya çalışırken de belli bir kıpırdanış vardı ve partimize doğru başlayan bir akış söz konusuydu. Bugünkü isyanın da anısına iyi bir karşılığı, hem de özlü ve yerinde bir karşılığı Kürdistan'ın kızı ***Berivan*** yoldaş vermiş, o tempoya uygun bir yaşamı ve bu isyancılığa uygun bir kişiliği yansıtmıştır. Halkımız, bu yoldaşın şahsında kendisine verilmek istenen mesajı iyi anlamış, bunu tarihinde önemli bir başlangıç olabilecek bir isyanın adımını atmakla kanıtlamıştır.

Newroz'a doğru uzanmanın anlamlı şehadetleri vardır: 1987 21 Mart Newroz şehitlerimiz vardır. Bunlar başta ***Salman, Süleyman Kanat*** arkadaşlardır. Hakeza 1987'de 18 Mart'ta ***Orhan, Hüseyin*** arkadaşların şehadeti, yine o günlerde peş peşe şehit verdiğimiz gruplarımız vardır. 1988'de, 1989 ve bu yıl da şehadetler yaşadık. Ocak 1990'da Mardin'de ***Davut, Bozan*** arkadaşların grubu, en son **Salah** ve diğer yoldaşların şehadeti, ardından kitlesel isyan ve onun şehitleri, özgürlük için akıtılması gereken kanın en temiz örnekleri oluyor. Bu, halkımızı daha cesur bir yürüyüşe, partimizi de daha cesur bir savaşıma önderlik etmeye götürüyor. Yüzyıllardan beri büyük bir bela gibi dikilen korku duvarları yerle bir edildiği gibi, militan önderliğin de yetmezlikleri yerle bir edilmiştir. Aynı zamanda bunlar, yeninin üzerinde bina edileceği sağlam temeller oluyor. Bu değerlendirmeleri yaparken, düşman cephesi için de çok şeyler söylenmeli, görülmeli ve karşılanmalıdır. Aynı zamanda halk cephesi içinde de nelerin geliştiği, önceliklerin nasıl sıralanması gerektiği, nasıl bir dünya ve bölge koşulları içerisinde çıkış yaptığımızı görmeli, hem tarihi hem de geleceği gizleyen günceli yakalayabilmeliyiz. Günceli yakalamak, ona en iyi karşılığı vermek, başarıyı daha kesintisiz sağlamak, onun örgütünü ve sağlam yönetimini yaşamak demektir.

Hangi açıdan bakarsak bakalım, düşman bize hiçbir yaşam hakkı tanımıyor. Bu konuda hala ısrarlı bir kör politika yürütme veya katliam ve soykırım da diyemeyeceğimiz bir tarzda daha kötü bir uygulamayla sonuca gitme iddiasındadır. Aslında katliam bir çözümdür, fakat onu dayatmıyor. Çünkü kendisine süt gerekli, bu yüzden de bu inekler sağılmalı. "Hayvanlar gibi yaşatacağım" tarzındaki cüretkar politikayla hareket ediyor. Bu politika, onun barbarlığı kadar buna muhatap olan gücün veya güçsüzlüğün, halkın sefilliğinin, alçaltmasının da derinliğini gösterir. Halkımızın içinde bulunduğu durum bu politikaya öyle cesaret veriyor ki, "nasıl kullanırsam sonuç alırım" diyor. "Adını ağızına almayacaksın, yürümeyeceksin ve yaşayacaksın" demektedir. İnsan doğasına en ters politika dediğimiz, bunlardır. Türk barbarlığı tarihte namlıdır, geleneksel kökleri vardır. Soykırımlar dahil insan soyunun başına en olmadık belaları getirmiştir. Bizim başımıza getirilenler ise hiçbiriyle kıyaslanmayacak kadar anlamlıdır, tanımının bulunması bile güçtür. Bir aydın olan İsmail Beşikçi, "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" diye bir kitap yazmıştır, onu saygıyla analım. Soruna PKK'nin pratiği temelinde iyi yaklaşmışa benziyor. Bunun için zindanlara atılmıştır. Böylesi aydınları anmak yerindedir.

PKK'nin ortaya çıkardığı gerçekliğe "sömürgeden de öteye bir konum" diyor ve öyledir. Statükoyu kavramak için küçük bir giriş yapıyor. Bunu tek başına yapıyor, fakat karşılığı da böyle ödettiriliyor. Yeni bir statükodan bahsetmek gerekiyor. Burada insanlar nasıl yaşıyor? sorusuna cevap verilmek isteniyor. Gizli örgüt kurmak, eylem yapmaktan öte, nesin, nasılsın? soruları cevaplandırılmak istenmektedir. Unutmayalım ki, dünyada halkların kendi kimliğini belirlemesi kesinlikle suç değildir. Fakat herkes adımızı belirlemeyi bile dehşetle karşılıyor. Mevcut düşmanın barbarlığı bunu böyle dayatıyor ve bu konuda çok cüretkar davranıyor. Halkımız da dünyada ne kadar kötülük varsa hepsini kendisine yakıştırıyor. Ülkesine yabancı, onun ruhunu, kimliğini tanımıyor, özgürlük denilen olayın hiç farkında değil. Böylesi bir durumun beğenilmesi açık ki mümkün değil. PKK de dahil, bunlarla uğraştıkça uğraşmamıza, biçimlendirdikçe biçimlendirmemize rağmen yine de beğenmiyoruz. Bunca yılımızı böyle geçirdik, peki şimdi ne olacak? Burada işin tabiatı biraz da böyledir ya da içine düşülen durum beğenilmeyi hak etmiyor, diyeceğiz.

Düşürülmüşlük çok acıdır. Yitirilmişlik, tanınmazlık, çirkinlik, yanlışlık, noksanlık çok ileri boyutlardadır. Beğenilmek istendiğinde ise, düzen ahtapot gibi seni sarıyor, sarmalıyor. İşte biz bunu çözmeye çalışıyoruz. Bazı arkadaşlar yeni katıldı, daha önce de katılımlar vardı. Sizlerin ne kadar dimağı elverir, yüreği kaldırır bilemem, ama gerçeklerimizi tanımaya çalışın, kendinize güvenin ve yol almaya çalışın. Başka yerlere sığınmak insanı ilerletmez, diğer değerlendirmelerle sonuç alınamaz.

Halkımız can verecek kadar fedakar bir halktır

Newroz, bahara açılma, baharla birlikte her şeyin doğuşa geçmesi anlamına gelir. Biz de yaşam dalgasına kapıldık. Bu dalgalar içerisinde iyi yüzülmeli, kıyıya ulaşabilirsen ne mutlu sana. Ama şimdi boğulmamaya çalışıyoruz. O zaman işin gerçeğini iyi bilmek gerekir. Yaşam öyle kolay kazanılmaz.

Hanginiz istediğiniz gibi okul okuma, sanat edinme, iş bulma, sağlıklı olma, şerefli ve onurlu olmayı ele geçirebilirsiniz? Size sunulanlar ne kadardır? Sıfır. Zavallı ana babalarınızın kendileri bitik durumdadır. Gençsiniz, bir şeyler de istiyorsunuz, ama bunları kim size verebilir? Çağ yaşam arzuları uyandırmış, fakat biz çağın dışındayız, ötesindeyiz, altındayız. Bazıları yaşam talep edin diye sizi dürtüklemiş, ama unutmayın ki ayağımızın altındaki zemin batak, kör kuyu, yaşamaya çalıştıkça debelendiğin ve boğulmaya doğru gittiğin bir yer. Gerçekçi olalım! Ben niye bunu daha iyi anlıyorum? Çünkü hiçliği en yakın olarak yaşadım ve hiçbirinizin aklına, hayaline getiremediği kadar zor süreçleri yoğun bir biçimde yaşayarak geçirdim. Çoğunuzun beklentilerini şu veya bu şekilde karşılamak, bunu sizde bir kişilik olarak şekillendirmek, dehşet verici olan her andan, her zeminden kurtarmak, büyük çaba harcamak ve kaybetmemek için kazanma tutkusuyla hareket ettim. Sonuçta da bu işleri buraya kadar getirdik ve bu gerekliydi. PKK bir anlamda kendine yanılgılı, subjektif duygularınız, isteklerinizi -niyetiniz iyi de olabilir- yaklaşımı durdurma hareketidir. Bunun yerine tarih, ülke, ulus, sınıf ve birey gerçeğini kavratmak, bunun üzerinde yoğunlaştırmak düşünce ve davranış üretmedir, PKK önderliği budur.

Halkların deneyimlerini önlerinize koyuyoruz. Aslında bu çok önceden dünya halklarının deneyip başarılı oldukları araçlardır. Parti, cephe, ordu bizim icatlarımız değildir. Başkaları yaptı, bizimkilerine de yapın dedik. Tabii bu işin kolay yanıdır. Zor olanı; dünya halkları yaparsa, biz ne kadar yapabiliriz? sorusuna cevap vermedir. Dünya halkları nasıldır, biz nasılız? Tarihiyle, umuduyla, güncel yaşamıyla dünya halklarıyla aramızda önemli farklılıklar vardır. Kimsenin kabul etmediği 'Sarı Çizmeli Mehmet Ağa' tabiriyle değerlendirirsek, yine kimsenin tanımak istemediği bir halk kimliğinden bahsedersek, parti, cephe, ordu silahları neyi ifade eder? Ben de dahil hepimiz askeriz. Ben kendime en çok başka meslekleri yakıştırdım fakat askeri işlere giriştik. Bu gerekiyordu. Dünya barış çağına girerken; silahın, şiddetin olmadığı bir dünya olmaya doğru yol alırken, egemenler politika ve taktiklerine yenilerini eklerken, biz de en geri düzeyden bir savaşçılığı geliştirme düzeyine mahkum olmuşuz. Bazıları bizi şiddet histeriği olarak değerlendirebilir, ama belirttiğim gibi, bu işlerden benden daha uzak olanı yoktur ve halen de öyleyim. Ama en çok da buna mecbur olanlardanım. Bu profesyonelliktir ve artık istekle de izah edilemez. Görev olduğu için yapmak zorundayız. Halk ve parti adına yaşamak da budur. Yaşam, sizlerin keyfinize göre değildir. Eğer keyfime göre hareket etseydim, bir damla kan ve bir tüfek gördüğümde, "ben bu işte yokum" derdim. Arzularınızı ve sevdalarınızı göz önüne getirin! Acaba arzulara göre mi hareket edilir, zorluklara göre mi? İşte bu noktada amatörlüğün ve profesyonelliğin farkı çok iyi ortaya çıkmaktadır. O zaman keyfilik ve zorunluluk nasıl kavranmalıdır? Keyfe ve olanaklara en çok sahip olduğum halde, bunlarla en çok çelişen de benim. Bunlara yaşam hakkı tanımamaktayım, zorunluluğa mahkum oluyorum. Halk ve parti için yaşamak budur. Görev adamı olmak; kendi tutkularının çok üzerinde, bir halkı, onun önder örgütünü esas almak ve yaşamak demektir. Tarih, çağ, gelecek herkes için şu kadardır derken, Kürdistan halkı için de bu olmalıdır, demeliyiz. Bazıları "Şimdi bunlar nereden çıktı? Bu dünya bizler içindir, sizin için bir yer ayırmadık" diyorlar. Zaten bugün bir atomun parçalanıp karanlık nokta haline gelmesi gibi bir süreç içerisine alınmışız. Halk olarak dağıtılmış, zemberekten boşalırcasına atomlarına dek çözülmüş, ulusal köklerden ve topraktan sökülmüşüz. Eğer sen yoğunlaşmazsan, bir anlamda yitirilirsin. Bu, dünyanın hemen her tarafında geçerli olan evren ve toplum kanunudur. Biz, bu noktaya yoğunlaşıp bir kütle mi olacağız ya da dağılıp başka yapılar içerisinde onlara enerji, kütle biçiminde bir ilave mi olacağız? sorusuyla karşı karşıyayız. Biz, çekim merkezi olmak istiyoruz; ulusal kütlede ve toprakta kütle olmada ısrarlıyız. Ülkeyi boşaltmama, ona yönelme, ulusal kimlikten vazgeçmemede kararlıyız. Fakat bizim için çizilen ve içine alındığımız mekanizma sürekli dağıtıyor. Bunu unutmayalım ve buna sömürgeci mekanizma, devletlerarası sömürgeleştirme diyelim. Bunun adını ne koyarsak koyalım, aslında bu bizi atomuna dek çözdürme sürecidir. Direniş hareketimiz bunu bozmak, dünya halklarından biri haline getirmek, güneş etrafında dönen gezegenlerden biri olmak, asteroid parçacıkları gibi dağılmamak ve adını ne koyarsak koyalım böylesi bir gerçeklikte ısrar etmektir. Bu, çabalarımızın ulaşmak istediği sonuçtur veya onu açıklıyor.

Bütün bunlar neyi gösteriyor? Yeni bazı şeyler var: PKK için yeni düşünce, yeni politika ve çabalar dediğimiz olgular, bugün bütün Kürdistan için anlam kazanıyor. Çoğunuzun tam cevabını bulmaya çalışacağınız soru da bu oluyor. Yeni şeyler var ve siz bunlara katılmada iddialısınız, bu iddianızı da dönüşümlerle sağlamak durumundasınız. Halkımız bu Newroz'da, partimizin çağrıları temelinde ayaktadır, can verecek kadar fedakardır. Öncü, her dönemden daha güçlü bir şekilde savaşıyor, ama yine de görevler üzerine çok düşünmek, atılacak adımları iyi irdelemek, varılan sonuçlar ve başlatılması gereken yeni başlangıçlar üzerinde kılı kırk yararcasına durmak çok büyük önem taşıyor. Vatansız olmak, her türlü değerden kolay vazgeçmek anlamına gelmemelidir. Bu ucuz bir yaklaşımdır. Adını ne koyarsak koyalım, hani küfürlü bir edebiyat vardır ya, işte onun hepsi olmakla eşdeğerdir.

Eğer sen en hayati yaşam kaynaklarından bu kadar kolay vazgeçer ve buna da "yaşamdır" deyip sevdalanırsan, sana her türlü yakıştırmayı yapmak yerindedir. Yani böylesine bir yapıyla durumu idare etmek isterseniz, yapacağınız şey ölümlerden ölüm beğenmedir. Bütün bunları daha önce de artan kapsamlılıkta ve yoğunlulukta söyledik. Fakat yine dozajını arttırarak söylemek zorunda kalıyoruz. Sizlere nasıl bir yer yapacağız? Sadece sizin bu topluluğunuzu vatan sathında bir ağırlık noktası haline getirip, kendi kurtuluş yolunda nasıl bir yürüyüşün sahibi yapacağız? Bütün bunlar büyük bir sorundur. Arkadaşlar iş yapmasını bilmiyorlar, bırakalım önderliksel yürüyüşü, kör topal bir yürüyüşü bile gerçekleştiremiyorlar. Sizlerin gittikçe daha kapsamlı bir biçimde tartıştığınız, kendi kaderinizdir. Biraz değiştiniz, geliştiniz ve yenilendiniz. Bu anlamda bizim de bütün çabalarımız buna yöneliktir. Bundan bize çok gerekli olan dava adamları çıkar. Yine, güncele yetecek, umudu başarıya götürecek olanlar çıkar. Sergilenen çabaya ve fedakarlığa bir söz söylemiyorum. Mesele daha değişik ele alınmayı gerektiriyor, onunla uğraşıyoruz. Sorun halkımızın fedakarlığı değil, bunu çok fazlasıyla yapıyor, ama sorunlar bununla halledilmiyor ve durumlar bundan daha değişiktir.

Yoldaş olmak paylaşmayı bilmek demektir

Bize çizilen statünün hiçbir halkın durumuna benzemeyen çok değişik bir statü olduğunu belirtmiştik. Bu, sosyolojik açıdan da çok zordur, ki zaten bu konuda bir bilim adamı, bir tanım yapmak istediğinde kendisini zindanda buluyor. Bunun bir benzerini dünyada bulmak mümkün değildir. Bu, Türk gerçekliğinde gizlidir, diyeceksiniz. Bu, Kürdistan gerçekliğinde, insanlığın içinde ve çağda gizlidir. Şimdi bütün bunların anlamını, yerini göstere göstere ortaya koymak zorundayız ve bununla uğraşıyoruz. Bu bir yerlere ulaşıyor, ama tam değil. Bunun da çeşitli izahları vardır. Demek ki ulaşmak istediğimiz yeniler, nerelerden nasıl çekip çıkaracağımız, bunu nasıl değerlendireceğimiz çok önemlidir. Bu anlam-

> "Bizde insanlar nasıl yaşadıklarını bilmedikleri gibi, nasıl ölmeleri gerektiğini de bilmezler. Yaşam ve ölüm bir anlamda bizim için anlamını yitirmiştir. Mücadelemizin diğer bir anlamı da tam bu noktada ortaya çıkmaktadır. Yaşamın tanımını yapmak, ölümün de ne olduğunu kavratmaktır. Bunlar birbirlerini ispatlayan, gerçekleştiren özelliklerdir. Ölümle yaşam arasında sanıldığından daha da ince bir fark vardır. Bizde bu fark yitirilmiştir. Yaşıyor muyuz, ölü müyüz, belli değildir. Tüm hatalar bu ayırımın sağlam yapılmayışından kaynaklanıyor"

da görevlerimizi ihmal edersek, bize dayatılan biçimle gündeme gelir, zaten her gün kıyım altındayız. Yaratılan direniş ortamı kıyımı biraz durduruyor. Onlarca yoldaş şehit düştü ve bu durumların etkisi altından kolay çıkılamaz. Diğer güçlerin verdikleri küçük kayıplar onları aylarca uğraştırıyor. Fakat bizde bu durumlar her gün yaşanıyor. Mesele yalnız şehit vermek değildir, her bir adımı büyük yürek ve düşünce gücü isteyen durumları yaşıyoruz ve bunlara yetmeye çalışıyoruz. Sizler de böyle olmak durumundasınız. Yoldaş olmak paylaşmayı böyle bilmek demektir. Başka türlü yoldaş olunamaz. Aşiret üyesi, mümin, tarikat üyesi olabilirsiniz, aile kurabilirsiniz, fakat yoldaş olmak bambaşka bir olaydır. Böyle olmaya çalışıyoruz. Yoldaşlıkta yaşanan gelişmeler sınırlıdır. Yoldaşlıkta birbirini korumak, birbirini uzun ömürlü kılmak, birbirini geliştirmek vardır. Fakat yoldaşlık adı altında birbirini çok kötü duruma düşürmek de çok sık karşımıza çıkıyor. Halk bizden daha fazla yaşamamızı istiyor, bu kesindir. Benden gittikçe kabaran arzular ve niceliksel patlama halinde daha fazlasını istiyor. Buna saygılıyız, gereklerini yapmaya çalışıyoruz. Ama bunlar yetmez.

Kürdistan halkının isteklerinin hem yazarı çizeri hem de militanı olmak şarttır. Halkımızın isteğidir diye bir arzuhal yazarak, zalim bir despota "gerekleri yerine getirilmek üzere" diye sunacağız, "yapmazsan gereklerini zorla alacağız" deyip üzerine hücum edeceğiz. Bütün bunları yapmamız, yaptırmamız gerekiyor. Daha da ötesi halkımızın arzularını uyandırmalıyız. Çoğunuzun ve halkımızın arzuları ölmüştür, bundan dolayı arzu yaratıyor, yaşam tutkularını geliştirmek istiyoruz. Yaşam tutkularının saptırılmaması için biçim verilmeli, bu doğrultuda savaşılmalı ki istekler gerçekleştirilebilsin. İnancına, örgütlülüğüne ve eylemine ancak böyle götürülebilir. Biz bütün bunları yapmak zorundayız, çünkü Kürdistan'da önderlik böyle yürütülmektedir. Fakat sizlerin önderlik olayını böyle anladığınızı, gereklerini yerine getirdiğinizi sanmıyorum. Çocuklar gibi istekleriniz var, bunlar bir önderin istekleri değildir. Bir halk önderinin isteği, halkının isteğidir, yüreği halkın yüreğidir. O konuma gelmediğiniz için büyük konuşamıyor, büyük yürüyemiyorsunuz. Fakat bütün bunlar gerekli ve gelinen düzeyde vazgeçmeyi imkansız kılıyor. Halkın yolundan, umudundan ve onur kazanan bireyin konumundan geriye düşmeyi mahkum ediyor. Bu, bizden de istenen bir şarttır. Biz bu şartı PKK olarak yerine getiriyoruz. Sizlerin de bunun gereklerini yerine getirmeniz için ısrarlı olacağız.

Newroz gibi yeni bir yılda en çok çağrısı yapılması, ulaşılması gereken, samimice, dürüstçe büyük bir sevgi, saygı dünyası yaratabilmektir. Ben kendimi öyle ahım şahım görmüyorum, fakat çaba sahibiyim, gerek halk nezdinde, gerekse de sizlerin nezdinde kendimi sevdirip saydırıyorum. Bunu ne kadar geliştirdiğimden emin değilim, ama göründüğü kadar bunu önemli oranda yaptığımı söyleyebilirim. Fakat sizler çok zayıfsınız, onun için de sizlere bunların ortamını yaratıyoruz. Bunu bilmiyor, duymuyorsunuz, o zaman ben ne yapayım? İdeolojik, politik, örgütsel konumda ileri olanlar birbirlerine saygıda, sevgide, hürmette de büyük olurlar. Fakat bizim bunca çabamıza rağmen verilen cevap çok az oluyor.

Yeni şeyler derken biraz da bunu kastediyoruz; her zamankinden daha fazla sevilir, sayılır, hürmet edilir bir halk gerçeğini, parti gerçeğini yaratmaktan bahsediyoruz. Savaşmaya büyük bağlı olmayanların büyük savaşmayanların, sevgi, saygı dünyasını yaratmalarından bahsedemeyiz. "Savaşıyorum" diyenlerin dünyasına bakalım; çok saygısız, kendilerini beğenmiş ve seviyesizdirler. İyi gözlemlenirse onların savaşmadığını, savaşla oynadıklarını ortaya çıkarırsınız. Eline aldığı silahı bize doğrulttuğunu çok iyi tespit edersiniz.

Büyük savaşçının büyük yüreği, değerlere büyük saygısı olur. Kendini tanınmaz duruma getirmek savaşçılık değildir. Savaşçı, yoldaşının, halkının kazara bir damla kanını bile boşa akıtmaz. Bunun savaşçılıkla ne alakası var? Savaşçılık büyük değerlerin korunması adına yapılır ve halkı koruma sanatıdır. Savaşçılık bizde özgür yaşamı elde etme olayıdır, yoksa değerlerle oynamak, onların üzerine oturmak, onları bozuk para gibi harcamak değildir. Fakat bunlar var. Belirttiğim gibi sizler, bazı iyi niyetlerle "işlere varız" diyorsunuz, fakat yaşamınızla, gerçekleşmiş biçimlerinizle bizi ürkütüyorsunuz.

Günümüzde, dışımızdaki birlikler halkımızın adını daha fazla ağızlarına almaya çalışıyorlar fakat bunlar birlikten çok fazla uzaktırlar. Newroz dolayısıyla onlara ne diyebiliriz? Kendilerini ülkesinden, halkından hem mekansal hem de fiziki anlamda kuzey kutbu gibi o kadar uzaklaştırmışlar ki, yine manevi açıdan halkının ruhunu, halkının çıkarını düşünmekten o kadar uzaklaşmışlar ki, hangi birlikten, hangi beraberlikten bahsedilebilir? Hani derler ya Allah yardımını esirgemesin; biz de bunlara ancak bu kadarını söyleyebiliriz. Çünkü gerçek birlik çağrılarına durumları yatkın değildir. Yine de hidayete erişsinler diyelim, bir duadır belki yardımı dokunur. Tabii bizim için işler duayla, kelamle halledilmez, hele bu konuda daha da iddialı olanlar için gerçekler çok daha yakıcıdır.

Newroz'a yeni anlamı verecek, genelde kendimize hedef olarak biçtiğimiz, 1990'lı yıllara anlam verecek olan gerçekten olağanüstü bir önderlik konumudur. Biz hayatın her alanına, özgür yaşamı mümkün kılacak işlere önderlik etmeliyiz. Buna yönelik çağrı şiddetlidir ve cevap vermek tek kurtuluş çaresidir. Ben, "bu işlerde varım" diyorum. Nereden geldik, şimdi ne durumdayız? Bundan sonrası için de mecburuz, diyorum. Halkımız çağrılarımıza uyuyor, bunun hakkını vermek lazım. Bunlar çok işlenmemiş, zayıf, sadece saygı duyulur başlangıçlar olarak değerlendirilebilir. Taze başlangıçlar herkes için geçerlidir. Benim için de geçerli ve mutlaka yapmalıyız. Birçok şeye, hem de en sorumlu bir biçimde, çok taze başlamalıyım diyorum. Bizde yaşam abartmasız biraz da böyledir. Ne kadar üzerinde durursak o kadar taze başlangıçlar yapmamızı şart kılıyor.

> "PKK'nin bir tarihinden bile yüz kat güçlenmek mümkün. Ama incelemesini bilmek kaydıyla. Şehitlik bağlılığı güçlendirir, fakat anmasını bilmek kaydıyla. Halkımızın durumuna bakılarak çok şey öğrenilir, ama bakmasını bileceksin. İnsanlığa bakmak da çok şey öğretir, ama ona da bakamıyorsunuz. Öyle fazla kitap okumayı da istemez, genel duyumlar çok şey öğretebilir. bütün bunlar bizi böylesi günleri güçlü yakalamaya götürür. Muhtaç olduğumuz, ulaşmak istediğimiz haklılık, kararlılık, öngörülük otorite sahibi olmaya götürür"

Yaşamın gözeneklerini açmaya çalışıyoruz. Siz doğduğunuza bakmayın, bilmem kaç yaşındayım demeyin, bu biyolojik, sosyal, ailesel bir olaydır. Fakat sosyal yaşam bizde yaşam denilmeyecek kadar olumsuzdur. Bu temeldeki yaşama hiçbirinizin yaşam olarak değer biçmediği bellidir. O halde bizde yaşamın siyasal temelinin olmasından bahsettiğimizde; kazandıracak ve düşmanın bütün hamlelerini boşa çıkaracak türden bir yaşam olmalıdır. Çok kötü ve katı gelenekler tarafından idare edilen ve yaşamın inkarından kaynaklanan engelleri de bertaraf etmek gerekir. Bu anlamda başlangıç yaptıran bir yaşamdan söz ediyoruz ve buna yaşam diyoruz. Kendi yaşamımızda da bunu böyle ele almalıyız; yılbaşı, aybaşı, saat başı diyebilmeliyiz. Sizlere böylesi başlangıçlar yapmanın gereğinden bahsederken, aslında önemli bir gerçeği de tanıtmaya çalışıyoruz. Biz şimdiye kadar gerçek anlamda yaşamadık ki, sizler yaşlılıktan bahsedesiniz. Yine de böylesine anlamlı aşamalarda, bir başlangıç yapma deneyimine girişelim diyoruz. Fakat bunu abartmıyoruz. Halkımız ve sizler için anlamlı başlangıçlar yaptırmamız söz konusudur. Yaşamımı ve her günümü taze bir başlangıç olarak ele almama rağmen, benim için de başlangıçlar gereklidir, diyorum.

Bende halkın beklentilerine işlerlik kazandıracak bağlılık var

Öyle inanıyorum ki düşmanın acımasız çıplak baskısı karşısında halkımız her zamankinden daha fazla düşünüyor. Cizre, Nusaybin ve dalga dalga bütün Kürdistan'daki halkımız biz kimiz, bu başımızdakiler kimlerdir, bize neler yapıyorlar? diye düşünüyorlar. Bu iyi bir gelişmedir. Şimdi PKK'li olarak bizler de iyi düşünüyoruz. Nereden nereye geldik, gençliğimizi neye adadık, ne bulduk? Bunlar bizi daha iyi düşünceye sevkediyor. Bize yakıştırılan dünyanın lanetli toplumu konumundan kurtulmak gerekiyor. Tabii bu öyle basit değildir. Ne kapitalist emperyalizm tanıyor, ne sosyalizm. Yalvarsan da, yakarsan da tanımıyorlar. İş başa düştü, çare elimizdedir deyip çare olacağız. Mertliğin gerekleri öyle kolay kolay yapılamıyor. Kaçmak yok! Kaçarsanız namertsiniz. PKK tarihinde adına yemin billah içilerek el basacağımız başta şehitler olmak üzere, değerler, yıllar ve günler vardır. Hepsi taptaze ve gerçekten yaşayan değerler olarak gündemiminizi işgal etmelidir ve başlangıç olabilmelidir.

Yeniye yaklaşırken, bırakalım geçmişin bir tarafının dikkate alınmasını, bilakis onu bütün yaşamsal özellikleri ile kendinize mal edeceksiniz. Bütün bu yapılanlar bizden şunu istiyor: Daha kesin başarıya giden, fakat bunun için daha az hata yapan, daha az kayıpla iyi çizilmiş yürüyüşün ve halkının başındaki önderler olmak. Aslında sizden daha fazla kendime "bu işleri daha iyi nasıl götürebilirim" diye yönelmeliyim. Nereden nereye, bundan sonra yine nereye? Çünkü biz birlik ve önderlik davasında çok belirgin, tayin edici bir konuma geldik. Çok sakınmama rağmen, buna mecbur oldum. Sizin zayıflıklarınız, beni bu işlere dehşet verici bir biçimde yönelmek zorunda bırakıyor. Aslında gelişmelere siz önderlik etseniz, bu kadar kendime gereksinme duymam. Fakat zayıflıklarınızı kapatmak için kendime yükleniyorum. Hani bir söz vardır, "başkasına gücüm yetmez, kendime de mi yetmez?" Sizlere gücüm yetmiyor, ama kendime gücüm yeter.

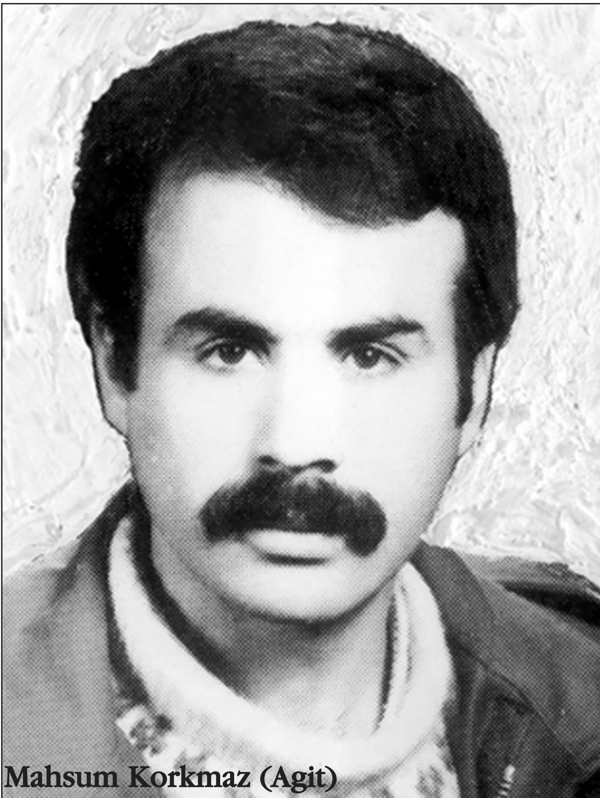
Burada saygı duyulması gereken temel; halkın isteğini, halkın çıkarını sahipsiz bırakmamaktır. İşte sorun burada. Sizlerdeki kötü önderlik tarzı, kayıp anlamına geliyor. Önderliksizlik en kötüsü oluyor. Geçici de olsa sizleri bu işlerle tanıştırmak, hiç olmazsa yürütmeyi bilmek, bu işlerde nasıl yol alınır? bunu göstermek, sizlere iş yaptırabilmek ve bu temelde bütün gücümle size yardımcı olmak istiyorum. İşlere gerçekten layık olabilecek bazılarını bulabilseydik, en kolay ama en vazgeçilmemesi gereken, en hayati ama en boş verilen, en çok çaba harcanması gereken ama en çok es geçilen, en çok öykünmemiz, yüklenmemiz gereken ama en çok vazgeçtiğimiz olguya, önderliğe gerçeklik kazandırabilirdik. Bunu istiyoruz. Ve bu çok büyük yücelik ister. Dirayet, otorite, esneklik öngörü, çaba ister. En az kavranan, en çok es geçilen, en az ihtiyacı duyulan, en az çaba harcanan diye yaklaşırsanız, ki çoğununuzun da yaygınca yaşadığı durumlar bu oluyor, çok zarar verirsiniz ve en tehlikeli sizler olursunuz. Yine başına en kötü işleri getiren sizler olursunuz. Gücüm oranında onu önlemeye çalışıyorum.

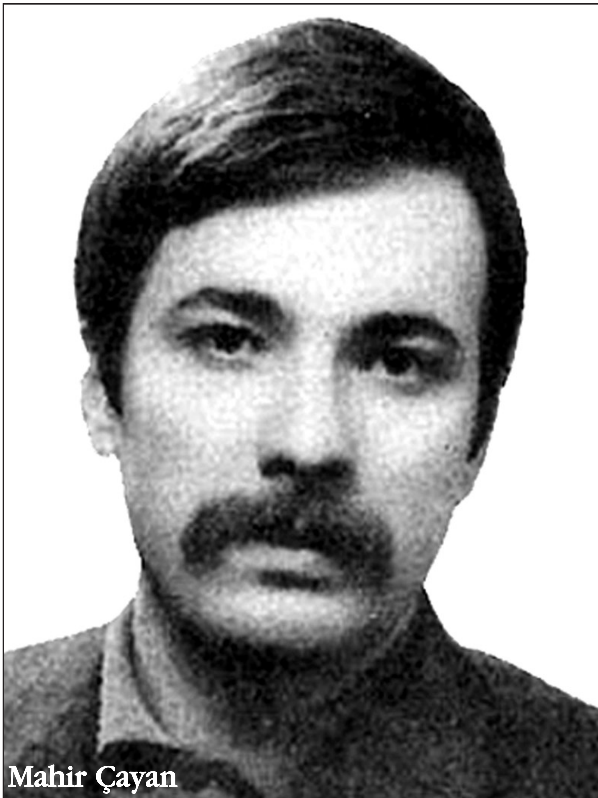
Bu işlerde yoğunlaşmışız, ama yine de ne kadar yeterlidir? Bu konuda tatmin olmuş değiliz. Yine de sizlerden önder çıkması gerekiyor, bu da şarttır. Kendi kendisini tanınmaz hale getirenleri, bu değerlerle oynayanları ciddiye almayacağız. Yine, ben bu konuda iddialı değilim, yokum diyenleri ciddiye almayacağız. Bizden adam çıkmaz edebiyatını ise hiç ciddiye almayacağız. Yine, bu iş atadan, babadan kalma yöntemlerle yapılır, diyenleri de. "Dediğim dedik, öttürdüğüm düdük" deyip de bu işin altından çıkılamayacağını da iyi göstereceğiz. Mutlaka bu işin adamı olacağız. Gençler mertlik iddiasında bulunurlar, o zaman mertlik böyle olur. Düşman azgın, vahşi ve canavarca saldırıyor. Sizler bir lokma gibi çiğnenme durumundasınız. Kendinizi nasıl kolay yutulmayacak bir lokma haline getireceksiniz? Midesine oturduğunuzda midesini nasıl parçalayacaksınız? Bu da sizin bileceğiniz bir iştir. Düşünün, taşının ve yapın. Mertlik başka türlü yapılmaz. Bunlar ağlamakla, sızlamakla, boyun eğmekle halledilecek işler değildir. Ölmekle de başarılamaz, ulaşmak gerekecek. Tarihi izleyin, halkların deneyimlerini tüm yiğitlikleriyle birlikte izleyin. Tabii alçaklıklarını da göz önüne getirin. Kendiniz için sonuç çıkarın. Bizden de yararlanacağınız kadar yararlanın. Gençsiniz, yaşamınıza değer biçmek istiyoruz. Lafla da değil, uğruna oldukça çaba harcayarak bunu gerçekleştirmek istiyoruz. Halkımız bize bir değer biçiyor. Belki kendisi derinliğine iyi bilerek veya bizi seçerek değil, ama arzusudur söylüyor, ona da değer biçmemiz gerekiyor. Çok yerinde bir değer vermeliyim. Aksi halde çapsızlığımı kanıtlarım ki, bunu yapmama kararlılığım ve o kadar da tehirim var. Sizler ne kadar terbiyelisiniz bilemem, ama ben kendi kendimi terbiye ediyorum. Bu kesindir. Bu konuda oldukça terbiyeliyim. Yani bende, sizlerin ve halkın beklentilerine en azından işlerlik kazandıracak bağlılık var.

"Yerine getirmemiz gereken çok görevler var"

Bizden dolayı şimdi Kürdistan'da çok işler oluyor; en çok sevilen ve acı çekilen durumlar var. Yüreksiz olursak çok şey yitirilir. Bunları duymak zorundayız. Beyinsiz olursak, paramparça oluruz. Bunun için işin sonuçlarını sonuna kadar düşünmek zorundayız. Başka türlü seçenek yoktur. Başka türlü düşünmeye, duymaya cesaret edemeyiz. Hatırlıyorum, 1973'lerde düşmanın başkenti Ankara'nın biraz uzağında bir kırsala çıktık. O zaman da aklımıza gelen düşünce, Beşikçi'nin de söylediği gibi, "Kürdistan sömürgedir, demek çok önemli bir ayrımdır", bu sözcüğü o zaman dilimizden birkaç kişiye aktardık. Diyebiliriz ki, o da bir Newroz'du. Aslında 18. yılına giriyoruz. Gücümüz o zaman o kadardı, o kadarını yaptık. Yıllar nasıl tek tek devrildi, ondan sonra saatler, aylar üst üste nasıl inşa edildi? Bugün bunları anlamak isterseniz, tüm bunları iyi bilmek zorundasınız. Diyelim ki bu da önemli değil, fakat sonuç önemli. Bu davaya niye girdik? Çokları birkaç aylığına bizimle yürüdüler ve bıraktılar. İlk zorluklarla karşılaştıklarında çok çeşitli kılıflara girdiler. Yalan söylediler, namertlik yaptılar. Bazıları bizden daha kararlı girdi, daha iyi savundu, ama biz yine buraya kadar getirebildik. Çıkaracağınız çok dersler var. Tabii Newroz dolayısıyla bütün bunlar akla gelmelidir.

1985 Newroz'una yönelirken, iyi anmamız gereken ***Agit*** yoldaşla bu Newroz'u nasıl karşılamalıyız? Tartışmasını yaptık. *"Sen bu Newroz'u nasıl duyuyorsun? Bunu yaz"* dedim. Bunun üzerine o yazısını yazdı. Serxwebun'da yayınlandı, tekrar okuyabilirsiniz. *"Çok yüklü duygular var...", "yerine getirmemiz gereken çok görevler var"* diyordu. *"Nasıl giriş yapacağımı bilemiyorum, çünkü umutlar epey uyanıyor"* diyordu. Agit, bu temelde ülkeye yönelmişti ve 1986, Agit'in şehadet yıldönümü oluyor. O duygu ve görev anlayışıyla yol almaya çalışıyordu. Bu pratiğe de anlamlı bir yol açmaydı. Maalesef daha sonra en çok bağlı kalması gerekenler, layık olmama durumuyla karşı karşıya geldiler. Halbuki daha o zaman iyi layık olunsaydı, yol açma işi muazzam sonuçlar verebilirdi. Her geçen yıl gereklerin kazanılması için büyük çabalara yol açardı. Bir şehit düştüğünde, onun şehadetine, anlam ve çabasına on katmazsan, anıya layık olamazsın. On katmayı başaracaksın, yoksa kendini affedemezsin. 27 Mart 1982'de, ***Mazlum Doğan***'ın şehadetini duyduğumuzda öyle çok umutlu olmayı mümkün kılacak bir durum da yoktu. Amansız bir biçimde her şey umut olmaktan çıkarılıyordu. O zaman karşılık vermek çok daha zorlaşıyordu. Ama yine de yol bulacaktık. 1982'ye PKK'nin cevabı, Mazlum'dur. Ölünmesi gereken yerde ölmesini bilmek...

Mahsum Korkmaz (Agit)

Mahir Çayan

devamı 31'de

2006'yı hamle yılına dönüştürelim

KKK Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan ile yapılan röportaj

Serxwebûn: *Kürt özgürlük hareketi 2006 yılı için nasıl bir mücadele hattı öngörüyor? Hamlesel süreçten bahsediliyor. Bu hamlesel süreç hangi ayaklar üzerinden gelişecek, neyi amaçlıyor, biçimi nasıl olacak? Kısacası 2006 bahar hamlesini nasıl tanımlayacaksınız?*

Murat Karayılan: Kürdistan özgürlük mücadelesi, 2006 yılına her zamankinden daha farklı olarak, daha kapsamlı bir mücadele perspektifiyle girmektedir. Bilindiği gibi Kürdistan özgürlük mücadelesi yakın geçmişte çok kapsamlı bir değişim dönüşüm sürecini yaşadı. Kürt sorununda demokratik çözümü geliştirmek için 1999 yılından bu yana yoğun bir mücadele içerisindedir. Bir yandan değişim dönüşümü yaşarken; diğer yandan da demokratik çözüm mücadelesini vererek, komplonun arzuladığı gibi halklar arası çatışma, boğazlaşma değil de kardeşliğin, birliğin gelişmesi için mücadele yürüterek, uluslararası kompleyu boşa çıkarmaya dönük çaba göstermiştir.

Önder Apo'nun perspektifleri doğrultusunda geliştiren bu mücadele süreci, çeşitli evrelerden geçerek bugünkü koşullara ulaşabilmiştir. Öncelikle şunu belirtmek gerekiyor ki, değişim dönüşüm süreci iç ve dış müdahalelerle saldırıya uğradı. Değişim dönüşüm sürecini, hareketin tasfiyesine dönüştürmek için bir hayli çaba harcandı. Uluslararası kompleyu geliştiren güçler tarafından hemen hemen her yöntemin kullanıldığı bu mücadelede, nihai olarak Önderlik çizgisi başarı kazanmıştır. Dolayısıyla uluslararası komplocuların planları boşa çıkmıştır. Onların planladığı gibi hareketin tasfiyesi değil, hareketin kendisini yenileyerek yeni bir sisteme kavuşması başarılmıştır. Bir yandan bu olurken, diğer yandan da hareketin geliştirdiği barışçıl, demokratik çözüme dönük bütün uğraşlar ya cevapsız kalmış ya da karşı saldırılarla tasfiye edilmenin aracı ve zemini haline dönüştürülmek istenmiştir.

Bu süreç 2004 Haziran hamlesiyle yeni bir aşamaya taşınmıştır. 2004'te HPG'nin aldığı ve KONGRA GEL II. Genel Kurulu'nun da yerinde bularak onayladığı "saldırılar karşısında kendimizi korumalıyız" kararı, Kürt özgürlük hareketinin mücadele sürecinde önemli bir karar olmuştur. Ondan sonra gelişen sekiz dokuz aylık yoğunlaşma dönemi ardından, 2005 Newroz'unda KKK'nin ilanı gerçekleşmiş ve hemen bir hafta sonrasında da PKK, Yeniden İnşa çalışmalarını 4 Nisan'da tamamlamıştır.

PKK'nin yeniden kuruluşunun ilanı Kürt özgürlük hareketinde yeni bir sürecin de ilanı olmuştur. Bu yeni süreç tasfiye girişimlerine, çeşitli ideolojik, politik ve askeri saldırılara karşı varlığını korumuş, kendisini yenilemiş, yeni sisteme kavuşmuş bir örgütsel yapıyla çözümü dayatma süreci olmuştur. Saldırılar karşısında daha yetkin bir biçimde kendisini savunabilme sürecine dönüşmüştür. 2005 yılı böyle geçmiştir.

Kürdistan özgürlük hareketi bir bütün olarak son yedi yıldan bu yana gelişen süreç itibariyle yeni bir döneme girmiş bulunmaktadır. Bu yeni dönem 2005'le başlamıştır. Hamlesel çıkış, işte bu yeni dönemin bir zirveleşmesidir. Yapılan yorumların aksine, sadece gerilla hamle yapmayacaktır. Kürt özgürlük hareketi kendini 2006 yılında daha fazla büyütecektir. Her şeyden önce KKK sistemini inşa etmede daha ileri bir mesafe kat edecektir. Bir yıllık süreç yaşandı, kendisini daha güçlü inşa edebilmesinin koşulları mevcuttur. Amacımız demokratik konfederal sistemi inşa etmektir.

Bu, örgütsel, siyasi, ideolojik, diplomatik bir hamle olduğu kadar, gelişen saldırılar karşısında kendini savunma hamlesidir de. Onun askeri yanı bir ayağıdır. 1990'lı yılları yaşamıyoruz. O yıllarda gerilla her şeyin önünde geliyordu, yani gerilla temel taktikti. Şimdi temel taktiğimiz, meşru savunmadır. Meşru savunma, siyaset, sistem kurmak, yeni bir toplumsal düzeni örgütlemek, geliştirmek ve bunu savunmak demektir, savaş demek değildir. O açıdan tüm yoldaşların da bunu doğru anlamasını istiyoruz. Özellikle Türk devleti ve generalleri bunu doğru anlasın. Kimse öyle saldırı başlatmayacaktır. Şuraya buraya saldırı dalgası gelişmeyecektir. Ama Kürt özgürlük hareketi ideolojik, örgütsel, politik olarak kendini savunma yetisini kazanacak, bir büyümeyi yaşayacaktır. Eğer bu dönemde gerilladan bahsedilecekse, gerilla da kendisini daha fazla savunacaktır. Kendisini ve bağlı olduğu değer yargılarını daha iyi savunmayı bilecektir. Onun yapacağı hamle budur. Öncelikle KKK sistemi kendi inşasında önemli bir hamlesel çıkış yapmakla karşı karşıyadır. İdeolojik bir mücadele hamlesi gelişmek durumundadır.

Kendi iç sorunlarımızı tümden olmasa da önemli oranda çözmüş, çözüm perspektifini, kendi sistemini netleştirmiş, bu anlamda daha derli toplu bir biçimde sürece girmiş bulunmaktayız. KKK sistemi, aynı zamanda bir çözüm anahtarıdır. Kürt sorunu bu sistemle çözülür. Ortadoğu'daki sorunlar da bu sistemle çözülür. Halkların çağcıl ilişki düzeyi de bu sistemle kurulabilir. Biz bu iddiadayız ve kendi sistemimizi kendimiz kuracağız. Kimsenin izniyle kurmayacağız. Bugün de bunu kurma sürecindeyiz. Bir yılı geride bıraktık. Bu yılda daha derli toplu hamlesel bir biçimde kuruluş sürecine gireceğiz. Gerçekleştirmeyi ön gördüğümüz hamle budur.

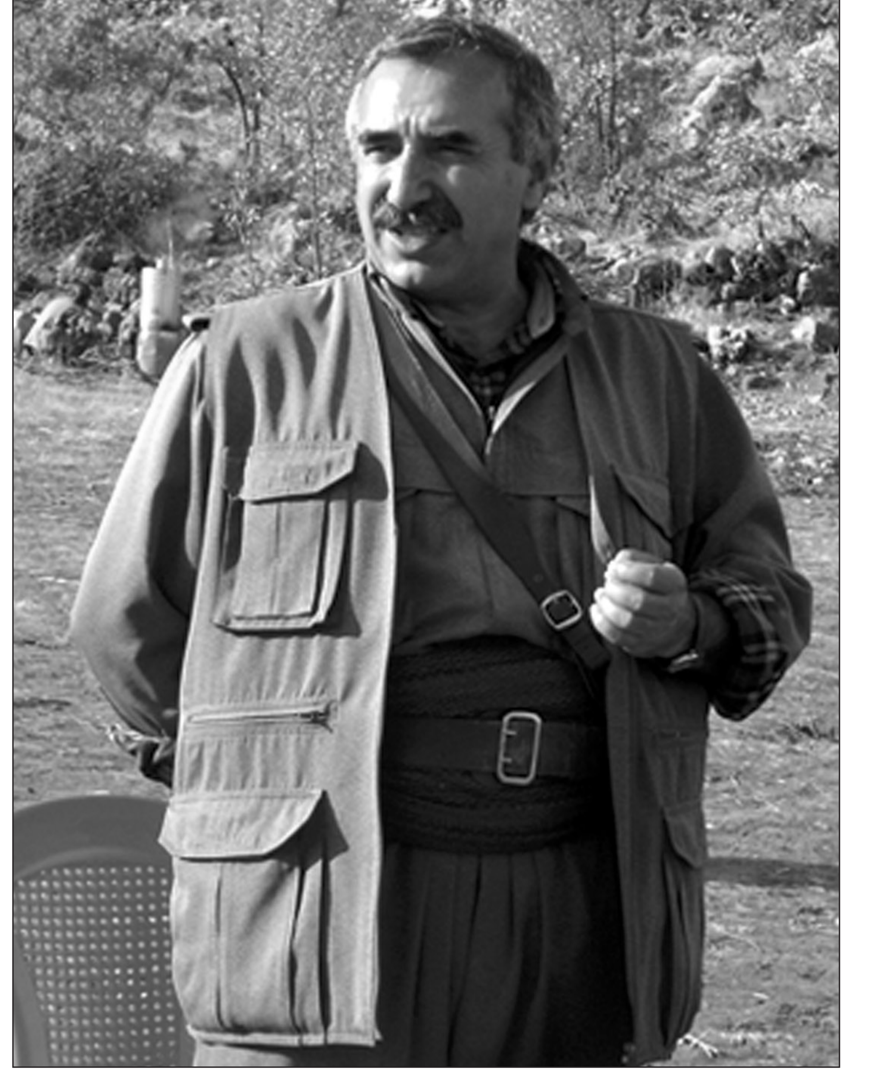
silah kullanmasını bilen, bu konuda uzmanlaşmış güçlerimiz de vardır. Onlar da bu biçimde devrede olacaklardır. HPG'nin bir teminat olması demek budur.

HPG gerçek anlamda barışın, demokrasinin ve geleceğin teminatıdır. HPG, Türkiye'de demokrasiyi koruyacaktır, onu koruma görevi vardır. Barışı da koruyacaktır, görevi budur. Onun mücadele ekseni, meşru savunma çizgisidir. Meşru savunmanın çerçevesi uluslararası yasalarda konulmuştur, evrensel bir yasadır. HPG o çerçevede mücadelesini yürütecektir. Ama öyle görülüyor ki karşıdaki güç, 2006 yılını da silip süpürme yılına dönüştürmek istiyor. Bu durumda HPG kendini ve bağlı olduğu değer yargılarını savunma durumundadır. Bunları savunabilmek, bu savunma savaşında derinleşip yetkinleşmek için HPG bugün her zamankinden daha fazla imkan ve olanağa sahiptir.

Meşru savunma şu anlama gelmiyor; gerilla bir tepenin başında duracak, ne zamanki jandarma gelip mevzisine dayandığında "ben kendimi savunuyorum" diyecek. Savunma böyle olmaz. Savunma savaşına dair bilgi sahibi olan herkes bilir ki, bir gücün kendisini savunması için kendisine dönük gelişen ve gelişebilecek tehditleri dengeleyecek bir pozisyona sahip olması gerekir. Bu anlamda gelişecek olan saldırılara cevap olacak yetenekte olmalıdır. O zaman bu sistemden kaynaklı ya da ordudan kaynaklı gelişen saldırılar karşısında direnecek olan HPG, gerekirse o saldırı gücünü zayıflatmak, saldırı kaynaklarını uğraştırmak için kendi savunma savaşını yayabilir, bunu Türkiye'ye bile yayabilir. Bu savunma çerçevesinde gelişecek bir şeydir.

Biz hareket olarak saldırı savaşına karşıyız. Şiddet ve savaşla sorunların çözülmeyeceğini düşünüyoruz. Aynı zamanda hareket olarak, her türlü hukuksuzluğu yapıp insanların onurunu ve şerefini çiğneyen saldırgan ordulara karşı her türlü yöntemle direnmek de insanlığın en meşru, hukuksal hakkıdır diyoruz. Bu açıdan hukuku ayaklar altına alıp da kendi elindeki şiddet aracına, silaha dayanan güçlere karşı kendini savunmak ve direnmek meşru bir şeydir. Biz bu temel yaklaşımdan hareket ediyoruz. Yoksa eskisi gibi uzun süreli bir halk savaşına dayanarak sonuç alma gibi bir konumda değiliz. Meşru savunma çizgisi demek, savunmaya dayalı bir savaşın esas alınması, bunun dışındaki saldırı biçimlerine, savaş tarzlarına karşı olunması, onların tasvip edilmemesi demektir.

Kısacası Türk ordusu saldırmazsa, Kürt halkı artık askerin dipçiğinden, şiddetinden kurtulursa, gerilla da yerinde durur. Bize "ateşkes yapın" diyorlar. Ama ateşkes tek taraflı olmuyor. HPG zaten bir savunma gücüdür. Kendisine veya bağlı olduğu değer yargılarına bir saldırı geldiğinde onu savunmak zorundadır. Saldırı gelişmezse, doğal olarak ateşkes olur. Ama Türk ordusu "bitireceğim" diyor. Halkımız da buna karşı hem dağda, hem sokakta hem de meydanlarda her yerde direnecek, onurunu koruyacaktır. İradeli bir duruşu hedefleyecektir, kendi değer yargılarına sahip çıkacaktır. Bu onun şerefli bir halk olmaktan kaynaklı görevinin gereğidir, insanlık borcudur.

"HPG bir savunma gücüdür. Kendisine veya bağlı olduğu değer yargılarına bir saldırı geldiğinde onu savunmak zorundadır. Türk ordusu "bitireceğim" diyor. Halkımız da buna karşı hem dağda, hem sokakta hem de meydanlarda her yerde direnecek, onurunu koruyacaktır. İradeli bir duruşu hedefleyecektir, kendi değer yargılarına sahip çıkacaktır. Bu onun şerefli bir halk olmaktan kaynaklı görevinin gereğidir, insanlık borcudur"

– Bu süreçte size yönelik imha amaçlı girişimler olduğunda, bunu nasıl karşılayacaksınız?

– Biz bu kuruluşu geliştirirken, birileri polisiyle, jandarmasıyla önümüze çıkar ve her şeyi bozmaya kalkarsa, buna müsade etmeyiz. Onların polisleri, jandarmaları varsa bizim de gerillamız vardır. Gerekirse biz daha yetkin bir biçimde cevap veririz. Şunu herkes bilmeli; eskisi gibi salt silahlı mücadele yürütmek durumunda değiliz, biz siyasal mücadele yürütmekteyiz. Halkımızı örgütlemek, irade yapmak, güç yapmak, demokratik konfederal sistemle yeni bir toplum olarak kendisini yeniden inşa etmesini sağlamak durumundayız. Ama bunu yaparken birileri, "ben buranın kolluk kuvvetiyim, sizi engellerim, bana teslim olacaksınız, her şeyinizle bana tabi olacak, itaat edeceksiniz. Siz kölesiniz, siz kendi dilinize, kültürünüze sahip çıkamazsınız, kendi sınıfınızı, ulusunuzu örgütleyemezsiniz" diyerek bizi engellemek istiyor. Buna karşı direniriz. Yürüteceğimiz siyasal mücadeleyle, toplumsal olarak direniriz. Toplumsal gücümüzü, örgüt gücümüzü ortaya koyarız. Olmadı, şiddetle yöneliyor ve tasfiye ediyor. O zaman bizim de ona karşı direnebilecek daha örgütlü,

Türkiye devlet yetkilileri zaman zaman "Yirmi sekiz kez direnmiş, isyan etmişler, bu isyan da yirmi dokuzuncudur" ve "biz bunu da bastıracağız" diyorlar. Doğrudur, ama yirmi dokuzuncu isyanı bastıramayacaklar, çünkü yirmi dokuzuncu isyan ulusallaştı. Önceki isyanlar bir bölgeyle sınırlıydı ya da Kürdistan'da mezhepler vardı. Sadece bir mezheple ya da bir tarikatla sınırlı kalıyordu. Parçalıydı, bu yüzden tüm ulusu temsil etmiyordu. Eğer Şeyh Sait isyanı tüm ulusu temsil etseydi başarabilirdi. Dersim isyanı ulusal çapta olsaydı başarılı olurdu. Ama şimdiki isyan modern bir isyandır, tüm ulusu kapsıyor ve o eski geriliği aşmış bulunuyor. Modern, çağdaş bir bakış açısıyla Kürt özgürlük hareketi yeni modern bir isyanı yaşıyor. "Teröristlerdir," daha önce "Moskova'ya, Rusya'ya dayanıyorlardı" sonra da "Suriye'ye dayanıyorlar" dediler. Böyle bir şey yok. Biz sadece ve sadece kendimize dayanıyoruz.

Ben de geçmişte bir devlet memuruydum. Memurluk imkanları doğmuştu. Birkaç ay da gittim. Daha sonra çantamı aldım, dağa çıktım. Neden? Ben insan olmak istiyorum, insanca yaşamak istiyorum. Bu halk insanca yaşamak istiyor, kölece değil! Televizyon programına Vedat Türkali katılmıştı. Çok güzel bir söz söyledi, "hiç kimse spor olsun diye kendisini ölüme atmaz" dedi. Bu, çok doğru bir şeydir. Kürt halkı spor olsun diye ikide bir isyana kalkmaz. Çoluğunu çocuğunu, malını mülkünü tehlikeyle yüz yüze bırakmaz. Eğer bu halk yirmi dokuzuncu kez isyana kalkmışsa, bu bir gerekliliktten ileri geliyor, yani insan olmaktan ileri geliyor.

Gerillanın yürüteceği meşru savunma da mecburiyetten ileri gelen bir savaş tarzıdır. Gerilla büyük bir hamle dalgasını geliştirecek, her bir tarafa saldırı yapacak, söylemleri yanlıştır. Ama şu doğrudur: KKK, 2006 yılında yeni bir hamlesel çıkışı yapacaktır. İnşa sürecini, ideolojik, politik mücadelesini Kürdistan ve Kürdistan dışında daha etkili bir biçimde geliştirecektir. Yine uluslararası ilişkileri, diplomatik faaliyetleri daha etkili sürdürecektir.

Meşru savunma gücü olan özgürlük gerillası; barışı, demokrasiyi ve Kürt halkının yeniden yapılanma sürecini daha etkili savunacaktır. Kürt özgürlük hareketi bu anlamda eskiyi geride bırakan, büyümeyi hedefleyen yeni bir hamlesel sürece girecektir. Aslında gerillanın eylemselliği, karşı tarafın saldırısıyla orantılı bir biçimde gündeme gelebilir. Bunu özellikle açıklıkla vurgulamak istiyorum; eğer Türk ordusunun saldırıları gelişmezse, gerillanın da herhangi bir savunma aktivitesi olmaz, yani savunma pozisyonunda kalır. Ama gelişen saldırılar karşısında savunma savaşını da yürütecektir. Önceden tertiplenmiş, planlanmış askeri hamlelerin geliştirilmesi söz konusu olmaz. Askeri hamleler karşı tarafın duruşuna göre ayarlanan durumlardır.

Açıkçası, Türk ordusu bize karışmasın, biz de onlara karışmayız, diyoruz. Her gün "terör, terör" diyorlar. O zaman gelin, devlet terörünü durdurun, kontrayı, JİTEM'i durdurun, fesh edin diyoruz. Bu kadar çete grubu var. Bu çete gruplarını lağvedin. Bize, halkımıza saygınız olursa biz de size saygı gösteririz. Yasalarımıza saygılı olunursa, biz de yasalarınıza saygı gösteririz. Bizim de yasalarımız var. Biz KKK'nin anayasasını ilan etmişiz. Biz bir gücüz ve demokratik, çağcıl, enternasyonal, bir toplum olmak istiyoruz. Bu uğurda mücadele ederken bize karışmayın, eğer karışırsanız, biz de kendimizi koruyacak güçteyiz, diyoruz. Eğer yönelim olursa bizim de yönelime karşı verecek cevaplarımızın olduğunu söylüyoruz. Hamleyi bu çerçevelerde değerlendirmek gerekiyor.

– Bu hamlesel süreç içinde, mücadelenin diğer alanları için nasıl bir yaklaşım içinde olacaksınız? Hamle ile nasıl bir sistemi oturtmak istiyorsunuz? Bu anlamda Türkiye alanını nasıl değerlendiriyorsunuz?

– Bu hamle ideolojik, siyasi, örgütsel, kültürel, sosyal, diplomatik her açıdan öngörülen bir yeniden yapılanma hamlesidir. Yani inşa sürecini daha güçlü adımlarla geliştirme hamlesidir. Bu anlamda özgürlük mücadelesini yükseltme, Önderlik gerçeğini

toplumun özgürleşmesinde daha etkin bir gerçeklik haline dönüştürmedir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, uluslararası kamuoyunun gündeminde olan Kürt sorununa demokratik çözüm perspektifini net bir biçimde geliştirme ve ortaya koyma durumudur. Bizim öngördüğümüz KKK'nin ilanı, aynı zamanda bir çözüm formülüdür. Kürt sorununun çözümü, Kürdistan halkının özgürleşmesinin de perspektifidir. Bizim yürüteceğimiz mücadele bu eksende gelişecektir. Hamleyi de bu kapsamda görmek gerekiyor.

Kürt halkı yeni bir toplum olarak kendisini inşa ederken, meşru bir mücadele yürütmektedir. Yürüttüğü bütün çalışmalar toplumsal, legal ve yasaldır, illegal değildir. KKK olarak şu anda hiçbir illegal çalışmamız yoktur. Biz tamamen legal ve meşru bir hareketiz. HPG'nin gizli hareket etmesi, gizliliğe dayalı taktikleri geliştirmesi durumu vardır. HPG bir meşru savunma gücü olarak hem kırsal alanda gizli hareket eder hem de zaman zaman halkın meşru savunmasına dönük faaliyetler yürütür.

KKK'nin kendisi tamamen legal, meşru bir toplumsal faaliyettir. Uluslararası demokratik hukuk normlarına göre mücadele yürüten, insan hakları evrensel beyannamesine uyan bir anayasası vardır. Bu da KKK anayasasıdır. KKK anayasası sadece çağdaş bir anayasa değil, aynı zamanda çağı zorlayan, gelecek çağı temsil etme iddiasında olan bir sözleşmedir. Bu anayasa çağımızın var olan demokratikleşme, toplumsal örgütlenme, insanın özgürleşme düzeyini yetersiz gören, onu daha da ilerletmek isteyen bir felsefe ve bakış açısına sahiptir.

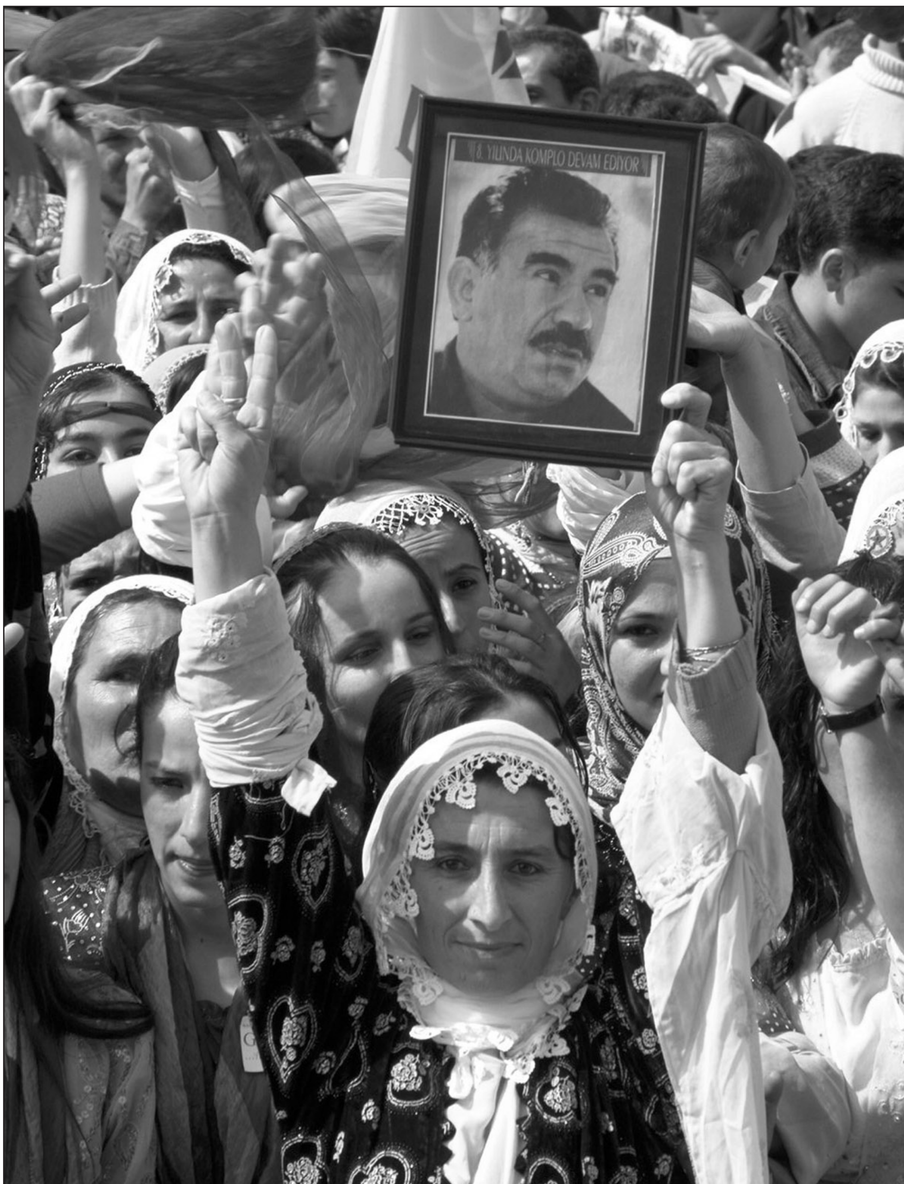
Günümüzde kadın özgürlüğü çokça tartışılan bir konudur. Bugün kapitalist dünya, kadını özgürleştirdiğini iddia etmektedir. Hayır! Özgürleştirme adına kadını bir meta haline getirme durumunun olduğunu biliyoruz. Biz kadın erkek eşitliğini gerçek anlamda geliştiren ve özgürlüğü esas alan bir sistemi öngörüyoruz. Yeni paradigma, demokratik, ekolojik, cins devrimine dayalı bir olgudur. Onun için KKK sadece çağdaş değil, çağı zorlamak ve gelecek çağı temsil etme iddiasında olmak demektir.

Bizim yürüttüğümüz tüm çalışmalar toplumsal çalışmalarıdır. Bu anlamda her dalda kurumlaşmak, o kurumlar temelinde örgütlenmek, komlar oluşturmak ya da federasyonlar, federasyonlardan konfederasyonlara gitmek, böylece yeni demokratik sistemi örgütlemek istiyoruz. Biz devlet yerine bunu öngörüyoruz. Bazıları, "biz devleti reddediyoruz, hiyerarşiyi reddediyoruz, o zaman anarşizme mi kaçıyoruz" gibi bir yanılgı içinde olabilmektedirler. Biz devleti reddediyoruz ama anarşistler gibi örgütsüz bir durumu savunmuyoruz. Devletin yerine KKK'yi, yani demokratik konfederal sistemi koyuyoruz.

Demokratik konfederal sistem, toplumun kendi kendisini yönetmesi demektir. Yöneticilerin ayrıcalıklı bir konuma gelmemesidir. Bu, tabanın kararlaştırdığı, belirlediği, seçtiği, rol ve iş koordinasyonlarına dayanarak yönetimsel erki geliştirdiği yeni bir sistemdir. Aslında buna toplumun kendi kendisini yönetmesi ya da doğrudan demokrasi de denilebilir. Devletin olmadığı, toplumun çok ahenkli, bütünlüklü biçimde kendisini organize ettiği bir sistemdir. Kürdistan özgürlük hareketinin yürüttüğü örgütsel faaliyetler de bu çerçevededir. Bu anlamda yaşamın her alanını kapsayan örgütlenmelerin gereği vardır. Kültürden tutalım, yaşamın gerekli kıldığı en sosyal aktiviteye kadar ihtiyaç hissettiği bütün alanlarda örgütlenmenin geliştirilmesini sağlayan bir perspektif söz konusudur. Bu bizim için temel eksendir. Siyasal, kültürel, sosyal ve çeşitli sosyal kesimlere ilişkin kol örgütlenmeleri, yani kendi konfederal sistemidir. Örneğin gençliğin, kadının ve emekçilerin konfederal sistemi olmalıdır. Her bir kesimin konfederal sistemi, bütün bunların toplamından da konfederal sistem örgütlenmeleri oluşturulmalıdır. Bu sistem hayata geçirilirse, KKK örgütlenmeleri de gelişecektir.

– *Demokratik konfederal sistem içinde kurumsal faaliyetleri nasıl ele alıyorsunuz? Mevcut durum nedir ve aşılması gereken yönler nelerdir?*

– Biz böyle bir örgütlenme sürecini ön görürken, birbirini tanımayan, birbirini ciddiye almayan bir kurumlar yığınını geliştirmek istemiyoruz. Ama bugün özellikle Türkiye ortamında çok ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Birbirini tanımayan, birbirini esas almayan, birbirine karşı mücadele yürüten kurumlar karmaşasının birbirine karşıtlık temelinde mevzilenen, örgütlenen kurumsallaşmaları ya da böyle bir şeyi geliştirme eğilimleri söz konusudur. Herkesin kendi başına hareket ettiği, kendi sınıf ya da kesim çıkarlarına uygun gördüğü bir çizgide yürümesi değil, tüm toplumun ortak çıkarlarını eksen alan bir çizginin esas alınması gerekmektedir. Çünkü demokratik konfederalizm, karşılıklı bağımlılıktır. Yani karşılıklı bağımlılığa dayanan bir bağımsızlık sistemidir.

Demokratik konfederal sistem, 21. yüzyılın özgürlük ve bağımsızlık çizgisidir. Her bir kesim kendi öz iradesiyle, kendi gücüne dayanarak kendisini örgütler. Ancak sosyal, ekonomik, siyasal koşullardan dolayı başka kesimlerle de karşılıklı bir bağımlılık ilişkisi söz konusudur. Demokratik konfederal sistem, insan ilişkilerinin yeniden sistematize edilmesidir. Hatta insanlarla ekolojik olgunun birbiriyle ilişkilendiği bir sistemdir. Biz bu sistemi öngörürken, buna birtakım yanlış anlayışların musallat olması söz konusudur.

Bu anlayışlardan biri de devletçiliğe, egemenliğe ve hiyerarşiye karşıtlık adı altında kendini esas alma ve iktidarlaştırma, iktidara karşı olma adı altında kendi iktidarını gerçekleştirmedir. Dolayısıyla iktidarcıkların oluştuğu bir yaklaşımın kendisini dayatma durumu vardır. Buna karşı mücadele vermek gerekiyor. Demokratik katılımcılığa dayanmayan, daha çok kendisini esas alan bu ve benzeri yaklaşımlar, gelişmenin önünde engeldirler.

Esas olarak egemen sistemden kaynaklı özel savaş dairelerinin üzerinde hayli yoğunlaştıkları temel husus, tüm gücümüzü, kurumları, hatta bireyleri içe yöneltme, yani var olan enerjiyi içe dönük tüketme uğraşısıdır. Eleştiri özeleştirinin doğru uygulanmaması, bunun adeta dedikoduya dönüştürülmesi temelinde her kurumun birbiriyle uğraştığı bir yaklaşım gösterilmektedir. Biz bunu çok sakıncalı ve tehlikeli görüyoruz. Bu, kesinlikle ulusal özgürlük mücadelesine değil, egemen sisteme hizmet eden bir anlayıştır.

Özgürlük hareketi bugün bir güç ortaya çıkarmıştır. Bir kadro gücü, mücadeleci bir halk gücünü ortaya çıkarmıştır. Bu gücü birbirine kırdırtma temelinde bir yıpratma konsepti vardır. Kürt toplumundan gelen insanlar bilmeden veya doğal olarak bu konseptin bir ayağı olabilmektedirler. Çünkü Kürt toplumu biraz kendi içinde, kendisiyle uğraşmaya yatkın bir toplumdur. Kürtlerde birlik kolay kolay kurulmaz, birlik ruhları zayıftır ve birbirine karşıtlık daha ön plandadır. Kürtlerin toplumsal olarak bir bu yanı var, diğer yanı da Kürdistan'da dedikoduculuğun daha gelişkin olmasıdır. Dedikoduculuk çaresizlikten ileri gelen bir şeydir. Daha çok çaresiz toplumlar dedikoduya yönelirler. Bu temel iki olgu, bugün hareketimiz içerisinde konuşturulmaktadır. Ancak hareketimizde dedikoduculuk değil, açıklık, şeffaflık ve mertlik bir üslup, bir kültürdür. Ancak buna rağmen, bizim tabanımızda toplumsal özelliklerden ileri gelen bu yönler baskın gelmeye çalışmaktadır. Tabanımızda birlik ve bütünlük mü egemen olacak, Önder Apo'nun geliştirdiği bütünlük ve birlik çizgisi mi esas alınacak, yoksa parçalayıcılık mı egemen olacak? Mertlik, eleştiri, özeleştiri mi egemen olacak, yoksa dedikodu, birbirinin arkasından birbirini karalama mı esas olacak? Bu konu tabanımızda önemli bir husus olarak gündemdedir.

KKK sürecinde yapımızı, halkımızı, çalışanlarımızı ve kadrolarımızı zorlayan temel hususlar bunlardır. Çünkü biz ideolojik bir hareketiz. Birbirimize güvenerek bir araya gelmiş, güçlü yoldaşlık bağlarıyla birbirine bağlanmış, güvene dayalı oluşmuş bir hareketiz. Bu tür şeyler güveni zorlayan hususlardır. O açıdan bizim toplumsal örgütlenme faaliyetlerimizde en çok dikkat etmemiz gereken hususlar bunlardır. Dedikoduculuk ve ayrımcılık yapan, birliğe gelmeyen tutumlara karşı mücadele etme ve örgütsel zemini sağlamlaştırma görevi en temel görevdir. Eğer bunu yapmazsak, birtakım özel savaş dairelerinin bizi sürüklemek istediği; tüm enerjiyi içe dönük tüketme, birbiriyle uğraşarak tabanı yıpratma sürecine gireriz ki, bu beraberinde bir tasfiyeyi ve yok oluşu getirir. Bu konuda uyarıcı da olmak istiyoruz. Bu konseptin bir özel savaş konsepti olduğunu herkes bilmelidir. Eleştiri adı altında insanları teşhir etmeyelim, eleştiri adı altında insanların dedikodusunu yapmayalım. Eleştiri bizde kutsal bir silahtır, ama resmi platformlarda kullanılmalıdır, kişilerin arkasında konuşarak değil. Bu kesinlikle önüne geçilmesi gereken bir durumdur.

Kürt toplumu demokratik kültürün güçlü olduğu bir toplum değildir. Hareketimiz demokratik kültürü yeni yeni geliştirmek istiyor. Halkımızın ve toplumumuzun tarihinde doğal toplum geleneğinden gelen doğal demokratik değerler vardır, fakat çağdaş demokratik değerlere uygun demokratik bir kültürleşme durumu az ve zayıftır. Bu açıdan bizim toplumuzda aşırı karşıtlıklar bölücülüğe, parçalayıcılığa götürür; birliği ve ahengi bozar. O nedenle belki diğer toplumsal kesimlerde gruplaşmaların çok fazla ağır bir tahribatı olmayabilir, ama bizim toplumumuzda gruplaşma tahribat yaratır, çeteleşmeye götürür.

Siyasi partide taraflar var. Bir taraf, "biz daha radikaliz, Önderliğe ve harekete yakınız" diyerek, hareketin sağa kaydığını, liberalize edildiğini, kendisinin daha doğru olduğunu iddia ediyor. Diğer taraf da "bunlar daha dardır, yeni Önderlik konseptine uymayan bir yaklaşım içindedir" demektedir. Bu taraflara şunu açıkça söylüyoruz: Onlar mı bu hareketin ideolojik formasyonunu geliştiriyor, yoksa bu hareketin ideolojik formasyonunu geliştiren organları zaten var mı? Açık ki bu hareketin bir önderliği vardır, bu da Önder Apo'dur. Önderliğin ideolojik perspektifini pratikleştirme, onu bir formülasyona kavuşturmayla görevli bir parti vardır. PKK ve onun meclisi vardır. İdeolojik çerçeveyi burası koyar. Sen ne PKK meclisisin ne de PKK'nin çalışmalarını yürütmüşsün. Bir de kalkıp "en doğrusu benim, benim dışımdakilerin hepsi yanlıştır" diyeceksin. Burada senin duruşunda bir yanlışlık var. Eğer sen bu hareketin bir militanı ve çalışanıysan, hareketi dinleyeceksin. Hareket, "kurulacak siyasi parti bir PKK partisi olmayacaktır, bu bir toplum partisi, toplumsal kesimlerin tümü buna dahil olacaktır" demektedir. Önderlik, *"benim de grubum olur"* diyor. O zaman demek ki hepsi Önderlik grubu olmayacak. Bu anlamda herkes benim gibi olacak dayatmaları doğru değildir. Harekete rağmen, hareket adına olma iddiasında olan arkadaşlarımız bir yanılgı içindedirler.

Diğer yandan sözüm ona hareketi temsil ediyorum diyenlerin de kendine özgü, kendine ait birtakım yaklaşımları harekete mal etmesi, hareketin eksenini daraltması ve muğlaklaştırması doğru değildir. Bu hareketin, toplumsal ve demokratik hareketin çizgisi nettir. Bunu muğlaklaştırmaya gerek yoktur. Bu bir toplum hareketi olacaktır. Dolayısıyla ona dar yaklaşmak ya da onu muğlaklaştırmak anlamlı değildir. Bu grupçu duruşları doğru bulmuyor ve mutlaka aşılması gereken duruşlar olarak görüyoruz. Bize rağmen birileri "ben daha fazla hareketten yanayım," diğerleri de aynı biçimde "asıl ben daha fazla hareketten yanayım" diyerek, birbirleriyle uğraşıp duruyorlar. Biz ise ne sen harekete daha yakınsın ne de sen yakınsın, diyoruz. Herkes tamam diyor, ama bir süre sonra bazı sorunlar çıkıyor ve büyütülüyor. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bunda gücümüzü birbiriyle uğraştırarak kırdırtma, enerjimizi içe dönük bitirme politikasının etkileri var. Bu yaklaşımları sergileyen kadroları uyarmak istiyoruz.

Öncelikle Önderliğimiz manifestosuyla -ki zaman zaman görüşme notunda da belirtmektedir- bu çerçeveyi koymuştur. Harekete de, bu çerçeveye uygun bir politikayı pratikleştirme perspektifini geniş bir biçimde açımlayarak sunmuştur. Bizimle yürümek isteyenler buna uymalıdır. Sen hem mücadele adına hareket edip, Önderliğe, harekete en yakın kişi olduğunu iddia edeceksin hem de Önderliği ve hareketi dinlemeyeceksin. Bu çocukluk değil de nedir?

Biz Kürdistan özgürlük hareketinde, KKK sisteminde bir ideolojik mücadelenin olduğuna, yani ideolojik ayrılıkların olduğuna ve bu temelde bazı tarafların bulunduğuna inanmıyoruz. Sağ ve sol eksende yaklaşan bazı kesimler olabilir, ama gruplaştırmamak gerekiyor. Bu aşamada, gruplaştırma sakıncalıdır. Toplumumuzun demokratik kültürü ve temeli o kadar güçlü değildir. Farklı eksenlerde gruplaşma, parçalanmaya bölünmeye götürür. Onun için biz, "kimse grupçuluklara itibar etmesin, kimse kimseye bağlanmasın, herkes ideolojik, felsefik Apocu çizgiye bağlansın" diyoruz. Bir arkadaşımız bir yerde çalışma yürütüyor, ama birçok kişiyi kendisine bağlıyor. Bizde eşit, özgür, demokratik iradeleşme ve yoldaşlık ilişkisi vardır. Bu temelde aynı komitede bulunma, ekipleşme ve gruplaşma olabilir, fakat farklı eksende birbirini savunan, ilkesiz bütün gruplaşmaların sonunun varacağı yer kesinlikle çizgi dışılıktır, çeteciliktir. Bu durumda olan bütün çalışanları bu vesileyle uyarmak istiyoruz.

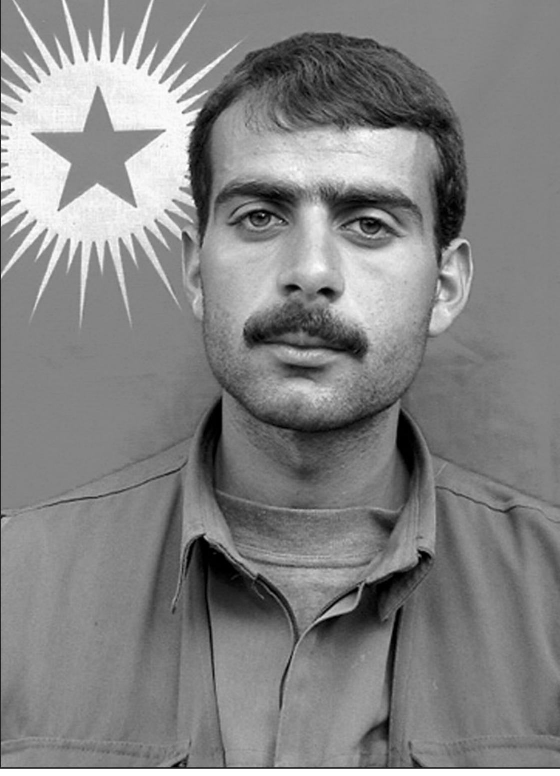
"Dedikoduculuk ve ayrımcılık yapan, birliğe gelmeyen tutumlara karşı mücadele etme ve örgütsel zemini sağlamlaştırma en temel görevdir. Bunu yapmazsak, birtakım özel savaş dairelerinin bizi sürüklemek istediği; tüm enerjiyi içe dönük tüketme, birbiriyle uğraşarak tabanı yıpratma sürecine gireriz. Bu beraberinde bir tasfiyeyi ve yok oluşu getirir. Eleştiri adı altında insanları teşhir etmeyelim, dedikodu yapmayalım"

Bizim demokratik, toplumsal kurumlarımızın görevi, toplumu örgütlemektir. Sistemin geliştirdiği yozlaşma ve çürütme girişimleri vardır. Sen eğer bir yerde bulunuyorsan ve senin yanı başında yozlaşma, çürüme varsa, orada kendine devrimciyim, diyemezsin. Burada kurum kuruyorsun, ama yanı başında binlerce Kürt genci tinercilikle öldürülüyor, uyuşturucuyla insan olmaktan çıkarılıyor. Kürt halkı en geri, bağnaz bir biçimde -kendi anlayışıyla söylüyorum- namusuna düşkün bir halk olmasına rağmen, bu kadar fuhuşun, yozlaşmanın, çürümenin gelişmesi nedendir? Buna karşı isyan etmeyen herhangi bir kurum, kendisine demokratik kurum diyemez. Bizim görevimiz öncelikle temiz bir toplum; şeffaf, geleceği temsil edecek, demokratik değer yargılarına bağlı ve ona hizmet eden bir insan modelini yaratmaktır. İnsanlar kapkaççılıkla geçinmeye kalkışıyorsa ve bu biçimde düşürülmüşse, senin burada feryat etmen gerekiyor.

Kısaca en temel görev -öncelikle bütün demokratik yurtsever kurumların- sistem eliyle toplumu aç bırakarak ya da daha değişik biçimlerde kültürel, toplumsal yozlaşmayı geliştiren politikalarına karşı toplumu koruma, toplumu gerçeklikler temelinde uyarma, bilinçlendirme olmalıdır. Bizim arkadaşlarımız metropollerde, şehir merkezlerinde ya da kurumlarda ayak ayak üstüne atıp dedikodu geliştireceğine, mahallelerde halkı, çocukları, kadınları eğitmelidirler. Kürtçe dil eğitimini vermelidirler. Bir devrimci, hizmetten haz duyar. Devrimci demek, hizmet insanı demektir. Hizmet etmeyeceksin, halktan kopuk olacaksın, bürokratik bir sistem içerisinde kendini marjinalleştireceksin, bir de kendine Apocuyum diyeceksin.

devamı 31'de

İnsanlığın kaybettiklerini kazandıklarıma baktığımda fark ettim

Adı, soyadı: **Devrim SOLUK**
Kod adı: **Dengtav**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa/Siverek 14 Ekim 1977**
Öğrenim durumu: **Üniversite 3. sınıftan terk**
Mücadeleye katılım tarihi: **2000**
Şehadet tarihi ve yeri: **9 Mart 2006 Van şehir merkezi**

Başkanım

Size olan sevgi ve bağlılığımı tarif etmem mümkün değil. Sizin bir ömür verdiğiniz, adeta yoktan var ettiğiniz tüm değerlerimizin koruyucusu olduğumu, bu değerlerin mücadele gerekçem olduğunu, bugüne kadar yaşamda anlamlandırmaya çalıştığımı, bunları gücümün yettiği oranda sizinle yaşattığımı, yarattığınız özgürlük değerleri, oluşturduğunuz anlamlı yaşamı öğrenmeye çalıştığımı belirtmek istiyorum.

Elbette ki harcadığım bu çabanın, sizin çaba ve emeklerinizin karşılığı olmadığını biliyorum. Ancak sizin bir öğrenciniz olarak, süreklilik gösteren bir değişimi ve mücadeleyi esas almanın gayreti içinde olduğumu açık yüreklilikle belirtmek isterim.

Sizinle birlikte yaşamın ne kadar zevkli ve derin anlamlar taşıdığını hissettim. Yaşamın insanın önüne koyduğu o kadar çok sevgi var ki, aslında yaşamın anlamının bu tercihlerde yattığını, tercihlerin değişimin ve yaratmanın bir eseri olduğunu düşünüyorum. Ancak tercih etmenin kolay bir olgu olmadığını, bugün insanlığın en basit noktalarda içine girmiş olduğu çıkmazlardan net bir şekilde anlıyorum.

İyiyi kötüyü, güzeli çirkini, özgürlüğü, şerefi, onuru, düşürülmüşlüğü, cesareti, korkuyu birbirinden ayırt etmek, onlardan doğru olanı tercih etmek, tercih ettiğine göre yaşamak ve tercih etmediğini tercih ettiğine dönüştürmek, onu etkin hale getirmek büyük bir yürek, üstün bir irade, sonsuz bir inanç ister. Her mekan ve zamanda, bunu gerçekleştiren siz oldunuz. Dolayısıyla tercihleriniz, benim için gereklerinin eksiksiz ve kusursuzca, ince bir ustalıkla yerine getirilmesi gereken kutsal değerler anlamına gelmektedir.

Sizin yarattıklarınızla yaşamaya çalışırken, bir anlamda ne kadar değişmiş ve gelişmiş olduğumu da gördüm. Kendimde sizin gücünüzle yarattığım her değişimle, hayata yeni bir yaklaşımın başlangıcıyla tanıştım. Bu başlangıçlar size daha güçlü, daha doğru bir temelde ulaşmanın, bağlanmanın ve anlamanın yollarını önüme koydu.

Aslında bunu sizinle birlikte çıkmış olduğumuz bir yolculuk olarak da ifade edebilirim. Bu yolculukta geçtiğimiz her mekanda ve coğrafyada, yaşamın her anında sizden yeni bir şey öğreniyor ve öğrendiklerimi özümsemeye çalışıyorum.

Sizinle olan bu yolculukta neler öğrendiğimi soracak olursanız?

Öncelikle insan olmanın güzelliğini öğrendim. İnsanlığın bugüne kadar neler kaybettiğini kazandıklarıma baktığımda fark ettim.

Onurlu yaşamanın ne demek olduğunu öğrendim.

Uçsuz bucaksız dağlarda özgürce yaşamanın ne olduğunu öğrendim.

Binlerce kahramanla yürümenin, koşmanın, paylaşmanın, sohbetin zevkini yaşayarak öğrendim.

Kendini insanlığa ve halkına adayanların yüzlerindeki mutluluk dolu anlamlı tebessümleri gördüm.

Düşman karşısında teslim olmayanların yüreklerindeki cesaretin anlamıyla tanıştım.

Binlerce yiğit savaşçının yüreklerinin ne kadar büyük olduğunu öğrendim.

Kadının özgürlük yolunda adım adım ilerlerken, savaşırken güzelleşmesinin sırlarıyla tanıştım.

Bir halkın kendi küllerinden kendisini yeniden yaratarak, halklar bahçesinde onuruyla ayakta duruşunun görkemliliğinin nasıl olduğunu öğrendim.

Önderleri için kendilerini ateş çemberine dönüştüren bir halkın bağlılığının ne kadar sarsılmaz olduğunu öğrendim.

Yaşamını bir bütün olarak insanlığa ve halkına adayan bir Önderin amansız mücadelesinin nasıl olduğunu öğrendim.

Esaret altında, dört duvar arasında yalnız olarak direnmenin ve mücadele etmenin büyüklüğünün kaynağının ne olduğun öğrendim.

Dört duvar arasındayken bile, nasıl özgürce yaşanması gerektiğini dünyaya gösteren yüreğin, ne kadar derin ve anlamlı olduğunu öğrendim.

İnsanlığa ve halkına mal olmuş bir Önderi tecrit koşulları içerisinde tutacak kadar ondan korkanların yüreklerinin ne kadar zavallı ve aciz olduğunu gördüm.

Yaşamlarını, bilinçlerini, duygularını Önderliğine adamış bir halkın, Önderlikleri üzerindeki tecridi kabullenmeyecek duruma geldiğinde, yapacaklarını hesaplayamayacak kadar düşünce yoksulu olanların kim olduğunu gördüm.

Ve Önderliklerine yürekten bağlı binlerce "özgürlük fedaisinin", Önderliklerine yönelik en ufak onur kırıcı yaklaşımlara karşı verecekleri cevabın ne derece yakıcı ve şiddetli olacağını göstermek için bu kararı verdim.

Eylemimle, Önderliğimize yaklaşımda gittikçe pervazsızlaşan ve çirkinleşen düşmana, cevabın nasıl verilmesi gerektiğini göstermek istiyorum.

Sizden öğrendiklerim, sizden daha da öğreneceklerimin yanında okyanusta bir damla gibi kalır. Çünkü sizi öğrenme, anlama ve sevmenin sonu yok.

Kahraman yurtsever halkıma

Şu an tüm zamanların en büyük, en görkemli mücadelesini sergileyen, bu uğurda nice bedeller ödemiş, Öderliğine ve özgürlüğüne tutkun bir halkın kahramanca savaşına ve destansı direnişine tanıklık etmekteyim.

Başkan Apo öncülüğünde, insanlığın ve bir halkın kendini yeniden yaratması gerçekleşmiştir. Kürt halkının bugüne kadar yaratılan değerlerle şekillendirdiği yaşamını, değerlerin yaratıcısı Başkan Apo'nun yaşamı ve yaşam tarzıyla eşdeğer tuttuğu, çıplak bir gerçeklik olarak önümüzde durmaktadır. Gerçekliklerimiz göz ardı edilerek içine girilen tutum ve davranışların ne derece büyük yıkımlar ve yok oluşları beraberinde getirdiğine, tarih defalarca tanıklık etmiştir.

Bu nedenledir ki bugün Önderlikte kendisini gören, Önderliğinin varoluş gerekçesini kendi varoluş gerekçesi, Önderliğinin yaşamını kendi yaşamı olarak gören bir halk gerçekliğini görmezden gelerek yapılacak hesapların boşa çıktığını, bu hesapları yapanların yok oluşunu geçmiş tarih dünyaya ispatladığı gibi, bugün ve gelecekte de aynı sonucun yaşanacağı şüphe götürmez bir gerçekliktir.

Zafer ve özgürlük tutkusuyla Önderliğine bağlı, bu uğurda bedeller ödemiş ve bugün de ödemeye hazır olan bir halkın, Önderliğine yaklaşımın kendileri için savaşın ve barışın gerekçesi olacağını haykıran bir halkın mütevazı bir savaşçısı olmaya çalışmanın, mücadelesine küçük de olsa bir şeyler katmanın onurunu yaşadığımı belirtirim.

Acılar, sevinçler, umutlar ve hayaller içinde yoğrulmuş ve bugüne kadar onuru ve özgürlüğünden başka hiçbir şey düşünmeyen, zafere kilitlenmiş bir halkın içerisinden gelmek, onun değerleriyle yaşamak, bu mücadelenin bir neferi olarak görev ve sorumluluklarımın ne olduğunu apaçık ortaya koymaktadır.

Bu görev ve sorumlulukları tüm aklım, benliğim, bilincim ve yüreğim el verdiği oranda sonuna kadar yerine getireceğimden hiçbir kuşku duymadığımı belirtmenin ve üzerime düşen ne varsa yerine getirmekten çekinmeyeceğimin sözünü, kahraman halkıma bir kez daha yenilemenin gururu içindeyim.

Tüm yoldaşlara

PKK ruhuyla birlikte, insanlığın yeniden dirilişinin bu coğrafyada yaratılışına tanıklık ettiğimizi biliyoruz. Önderliğimiz etrafında adeta akılda, yürekte ve bilinçte yek vücut olan ***Kemallerin, Hayrilerin*** ve ***Mazlumların*** yoktan var ederek, tüm yaşamlarını adadıklarını ve çekirdeğine yaşam değerlerini ekerek yarattıkları ruhun bugüne kadar sarsılmaz bir şekilde daha da büyüyerek, katlanarak günümüze ulaştığını görüyoruz. Büyük komutan ***Agit*** yoldaş ile komutanlığın tüm ince hünerini ve ustalığını, büyüklüğünü büyük başlangıçlar yaratacak adımı atma cesareti ve yürekliliğini öğrendik.

Zilan yoldaş ile tanrıçalaşmanın sırlarını ve Önderliğine bağlılığının ne kadar sarsıcı ve tereddütsüz olduğunu öğrendik. ***Sema*** yoldaş ile yaşam kaynağımızın, Güneşimizin eşinin olmadığını, ***Beritan*** yoldaş ile teslimiyete karşı özgürlüğü tercih etmenin ne demek olduğunu öğrendik.

Daha nice şehidimizden insan olmayı, yaşamanın anlamını, direnişi, kahramanlığı, cesareti, bilinci, öfkeyi, intikamı, benliği, umudu, hayalleri ve gerçekleri öğrendik. Bu yoldaşların bıraktıkları mirasa ve yarattıklarına sahip çıkacağımızın ve onların amansız takipçileri olacağımızın sözünü bir kez daha yineliyoruz.

Bugüne kadar yaratılmış değerlerin anlamının ne olduğunu biliyoruz. Onlara sahip çıkmanın, korumanın ve geleceğe taşımanın üzerimize yüklediği sorumluluğun ne derece büyük ve ağır olduğu ortadadır. Önderliğe, şehitlere ve halkımıza bağlılığın bir gereği olarak, sürecin ve dönemin militanı olmak ve gerekene cevap olmak, PKK'lilik ruhunun ta kendisidir.

Bugüne kadar bu ruhu taşıma ve gereklerini yerine getirmede büyük cesaret ve kararlığın gösterildiğini, geçmiş bize çok net bir şekilde göstermiştir. Bu ruhun taşıyıcıları olarak bizler, bundan sonra da onun gereklerini yerine getirmede çok daha ısrarlı, inatçı, kararlı ve bir o kadar keskin olacağımızı biliyoruz, buna inanıyoruz. Çünkü Önderliğimizi anlamaya, onu tanımaya çalışan, yaşamını yaşamı olarak gören, halkının umut ve hayalleri için kendini feda etmekten kaçınmayan savaşçıların, militanların yüreklerinin ve cesaretlerinin önünde hiçbir şeyin direnemeyeceğini, tarih defalarca kanıtlamıştır. Yıllardır binlerce kahraman yürekli yoldaşlarla yaşamı ve hayatı bu anlamla paylaşmış olmanın gururuyla hepinizi selamlıyorum.

Aileme

Sizlerle birlikte kalıp bir ömrü beraber geçirmek yerine, bu onurlu yaşamı tercih edip bir önder ve bir halk için mücadele etmemi anladığınızı biliyorum. Bu yaşamı tercih etmemnin gücünü sizden aldığımı bilmenizi isterim. Yanınızda kalıp sadece sizin için mücadele etmemi bekleyecek kadar bencil ve yaşanan bu tarihi mücadelenin gereklerini yerine getirmeyi görmezden gelecek kadar körleşmiş olmadığınızı biliyorum. Çevrenizde, sizin gibi olan binlerce ana babanın evlatlarıyla, onurlu ve güzel bir yaşamı paylaştığımı bilmelisiniz.

– Bıji Serok Apo!
– Önderliksiz Yaşam Olmaz!
– Yaşasın Kahraman Kürt Halkının Onurlu Mücadelesi!
– Yaşasın Tüm Değerlerimizi Yaratan Şehitlerimiz!

1 Mart 2006
Devrimci Selam ve Saygılar

İnançları uğruna toprağa düşenler

Adı, soyadı: **Mesut YILMAZ**

Kod adı: **Baran**

Doğum yeri ve tarihi: **Muş/Varto, 1973**

Mücadeleye katılım tarihi: **6 Ocak 1992**

Şehadet tarihi ve yeri: **26 Kasım 1993 Sarıbalta köyü/Çemişgezek**

İnançları uğruna ölenleri yazmak büyük bir onur olduğu kadar aynı zamanda hep bir yarım kalmışlık hissi uyandırır insanda. Ne yaparsa yapsın, kelimeleri bir çocuğunki kadar acemi kalır. Çünkü anlatılan, büyük bir inanç, umut ve bağlılıktır...

Çünkü bütün bunlara yetmez dağarcığımızdaki kelimeler...

Çünkü onlar hayatı hak etmek için, yine insana sunulmuş en büyük armağan olan hayatlarını feda etmişlerdir.

Geride kalanlar ise, yaralanmış sözlerle not düşmeye çalışırlar tarihe... Bu yüzden zordur onları anlatmak, ama zorunludur.

Baran heval ailenin ilk erkek çocuğu olarak doğar. Kendisinden küçük bir de kız kardeşi vardır. 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra, 1981 yılında ailesi Türkiye metropollerinden Mersin'e göç eder. Baran heval ilk, orta ve lise öğrenimi Mersin'de tamamlar. Lise son sınıfta iken üniversiteye hazırlık için bir yandan da dershaneye gitmektedir.

Yıl 1991, Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Kürdistan'ın tüm alanlarında serhildanlar sürecine girmiş ve bunun sıcaklığı Türkiye metropollerinde de büyük bir etki yaratmıştır. Metropollerden gerilla saflarına gruplar halinde katılımlar gerçekleşmektedir. Baran heval de bu süreçte partiyle tanışır. Yurtsever gençlik içerisinde faaliyetlere başlar. 1991 yılı aralık ayında Baran hevalin okul ve dershane sıralarını paylaştığı, yedi arkadaşı devrim saflarına katılır. Bu arkadaşlarının katılımı kendisinde büyük bir sevinç ve heyecan yaratmıştır. Okul idaresinin "yedi öğrenci kayıp" başlığıyla verdiği haberi gazeteden annesine okuyarak "*anne bunların her biri bir Kürdistan gerillası olacak"* diyerek sevincini paylaşmaya çalışır. Annesi Türkçe bilmediğinden dizlerini döverek, "Pepuk Mesut'e min lavo tu ji wekî wan neçê nah gerilla" diyerek ürkek bir bakışla oğluna bakar. Her zamanki gibi güler yüzlü bakışlarıyla, *"bilmem, belli mi olur?"* der ve annesinin tepkisi ölçmeye çalışır. Annesinin ürkek bakışlarından kendisinin katılımına hazır olmadığını anlayınca, *"Hayır anne hayır, mücadelenin çok çeşitli alanları vardır, ben de üniversite alanında mücadeleme devam ederim"* diyerek konuyu değiştirir. Annesinin yüreğini kısa bir süreliğine de olsa ferahlatır. Ancak kendi içinde kararını vermiştir bir kere. Ok yaydan çıkmıştır bir kere. Çünkü o hiçbir zaman geride kalmayı kabul etmez. Ailede, okulda ve çevresinde her zaman cesaret, dürüstlük ve kararlılığıyla sevilen biriydi. Doğru, onurlu olanın ne olduğunu bildiği halde, bunların gereklerini yapmamak, O'nun için insan olduğunu unutmaya çalışmak gibi bir şeydir.

Aradan çok zaman geçmeden, Baran heval verdiği kararı pratiğe geçirir ve 6 Ocak 1992'de, özlemini derinden hissettiği Kürdistan dağlarında aktif bir özgür yaşam savaşçısı olur. Tarifi zor bir sevinçtir yüreğinde hissettiği. İçine çektiği her nefesle yüreğinin dünyası biraz daha büyür. Hayalini gerçekleştirmiştir etrafındaki onca güzel yoldaşları gibi.

Haftanin kampında eğitimini tamamladıktan sonra, yapılan düzenlemede Amed eyaletine pratiğe gider. Cesareti, fedakarlığı ve paylaşımcı özellikleriyle hemen öne çıkar. Arkadaşları arasında sevilen ve güven veren özellikleriyle tanınır. Kısa zamanda manga komutanlığına yükselir. Mücadelenin gerekli kıldığı bütün faaliyetlere yaşamı ile savaş tarzı arasında en ufak bir boşluğa yer vermeden, koşulsuzca katılır . Bu yüzden, savaştaki aktifliği ile yaşamdaki duruşu hep tutarlı bir gelişim seyri izler. Hemen hemen her zaman saldırı veya savunma gruplarında yer alır. Birçok çatışmaya katılır. Her katıldığı çatışmada başarılı bir savaş pratiği sergiler.

1993 yılında Dersim eyaletine geçer. Dersim, Seyit Rıza, Alişer, Bese, ve Zarifelerin kahramanlıklarıyla olduğu kadar, Reberlerin de ihanetiyle kazınmıştır Kürt'ün belleğine. Kürdistan tarihinde Dersim, kahramanlıkla ihanetin kıyasıya çatıştığı bir alan olmuştur . Baran heval kendisini Önderlik öğretisiyle eğittiği için, genelde Kürt halkının özelde de Dersim halkının nasıl bir zulüm ve katliam sürecinden geçtiğini bilince çıkarmıştı. Girdiği çatışmalarda hep bu bilinç ve intikam duygularıyla düşmana yönelirdi.

Laç Deresindeki direnişin çığlıkları hala Dersim dağlarında, vadilerinde yankılanıyordu. Hem direnişin hem de ihanetin izlerinin bütün coğrafyaya sindiği Dersim' de bir gerilla olmak Baran heval için başka bir anlam taşır. Vadilerinde hala yankılanan çığlıklarda hep ihanete karşı bir isyan vardır Dersim'in. Tarihsel ihanet, mücadelenin karşısına bu sefer de başka bir isimle dikilmişti. Çetecilik...

Tarih 26 Kasım 1993'ü gösteriyordu. Kürdistan tarihinde yeniden doğuşun miladı olan 27 Kasım'ın arifesiydi. Parti kuruluşunun 15. yıldönümü vesilesiyle, çetelere ihanetten vazgeçmeleri için yeni bir şans tanınmıştı. Bu konuyu kendileriyle konuşmak için randevu alınmıştı. Düşmanın yüreklerdeki işgalini kaldırmak en anlamlı eylemdi. Karakol baskınından, silah kaldırmaktan daha önemliydi bu görev, çünkü düşmanın nesilden nesile taşıdığı korku çemberi yarılacaktı. Ve bunda alınacak sonuç, Dersim gerillalarının partiye kuruluş yıldönümünde verecekleri en güzel armağan olacaktı.

Bu amaçla, Çemişgezek'in Sarıbalta köyündeki bu randevuya Baran heval ve 4 arkadaş birlikte gideceklerdi. Arkadaşlar, Kürt'ün sırtına kalleşçe saplanmış olan ihanet hançerinin bir kez daha 5 özge cana saplanacağını bilmeden, bu görev için yola koyuldular.

Yüreklerinde umut, gözlerinde sevincin balkıması ulaşırlar randevu yerine.

Toplantı muhtarın evinde gerçekleşir. 5 özge can evde ihanetin çirkin yüzünü enine boyuna ve sabırla anlatırlarken, kalleşçe tezgahlanan pusudan bihaberdirler. Muhtarın yaptığı ihbar sonucu, arkadaşlar evden çıkar çıkmaz yüzlerce asker, özel tim ve korucunun kurduğu pusuya düşerler. Sadece birkaç saat öncesindeki sözlerin yerini şimdi silahlar almıştır. Bu sefer ihaneti silahla susturma zamanıdır, söylenecek söz kalmamıştır artık. Beş arkadaş da bir anda silahına davranır ve çatışma başlar. Çeteler, insanlıklarından vazgeçme pahasına teslimiyete davetiye çıkarırken, 5 özge canın cevabı direniş olmuştu. Büyük bir direniş sergileyen arkadaşlar çatışma sonunda şehitler kervanına katılırlar. Cansız bedenleri düşmanın eline geçer. Söylenebilecek söz bırakmazlar, onlar yaşam adına söylenebilecek bütün sözlerin eylemcisiydiler.

Dersim karargah komutanlığının ailelere gönderdiği haberle, aileler başları dik çocuklarına sahip çıkarlar. Baran hevalin ailesine, şehadet haberi ancak bir ay sonra ulaşır. Her yurtsever Kürt ailesi gibi Baran hevalin ailesi de düşmanın bütün barbarca hakaret, ölüm tehditleri, hatta çatışma süsü vererek ailenin on sekiz ferdini topluca imha planlarına rağmen cenazeyi alır.

Ailenin cenazeyi almaya gittiği günün akşamı, arkadaşlar intikam eylemi çerçevesinde ilçeye baskın düzenlerler. Köyden kaçıp ailece ilçe mezrasına yerleşen muhtarın evini yerle bir ederler. Ayrıca birçok resmi bina ağır hasar görür. Bu nedenle düşman güçleri ailey adeta çıldırmış gibi saldırır. Ama aile geri adım atmaz, her şeye rağmen şehidini alır ve doğum yeri olan Xinzor köyünde kitlesel bir törenle toprağa verir.

Kürt'ün trajedisinden bir perde daha, kendisi için ölümü göze alan evlatlarını kendi elleriyle düşmana teslim etmesiyle sahneye konur. Ama kendi evladını kahramanca sahiplenen ailesi ve PKK'nin bir intikam hareketi olduğunu göstererek ihanetin karşılıksız bırakılmayacağı mesajını verdiği eylemle direnme tarihine bir çentik daha açılmış olur.

İhanet ve direniş arasınaki uzlaşmaz çelişki her şehadetle bir katına çıkar. Baran heval ve dört arkadaşı da direniş tarihimizin bir halkasıdır artık. Partinin kuruluş yıldönümünde istedikleri gibi bir armağanı veremediler, ama ondan daha önemlisi, direnişleri ile Dersim halkının zihninde silinmez izler bıraktılar. En büyük armağanları; bedenlerini, tüm insanlara koşulsuz ve eşit verilen en büyük armağan olan, yaşamlarını feda etmeleri olmuştur.

Şehitlerimiz mücadelemizin yolunu aydınlatan birer meşaledirler, anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Doktor ve gitar

Sorgu ve anımsama...

Unutmak ihanet ise, biz saflarımızı çoktan belirledik; yaşam unutmaktır. Unutmak, ama senin gidişinden bu yana aradan kaç yıl geçti saymadım. Neden saymadığımı da unuttum. Unuttuğumu da hatırlamıyorum şimdi. Belki zaman sayılmadığında daha ağır geçiyor ondan, zamanı durduramayız, ama yavaşlatabiliriz deriz ya hep. Biz de senden sonra yavaşlatmaya çalışıyoruz zamanı. Belki de aradan geçen zamanı saymazsak, ilk günkü gibi yaralı yanını hep taptaze korur, bunun için de unutulmaz.

Kayan yıldız ve dilek...

Yalnız sarı sıcak bir yaz günüydü hatırladığım. Ve hala içimde bir yerler ağrır biliyor musun? Büyük ve yalnız ceviz ağaçlarının ılık gölgesi vardı. Öyle bir yazdı ki güneş yağıyor sanırdın. Ya da sen gülüyordun, biz güneş zannediyorduk. Belki de yağıyordu da biz fark etmiyorduk. Ya da fark ediyorduk da, hani eskiden çocuklara anlatılan bir masal vardı ya; dolunay her bittiğinde döngüsünü tamamlamış bir eskidir artık. Sonra, doğa ana onu ufak ufak bölüp yıldız diye gökyüzüne serper ve her yıldız yeni doğan bebeklere yaşam diye hediye olarak dağıtırdı. Yıldızlar da zamanla kuyruklu yıldız diye kayardı. Her kayan yıldız, ya göç eden bir insanın son vedası ya da dileğimizi bize bağışlayan bir istemdi artık. Her kayan yıldız altın tozu zerresi olur bize geri yağardı. İşte, belki yağan güneşi altın toz zerresi zannedip umursamıyorduk ve sadece birinin daha yıldızı kaydı derdik, dilek tutmazdık. Yıldızlar en çok Temmuz ve Ağustos aylarında kayardı. Ama seninki şubat ayında, gün gecenin hemen koynuna girerken kaymıştı, hala da nedenini anlayamadık. Sen de söylemedin ya bize.

Dere ve beyaz...

Seni hatırlıyorum. Yüzün sarı sıcak bir gün gibiydi ve gidiyordun. Gitarını bir kar kuyusuna bırakıp gidiyorsun. Ağlayan ben miyim, gitar mı kimse fark etmiyor. Çünkü mahşer gibi yağmur yağıyor. Öyle ki ben bile fark etmiyorum. Ne olursun öyle sarı sıcak yaz güneşi gibi gülme, bak ben ıslanıyorum. Yüreğinde bir türkü, silahında altın tozları parlıyordu. Bir dere geçiyordu beyazın içinde masmavi, soğuk. Galiba Zağros'tan geliyordu dere, bir sınır boyundan. Sınırları bellek dağarcığımıza yazmadığımız için, nerenin sınırıydı bilmiyorum. Dere bir yerde çağıldayışını unutmuştu sanki ve ben ömrümde ilk kez sessiz akan bir dere görüyordum. Beyazın içinde masmavi ve soğuk. Oldum olası kar beyazlığından nefret ederim, her zaman sadeliği ifade etmiyor. Bazen yok etmenin adı oluyor. Bunu biliyorum artık. Sarı sıcak yaz günü gülüşünden mi, yoksa kör bir kuyuda gitarının yanında mı unutmuştu çağıldayışını? Soru, soru, soru. Ne çok severim soru sormayı bir doktor olmasam da. Tüm arayışlarımızın cevabı sorular... Ama neredeyse kalmıştı derenin çağıldayışı? Gitarın yanında mı? Bilemiyorum. Bu bilmeyişi hayat defterimin ilk sayfasına not ediyorum. Bu da sana özrüm olsun.

Kör kuyu ve göz yaşı...

Gitar ağlıyor. Her bir gözyaşı bir kar, bir kan olup akıyordu. Kanıyor muydu, yağıyor muydu sarraflar bile henüz keşfetmedi. İçli içli "neden" diye soruyor kör kuyu, " bir parmak izi kalmış bende, bir dokunuş, bir ezgi, ama kimden ve nereden bilemiyordu" diyor gitar. Kemanın hüznü vardı üstünde, kavalın doğallığı, sızan mızrap izi ve ***Seyit Rıza*** isyanı, ama kimden, hangi zamandan?

Çığ, çığlık ve Şubat...

Biri kalmış, orada, bir Yusuf galiba. Beyaz bir çöl, sarı sıcak bir yaz güneşi gülüşü ve şubat. Doğanın çığlığı: Çığ! Neden birbirine denk ve eşdeğer üç kelime. Değil mi?

Doktor, Laç ve Zilan deresi...

Dersim düşümde hiçbir zaman ağlamadı ve hiçbir zaman ağlamayacağını söyler alimler. Laç ve Zilan deresi kan akarken asla ağlamamışlar, öyle diyor tarih. Munzur'un onca heybetli oluşu bundanmış; acıya, dudağını kanatarak cevap vermiş her zaman. Munzur'u sevdiğimiz gibi yasasına da uyduk: dudağımızı kanatarak göğüs geriyoruz acıya. Ve Dersim gibi bizim de ağladığımızı duymayacak tarih. Ne Zarife ağlamıştı, ne Besê ne de Zilan. Bizde ağlamayacağız. Güneşe sarılacağımız an dışında. Ağlamadık sana, ama seni asla unutmadık doktor, asla unutmayacağız...

Seyit Rıza (Savaş EREN)

Sevincin de acıyla aynı renkte olduğu bir ülke burası

Adı, soyadı: **Mehmet TEKDEMİR**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **1 Ocak 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şehadet yeri ve tarihi: **1993/Serhat eyaleti**

Adı, soyadı: **Ahmet TEKDEMİR**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **1 Ocak 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993 Mart**
Şehadet yeri ve tarihi: **1993 Haziran/Amed eyaleti**

Adı, soyadı: **Şehmus TEKDEMİR**
Kod adı: **Küçük Kiriv**
Doğum yeri ve tarihi: **1 Ocak 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **26 Mart 1994**
Şehadet yeri ve tarihi: **26 Mart 1994, Ergani**

Hani Kürdistan binlerce yıldan bu yana adı yasak bir ülke olmasa; hani halkımız da diğer halklar gibi dilini konuşabilse; insan olmanın gereklerini yerine getirmek için yapılan her şeyin bedeli ayrılıklar ve acı olmasa; hani söylenen her sözün karşılığı tırnakla sökülüp alınan bedeller olmasaydı. Hani insanların tek derdi geçim olsa, çocuğunu hangi okula gönderip, tarlasına bu yıl ne ekeceği olsa, yani tanrıların adına kader dediği şeyleri yaşasa; o zaman çocukların yattıkları yer bilinmez bir anıt değil sıcak bir yatak; baş uçlarında okunan ağıt değil kahramanların kötü kalpli cadıları veya canavarları yendiği masallar olurdu. Ya da o çocuklar ilerde kendi çocuklarına 'dedeniz şöyle bir insandı' diyebilecekti. Onları başkalarına anlatan ana babaları değil de ana babalarını göremedikleri torunlarına anlatanlar kendileri olacaktı.

Önceden her evin duvarlarında sert bakışlı ihtiyar insanların resimleri olurdu. Şimdiki zamanlarda ise duvarlarda bakışlarındaki ışıkların her yansımasında acısını binlerce kez hissettiğimiz gencecik oğullarımızın, kızlarımızın resmi var. Çünkü bu ülkenin adı Kürdistan... Çünkü bu topraklar acılara gebe, çünkü bu topraklar gözyaşına mahkum... Çünkü bu bu topraklarda insanların katığı bir parça umut...

Tanrıların buyruğuna isyan eden bu ülkede, onurlu ve huzurlu bir yaşamın bedeli çok ağır. Genç ölüler ülkesi burası, acılar ayrılıklar ülkesi, direniş ülkesi... Her köşesine anaların ağıtlarının; ölümü gölgesi gibi taşıyan gençlerin silahlarından çıkan kurşun seslerinin sindiği bir ülke burası. Barut kokusunun direniş gibi geldiği; sevincin de acıyla aynı renkte olduğu bir ülke burası. Umudun da umutsuzluğun da, direncin de ihanetin de boy verdiği uçsuz bucaksız topraklar burası... Ana babalardan önce, evlatların gömüldüğü bir ülke burası. Çünkü burası tarihe başkaldıran, soysuzluğu asalete çeviren, özgürlüğü olmadan yaşamayı lanetlenmek olarak sayan bir halkın ülkesi...

Birçok aile gibi Tekdemir ailesine de evlatlarının fotolarını özenle saklamak ve resimlerini özenle hazırladıkları sayfalara iliştirerek tarihe tanıklık etmek düşüyor geriye. Şehit evlatlarının sicilleri ile beraber fotoğraflarını iliştirdikleri küçük notlar, o kadar büyük titretiyor ki içimizi. Üzerine kısaca yazılmış notlar onların anlatmak istediklerinin kaçta kaçı idi kimbilir. Nasıl özenle büyütmüşlerse evlatlarını, öyle bir özenle hazırlamışlar bu notları da. Yıllarca yürekleri sıkıştıkça baktıkları bu resimlerin sahiplerinin bir gün zafer muştusuyla dönecekleri günü beklemişlerdi kim bilir. Ama burası Kürdistan; acılar ülkesi, ayrılıklar ülkesi. Dönmedi hiç biri...

Onlar, bir ananın yüreğinde üç kurşun yarası gibi sızlıyorlar hala. Üç karanfil kokusu gibi tütüyorlar burnunda. Üç bahar dalı gibi ansız bir umut veriyorlar acılı yüreğine analarının. Gecenin karanlığında insanın yüzüne çarpan üç yıldız kayması... Kasvetli gecelerde serin bir yel olup esiyorlar.

Şehmus, Mehmet ve Ahmet Tekdemir kardeşler...

Ergani'de başlar bu hikaye. Kürt doğduğu topraklarda kök salamaz hiç. Yoksulluktur Kürt'ün diğer adı ve göçtür. Tekdemir ailesi de geçim derdinden dolayı Ergani, Antep, Adana, Mersin ve Tarsus arasında gider gelir. Uzun vadeli kalamazlar hiçbir yerde, çünkü yaşam mücadelesi Kürt için bir göç hikayesidir. Köklerini istemesen de bırakır ve hayata tutunmaya çalışırsın. Baba Tekdemir fabrika işçiliğinden pamuk tarlalarına kadar her türlü işte çalışır. Ve daha küçük yaşlarda üç kardeş de Kürt'ün bu savrulmuşluğuna tanıklık ederler.

> "Onlar, bir ananın yüreğinde üç kurşun yarası gibi sızlıyorlar hala. Üç karanfil kokusu gibi tütüyorlar burnunda. Üç bahar dalı gibi ansız bir umut veriyorlar acılı yüreğine analarının. Gecenin karanlığında insanın yüzüne çarpan üç yıldız kayması... Kasvetli gecelerde serin bir yel olup esiyorlar"

Hep ardında bıraktığı toprakları ve oranın insanlarını özledi

Aileden ilk katılan, üçüncü çocuk olan Mehmet arkadaş olur. Ailesinin geçim yükü omuzlarında olan babası, Mehmet henüz üç yaşındayken, Antep'te DISK'e bağlı bir fabrikada iş bulmuştur ve ilk göç hikayesi böyle başlar. Mehmet arkadaş henüz üç yaşındadır. Eşyalar arabaya yüklenirken arkadaşlarını da yanında götürmek ister, bu isteği yerine getirilmeyince saatlerce ağlar. Çocuk kalbi isyan eder bu göç hikayesine... Bir çocuk henüz tanımadığı, anlamadığı hayatın ayrılıkla dolu yüzüyle tanışır.

Ailenin Antep'e taşındığı yıllarda, halk arasında, hemen hemen her evde gizlice anlatılan bir umut hikayesi başlamıştı. Mehmet arkadaşın babası da kendilerine Apocu denilen bu umudun taşıyıcılarından etkilenmiştir. Evdeki sohbetlerinde sık sık dilendirmeye başlamıştır. Mehmet de diğer kardeşleri gibi bu kavramlarla küçük yaşta tanışma şansına sahip olmuştu. Bundan olacak ki, o küçük yaşta dahi sokakta biz Apocuyuz diye bağırarak bilinçsizce de olsa kendi kimliğini ilan etmişti. Babası, bunları söyleyenin bir çocuk da olsa, ateşle oynamak olduğunu ve başına gelecekleri bildiği için, Mehmet'e sokağa çıkma yasağı getirir. Ancak bu Mehmet için kolaylıkla delinip geçilecek bir yasak olmaktan öteye gitmez. Her seferinde bu yasağa isyan eder.

Ailenin Antep'te kaldığı dönemde en çok zorlanan Mehmet olmuştur. Zira sokakta oyun oynamak istediği çocuklar, kendi dilleriyle konuşmayan Mehmet'i aralarına almak istemiyorlardı. Buna anlam veremeyen Mehmet de hırçınlaşır, kavgacı bir çocuk olurdu. Köyünde bıraktığı arkadaşlarını özlerdi. O tozlu köy sokaklarında nasıl da delice koşarlardı, oynarlardı. Ama kimse bilmezdi çocuk yüreğindeki bu koca özlemi. Belki hiçbir zaman da bilemeyeceklerdi.

Yaşadığı yerde adı kavgacı çocuğa çıkan bu çocuğun hırçınlığı ve kafa tutması bu göçe duyduğu tepki ve buna karşı çocukça isyanıydı. Belki bunu da kimse bilmeyecekti, ama O hep hissedecekti. Nedenini belki de sadece kendisi veya kendisine benzeyenler bilecekti. Unutmayacaktı yaşadıklarını, zaten istese de unutamayacaktı. Unutmanın ihanetle eş anlama geldiğini de büyüdükten sonra öğrenecekti.

Çocukluğunda yaşadıkları büyüdüğünde de O'nun üzerinde derin bir etki yaratır.

Mehmet yedi yaşında Antep'te okula başlar, fakat aynı yabancılığı okulda da yaşar. Anlamadığı bir dilden konuşmanın zorunlu olduğu okulu da sevmedi. Okulda sürekli kavga eden, olay çıkaran biri haline gelmişti. Dolayısıyla üç ay içerisinde okuldan atıldı. Bu Mehmet'in de hoşuna gitmişti aslında. Ne sadece konuştuğu dilden dolayı kendisini sevmeyen okulu sevmişti ne de hep isyan halinde olan bu çocuğu okul sevmişti. O, yıllar önce ağlayarak ayrıldığı o coğrafyayı; burada kendisini sevmeyen insanların sevmediği, küçük gördüğü o coğrafyanın insanlarını seviyordu.

Bir göçtür Tekdemir ailesinin hikayesi. Bu sefer yönleri biraz daha uzak, biraz daha sürgün olan Adana'yadır. Mehmet bu süreçte diğer kardeşleriyle birlikte yazın pamuk tarlalarında çalışarak, kışın da ayakkabı boyacılığı yaparak aile geçimine katkıda bulunmaya çalışır.

1987'de tekrar Ergani'ye geldiğinde Mehmet 14 yaşındadır. Çocukluğunda bir ailenin geçim sorumluluğunu üstlenen Mehmet arkadaş, gençliğinde de bir halkın sorumluluğunu üstlenir.

Hayatla erken tanışır Kürdistan' da çocuklar. Bu bozulmaz bir yazgı gibidir tüm zamanlarda...

O yıllarda abisinin aracılığı ile bir örgütlenme zemini olan SHP çevresi ile tanışır. Okulu sevmeyen Mehmet, gerçeklerin anlatıldığı, kendi gerçeğini bulduğu kitaplara ve yayınlara aşırı ilgi duyar ve bu hevesini tüm ailesine de aşılar. Che Guevera O'nun için bir efsanedir artık. Bu efsane serüvencinin yaşamı, Mehmet arkadaşın mücadele yaşamını belirleyen en temel etkenlerden olur. Kavgacı özellikleri, mücadeleciliği su verilen çelik misali daha bükülmez olur, en önemlisi de bu özelliklerini mücadelede bir avantaja dönüştürür. Çünkü Mehmet arkadaş haksızlığa asla tahammül etmez. Yaptığı hiçbir işi yarım bırakmaz ve sonuna kadar takipçisi olur. Daha çocuk yaşlarda sokaklarda dosta düşmana ilan ettiği Apoculuğunun gereklerini yerine getirmek için de bir o kadar kendini disipline eder.

1989'da HEP in kurulmasıyla HEP'le ilişkilenir. Bu aynı zamanda PKK'nin illegal kadrolarıyla da tanışıp ilişkilendiği bir sürece denk gelir. 1991'de, Eskişehir Cezaevi'nde PKK tutsaklarına uygulanan ağır koşullara yönelik Türkiye genelinde başlatılan açlık grevine O'da Diyarbakır'da katılır. Bu, O'nun legaldeki son eylemi olur aynı zamanda. Daha eylem bitmeden, yönünü özgür Kürdistan dağlarına çevirir. Kavga artık sokakta okulda değil, dağlarda sürecektir. Mehmet arkadaş 1991 yılında partiye katılır.

Bir gün şehit düştüğünü söylediler yoldaşları. 1993 yılında Serhat'ta şehit düştü dedier. Başka da bir şey söyleyemediler, çünkü onlar da bilmiyordu. Meçhul asker anıtına bir isim daha yazılmıştı demek. Özgürlüğün bedeli ağırdı bu topraklarda. Bundandı giden o gencecik insanların bir mezar taşının bile olamaması...

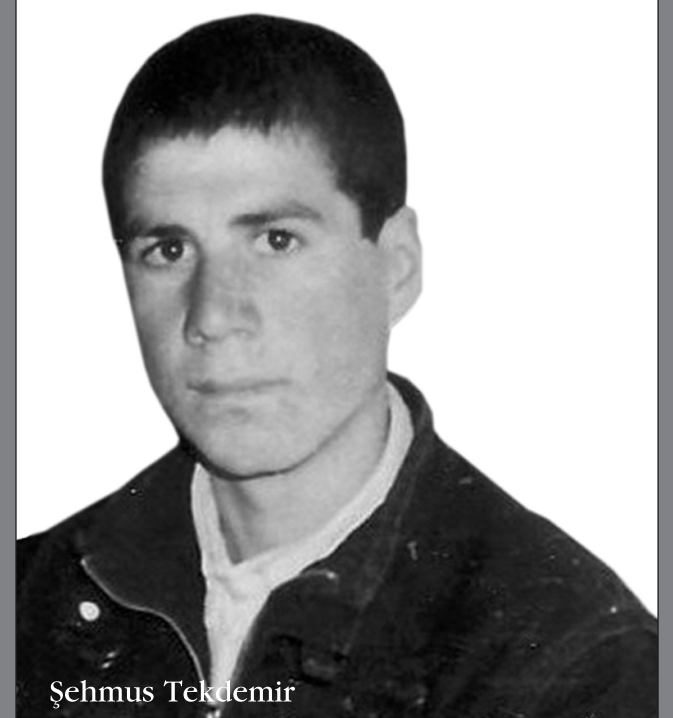
Bundandı özgürlük sevdalılarının gün geçtikçe çoğalmasının nedeni. Bir sevdalı toprağa düşüyor, yüzlerce sevdalı akın ediyordu dağlara...

Sesini rüzgara bıraktı

1977 yılında dünyaya gelen Ahmet arkadaş, bu göç hikayesinin bir başka tanığı idi. O da abisi Mehmet gibi okul okuyamaz, ancak neden aynı değildir. Aile geçimine terzicilik yaparak katkıda bulunmaya çalışıyor. O ailenin küçüğü idi; genellik-

Mehmet Tekdemir

Ahmet Tekdemir

Şehmus Tekdemir

le çok konuşmaz, her şeyi kendi iç dünyasında yaşardı. Abisinin katılımı, partiye olan yakınlığını aktif sorumluluğa çevirmişti. İçine kapanıklığından dolayı O'ndaki bu değişim, ancak partiye katıldığı zaman anlaşılabilmişti. Çok sakin, yaşından daha olgun, gizemli özellikleri ile hep bir sır taşırmış gibi insanı kendine çekerdi. Kendisini ilgilendirmeyen konularda yorum yapmaz, aldığı sorumluluğu da sonuna kadar yerine getirirdi. Saygılı yaklaşımları ve bu özellikleri ile çevresi tarafından çok sevilirdi. Serhildanların yoğunlaşması, O'nu mücadeleye daha aktif katılmaya itiyordu. Ne var ki legal alanda faaliyet yürütme imkanlarını bulamamıştı. Haberi olduğu sürece bütün eylemlerde hep en ön cephede yer alırdı. Ancak bunlarla düşmana yeterli cevap olamayacağını bir Newroz etkinliği sırasında gözaltına alınıp, düşmanın uygulamalarına bizzat maruz kalınca daha net anladı. Henüz 16 yaşındaydı. Arkadaşların bütün ısrarlarına rağmen 1993 yılının Mart ayının sonunda gerillaya katıldı. O sırrını dağlara verecekti bir de. Konuşmak, paylaşmak ancak emeğinle yarattığın özgürlük dağlarında, nefes alabildiğin bir mekanda anlamlı idi. Düşmanın nefesini ensende hissettiğin bir yerde söz söylemek anlamsızdı O'nun için. Bu yüzden herkes O'nun için "ser verip sır vermez" derdi.

Ahmet arkadaş her şeye olması gerekenden erken başlamıştı. Hayatla olması gerekenden tanışmış, işe olması gerekenden erken başlamış, mücadeleyi çocuk yaşlarda tanımış, dağlara gencecik yaşta gitmiş şehadeti de erken olmuştu. Mevsimlerden bir baharı yaşayabilmişti dağlarda. 1993 yılının Haziran ayının ortalarında, yani katılımından 2,5 ay sonra Ape Musa alanında çıkan çatışmada şehit düşer.

Sırrını dağlarla paylaştı mutlaka. Sesini rüzgara, özlemlerini çoşkun akan sulara bıraktı belki de. Söylenmemiş sözlerini yoldaşları tamamladı, yaşamadığı çocukluğunu da şimdi özgür bir gelecek hazırladığımız yeni neslimiz yaşayacak. Xemgin olacak belki adları...

Çemberi yaran bir yürek

Üç kardeşin en büyüğü olan Şehmus arkadaş ailesine çok bağlı idi. Özellikle kardeşlerinin katılımından sonra inşaatlarda çalışarak ailesine destek olmaya çalıştı. Barışçıl kişiliği O'nun mücadelenin diğer alanlarında hizmet etmesine neden olur. Uzun bir süre arkadaşlara cephe faaliyetlerinde yardımcı olur. Aldığı her sorumluluğu kusursuz bir şekilde yerine getirmeye çalışırdı. Herhangi bir sorun çıktığında da kaynağı kendisi olmasa dahi, en başta kendisini sorumlu görürdü.

Bir seferinde motorsikletle arkadaşlara lojistik götürürken motorun tekeri yolda patlar, bunun hesabını arkadaşlara nasıl vereceğinin kaygısını yaşamaya başlar. Şehmus arkadaş bir şeyi kolay kolay kabul etmez, kabul ettiğinde de ölümüne de mal olsa sahiplenirdi. Bağlılıkları ve sorumlulukları derindi. Emeğe büyük değer verir ve itaatkar yaklaşırdı. Şehmus arkadaşın yaşam anlayışında O'nunla bağı olan her şeye karşı sorumlu yaklaşmak gelirdi. Çalışmalarını eksiksiz yerine getirir, ailesine de istediği ekonomik desteği sağlamak için uğraşırdı. Bu dengeyi o kadar iyi kurmuştu ki ailenin tek umudu O idi. Sorumluluklarını her iki alanda da koşulsuz yerine getirmesi çevresinde güven uyandırıyordu.

Çalışmalarında her zaman planlı, ölçülü yaklaşımı ile dikkat çekiyordu. Bu özellikleri legal faaliyet alanlarında çalışmak için oldukça elverişli idi. Kitap okuyor ve çabuk kavrıyordu. Bu özelliği güven veren yaklaşımlarıyla da birleşince, metropollerde iyi bir örgütçü olmanın gereklerini yerine getiriyordu. Ailesine karşı sorumlulukları vardı, bunları göz ardı etmiyordu; ancak o yıllarda mücadele küçük dengeleri kurmakla, parçayı kurtarmakla başarıya gidemeyecek kadar amansızdı, çemberin içinde isen bütün uğraşın kendini tekrarlayan bir döngü idi. Ailesi için çok zor olmasına rağmen bu kararı aldı. Yine ailesine karşı sorumluluğun bir gereği olarak bu kararı aldı. Çünkü parçaları düzeltmekle düzen değişmiyordu. Sisteme karşı savaş cepheden açılmalıydı. Çemberin dışına çıkılmalı ve direnişin kalesine gidilmeliydi. Ailesinin O'na dair umut ve beklentilerine partileşerek karşılık vereceğini anladığı gün yönünü o da kardeşleri gibi dağlara çevirdi.

1994 yılının Mart ayında, kendi köklerı üzerinde onurlu bir insan olarak yaşamanın anlamını çözmek için Ergani'den gerilla saflarına katılır. Ancak O'nun da çok kısa bir gerilla yaşantısı olur. Üç kardeşin içinde en kısa gerillacılık O'nunkisi olur. Çünkü henüz arkadaşlara ulaşmamıştır. Daha yolda iken, yolda **Gabar** adında bir arkadaşla birlikte yakalanır ve üzerlerinde silah olmadığı için savaşamadan infaz edilirler.

Şehmus arkadaş her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünmüş, büyük çelişkiler yaşamış ve sonunda en doğru kararı vermiş, bu çelişkilerden öç alır gibi savaşmaya gelmiştir. Ne var ki gerillacılık yapamadan, hatta gerilla elbisesi bile giyemeden, henüz arkadaşlara ulaşamadan bir ihbar sonucu yakalanırlar. Üzerlerinde silah olmadığı için infaz edilirler. Çünkü ihanetin kitabında yiğitçe dövüşmek yoktur, arkadan vurmak vardır korkakça... Direnme kanunu değil, eşitsizliğin hükmü geçerlidir. Bu eşitsizlik olmasaydı en büyük savaşımını verecekti belki de Şehmus arkadaş. Ama sadece işkencelere karşı bedenini bir silah gibi kullanıp direnmek kalmıştı Onlara. O'nu da layıkıyla yerine getirdiler. Savaşmak, yıllarca özlem duyduğu dağlara kavuşmak; az sonra giyeceği elbisenin insana verdiği güveni hissetmek; silahın namlusunu okşamak; bitmek tükenmek bilmeyen bir öğrenme okulu olan dağlarda susuzluğunu gidermek varken, ihanetle bu kadar erken tanışma hayali hiç yoktu belki de. Ama gerçek ile karşılaşınca onun karşısında da bir PKK'liye ve ülkesinin hangi köşesinde gömüldüklerini bilmediği kardeşlerine yaraşır bir şekilde direnmeyi bildi.

Onlar adı bile yasak bir ülkenin özgürlüğünün bedeli olarak en değerli varlıklarını, canlarını verdiler. Biliyorlardı ki acıyla inleyen; insanların kendi topraklarında mülteci konumuna düştükleri bu topraklarda özgürlük olmadığı sürece hep dünyanın başka yerinde, hatta birkaç adım ötelerindeki kentlerde çocuklara anlatılan masallar yerine hep yakılan ağıtlar olacaktı. Biliyorlardı ki hep söylenmemiş sözleri olacaktı. Yine biliyorlardı ki özgürlük olmadan hep analar babalar evlatlarını gömecekti. Bunun için de söze gerek bırakmayan özlemlerinin, hayallerinin peşinden gittiler. Belki yattıkları yer bilinmez bir anıt olarak kalacak hep, ama onlar yüreklerimizde her daim yaşamaya devam edecek. İsmini Mehmet, Ahmet Şehmus koyduğumuz çocuklarımıza, güneşin bütün ihtişamıyla doğduğu, yükseldiği o dağlardaki bu güzel insanları anlatmaya devam edeceğiz.

Ailesi adına
Fehmi TEKDEMİR

KÜRT HALKI DEMOKRATİK KONFEDERALİZM BAYRAĞI ALTINDA ÖZGÜR VE DEMOKRATİK YAŞAMINI KURACAKTIR

baştarafı 2'de

Bir devlet örgütlenmesi yapılıyorsa, federasyonlaşma gelişiyorsa geliştirilsin. Bunu arzu edenler de, o temelde çalışsınlar, ama Kürdistan'ın özgürlüğünü esas alsınlar. İşbirlikçi konumdan kendilerini kurtarsınlar. Yine demokrat olsunlar. Halkın demokratik haklarını ve örgütlülüğünü tanısın ve kabul etsinler. Ancak böyle olursa, devletleşme çabası anlam kazanabilir. Halk bunu değerli bulabilir. Yoksa gelecek açısından bir güvence olmaktan çok, tehlike arz eden bir konumda olur.

Bu bakımdan mevcut düzeyi önemsemekle birlikte, kendimizi kaybetmemeliyiz. Yeterli bulmamalıyız. Gelecek açısından tehlikeler fazladır. Bunu görmeliyiz. Kendi başına yine işbirlikçi milliyetçi yaklaşımlarla bu düzeyin korunması ve ileriye götürülmesi mümkün değildir. Eğer ortaya çıkmışsa ve şimdi de ayakta kalıyorsa, Kürdistan genelindeki halkımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesine dayandığı için böyledir. Yine Güney'deki halkımızın çabasıyla ayakta kalıyor. Bunu bilmemiz gerekiyor.

O zaman demek ki bu devletleşme durumuna aldanmamalıyız. Onun bile ayakta kalabilmesi, halkın demokratik örgütlülüğünü ve mücadelesini geliştirmesine bağlıdır. Yine Güney Kürdistan'daki demokrasi hareketinin Kürdistan genelindeki halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesiyle birleştirilmesine bağlıdır. Bu temelde demokratik konfederalizmi inşa etmeniz gerekiyor. Mevcut düzeyin korunup ileriye götürülmesi, kesinlikle bazı çevrelerin devletleşme çabaları ile olmayacaktır. Tam tersine, halkın demokratik konfederalizm ilkeleri temelinde kendi özgürlükçü, demokratik örgütlenmelerini ve yaşamını geliştirmesiyle olacaktır.

Bunun için başta siyasi partileşme olmak üzere çok çeşitli demokratik kurumlaşmalar temelinde, gençlik, kadınlar, halkın kendisi demokratik örgütlenmelerini yaratmalıdır. Dernekler, sendikalar, birlikler, halkın demokratik örgütlülüğü temelinde oluşmalıdır. Mevcut düzeyin korunup, ilerletilmesi bununla mümkündür. Bu temelde KKK'nin ikinci yılında demokratik konfederalizmin inşasının en çok geliştirilmesi gereken yerlerden birisi Güney Kürdistan'dır. Eğer böyle anlaşılır ve çaba harcanırsa, bu konuda önemli adımlar atılacağına inanıyoruz. Halkımızı bu temelde demokratik konfederalizmi halk tabanında örgütlemek, halkın demokratik örgütlülüğünü yaratmak üzere, devletçi sistem dışında bir örgütlenme çalışması yürütmeye, demokratik konfederalizmi burada da inşa etmeye ve bunu başarmaya çağırıyoruz.

Fedakar Batı Kürdistan halkımız

20. yüzyılda, Kürdistan özgürlük mücadelesine en çok güç veren, katılım gösteren bir halk oldunuz. Hem Güney'deki direnişi hem de Kuzey'deki özgürlük mücadelesini etkin bir biçimde desteklediniz. Katılıp, içinde yer aldınız. Binlerce şehit verdiniz. Büyük değerler ortaya çıkardınız. Şimdi bu değerler üzerinde demokratik konfederalizmi inşa ediyoruz. Suriye'deki gelişmeler de böyle bir demokratik halk örgütlenmesini ve eylemini geliştirmek için oldukça fırsat ve imkan sunuyor. Hem bu imkanı ve fırsatı değerlendirmek hem de olası katliam tehlikelerine karşı tedbirli olabilmek için demokratik konfederalizm çizgisinde köyde, kasabada, şehirde, halk örgütlenmesini her düzeyde geliştirmenin kesinlikle gereği vardır. Bunu en ileri düzeyde yapabilirsiniz. Çünkü çok kaynaşmış, birleşmiş, ulusal demokratik ruhla yoğrulmuş durumdasınız. Yirmi yıla yakın bizzat Önder Apo'nun çalışmaları temelinde eğitilip, gelişme sağladınız. Önderliğimizin ruhu, tarzı, bilinci en fazla size yansıdı ve sizi bilinçlendirip, birleştirdi. Şimdi bunları demokratik konfederalizmin ilkelerine uygun bir örgütlülüğe kavuşturma görev ve sorumluluğu sizin üzerinizdedir. Başkasından beklemeden, "çeşitli kadrolar gelir bunu yapar, parti bunu örgütler" demeden bu örgütlenmeyi bizzat kendiniz yapmalısınız. Köyde yapın, şehirde yapın, okulda yapın; gençler yapsın, kadınlar yapsın, işçiler yapsın, memurlar ve köylüler yapsın. Bunu herkes yapabilir. Hepiniz örgütlenmeye katılmalısınız. Kendi demokratik örgütlülüğünüzü kendiniz yaratmalısınız. Demokratik konfederalizmin en hızlı ve etkili örgütlenebileceği saha, sizin alanınızdır. En büyük birikim, bilinç ve örgütlenme düzeyi sizde var. Dolayısıyla KKK'nin ikinci yılında, tabanda halk örgütlenmesi temelinde komün ve ocak örgütlenmelerini, demokratik kurumlaşmaları geliştirme temelinde demokratik konfederalizmi en ileri düzeyde inşa etmelisiniz. Hedef budur. Görev budur. Önder Apo 'Herne ser kar' dedi. Bu, en çok siz Batı Kürdistan'daki yurtsever halkımız için geçerlidir. Herkes bunun militanı gibi çalışabilir. Kendini bunun bir kadrosu gibi görebilir. Buna bilinci de, tecrübesi de yeter. Kendi örgütlenmesini kendisi yaratabilir. Bu temelde Batı Kürdistan halkımızı ikinci yılda demokratik konfederalizmin ilkelerine göre örgütlenmiş demokratik özgür yaşamı yaratmaya çağırıyoruz.

Yurtdışındaki halkımız

Yurtdışındaki halkımız Ulusal diriliş devrimine en önde katılan bir kesim olmuştur. 1980'den beri Ulusal diriliş mücadelesine maddi ve manevi her alanda en büyük gücü, başta Avrupa'daki halkımız olmak üzere BDT ve dünyanın diğer yerlerinde yaşayan Kürt halkı vermiştir. Bu nedenle Önder Apo, bu desteğe teşekkür etmiş, bu destek karşısında şükranlarını ifade etmiştir. Dolayısıyla mevcut düzeyin yaratılmasında, özgürlükçü demokratik birikimin ortaya çıkarılmasında başta Avrupa olmak üzere dünyanın değişik alanlarında bulunan halkımızın maddi ve manevi desteği gerçekten de büyük rol oynamıştır.

Demokratik konfederalizmin inşasında da bu desteğin büyük rol oynayacağı kesindir. Bir defa, yeni strateji temelinde demokratik direnişin geliştirilip, yürütülmesinin önemli bir gücünü yurtdışındaki halkımız oluşturmaktadır. Her türlü demokratik kitlesel eylemlilikle halkın serhildanına güç katmaktadır ve önümüzdeki süreçte daha fazla da katacaktır. Yine Kürt halkını ve onun Özgürlük hareketini bulunduğu yerde temsil etmektedir. Bir diplomatik misyona sahiptir.

Bu anlamda bu kitle diplomasisi, bir halk diplomasisi yürütme durumumuz var. Her alandaki halk topluluklarımızla bu görevi etkili bir biçimde ve başarıyla yerine getirerek halkımıza dostlar kazanmak için çalışacaktır. Elbette bunları yapmak için kendi demokratik örgütlülüğünü de geliştirecektir. Demokratik konfederalizm çizgisine göre bulunduğu her yerde çeşitli adlar altında, demokratik halk örgütlenmelerini ortaya çıkaracaktır. Özellikle Avrupa bu konuda ciddi bir potansiyele sahiptir ve önemli bir deneyimi bulunmaktadır. Mevcut durumda ulaşılan kurumlaşma ve örgütlenme düzeyi demokratik konfederalizmin ilkelerine çok da ters değildir. En üstten kurumlaşmalar yaratılmış denilebilir. Sorun bu kurumlaşmaları tabana yaymak, taban örgütlülüğünü geliştirmek, o sahalarda bulunan tüm halkımızı mevcut kurum ve örgütler içerisinde, demokratik işleyiş tarzlarına uygun tarzda örgütleyebilmektir. En geniş kitleleri mevcut örgütlenme biçimleri içine çekebilmektir.

Bu anlamda, rahatlıkla yapılabilecek çalışmalar sözkonusudur. Önemli bir potansiyelle birlikte, henüz ulaşılamamış, örgütlenememiş bir potansiyel de mevcuttur.

KKK'nin ikinci yılında, geliştirdiğimiz demokratik konfederalizm inşa hamlesine seferberlik düzeyinde, başta Avrupa olmak üzere yurtdışındaki tüm halkımız katılmalıdır. Kendi örgütlülüğünü, kurumlaşmasını demokratik konfederalizmin ilkelerine daha uygun hale getirmelidir. Bir de halk tabanına yaymalıdır. En geniş halk kitlelerine ulaşıp, onları katmalıdır. Halkın karar düzeyine ve yürütmeye katılmasını sağlayacak bir örgüt yapısı açığa çıkarılmalıdır. Bu gerçekleşirse en güçlü demokratik konfederal örgütlülük, her alanda, dünyanın neresinde olursa olsun yaratılabilir. Tabii içinde bulunulan devlet sistemlerini gözetmek ve dikkatli olmak gerekir, onlarla çelişip, çatışmaya düşmemek gerekir. Bu bizim kendi iç örgütlülüğümüzdür. Onları gözeterek, ama kendi ilkelerimizi de esas alarak, kendi demokratik konfederal örgütsel yapımızı bulunulan yerdeki halkı örgütleme temelinde sağlayabiliriz.

İkinci yılda görev, yurtdışında bulunan tüm yurtseverleri demokratik konfederal örgütlülük içine almaktır, katmaktır. Bu temelde biz Avrupa, BDT ve tüm yurtdışındaki halkımızı KKK sisteminin ikinci yılında tabandan demokratik konfederalizmi örgütlemek üzere, en geniş kitleleri içine alan bir örgütlenme seferberliği yürütmeye, geniş kitlelere açılan demokratik bir örgütlülüğü yaratmaya ve bunu mutlaka başarmaya çağırıyoruz.

KKK olarak içinde bulunduğumuz yılı tabanda komün düzeninde köyden, mahalleden, şehirden örgütlülüğü geliştirme yılı olarak ilan ediyoruz.

2006 Newrozu'nu "Önderlik Newroz'u" olarak tanımladık. Halkımız bu temelde Önderliği kutluyor, Önderliği sahipleniyor. Dolayısıyla KKK'nin ikinci yılı, bu yeni Newroz yılı bir Önderlik yılıdır. Önderliği daha fazla sahiplenme yılıdır. İmralı sistemini reddetme, ona karşı her türlü demokratik direnişi geliştirme ve bu sistemi parçalama yılıdır. İmralı sistemini parçalayarak "Önderliğe Özgürlük, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm" şiarını pratikte hayata geçirme yılıdır.

Böyle bir mücadeleye denk düşen diğer yan ise demokratik konfederalizmi halk tabanına taşıma yılı olmasıdır. Bu anlamda biz ikinci yılı, demokratik konfederalizmin halk tabanında örgütlenme yılı olarak ilan ediyor, 2006 yılını demokratik direnişle birlikte, örgütsel inşasını da hamle düzeyinde geliştirme yılı olarak tanımlıyoruz.

Bu anlamda bir kere daha başta kadınlar ve gençler olmak üzere Kürdistan parçalarındaki ve yurtdışındaki tüm halkımızı, demokratik konfederalizmi tabanda örgütlemek, inşa etmek ve KKK'nin ikinci yılında demokratik konfederalizmi bir halk örgütlenmesi haline getirmek üzere seferberlik düzeyinde örgütsel çalışma yürütmeye çağırıyoruz.

– Bijî Koma Komalên Kurdistan!
– Bijî Reber Apo!

Demokratik siyasetin tarihsel temelleri ve Kürt tarihindeki yeri

"Bütün halklar ve toplumlar devlet sistemi altında yaşamak zorunda değiller. Devlet dışında kalan toplum da kendini demokratik ölçülerde örgütleyebilir ve kurumlaştırabilir. Sivil toplum denilen resmi devlet toplumu dışında kalan toplum da demokratik sistem içerisinde varolabilir, kendi emeğinin ve mücadelesinin sonuçlarını kendisi için kullanabilir. Devlet üst toplum kurumlaşması olarak toplumdan kopuktur. Onun en önemli işlevi, toplumu örgütsüz ve kurumsuz bırakmasıdır"

Siyasetin, siyasal mücadelenin ve demokratik siyasetin tarihsel temelleri nelerdir? Demokratik siyaset nasıl bir tarihsel gelişmenin içinden geçip günümüze gelmiştir? Kürt tarihi içerisindeki yeri nedir? Kürdistan'daki durum bu konuda ne tür özellikler arz ediyor? Fazla ayrıntıya girmeden öncelikle bu noktalar üzerinde durmak, bazı temel hususları göz önüne getirip ifade etmek önemlidir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir: Önder Apo, demokratik siyasetin tarihsel temellerini ***Bir Halkı Savunmak*** adlı kitabında çok özlü, somut ve net bir biçimde ortaya koymuş bulunuyor. Ondan daha iyi, daha yeterli bir ortaya koyuş olamaz. Bir Halkı Savunmak kitabıyla birlikte, bu konuda tarihe yeni bir bakış açısı ortaya çıkmış bulunuyor. Aslında ***Kürdistan Devriminin Yolu*** adlı PKK'nin ilk manifestosu da Kürdistan tarihine bakışta yeni bir tarih tezini içermiş, ifade edip geliştirmişti. İkinci manifesto olan Bir Halkı Savunmak da insanlık tarihi açısından yeni bir tarih tezini içeriyor. Birçok düşünür ve siyasal önderin parça parça ifade etmeye çalıştığı, ama tam sistemleştirip bütünleştiremediği görüşler, Önder Apo'nun bu kitabıyla birlikte bir sisteme ve bütünlüğe kavuşmuş, temel bir tarihsel bakış açısı haline gelmiştir.

Bu konuda en önemli olgu, tarihin sadece devletler ve savaşlar tarihi olmadığı, dolayısıyla insanlığın tek bir tarihten ibaret olarak ele alınamayacağı gerçeğidir. Eskiden sosyalist literatürde "Tarihi yaratan halklardır" denirdi. Ama halkların bu tarihi nasıl yarattıkları, sonunda kendi yarattıklarını neden ve nasıl kaybettikleri, kimlerin bunu gasp ettiği, mevcut tarih içerisinde halka ait olanın ne olduğu, yine halka ait olmayanın ne olduğu bilinmezdi. Bir Halkı Savunmak kitabıyla birlikte, bütün bunlar bilinir hale geldi. Halkların tarihi nasıl yaptıkları, özgürlük, demokrasi, eşitlik ve adalet uğruna mücadelelerinin nasıl insanlık tarihinin devindirici gücü olduğu, buna karşılık neden farklı bir tarih yaklaşımı ve yazımının egemen hale geldiği, bu belgede net bir biçimde gözler önüne serilmektedir. Bu değerlerin hiyerarşik devletçi toplum sistemi tarafından nasıl ele geçirildiği, emildiği ve özünden boşaltılıp devletçi sistemin hizmetine sokulduğu iyi gösterilmekte, böylece hiyerarşik devletçi sistem tanımlanıp çözümlenmekte, tarih içerisindeki yeri, başı ve sonu çok anlaşılır bir biçimde ortaya konulmaktadır.

Devlet ile demokrasi birbirine alternatif sistemlerdir

Bunların yanı sıra, halklar tarihi de insanlık tarihi de on binlerce yılı aşan bir süreç itibariyle çözümlenmektedir. Zaten bu çözümlenmeden, insanlığın tarihi diyalektik bilim temelinde bir çözüme kavuşturulmadan, hiyerarşik devletçi toplum sistemi de bir çözüme kavuşturulamaz. Bunlar, bütünlüklü ve anlaşılır bir biçimde bu kitapta gerçekleştirilmiştir. Bu çözümlemenin ortaya çıkardığı önemli sonuç; hiyerarşik devletçi toplumun veya devlet sisteminin bir bütünlük ve süreklilik arz ettiği, devletçi toplumun insanlığın gelişiminin belli bir döneminde ortaya çıktığı, dolayısıyla insanlığın var olmasının zorunlu bir koşulu olmadığı, Engels'in ifade ettiği gibi, sönüp yok olabilecek bir kurum olduğu, devletin nasıl sönebileceğinin yeniden formüle edilerek bu temelde mücadele edilebileceği gerçeğidir. Bu belgede bu, netçe gösterilmiştir.

Buna dayalı olarak yapılan diğer temel bir çözümleme, devlet ile demokrasinin ayrıştırılmasıdır. Eskiden sosyalist teoride, demokrasi devletin bir biçimi ya da yönetim tarzı olarak tanımlanır, demokrasi devletin içine konulurdu. Dolayısıyla her ne kadar söneceği belirtilse de devlet demokratikleşme ve özgürleşmede, halkların özgür ve eşit gelişiminde, hatta sosyalizmin kuruluşunda zorunlu bir araç olarak görülürdü. Çünkü demokrasi de onun bir biçimiydi. Dolayısıyla özgürlük ve eşitlik ideolojisi olan sosyalizm, devlet gibi baskı ve sömürüyü ifade eden bir araçla gerçekleştirilmek istendi, böyle bir öngörüde bulunuldu. Tabii bunun doğru olmadığı, 20. yüzyılda reel sosyalizmin pratiğinde bir kere daha görüldü. Geçmiş tarihte de bunun birçok örneği vardır. Reel sosyalizm gibi tarihteki ideolojik sosyal hareketler de benzer bir sonucu yaşamışlardır. Özellikle Doğu tarihinde, Ortadoğu halklarının özgürlük ve eşitlik mücadelelerinin tarihinde, yine İran tarihinde bu, çokça görülen bir durumdur. Şimdi bununla reel sosyalizmin sonu ve çözülme nedenleri daha iyi aydınlanmış ve açıklanmış olmaktadır.

Daha da önemlisi, demokrasinin devletten kurtarılmasının, aynı zamanda halkların egemen sınıflardan kurtarılması anlamına geldiğidir. Çünkü demokrasi gerçekten devletin bir biçimi ya da yönetim tarzıysa, devleti de egemen sınıflar geliştirdiklerine göre, o zaman buradan halklar egemen sınıflara bağlı kalmak ve köle olmak zorundalar gibi bir sonuç ortaya çıkar ya da en ezilen ve sömürülen sınıfın da yeni bir egemen sınıf haline gelmesi gerekir sonucuna varılır. Reel sosyalizmde işçi sınıfı bir bakıma böyle bir durumu yaşadı. Buradan şöyle bir sonuç karşımıza çıkar: "Aslında halklar farklı bir sistem geliştiremezler, kendilerini örgütleyemez, idare edemez ve bir sistem kuramazlar. Dolayısıyla devletler demokratikleşerek, biraz halka doğru açılarak, aslında halkın kendi kendini yönettiği görüntüsünü vererek, yine halk üzerinde egemenliklerini bir biçimde sürdürürler. Sömürücü sınıf egemenliği bir kere daha böyle devam eder." Şimdi bu tez çürütülmüş ve aşılmış oluyor. Bir Halkı Savunmak kitabı halkların kendilerini örgütleyebileceği, kendi sistemlerini yaratabileceği, demokrasinin esas olarak bu anlama geldiği, demokrasinin devletten ayrı olduğu, devlet ile demokrasinin alternatif sistemleri ifade ettiği gerçeğini ilk defa çok yalın ve anlaşılır bir biçimde ortaya koymuş, böylece yeni bir tarihi ortaya çıkarmış olmaktadır.

Sivil toplum da devletten ayrışabilir

Eğer böyleyse, o zaman neden demokratik sistem de devlet gibi gelişip süreklilik kazanamadı? İşte bu noktada halkların zafiyeti, demokrasinin iyi tanımlanamaması ve bir sistem haline gelememesi gerçeği ortaya çıkmaktadır. Bunda egemen devletçi sistemin kurnazlığı ve zorbalığının da etkisi vardır. Devletçi toplum sisteminin tarih anlayışı böyle bir sonucu yaratmakta, buradan devletin mutlak olduğu ve aşılamayacağı, ancak biraz yumuşatılabileceği iddiasına ulaşılmaktadır. Nitekim burjuva felsefecileri ve ideologları da bunu çok değişik biçimlerde yaygın olarak işlemekte, çeşitli yönlerden ele alıp değerlendirmektedir. Bundaki amaç, insanların bilincini bu biçimde köreltmek, dolayısıyla demokratik örgütlenme ve eyleme geçme iradelerini kırmaktır. Halbuki bunlar doğru ve gerçekçi değildir. Devlet, toplumsal gelişmenin bir aşamasında zor ve hile ile ortaya çıkan, üst toplum örgütlenmesini ifade eden, halk üzerinde baskı ve sömürü aracı olarak rol oynayan, genel yönetim işlevini de üzerine alarak halkları aldatıp yanıltan bir üst sınıf kurumu olarak süreklilik babında var olmakta ve rol oynamaktadır. Buna yol açan nedenler ortadan kalktığında devletin de sonu gelir ve söner.

Bütün halklar ve toplumlar devlet sistemi altında yaşamak zorunda değiller. Devlet dışında kalan toplum da kendini demokratik ölçülerde örgütleyebilir ve kurumlaştırabilir. Sivil toplum denilen resmi devlet toplumu dışında kalan toplum da demokratik sistem içerisinde var olabilir, kendi emeğinin ve mücadelesinin sonuçlarını kendisi için kullanabilir, bu konuda devletten ayrışabilir. Zaten devlet üst toplum kurumlaşması olarak toplumdan kopuktur. Onun en önemli işlevi, toplumu örgütsüz ve kurumsuz bırakmasıdır. Dolayısıyla toplumu kendine muhtaç, kolay sömürülen ve baskı altında tutulan bir konuma çekmektedir. Eğer devletin bu üstünlüğü ortadan kaldırılır, toplumun ya da halkın kendi demokratik örgütlülüğü, kurumlaşması ve bilinci geliştirilirse, o zaman devleti aşan, devlet dışında alternatif bir sistem ortaya çıkabilir; devletin hile ile yürüttüğü, toplumu ve insanları aldatmaya çalıştığı yönetim görevi ortadan kaldırılarak iş ve rol koordinasyonları görevi yürütebilir, giderek devleti daraltarak ve sınırlandırarak çözülmeye götürebilir.

Bu durumda geriye ne kalır? O zaman baskı, sömürü ve despotizm aracı ortadan kalkar; toplumlar için bir iş ve rol koordinasyonu, işleri koordine etmeyi ifade eden bir yönetim düzeyi kalır. Bu bir örgütlenme sistemidir, örgüt düzenidir. Ama burada zor, baskı, sömürü ve üstünlük yoktur. Tamamen işlerin daha iyi düzenlenmesi, çalışmanın daha iyi örgütlendirilmesi ve yürütülmesi için gerekli koordinasyon ve yönetim işlerinin yerine getirilmesi vardır. Yine Bir Halkı Savunmak adlı belge bunun mümkün olduğunu ilk defa ortaya koymaktadır. Şimdiye kadar bunun gerçekleşmemiş olmasının nedeni olarak da özgürlük ve eşitlik akımlarının kendilerini başarıya götürecek yöntem ve araçları doğru seçememesini görmektedir. En son reel sosyalizmde de gördük; baskı ve sömürü aracı özgürlük ve eşitlik aracı yapılmak istendi. Sosyalistler devlete dayanarak bu işi yürütmek istediler. Oysa marksizmde durum aslında bu biçimde değildi. Marksizm devletin aşılmasını öngörüyor; Marks, *'devlet olmayan devlet'* tanımlamasıyla, aslında sosyalizmin örgütsel sistemini ifade ediyordu. Fakat pratikte verilen tavizler ve çatışmaların yarattığı zorlanmalar, devlet olmayan devleti en kurumlaşmış ve en totaliter devlet düzeyine çıkardı. Sovyet türü devletçilik böyle bir düzey kazandı. Bu yanlıştı, sosyalizmin dayandığı özgürlük ve eşitlik ideolojisine aykırıydı. Bu yüzden çözüldü ve çöktü. Bir yüzyıl bile hüküm süremedi, dayanamadı. Çözülüşü de öyle herhangi bir gücün vurup yıkması biçiminde olmadı. Kendi özüne ters düştüğü, kendi temellerine dayanmadığı için çöktü. Bu da açık, anlaşılır bir durumdur.

Demokratik sistem komünal sistemdir

Buradan baktığımızda, devlet öncesi insanlık tarihinin anlaşılması, ortaya çıkarılması ve bir insanlık deneyimi olarak çözümlenip günümüze taşınmasının büyük önem arz ettiği görülecektir. Aslında demokratik siyasetin tarihsel temellerini birinci planda orada aramamız gerekir. Devlet öncesi komünal değerler, yaşam tarzı ve işleyiş sisteminin demokratik yapılanmanın ön biçimleri olduğu, esasta demokratik değerleri onların taşıdığı bir gerçektir. Bunu böyle ele almamız en doğru ve gerçekçi olanıdır. Demokratik olan değerler komünal değerlerdir, demokratik sistem komünal sistemdir. Toplumların uzun tarih boyunca klanlar ve boylar biçiminde yaşadığı, yine uzun bir tarih kesiti boyunca insanlığın anaerkil sistem ve ana tanrıça kültü altında yaşamını sürdürdüğü kesindir. Bu, aslında demokrasiyi daha çok ihtiva eden, özgürlük, eşitlik ve paylaşım değerleriyle daha dolu olan bir sistem olmaktadır. Geri bir sistem ve ilkel bir toplum yaşamı olabilir, ama özgürlük ve eşitlik değerleriyle daha dolu, daha paylaşımcı, dolayısıyla demokratik özellikleri daha çok taşıyan bir toplumsal dönemdir.

Bu dönemin bir gelişim çizgisi de vardır. İnsanlık uzun tarihsel süreç içerisinde evrile evrile bu dönemi yaşamıştır. İnsanlık bilincinin ortaya çıktığı, toplumsal örgütlenmenin geliştiği ve üretim tekniğinin yaratıldığı dönem olarak neolitik toplum dönemi ya da neolitik devrim olarak tanımlanan anaerkil toplumsal dönem, hem günümüze kadar gelen demokratik değerlerin en sistemli temelini oluşturmaktadır hem de hiyerarşik devletçi sistemin doğuşunun zeminini yaratmıştır. Neolitik devrim, insanlığı ve maddi üretimi geliştirmiş, örgütlenmeyi ilerletmiş, bilinci geliştirmiş, fazla ürünü ortaya çıkarmış, yaşamı ilerletmiştir. Tarımda ve hayvancılıkta ortaya çıkan gelişmeler, toplumun sosyal ve kültürel yaşamında da büyük bir ilerlemeyi ortaya çıkarmıştır. Böyle bir süreçte toplumun daha ileri, özgürlükçü, eşitlikçi ve paylaşımcı bir sistem geliştirme yönünde evrilmesi gerekirken, Önder Apo'nun tanımladığı gibi, bir tarihsel sapma olarak devletçi sistem ortaya çıkıp gelişme göstermiştir. Önder Apo, adı geçen kitabında, bunun ortaya çıkmasında düşüncede, askerlikte ve yönetim sanatında yaşanan yetkinleşme ve hiyerarşik gelişmenin temel rol oynadığını çok çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır.

Burada gösterilen ve gerçek olan, üretimin ve toplumsal yaşamın gelişmesi için bu zenginliğin mutlaka birileri tarafından gasp edilmesinin zorunlu olmadığıdır. Önder Apo böyle bir tezi dile getirmekte, bu açıdan devletleşmeyi bir ilerleme değil, tarihsel gelişme içerisinde, doğal toplumun komünal değerleriyle dolu olan toplumsal gelişme sürecinde bir sapma olarak değerlendirip tanımlamaktadır. Buna dayanarak, eski sosyalist teorinin devleti bir zorunluluk olarak görmesi ve ilerleme olarak değerlendirmesinin doğru olmadığını ya da onun tarih tezinin yanlış olduğunu ortaya koymakta; doğru olan tezin ise devletleşmenin bir zorunluluk değil sapma, bir ilerleme değil baskı ve sömürü altına alma ve köleleş-

“Marks, hiçbir zaman Kızıl Ordu gibi bir aygıtın örgütlenmesini öngörmemişti. Tersine,ordunun dağıtılmasını sosyalizmin gelişmesinin birinci koşulu olarak değerlendirmişti. Marks da orduyu bir baskı, sömürü aracı ve devletin temeli olarak görüyordu. Ona karşı öngördüğü şey, halkın silahlandırılması ve kitle savunmasıydı. Bu, günümüzde öz savunma olarak tanımlanan bir silahlı halk kategorisidir; düzenli orduya ve bürokrasi aygıtına karşıdır ”

tirme süreci olduğunu göstermektedir. Buradan bakıldığında, demokrasiyi devletle bir görmemek gerektiğini anlıyoruz. Demokrasinin devletten ayrı bir sistem olduğu gerçeği buradan ortaya çıkmaktadır. Demokrasinin devletin bir biçimi, bir yönetim tarzı olduğu biçimindeki savın da bu sapmaya dayalı devletçi teorinin bir saptırması olarak ortaya çıktığını görüyoruz. Demek ki genelde demokrasinin ve özel olarak da elbette demokratik siyasetin temelleri doğal toplumdadır; bunların temel özellikleri doğal toplum yaşamında gizlidir. Bu nedenle doğal toplumun komünal değerlerini araştırıp ortaya çıkararak, insanlığın günümüze kadar yaşadıklarıyla birleştirip günümüze taşımak durumundayız.

Komünal yaşam değerlerinin neler olduğunu, nasıl yaşandığını, doğal komünal toplumun çalışma tarzı, örgütlenme ve idari sistemi, kültürü, sosyalitesi ve yaşam tarzının nasıl olduğunu inceleyip araştırarak açığa çıkarmalıyız. Günümüzün özgürlükçü ve eşitlikçi demokratik gelişimini formüle edebilmemiz ve tanımlayabilmemiz için, o dönemin temel özelliklerini inceleyebilmeliyiz. Tabii bunları kalıpçı bir biçimde ve dogmatik bir tarzda ele alıp günümüz için de aynı şeyleri olduğu gibi savunamayız; o zaman ilkelliği, geriliği, yoksulluğu ve zavallılığı savunmuş oluruz. Bu değerleri böyle ele alamayız. Bu temel özellikleri alıp günümüzdeki gelişme düzeyiyle de birleştirerek yeni bir sentez ortaya çıkarabilir, yeni komünal toplumsal yaşam özellikleri yaratabiliriz; düşünce olarak da pratik sistem olarak da bunu geliştirebiliriz. Bu da devletçi sistemi aşan, halkları özgür, demokratik ve paylaşımcı yaşama çeken yeni bir toplumsal düzenin ortaya çıkmasına ve gelişmesine yol açar. Dolayısıyla devrimsel değişiklikler yapar, toplumları ileriye götürür. Demek ki doğal komünal toplumun demokrasinin temeli olan özelliklerine böyle bakmak, böyle ele almak ve değerlendirmek önem arz etmektedir.

Hıristiyanlık ve islamiyet reel sosyalizmden geri kalmayan özgürlük ölçülerine sahipti

Diğer bir husus, hiyerarşik devletçi toplum sistemi döneminde var olan demokratik değerlerin neler olduğudur. Burada demokratik siyasete temel teşkil edecek özelliklerin açığa çıkarılması büyük öneme sahiptir. Bu noktada hiyerarşik devletçi sistemin zorla, hile ve aldatmayla gelişen bir baskı ve sömürü sistemi olduğunu iyi biliyoruz. Bu, elbette devamlılığı olan bir sistemdir; devletler yıkılıp yeniden kuruldukça da aynı özü teşkil eden ve devam ettiren bir sistemdir. Bu baskı ve sömürü sistemine karşı, onun devamlılığına benzer bir biçimde devamlılığı olan bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi de hep var olmuştur. Köleci devletçi sistemin gelişimine karşı halkların köleleşmemek ve özgürleşmek için yürüttükleri mücadeleler, komünal demokratik değerlerin ve etnisitenin süreklilik arz eden direnişi, köleleştirilen insanların özgürlük için verdikleri mücadeleler hep demokrasi mücadeleleri olmaktadır. Bunların yürüttükleri siyaset demokratik siyasettir, yürüttükleri siyasal mücadele demokratik siyasal mücadeledir. Feodal devletçi sisteme karşı etnisitenin direnişi, çeşitli mezhepler temelinde halklar ve ezilen sınıfların geliştirdiği özgürlük ve eşitlik için mücadeleleri, yine köylülüğün daha çok özgürleşmek için yürüttüğü mücadeleler, çeşitli halk topluluklarının değişik fikir akımları temelinde geliştirdikleri özgürlük mücadeleleri ve akımları aslında hep demokratik siyasal mücadele kategorisine girmektedir.

Bütün dinlerin başlangıçta özgürlük, eşitlik ve paylaşım düşüncesini ifade ettiklerini iyi biliyoruz. Tek tanrılı dinlerin tümü böyledir. Ancak bu dinler devletçi sistem tarafından ele geçirildikten veya devletleştikten sonra, gökteki tanrı ile yerdeki kral birleşmiş ve daha büyük bir despotizm ortaya çıkmıştır. Henüz devletleşmediği, devletçi topluma karşı mücadele ettiği dönemde, din ideolojisi insanlık için bir kurtuluş ve özgürlük ideolojisi olmuştur. Hıristiyanlık da islamiyet de öyledir. Hem hıristiyanlık hem de islamiyet reel sosyalizmden geri kalmayan özgürlük ölçülerine sahipti. Devletçi sistem tarafından özümsenene kadar, islamiyet aslında özgürlük, eşitlik ve adalet bakımından en ileri düşünceleri savunan kölelerin kurtuluş ideolojisi olarak ortaya çıkmıştı. Başlangıçta yoksullar ve köleler tarafından benimsendi. İslam Peygamberi, yoksulları ve köleleri örgütlendirip ayaklandırdığı, onları kötü yola sevk ettiği, beyinlerine ve yüreklerine kötülükler aşıladığı gerekçesiyle egemenler tarafından suçlandı. Aynı dönemde yakını olan egemenlere defalarca şikayet edildi. Kendilerine karşı çıktığı, kendi sistemlerine zarar verdiği için, yakınlarının kendisini engellemeleri istendi. Bunlar işin özünü ve gerçeğini oluşturmaktadır. İslamiyetin günümüzdeki durumuna ya da daha sonra devletle özdeşleştiğinde ortaya çıkan duruma bakarak karar vermemeli, islamiyeti böyle tanımlamamalıyız.

Biz bunu çok somut olarak reel sosyalizm pratiğinde gördük. Son derece özgürlükçü ve eşitlikçi bir ideoloji olan sosyalizm devletleştiği zaman, gerçekten de en totaliter, en bürokratik ve en geniş bir devlet aygıtını ortaya çıkardı. Kendi ölçülerinden, özelliklerinden koptu ve sonunda çöktü. Bundan da anlaşıldığı gibi, eğer bir büyük düşünce ve ideoloji, ilkelere ve amaçlara uygun bir örgütsel yapı oluşturamaz ve temiz amaçlara uygun temiz araçlarla birleşmezse, özünden uzaklaşır ve kopar; sonunda araçlar ideolojiyi yönlendiren ve değiştiren bir konuma gelebilir; ideoloji bozulur, kendi özünü kaybeder; farklı biçim, araç, yapı ve sistem kendine uygun bir öz ortaya çıkarır; baskı ve zorbalık yaratabilir. Hem dinlerin hem de reel sosyalizmin tarihinde bunu en çarpıcı biçimiyle görmek mümkündür.

Sosyalizm başlangıçta güçlü bir öze sahipti

Yine Reform, Rönesans ve Aydınlanma, bu temelde yürütülen büyük kültürel mücadele de bir demokratik gelişmeyi ifade etmektedir. Buradan bir yandan kapitalist devletçi sistem doğarken, diğer yandan bilimsel sosyalizm düşüncesi doğup gelişmiştir. Başlangıçta bütün eksikliklerine rağmen sosyalizm, aslında güçlü bir öze sahipti. Eksiklikleri vardı, tarih tezi, yine öngördüğü çözümler bakımından yetersizdi. Fakat Marks'ın sosyalizmi hiç de 20. yüzyılda başta Rusya olmak üzere diğer birçok alanda uygulandığı gibi de değildi; teorik olarak öyle değildi. Marks adına 20. yüzyılda yapılan pratiklerin büyük bir bölümü Marks'ın teorisiyle uyumluluk içinde olmadı. Örneğin ordu teorisi hiç uyumlu değildi. Marks, hiçbir zaman Kızıl Ordu gibi bir aygıtın örgütlenmesini öngörmemişti. Tersine, ordunun dağıtılmasını sosyalizmin gelişmesinin birinci koşulu olarak değerlendirmişti. Marks da orduyu bir baskı, sömürü aracı ve devletin temeli olarak görüyordu. Ona karşı öngördüğü şey, halkın silahlandırılması ve kitle savunmasıydı. Bu, günümüzde öz savunma olarak tanımlanan bir silahlı halk kategorisidir; düzenli orduya ve bürokrasi aygıtına karşıdır. Yöneticilerin her zaman seçimle gelmesi, seçenler tarafından geri alınması teorisi Marks'ın geliştirdiği bir teoridir. Bu, onun sosyalizmin idari sistemi için öngördüğü bir teori oluyordu. Benzer daha birçok yön üzerinde durulabilir. Fakat daha sonra gördük ki, reel sosyalizm pratiği hiç de bu teorik yaklaşımlara ve çözümlemelere uygun gelişmemiştir. Tam tersine, dinlerde olduğu gibi çok baskıcı bir büyük devlet aygıtını ortaya çıkarmıştır. Araç yeniden öze hakim olmuş; sosyalizmin ütopyası, ideolojik ilkeleri ve amaçları ortadan kalkarak, yeni bir baskıcı devlet sistemi ortaya çıkmıştır.

Demek ki devletin doğru tanımlanmaması, demokrasi ile devlet farklılığının görülmemesi, yine ideolojinin özüyle yöntem ve araçları arasında doğru ve uyumlu bir ilişkinin kurulmaması, sonuçta özün kaybolmasına, demokrasinin yenilmesine ve devletçi sistemin egemen olmasına yol açmaktadır. Benzer durumu ulusal kurtuluş hareketlerinde, yine toplumsal özgürlük ve demokrasi hareketleri biçiminde gelişen hareketlerde de görüyoruz. Ulusal kurtuluş devrimleri de sosyalizmin bir kolu olarak benzer sonucu yaşadılar. Ulusal özgürlük adına yapılan eylem, sonunda ulus üzerinde despotizm kuran devletlere yol açtı; büyük devlet hakimiyeti yerine, küçük ama daha çok despotik olan bir devlet yapılanmasına yol açmıştır. Yani bir imparatorluk parçalanıp yerine yeni devletlerin kurulması bir özgürlük ifade etmemekte, özgürlük yaratmamaktadır. Aslında bir ayrılık da yaratmamaktadır, çünkü devlet sisteminin bütünlüğü ve birbiriyle uyumu da var. Bu durum çıkar çatışmasını daha çok öne çıkarır, dolayısıyla baskı ve sömürüyü daha da artırır, daha çok inceltir, derinleştirir. Kapitalist devletçi sistemin günümüzde geldiği noktada, insanlık üzerinde uyguladığı baskı ve sömürü yapılanması bu çerçevededir.

İşçi ve kadın hareketinin, antifaşist hareketlerin, demokrasi hareketlerinin başına gelenler de bundan çok farklı değildir. Bunlar devlet baskısı altında oldukça kadükleştirilmiş, sınırlandırılmış ve daraltılmış birer demokratik kurumlaşma olmaktan öteye gidememişler, özlerini yaşama çok geçirememişler, kendilerini etkili bir biçimde kurumlaştıramamışlardır. Gelinen noktada bir yanda hiyerarşik devletçi toplum sisteminin her dönemde kendisini sürekli kılıp geliştirmesi, insanlık mücadelesinin yarattığı değerlere hileyle ve zorla hakim olması ve bu değerleri emmesi devam ederken, diğer yandan komünal demokratik değerlere bağlı olarak halkların, etnisitenin, ezilen ve baskı altına alınan toplum kesimlerinin, sınıfların, cinslerin, kadının ve toplumsal grupların mücadelesiyle demokrasi değerlerinin korunması, sürekli kılınması ve doğal komünal toplum değerlerinin böyle bir mücadele içerisinde günümüze kadar taşınması gerçeği yaşanmaktadır. İnsanlık içerisindeki temel mücadele esas olarak budur.

Önder Apo, kapitalizmin günümüzde yaşanan durumunu 'kaos' olarak tanımladı. Bu kaos, bir üçüncü dünya savaşına yol açmış durumdadır. Bu bunalım ya da kaosun özellikleri derinleşmiş, genelleşmiş ve süreklileşmiş olmasıdır. Bundan çıkmak için, daha çok küreselleşme, ulus devlet yapılanmalarını aşarak devletçi toplum sistemini daha fazla bütünleştirme yönünde çaba harcayan ve mücadele yürüten bir akım, böyle bir siyaset vardır. Bu temelde yürütülen bir savaş söz konusudur. III. Dünya Savaşı bu çerçevede gelişen bir savaştır. ABD eliyle yürütülen savaşın temel özelliği budur. Ekonomide, maliyede, siyasette, kültürde, sosyalitede daha çok kaynaşma ve bütünleşme, parçalanmanın daha çok aşılması temelinde bu bunalımın ya da kaosun aşılacağı öngörülmektedir. Bu doğrultuda bir mücadele sürmektedir. Küresel sermaye siyasetçiliği bu temelde gelişen bir siyasetçiliktir ve böyle bir siyasal mücadeleye yol açmaktadır. III. Dünya Savaşı, dünya sistemini, yani kapitalist devletçi sistemi bu düzeye getirmek için yürütülmektedir. İddiası, ulus devlet yapılanması ile 20. yüzyılda uygulanan emperyalist sömürücü yaklaşımların bu biçimde aşılması temelinde, sistemi daha çok bütünleştirerek, dolayısıyla baskı ve sömürüyü yeni yöntemlerle buna uygun biçimde yürütülür hale getirerek sistemin yaşadığı ağır sorunların aşılabileceği, baskı ve sömürü sisteminin daha uzun süre devam ettirilebileceği, insanlık üzerinde hüküm süren ve ömrünü uzatan bir konuma getirilebileceği yönündedir.

Bunun karşısında, reel sosyalizmin sapmalarının tahlil edilip aşılması sonucunda sosyalizmin bilimsel demokratik temelde kendisini yenilemesi, demokratik, ekolojik ve kadın özgürlüğüne dayalı bir toplum sisteminin demokratik konfederal ilkeler temelinde geliştirilmesiyle, böyle bir demokratik sistem temelinde halkların birliği, kardeşliği ve küresel düzeyde bir insanlık dayanışmasının yaratılmasıyla mevcut sorunlara çözümler bulunabileceği, kapitalist devletçi toplum sisteminin bunalımlarının çözüme kavuşturulabileceği, yaşanan kaosun ancak bu devletçi sistemin sınırlandırılması ve giderek daraltılıp etkisiz kılınmasıyla aşılabileceği, sorunlarına çözüm bulunabileceği ve bunalımın giderilebileceği, kapitalist devletçi sistemin insanlık için oluşturduğu çok yönlü tehlikelerin ancak böyle bir gelişmeyle aşılabileceği yönünde bir demokrasi programı ve demokratik siyasal mücadele gelişmektedir. Bunun mücadelesini parça parça yürüten örgütler ve kurumlar, bunlar arasında uluslararası düzeyde bir dayanışma da vardır. Çok iyi formüle edilmiş olmasa da giderek demokrasinin devlet dışında aranması, demokratik sistemin geliştirilmesi, böyle bir küresel sisteme doğru gidiş yönünde de mücadele ve çaba söz konusudur. Önder Apo buna, ***dünya demokrasi kongresi*** adını verdi. Demokratik siyasetin geldiği nokta budur.

Demokratik siyaset devletten koparılmış ve kurtarılmıştır

Bu temelde 20. yüzyılın sonunda ve 21. yüzyılın başında netleşen hususlar nelerdir, 20. yüzyıl düşüncesinden ayrışan temel hususlar neler olabilir sorularına cevaplar verebiliriz. Her şeyden önce, demokratik siyaset devletten koparılmış ve kurtarılmıştır. 20. yüzyıl düşüncesinde, daha öncesinde de olduğu gibi, demokrasi devletin içinde aranıyor, bir devlet hali olarak görülüyordu. Dolayısıyla mevcut devletleri yıkma ve yeni devletler kurma ideolojisi ve mücadelesine dönüşüyordu. Şimdi 21. yüzyıl düşüncesinde bu aşılmıştır. Demokrasi artık devlet içinde aranmıyor, artık bir devlet hali değildir. Devlet dışında yer alan, tarihsel temelleri doğal toplumun komünal değerlerinde bulunan, hiyerarşik devletçi toplum sistemine karşı halkların, ezilenlerin, kölelerin, serflerin, işçilerin, kadınların ve gençlerin yürüttüğü özgürlük ve demokrasi mücadelesine dayanan bir sistem olarak, çalışanların, üretici kesimlerin ve halkın kendi kendisini örgütlemesini, özgür ve paylaşımcı bir demokratik sistemi yaratmasını ifade ediyor. Demokrasi mücadelesi böyle bir düzeye ulaşmış, bir sistem mücadelesi haline gelmiştir. Dolayısıyla devlete alternatif yeni bir yaşam biçimini ve toplum sistemini ifade ediyor.

Öyle anlaşılıyor ki, 21. yüzyıl böyle bir demokrasi mücadelesiyle geçecek; halkların bu temelde örgütlenmesi, irade kazanması ve dayanışma içine girmesi, dev-

“Ulusal özgürlük adına yapılan eylemler, ulus üzerinde despotizm kuran devletlere; büyük devlet hakimiyeti yerine, küçük ama daha çok despotik olan bir devlet yapılanmasına yol açmıştır. Yani bir imparatorluk parçalanıp yerine yeni devletlerin kurulması özgürlük ifade etmemekte, özgürlük yaratmamaktadır. Aslında bir ayrılık da yaratmamaktadır, çünkü devlet sisteminin bütünlüğü ve birbiriyle uyumu da var. Bu durum çıkar çatışmasını daha çok öne çıkarır”

let baskısına ve zulme karşı daha çok devleti daraltıcı bir mücadele yürütmesi, devleti sınırlandırarak kendi kendini yönetme sistemini geliştirmesi temelinde gelişecektir. Devletler daraltılacaktır. Elbette bu gelişme devletçi sistemle çatışacak, mücadele sürecek, demokrasi ile devlet arasında daha çok mücadele olacak, devlet siyaseti ile demokrasi siyaseti arasında da mücadele yaşanacaktır. Fakat demokrasinin gelişmesi ve demokratik sistemin örgütlenip hayat bulması devleti giderek daraltacaktır. Devletçi sistemin bunu engellemek için ABD öncülüğünde yeni bir atağa geçtiği görülmekte, bunun için bütün imkanlar seferber edilmekte ve çok yönlü çalışılmaktadır. Bunun hiç etkili olmadığı söylenemez. Nitekim sistemin ömrü uzatılabilmektedir. Ancak, eğer etkili bir demokrasi bilinci geliştirilip örgütlendirilir, doğru strateji ve taktikler izlenir, bu temelde halkların bütünlüklü bir demokrasi mücadelesi ortaya çıkarılırsa; bu devletçi sistem, içinde bulunduğu kaos, çelişki ve çatışma ortamında daraltılıp geriletilebilir. Böyle bir mücadele olmazsa ve doğru bir biçimde geliştirilemezse, geçmişte olduğu gibi çokça savrulma ve sapmalar yaşanırsa, devletçi sistemin kendiliğinden aşılacağını beklemek yanlıştır. Bu mümkün değildir, böyle bir düşünce yanlıştır. Demokratik sistem geliştikçe, ne kadar çelişkili ve kaos içinde olursa olsun, devletçi sistem kendini baskı ve zorla yaşatacak, hükmünü icra ettirecektir. Egemenliğini kendiliğinden bırakmayacaktır.

Dolayısıyla insanlık için geleceği şöyle formüle etmek mümkündür: Ya demokratik mücadele ve demokratik sistem gelişecek, özgürlük, eşitlik ve paylaşım temel ölçüler haline gelecek, baskı ve sömürü aşılacak, dolayısıyla devletçi toplum sisteminin yarattığı büyük çelişkiler, çatışmalar ve tehlikeler ortadan kalkacak, toplum kurtuluşa ve özgürlüğe doğru gidecek ya da devletçi sistemin baskı ve sömürüsü devam edecektir. Eğer sistem kendi çelişkilerini çözemezse, kendi içinde yarattığı bunalımı ve kaosu çözemeyip derinleştirirse, sözü edilen çelişkiler demokratik gelişmeyle de çözümlenemez ve kaos derinleşerek devam ederse, belki o zaman kıyamet kopacak; dinlerin "Kıyamet kopacak ve insanlık yok olacak" dedikleri duruma benzer bir durum yaşanacaktır. Eğer insanlık kendini kurtaracak düşünceyi, örgütü ve eylemi üretemezse, bu devletçi düzen bir kıyamet düzeni olabilir, bu denli bir tehlike arz etmektedir. Kuşkusuz bu bir varsayımdır, mutlaka öyle olacak denilemez. Ancak böyle bir olasılık vardır, insanlık için böyle bir tehlike mevcuttur.

"Sistem kendi çelişkilerini çözemezse, kaos derinleşerek devam ederse, belki o zaman kıyamet kopacak; dinlerin "Kıyamet kopacak ve insanlık yok olacak" dedikleri duruma benzer bir durum yaşanacaktır. Eğer insanlık kendini kurtaracak düşünceyi, örgütü ve eylemi üretemezse, bu devletçi düzen bir kıyamet düzeni olabilir. Kuşkusuz bu bir varsayımdır, mutlaka öyle olacak denilemez. Ancak böyle bir olasılık vardır, insanlık için böyle bir tehlike mevcuttur"

Kürdistan demokrasi mücadelesinin temel sahasıdır

Böyle bir tarih içinde Kürdistan'ın durumu nedir? Kürt halkının yaşadıkları nelerdir? Bu konuda da birkaç şey söyleyebiliriz. Çünkü Kürtler bu tarihsel sürecin başından beri var olan en kadim halklardan, toplumlardan biridir. Burada belirtilen şeylerin hepsi esas olarak Kürtler için de geçerlidir. Çünkü Ortadoğu'da gelişen düzen budur. Neolitik devrimin ve neolitik toplumun geliştiği temel merkez Kürdistan'dır. Dolayısıyla doğal komünal toplum değerlerinin en çok kök saldığı bir alandır. Kürdistan ve Kürt toplumu açısından öncelikle belirtilmesi gereken hususlardan biri budur. Kürdistan'ın ve Kürt toplumunun insanlık tarihi açısından bu büyük atılımcı dönemini iyi anlamak ve önemini görmek durumundayız. Aslında demokrasi mücadelesine temel teşkil edecek değerlerin nüveler biçiminde geliştiği ve belirginleştiği temel saha Kürdistan'dır. Onun için Kürdistan'ı demokrasi mücadelesinin temel bir sahası olarak görmemiz gerekir.

Kürdistan'ı demokrasi ve demokratik siyaset açısından uzak ve etkisiz bir alan olarak göremeyiz. Ama devletçi sistem açısından da öyle zayıf ve sıradan bir alan olarak değerlendiremeyiz. Devletçi sistemin üzerinde yükseldiği değerlerin prototipleri Kürdistan'da yaratılmıştır. Bütün hiyerarşik devletçi sistem Kürdistan'da gelişen neolitikten beslenmiştir. Günümüze kadar da bu böyle devam etmektedir. Onun için devletçi sistemin gelişen her fatihi ve güçlenen her devleti Kürdistan'a hakim olmak istemiş, Kürdistan üzerinde seferler düzenlemiştir. Çünkü oradan aldığı değerlerle kendisini güçlendirmiştir. Ya da şöyle söylemek mümkündür: Bir güç bu alana hakim olduğu zaman, kendisini tarihin başlangıcı yapabilir, tarihsel bir güç haline getirebilir. Bunun için de neolitik devrimin gelişiminden beri Kürdistan hep işgal, istila ve savaş sahası, talan edilen ve yağmalanan bir saha olmuştur. Kürt toplum değerlerine el konulmak ve köleleştirilmek istenen bir toplum konumuna düşürülmüştür. Bu gerçekliği böyle görmemiz, değerlendirmemiz ve tanımlamamız gerekir.

Burada doğal toplumun en gelişmiş düzeyi ortaya çıkarıldığı ve komünal değerler en güçlü biçimde geliştirildiği için, Kürdistan ve Kürt toplumunun demokrasinin temellerini en çok atan bir alan ve toplum olma özelliği taşıdığını da belirtmeliyiz. Bu temel bir değerdir. Daha sonraki süreçten bağımsız olarak, Kürdistan tarihinin böyle bir özelliği vardır. Bu tarihin görülüp açığa çıkarılması büyük önem arz etmektedir. Nasıl devletçi toplum sisteminin gelişen bütün güçleri Kürdistan'a böyle ilgi duyuyor ve Kürdistan'ı ele geçirerek kendilerini tarihin en büyük gücü haline getirmek istiyorlarsa, Kürt halkı ve Kürt siyaseti de tarihin bu dönemine uzanmak, neolitiği incelemek, doğal toplumun değerlerini çözümleyip bilince çıkararak günümüze taşımak, sınıflı ve cinsiyetçi toplum şafağında insanlık için büyük bir devrimsel alan olan ve bir doğuş yaratan Kürdistan'ı bu biçimde yeni, sınıfsız, cinsiyet özgürlükçü, demokratik ve ekolojik bir toplumu yaratmanın merkezi haline getirmek durumundadır. Bunu dikkatle değerlendirmeli, incelemeli, bu büyük gücü ve özelliği mutlaka görmeliyiz. Bu doğal komünal toplum değerlerinin günümüze kadar toplumsal yaşamın gözeneklerinde nasıl var olduğunu; Kürdistan'daki yaşam içerisinde, toplumsal ilişkiler içerisinde, örgütlenme içerisinde varlığını nasıl sürdürdüğünü ortaya çıkarmalıyız. Yeni demokratik değerler olarak bunları açığa çıkarıp formüle etmeli, gelişmelerle birleştirip bir senteze kavuşturmalı, yeni demokratik sosyalist yaşam ölçüleri olarak hem Kürt toplumuna, hem de komşu halklara, bölge ve dünya halklarına mal etmeliyiz. Böylece onlar için de demokratik özgürlükçü gelişme yolunu açmalıyız. Kürdistan'da yaşayan herkesin, insanlığın geleceği açısından böyle bir sorumluluğu vardır. Birincisi budur.

İkincisi, hiyerarşik devletçi toplum sistemi altında yaşanan Kürdistan tarihinin de doğru anlaşılmasına ihtiyaç vardır. Her şeyden önce Kürt toplumu köleciliği yaşamayan bir toplumdur. Onun bu özelliğini iyi görmek gerekir. Kürt toplumu ne güneyde Sümer düzeninden, ne batıda Mısır düzeninden ne de Hitit, Grek ve Roma düzeninden gelen köleciliğe boyun eğmiştir. Boyun eğmiş olsaydı, zaten Kürt toplumu diye bir toplum kalmazdı; köleler toplumu haline gelir, köle olur ve toplum ortadan kalkardı. Kürt toplumu yine doğudan gelişen Pers köleciliğinin de hakimiyeti altına bütünüyle girmemiştir. Bütün bu saldırılara karşı dağa çekilerek, devletçi uygarlık içine girmeyerek, onun dışında kalarak özgür yaşamayı ve doğal komünal toplum yaşamını sürdürmeyi başarabilmiş, böyle bir yaşamı esas almıştır. Aşiret düzeninin, bu anlamda doğal toplum düzeninin en çok geliştiği ve ilerlediği özgür Kürt toplumu yaşamının örgütsel biçimi olduğu bir gerçektir. Tarihte Kürdistan'daki aşiret düzeninin oynadığı böyle bir rol vardır.

Kürt toplumu özgür topluluklar olarak yaşamayı sürdürmüştür

Bu sistem, dıştan köleci devlet sisteminin hakimiyetini ve onun köleliğini kabul etmediği gibi, kendi içinde de bir köleci sistemin gelişmesine izin vermemiş, buna dönüşmemiştir. En ileri düzeyde gelişme kaydeden Med düzeni de bir köleci uygarlık sistemi haline gelmemiş, ancak onun bir ön sistemi halini alabilmiştir. Bu, bir hiyerarşi düzenini ifade etmektedir. Devletleşememiş, devletçi sisteme dönüşememiştir. En ileri düzeyi hiyerarşik sistem düzeyidir. Aşiret düzenini bu noktaya çekmiştir. Böylece aşiretler konfederalizmi halini almıştır. Dolayısıyla Kürt toplumu, bu dönemde kendi içinde köleci devlete hakim olan üst toplum ile köleleşen alt toplum biçiminde ayrışmamıştır. Hiyerarşik gelişmeyle aşiret düzeni eski özelliğini ve içinde taşıdığı komünal demokratik değerleri kısmen kaybetmiş, bu özellikleri biraz zayıflamış, ama bir devlet sistemine de dönüşmemiştir. Dolayısıyla toplum içinde köleci köle ilişkisi gelişmemiştir. Hiyerarşik düzen kazanan aşiret yapısının kendi içinde yüklü olarak doğal komünal değerleri yaşattığı bir toplum düzeni hüküm sürmektedir. Bu da önemli bir durumdur ve bu sistem binlerce yıldır sürmektedir. Devletçi uygarlık sistemleri Kürdistan'ın çeşitli alanlarını etkisine alsa, egemen olsa ve oralarda çeşitli uygarlıklar kursa da Kürt toplumu onun dışında kalıp aşiret düzeni içerisinde kendi özgür yapısını korumuş, özgür yaşamını sürdürmüştür. Geri kalmış, uygarlıkta gelişmemiştir, ama özgür topluluklar olarak yaşamayı da sürdürmüştür. En çok da Pers uygarlığına ortak olmuştur. Pers uygarlığı Med düzeni üzerinde yükselen bir uygarlıktır. Kürt toplumu kendi özgünlüğü temelinde ona katılmış, onun içinde de erimemiştir. Diğer uygarlıklar içerisinde ise hiç erimemiş, onların egemenliği altına girmemiştir.

Burada komünal doğal toplum değerlerinin uzun süre yaşatılması ve daha köklü kılınması, Kürt toplumunun devletçi toplum sisteminin gelişimine karşı binlerce yıl özgürlük mücadelesini vermesi anlamına gelmektedir. Bu mücadele belki çok bilinçli ve örgütlü olmamış, yeni bir yaşam sistemini ifade etmemiş ve esas olarak eskiyi korumayı öngörmüştür, ama bu devletçi toplum sistemine teslim olmamayı ve köleleşmemeyi de esas almıştır. Dolayısıyla bu, özgür kalmayı içeren demokratik bir duruştur. Demokratik komünal değerlerin, doğal komünal değerlerin ve özgürlükçü toplum yaşamının korunmasını ifade ettiği için demokratik karakterlidir. Demokrasi işte budur; belki ilkeldir, aşiretle bağlıdır, ama demokratiktir. Buna ilkel demokrasi ya da aşiret demokrasisi de diyebiliriz. Ama demokratik karakterli olduğu kesindir.

"Kürt toplumunda komünal doğal toplum değerlerinin uzun süre yaşatılması ve daha köklü kılınması, Kürt toplumunun devletçi toplum sisteminin gelişimine karşı binlerce yıl özgürlük mücadelesini vermesi anlamına gelmektedir. Bu mücadele belki çok bilinçli ve örgütlü olmamış, yeni bir yaşam sistemini ifade etmemiştir, ama bu devletçi toplum sistemine teslim olmamayı ve köleleşmemeyi de esas almıştır. Bu, özgür kalmayı içeren demokratik bir duruştur"

Kürt toplumunun devletçi sistemin egemenliği altına girmesi feodal çağla başlamış, feodal devletçi toplum döneminde ortaya çıkıp gelişmiştir. Aşiret düzeni de kendi içinde böyle bir ayrışmaya uğramıştır. İslami feodalizm Kürt toplumunun o döneme kadarki yapısını bozup değiştirmiş, aşiretçi hiyerarşiyi feodal beylikler haline getirmiştir. Üstte devletleşmeye benzeyen baskı ve sömürü içeren bir yapılanmayı yaratmış, altta ise köylülük ve serfleşmeyi geliştirmiştir. Üstte ise aşiretçi feodal derebeylik sistemi gelişmiştir. Dinsel otorite olma da buna ortaktır. Böylece beylikler üç özelliği, yani feodal beyliği, aşiret reisliğini ve dinsel otorite olmayı kendi şahıslarında birleştirmişlerdir. Aşiret düzeni tümden dağılmamış, ama eski aşiret sistemleri aşılmıştır. O özgürlüğe bağlı ve doğal toplum değerlerini koruyan aşiretler, kendi içinde baskı ve sömürüyü taşıyan aşiretler haline gelmişlerdir. Kulluk, kölelik ilişkisi gelişmiş; aşiret içinde feodal beye kölelik eden, kullaşan ve onun hizmetçisi haline gelen köylülük düzeni oluşmuştur. Aşiretin geri kalanı buna dönüşmüştür.

Bir de bunun dışına çıkan, bundan uzaklaşan kesimler gelişmekte; kullaşmayı kabul etmeyen, gelişen kentleşmeye taşınan, farklı alanlara giden, yani kendi içinde ayrışmayı, sınıflaşmayı, baskı ve sömürüye uğramayı yaşayan aşiret düzeninde yaşamak istemeyen, giderek ondan kopan özgür bireyler ortaya çıkmaktadır. Önderliğimiz Kürtleşmeyi, Kürt halklaşmasını ve uluslaşmasını bu özgür Kürt bireyleşmesine dayandırmaktadır. Doğal olarak feodal düzenin ilerleyişi içinde bu gittikçe artış göstermektedir. Derebeylik sistemiyle çelişen herkes ondan kopmakta, özgür bireyler haline gelmektedir. Tabii yoksullaşmakta, yoksul emekçi, ama özgür bireyler olarak 20. yüzyıla kadar ulaşmaktadır. Osmanlı sistemi içerisinde de bu durum devam etmektedir. Osmanlı sistemi içerisinde Kürt beyliklerinin özgünlüğü ve özerkliği vardır. Sultana bağlılıkları güçlüdür, dolayısıyla daha çok avantaj elde etmişlerdir. Bu temelde Kürt beylikleri de gelişme göstermiştir. Üst toplum veya üst sınıf Kürdistan bütünlüğünü kucaklayacak düzeyde olmasa da yöresel düzeyde beylikler haline gelmektedir. Bitlis beyliği, Hakkari beyliği, Botan beyliği, Revanduz beyliği, Süleymaniye beyliği gibi onlarca beylik oluşmuştur. Belli aşiret topluluklarını içine alan, belli bölgeler üzerinde hüküm süren beyliklerdir bunlar. Tabanda da serfleşme gelişmekte, köylülüğün yanı sıra Kurmanclaşma gelişme göstermektedir.

19. yüzyılın başına kadar korunan durum esas olarak budur. Fakat 19. yüzyılda, tümden olmasa da bu konuda önemli değişiklikler ortaya çıkmıştır. 19. yüzyılın başından itibaren Osmanlı sisteminin Avrupa kapitalizmi karşısında gerilemesi, ganimet ve talan kapılarının kapanması sonucunda daha çok askere ve paraya ihtiyaç duyması, merkezi Osmanlı sisteminin Kürt beyliklerinin özerkliğini ortadan kaldırma arayışına götürmüştür. Geçmişte kendi özerkliklerini kazanmış ve bu temelde gelişmiş olan beylikler bunu kabul etmek istememişlerdir. Sömürüyü kendileri yapmak, askeri gücü kendi yapıları ve güvenlikleri temelinde kurmak, ancak daha önce verdikleri kadar olan kısmını Osmanlı merkezine vermek istemişler, bu da bir çatışmaya yol açmıştır. Merkezi yönetim, daha çok vergi ve daha çok asker için Kürdistan'da direnen beyliklere karşı saldırıya geçince, bunların da isyanları gelişmiştir. Dolayısıyla 19. yüzyılın başlarından itibaren değişik alanlarda ve farklı dönemlerde isyanlar ortaya çıkmış; buna karşılık merkezi Osmanlı otoritesinin Kürdistan üzerinde egemen olma savaşları ve seferlere girişme durumları gelişmiştir. Bu durum beyliklerin askeri ve ekonomik gücünü zayıflatmıştır.

Kürt beylik siyaseti Osmanlı devletinin saldırılarına karşı direnmemiştir

Beyliklere dayanan Kürt siyaseti nedir? Bu konuda 16. yüzyılın başında oluşan bir sistemden söz etmeliyiz. Yavuz Sultan Selim bir Kürdistan Beyliği kurmak istemiştir. Ancak daha önce islami egemenlik altında gelişen Kürt aşiretçi feodal yapısı bunu kabul etmemiş; bunlar bir merkezi Kürdistan birliği yaratmak yerine, daha çok birbirlerine karşı siyaset yapmışlar, birbirlerine üstünlük sağlayamadıkları gibi bir ortaklaşmaya da gidememişlerdir. Dolayısıyla birbirlerine üstünlük sağlamayı Osmanlı devletine dayanmakta bulmuşlardır. Onun için her biri Osmanlı merkezine daha çok dayanmaya, merkezden daha fazla destek almaya ve kendisini merkezde daha çok tanınır kılmaya çalışmış, karşıtlığı kendi yanındaki Kürt beyliğine karşı sürdürmüştür. Bu da aşiretçi feodal temelde oluşan Kürt beyliklerinin çok işbirlikçi ve çok bağımlı olmasını ortaya çıkarmıştır. Bunlarda bağımsızlıkçı ve özgürlükçü bir karakter kesinlikle yoktur, buna doğru yönelen bir yaklaşımları bulunmamaktadır. Bu durum 19. yüzyılda da çok bariz görünmektedir. Merkezi otoritenin Kürt beyliklerini geriletmek, daha çok asker toplamak ve vergi almak için yürüttüğü seferlerde merkezi otoriteye karşı birleşme gerçekleşmemiştir. Birleşmek yerine, her biri direnişten uzak durarak, hatta gizliden Osmanlı merkeziyle uzlaşarak, birleşip yanındaki feodal beyliğin ezilmesine destek vererek, kendisini merkezi otoritenin baskısından kurtaracağını sanmıştır. Aşiretçi feodal siyaset veya Kürt beylik siyaseti bu temelde yürümüştür.

Osmanlı merkezi yönetimi Kürdistan'da bir beyliği ezerken, diğer Kürt beyliklerinden bu biçimde destek almıştır. Bunun arkasından daha fazla asker ve vergi için öbürüne yönelmiş, aynı taktiği uygulayarak bu beyliklerin hepsini ezmiş, karşısında herhangi bir otorite bırakmamıştır. Avrupa karşısındaki geriliğini gidermek, Rus İmparatorluğuyla yürüttüğü savaşta ihtiyaç duyduğu mali kaynaklara ulaşmak ve asker ihtiyacını karşılamak amacıyla Kürdistan'ı bir depo olarak kullanmaya çalışmış; daha çok Kürdistan'dan aldığı vergilerle kendi maliyesini ve savaş giderlerini karşılamak istemiş, daha çok Kürt birliklerini asker yaparak savaş meydanlarına sürmüş, böylece merkezi otorite olarak kendi ömrünü uzatmıştır. Fakat Kürt siyaseti, beylik siyaseti ya da feodal siyaset Osmanlı devletinin saldırıları karşısında herhangi bir varlık gösterememiştir. Aşiret düzeninin dini otorite ve feodal beylikler biçiminde geliştirdiği düzen, siyasette son derece işbirlikçi olmuştur. Osmanlı'nın güçlü olduğu dönemde varlığını sürdürmüş, ama Osmanlı'nın gerilediği ve zayıfladığı dönemde kendi birliğini sağlamayarak işbirlikçilikten kurtulamamış, Osmanlı düzeninin oyun ifade eden siyasal yaklaşımları altında tek tek ezilmiştir.

Kürt tarihinde demokratik gelişme ve demokratik siyaset açısından böyle güçlü değerler olduğu gibi, eski aşiret düzeninin çözüldüğü, devletleşmeye doğru gittiği ve aşiretçi feodal beylikler haline geldiği dönemde de işbirlikçiliğe kaçan, Kürdistan'a zarar veren ve Kürt toplum değerlerinin yabancı egemenler tarafından ezilmesine yol açan durumlar da olmuştur.

2006 NEWROZU GERÇEK BİR ÖNDERLİK NEWROZU OLMUŞTUR

baştarafı 32'de

Kürt halkı Newroz'a yüklediği anlamı herkese gösterdi

Diğer bir yenilik içerik bakımından verilen mesajlardır, bunlar değerlendirilebilir. Bütün gazetelerde manşetler benzer veya bu konuya ilişkin bilgiler benzer ve şöyle: "Newroz, PKK ve Apo şovuna dönüştü" diyorlar. Bu aslında bize karşıt olanların, Newroza karşıt olanların ifadesi. Böylece gerçeği teslim etmiş oluyorlar. Kuşkusuz onlar farklı şey bekliyorlardı. Farklı olması için de çaba harcamışlardı. Tehditlerde bulundular, kararnameler yayınladılar. PKK'ye, Önder Apo'ya ilişkin herhangi bir poster bayrak taşınmaması, slogan atılmaması için yoğun karşı propaganda faaliyeti yürüttüler ve ona göre de örgütlendiler. Toplanma yerlerini denetimlerine almak için günler, haftalar öncesinden çaba harcadılar. Bütün bunlara rağmen halkın Newroz kutlamalarında verdiği somut mesajlar, taşıdığı bayraklar, posterler ve attıkları sloganlar; bu kadar çaba harcayan güçlerin başarılı olamadığı gerçeğini bizzat kendilerinin teslim etmesi anlamına geliyor.

Gerçek bir Önderlik Newrozu'na dönüştü bu Newroz. Bazı eksiklikleri, aksaklıkları olsa da -çünkü daha ileri düzeyde gerçekleşebilirdi- mevcut gerçekleşen düzeyiyle Önder Apo ve Özgürlük hareketi ile en ileri düzeyde kitlelerin birleşmesini ifade ediyor. Her yerde Önderlik posterleri taşındı, KKK bayrakları dalgalandırıldı. "Önder Apo'ya özgürlük, Kürt sorununa demokratik çözüm" isteyen sloganlar atıldı, pankartlar taşındı. Halk bu Newrozu nasıl yaşadığını, nasıl kutladığını, Newroz'a hangi anlamı yüklediğini taşıdığı flamalarla, pankartlarla, attığı sloganlarla dost düşman herkese göstermiş oldu. Bu da önemlidir.

Kuşkusuz Newroz'un bu düzeyde gelişimi, bayram oluşu, özgürlük mücadelemizin gelişimi ile bağlantılıdır. Tarih içerisinde Kürt halkının özgürlük mücadelesinin ve direnişinin ortaya çıkardığı bir gün, bir bayram oluyor. Halk, tarih boyunca da bunu kendi içerisinde yaşatmıştır. Ancak Kürdistan'ın bölüp parçalandığı, inkar ve imha sisteminin dayatıldığı 20. yüzyılda, bu bilinç gittikçe zayıflatılmıştı. İnsanlar böyle bir özgürlük duruşundan, mücadelesinden uzaklaştırılmıştı. Özgürlük bilincinin ve örgütlülüğünün zayıflatılması tabii Newroz bilincinin de zayıflaması anlamına geliyordu. Bütün bu zayıflıklar PKK ile yıkıldı, ortadan kaldırıldı, aşıldı. Newroz gerçek içeriğine, anlamına PKK'nin çıkışı ve mücadelesi ile yeniden kavuştu. Ulusal direniş ve özgürlük ruhu toplumda yeniden yer etti. Buna ait örgütlülük, her türlü yöntemi içeren direniş mücadelesi gelişti ve bu, 1990'lardan bu yana da çok görkemli bir biçimde halkın kitlesel olarak yeniden bir bayram olarak Newroz'u kutlaması düzeyine ulaştı.

Bugün daha somut adımlar atılma yönünde bir mesafe kat edildi. Önderliğine ve Özgürlük hareketine sahiplenme yönünde ise bu Newroz tümüyle Önderliğe ve Özgürlük hareketine kenetlenmiş, bağlanmış bir Newroz bayramının yaşanması düzeyine ulaştı. Bu da önemlidir. Önemi şurada; uluslararası kompiloya karşı yürütülen mücadeleyi ifade ediyor ve komplonun kitlesel düzeyde Kürt halkının bütününü içine alacak şekilde reddedildiği, kabul edilmediği anlamına geliyor. Komplocular Newroz'da Önderlikle, hareket ile bütünleşilmesini engellemek, Newroz'u Önderlikten ve hareketten koparmak için her türlü çabayı harcadılar, ama bütün bu çabalar tümden boşa çıkarıldı. Tersi bir gelişme ortaya çıktı. Önderlikten, hareketimizden kopuk bir Newroz anlayışı, bilinci geliştirilmek istenilir, buna çaba harcanılırken, tam tersi Önder Apo ve PKK ile en güzel düzeyde bütünleşmiş bir Newroz kutlaması gerçekleşti. Bu, komploya karşı verilmiş en önemli siyasi cevap oluyor. Halkın Önderlik ve PKK ile ne denli bütünlük içinde olduğunu gösteriyor. Bölge gericiliği, uluslararası gericilik ne kadar çok çaba harcarsa harcasın, Kürt halkını bu değerlerden koparamayacağını Newroz kutlamaları açıkça göstermiş bulunuyor. Bu da önemli bir gelişmeyi ifade ediyor. Newroz, Newroz ile de PKK ve Önderliğin bütünlüklü duruşu daha çok legalize olmuş, her türlü engelleme çabalarının boşa çıkartıldığı görülmüş, bundan sonrası açısından da boşa çıkarılacağı ortaya konmuş durumdadır.

Bunların dışında karşıt duruşlar da bu Newroz'da biraz daha belirginlik kazandı. Gerçi halk PKK'nin gelişimi, gerilla mücadelesinin etkinliğine dayalı olarak, Newroz'u kitlesel biçimde kutlamaya başladığı, korkuyu, baskıyı yenerek, yırtarak bir halk bayramı biçiminde Newroz meydanlarına aktığı, gerçek bir Newroz halkı haline gelmeye yöneldiğini gösterdikten itibaren, Newroz'un tümden reddedilmesinin artık mümkün olmadığını görülmüş, özünden boşaltma, içinden boşaltma, ters yüz etme biçiminde çabalar da bu anlaşıldıktan sonra devlet tarafından gündeme getirilmiştir. Bu çabaların 2006 Newrozu'nda çok daha yaygın bir biçimde yürütüldüğünü gördük, tanık olduk.

Resmi Newrozları başkentte olmasa da İstanbul merkezli olarak birçok yerde yapmaya çalıştılar. Devletin resmi kutlamalarıydı. Birçok yerde devlet organları katıldılar. Onları da basın yoluyla topluma taşımak için gönüllü bir propaganda aracına dönüştürdüler. Reddedemiyorlar Newroz'u artık. Kürt halkının özgürlük mücadelesinde Newroz'un yerini redederek, inkar ederek ortadan kaldıramıyorlar. Bunu asimile etmeye çalışıyorlar. 1992'den bu yana devletin içine girdiği politika budur. Bugün de bu devam etti. Bu, Türkiye yönetiminin eskiden beri izlediği bir politika oluyor. Hatta Türkiye yönetiminden de eski. Osmanlı padişahlarının da izlediği bir poltikadır. Abdulhamit'in Avrupa'dan etkilenen bazı modernist, ilerici dayatmalar karşısında izlediği politika bu oluyor. "Kurtlarla birlikte ulumak" diyor Abdulhamit. Yani başka bir gücün istediği, dayattığı ideolojik, siyasi tutumu engelleyemiyorsan, sahip çıkarak kendine mal et ve onları boşluğa düşür. Böylece onların ellerindeki bir silah olmaktan çıkar. Bunu Avrupa'dan örgütlenen milliyetçi dayatmalar karşısında Osmanlı yönetimi kullandı. Dünya sosyalist hareketinin Ekim Devrimi temelindeki gelişiminin Türkiye üzerindeki etkileri karşısında, Türkiye yönetimi de kullandı. Yıllarca tıpkı Newroz'u yasakladıkları gibi, 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı da yasaklamaya çalıştılar, reddettiler. Kutlanmasını engellemek, bastırmak için çaba harcadılar. Ancak dünya sosyalist hareketinin gelişimi, bunun Türkiye'yi etkilemesi, reel sosyalizmin büyük siyasi güç kazanmasının Türkiye üzerindeki etkileri, diğer yandan Türkiye'deki sosyal gelişmelerin yol açtığı ideolojik yapılanmalar içerisinde soğuk sosyalist düşüncelerin çok daha fazla yaygınlaşıp, örgütlenmesi ve mücadeleye dönüşmesini yasaklarla, reddetmekle engelleyemeceklerini görünce, bahar bayramı olarak ifade ettiler. Eskiden Türkiye'nin bahar bayramı 1 Mayıs'tı. Resmi bayram, bahar bayramı diye sokaklara çıkarıyorlardı. O zamanlar Türkiye'ye bahar 1 Mayıs'ta geliyordu! Reel sosyalizm çözüldü, sosyalist hareket Türkiye devleti için bir tehlike olmaktan çıktı 1 Mayıs'ın bahar bayramı olması da, bayram olması da ortadan kalktı. Rolünü tamamlamış oldu.

Ama Türkiye için yeni mücadele Kürdistan'dan gelişti. Kürt özgürlük hareketi Türkiye'nin bu baskıcı, despotik ulus devlet yapısı için ciddi bir tehlike haline geldi. Bunu reddeden, inkar eden imha etmek için çaba harcayan, saldıran tutumun yeterince sonuç vermediği, PKK'nin çıkış döneminde ezilemediği, gerillanın 1980'li yıllarda imha edilemediği görülünce, tersine bütün bu güçler dirençle kendilerini geliştirerek halkın 1990'larda başlayan serhildanını ortaya çıkarma, geliştirme gücünü gösterince, bu sefer benzer taktik Kürdistan özgürlük hareketine karşı da uygulandı. İlk önemli şey de 1992'de, Newroza yönelik oldu. Newroz'u '*nevruz*' yaptılar. Yani 'u' harfini ve 'v' harfini değiştirerek uygun hale getirdiler Türkleştirildi zannediyor bazıları, ama öyle değil. Nevruz Farsçadır. İran'da nevruzdur zaten. Farsça nevruz gün ruz. Farisi toplumlar nevruz olarak kutluyorlar—. Türkçe olmadı belki, ama en azından Kürtçe olmaktan çıkarmak için Türk alfabesine uygun hale getirerek, Türkçeleştirmek istediler. Oysa Farsçalaşıyor. Ondan haberleri yok herhalde. Yani Türkiye'ye özgü yine bir şey yok. Türkiye toplumunu kandırmaya çalışıyorlar. Öyle değildir. Sonra bunu Türk bayramı ilan ettiler.

Newroz despotik bir sistemin yıkılışının ifadesidir

Dün Tayyip Erdoğan diyordu, "Orta Asya'dan Akdeniz'e kadar bütün halkların bayramı." Öyle değil tabii. Ortadoğu halklarının birçoğunun kutladığı bir bayram oluyor. 2600 yıl önce bütün bölge halklarının üzerinde despotik bir baskı uygulayan sistemin yıkılışını ifade ediyor zaten. Asur despotik sistemi deniyor buna. Kürdistan'dan yıkılıyor tabii. Kürt halkının büyük direnişi, öncülüğü ile yıkılıyor, ama bu mücadele içinde tüm halklar var. Asur despotizminin baskısı bütün halklar üzerinde var. Bu anlamda daha çok Farisi halklar sahip çıkıyorlar. Afganistan'dan Tacikistan'a kadar uzanıyor. Yine Kafkasya'da bazı halk toplulukları -Azeriler, Türkmenler- sahip çıkıyorlar. Yani onlar üzerindeki bir baskının da ortadan kalkmasını ifade ediyor ki, bayram olarak kutluyorlar. Fakat Anadolu Türklüğü için böyle bir durum söz konusu değil. Anadolu için, Osmanlı sistemi için değil. Osmanlı sistemi bir Ortadoğu gücü değil. Sonradan Ortadoğululaşıyor. Daha çok Avrupa'dan gelen bir güç. Anadolu Türkleşmesi daha çok Avrupa yakasından gelişen bir Türkleşme. Anadolu kavramı zaten şimdi yanlış kullanılıyor. Mezopotamya'yı Anadolu diye tanımlıyorlar, ama gerçek öyle değil. Anadolu, Ege kıyılarıdır. Tarihte de öyle. Dolayısıyla oradan devletleşen ve bir sistem, toplumsal duruş için çok öyle bir yönü yok. O nedenle Türkiye'de Newroz kutlanmıyordu, bilinmiyordu. Fakat Orta Asya'nın bazı Türki toplulukları Newroz'u özgürlük bayramı olarak kutluyorlar. Reel sosyalizm yıkılıp da, Türkiye'nin Orta Asya ile ilişkileri gelişince, Türkiye bu toplulukların özelliklerini tanıdı. Kürt özgürlük mücadelesi karşısında zorlanınca da Azerilerin, bazı Türki toplulukların Newroz'u kutlamaları bir kurtuluş haline geldi. "İşte bazı Türkler de kutluyor, o zaman bu Türk bayramıymış, hepimiz sahip çıkalım" teorisini üreterek, geçmişte 1 Mayıs'a yapmak istedikleri şeyi şimdi de Newroz bayramına yapmak istiyorlar. Önce çok fazla umut bağlamışlardı halkı etkileriz, aldatırız diye. Fakat tabii içten olmayınca, Türkiye toplumu katılmayınca, o bazı devlet yöneticilerinin komik gösterileri toplumda taraftar bulmadı.

Erdal İnönü, başbakan yardımcısı olarak 1992'de demir dövüyordu. Hatırlanabilir. Bu Newroz'da da İstanbul yöneticileri benzeri şeyler yapıyorlardı. Toplumumuzda böyle bir bilinç yok, bir toplumsal değer değil, dolayısıyla taraftar bulmuyor. Newroz'u içinden boşaltma, özgürlük, direniş ve Kürt toplumu ile bağını ortadan kaldırarak inkar ve imha sisteminin bu alanda da uygulanma imkanını bulması için bunu yapıyorlar. Eğer Newroz olacaksa diyorlar, Türk bayramı olarak olmalı. 1 Mayıs olacaksa, bahar bayramı olmalı diyorlardı. Ve Türkiye'nin bahar bayramı olmalı, işçi bayramı olamaz diyorladı. Şimdi de Newroz olacaksa nevruz olmalı, Türk bayramı olmalı, Kürt'e ait olmamalı. Kürt'e ait yönü ortadan kalkmalı diyorlar. Böylece de Kürt inkarına içerik kazandırmak istiyorlar. Zorlanan inkarcı zihniyeti bununla ayakta tutmak istiyorlar.

Eskiden Türkiye'nin baharı 1 Mayıs'ta oluyordu. Şimdi baharlar 21 Mart'a taşındı artık. Türk bayramı ve bahar bayramı olarak kutluyorlar. Bahara açılım diyordu Tayip Erdoğan, bilmeyenleri kandırmak için. Baharı değişti Türkiye'nin. 40 gün öne kaydı. Oysaki doğada o kadar ciddi bir değişiklik olmadı. Yerküre ısınıyor deniyor. 1 derece ısındığını, buzulların eridiğini söylüyorlar, ama herhalde bu kadar zaman mevsimi değiştirecek bir düzeye ulaşmamıştır. Bu tür çabalar var, anlamak gerekli bunu. Yine provakatif tutumlardan söz ediyordu Türkiye'nin başbakanı. Kürt halkının Önderlik ile Özgürlük hareketi ile bütünleşmesini provokasyon olarak görüyorlar, tehlikeli buluyorlar. Yani inkarcı mantığın en doğal ifadesi, görüntüsü oluyor. İnkar edip, imha etmeyi hedefleyenlerin her zaman ifade ettikleri, söyledikleri bir durum. Bunu biliyoruz. O konuda halk belli bir bilince sahip. Fakat tuhaflık şurada; üç beş kişi gelmiş Avrupa'dan. Sanki herşeyi bunlar yapıyorlarmış gibi bir hava veriyorlar. Yani ortada bir Kürt halkı yok, özgürlük mücadelesi yok, örgütü yok, bunun iradesi yok, bir iş yapma gücü yoktur demeye çalışıyorlar. Üç beş tane yabancı gelmiş bu kadar etkinliği ortaya çıkarıyorlar. Onların ürünüymüş gibi gösteriyorlar. İşte bu kadar kitle katılımını oraya bağlamaya çalışıyorlar. Önderliği, PKK'yi bu kadar sahiplenmeyi onların eseri gibi göstermeye çalışıyorlar. Zaten eskiden beri bu hep sürdürüldü. Biz diyorduk ki, uluslararası komplodan sonra belki Türkiye zihniyetinde bir değişiklik olur, biraz gerçeği görürler, bu kadar yanılgılı olmaktan, kendi kendilerini yanıltarak doğruya ulaştıklarını sanmaktan kurtarırlar, ama görülüyor ki değişmemiş. Aynı mantık sürüyor. Bütün bu özgürlük istemlerini, taleplerini düşüncesini, örgütünü, mücadelesini dış kaynaklı görüyorlar. Bir egemen mantık tabii bu. Devletçi mantık.

Devletçi güce, zihniyete göre halk bir şey yapamaz. Halk ancak hizmetçilik yapabilir. Kral, efendi, padişah, devlet ne söylerse onu yapar, onun hizmetçisi olur. Onun dışında bir düşüncesi olamaz, eylemi olamaz, örgütü olamaz. Tabii diğer yandan, daha fazla egemen olan bir güce göre baskı altında tuttuğu halklar bir şey yapamazlar. Şimdi Türkiye'deki zihniyet böyle bir devletçi mantıkla yoğrulmuş durumda. Ne yazık ki topluma da büyük ölçüde bu zihniyeti vermişler. Halk hep 'devlet baba' edebiyatına sarılıyor. Türkiye emekçileri, halkı da öyle. 'Devlet baba' gidip yapar, başka kimsenin bir şey yapma iradesi olamaz. Halkın ancak 'devlet baba'nın dediklerini yapma gücü olabilir.

Bu mantık Kürdistan'a gelince, Kürtlere karşı olunca çok daha ileri düzeyde kullanı-

"Eskiden Türkiye'nin baharı 1 Mayıs'ta oluyordu. Şimdi baharlar 21 Mart'a taşındı artık. Türk bayramı ve bahar bayramı olarak kutluyorlar. Bahara açılım diyordu Tayip Erdoğan, bilmeyenleri kandırmak için. Baharı değişti Türkiye'nin. 40 gün öne kaydı. Oysa ki doğada o kadar ciddi bir değişiklik olmadı. Isınıyor deniyor yer küre. 1 derece ısındığını, buzulların eridiğini söylüyorlar, ama herhalde bu kadar zaman mevsimi değiştirecek bir düzeye de ulaşmamıştır"

"Halkımız üzerinde uçak uçurmalar devam edecek ve saldırı ile korkutarak, imha ederek bu mücadele engellenecek sanıyorlarsa, karşımızdaki güçler böyle davranacaklarsa, buna karşı da halkın 15 Şubat'tan bu yana geliştirdiği, Newroz'da doruğa ulaştırdığı bu siyasi mücadeleyi diğer alanlara da taşırma, onlarla bütünleşerek topyekun, genel bir demokratik halk direnişi düzeyine getirme önümüzdeki süreçte yaşanacaktır. Buna gücümüz var, hazırlığımız var"

yorlar. Kürt ancak köle olabilir diyorlar. Öyle kimliğini arayacak, özgürlük isteyecek, düşünce geliştirecek, örgüt kuracak, eylem yapacak bir güç olabilir mi? Asla. Olsa olsa ancak bir köle olabilir, hizmetçi olabilir. Efendileri ne söylerse onu yapabilir. Mantık budur. Fakat pratikte Kürdistan'da bu kadar bilinç oluşmuş, örgütlülük var ve mücadele yürütülüyor. Kürtler örgütlenmişler bunu yapıyorlar. Şimdi bunu inkar edemiyorlar artık. Kürdistan'da oluyor, bunu da inkar edemiyorlar. Bu kez deniyor ki "tamam Kürtler yapıyor, ama başkaları yaptırtıyor onlara. Özgürlük düşüncesini de örgütünü de, eylemini de dış güçler organize ediyorlar, yaratıyorlar, yapıyorlar ve dolayısıyla kandırılıyorlar." Kürdistan'da yürütülen bütün özgürlük mücadelesi dış güçlerin yarattığı, Türkiye'ye karşı savaş olarak kullandığı, Kürtlerin kandırıldığı bir eylem olarak görülüyor. Mantık bu. Yıllardır bunu hep söylediler. Önderliği, PKK'yi, gerillayı küçümsediler. Fakat gerçekler bu kadar açığa çıktı. Komplo ile birlikte gerçek durum çok daha deşifre oldu. Şimdi bu durumun da değişmesi gerekiyordu, ama öyle anlaşılıyor ki bu mantıkta bir değişiklik olmamış. Hala Newroz'u bile dışarıdan gelen üç beş kişinin organize ettiği, yönlendirdiği iddiasındalar ve bunu savunuyorlar. İnanıyorlar mı buna? Gerçekten inanıyorlar demek zor. Bu kadar akılsız olamazlar çünkü. İnanmıyorlar, ama halkı aldatmak için kullanıyorlar. Türk toplumunu, Türkiye halkını aldatmak için devletin bilinçli yürüttüğü bir propaganda oluyor bu. Çünkü iletişim araçları elinde, bir beyin yıkama hareketini toplum üzerinde bu etkili iletişim araçlarına dayanarak, bu tür yanlış ve hiçbir gerçekle bağdaşmayan, hastalık denebilecek düşünceleri öne sürüyorlar. Kandırmaya çalışıyorlar. Bir de bu yönü var. Bunu 2006 Newrozu'nda da gördük.

AKP yöneticileri islamı milliyetçilikle bütünleştiriyorlar

AKP hükümetinin de böyle bir inkar ve imha siyasetinin iyi bir uygulayıcısı haline geldiğini gördük. Milliyetçi, şoven, inkarcı düşünce ile ileri düzeyde bütünlüklü olduğunu, bağlı olduğunu AKP yöneticilerinin şoven milliyetçi düşünceden kopuk olmadıklarını gösterdi bu tutumları. Her ne kadar kendilerini islami bir akım gibi koysalar da, sahte bir islam duruşu var kendilerinde. Onu iktidarı elde etmek, halkı aldatmak için kullanıyorlar. İslamı daha çok milliyetçilik ile bütünleştiriyorlar. Son dönemlerde -özellikle dış çevrelerde- bazı yazarlar, aydınlar AKP'nin bu karakteri üzerinde duruyorlar ve islami faşist bir parti olduğu değerlendirmesini yapıyorlar. İncelenebilir, izlenebilir bir görüş. Ne kadar bütünlüklü, doğrudur ayrı bir mesele, ama AKP zihniyetinin şoven milliyetçilikten uzak olmadığı ortada. Bu da görüldü. Şimdi hükümetin yaklaşımlarında başka şeyler de görmemiz lazım. Biliniyor uçakları uçurdular Amed üzerinde. Geçen sonbaharda da Gever'de, Şemdinli olaylarından sonra yürüyen halk üzerinde uçurmuşlardı. Açık bir tehditti bu. Bu tehditkar tutumu sürüyor devletin. Ciddiye almalıyız, dikkatle izlemeliyiz. Halkın milyonlar halinde meydana dökülmesinin korkuyu yenmekle, özgürlük bilinci ve iradesi kazanmakla bağlantılı olduğunu görüyorlar, anlıyorlar. Bir psikolojik duruştur bu. Yıllarca katliam ile, baskı ile, zulüm ile yarattıkları o kölelik psikolojisinin kırıldığını, özgürlük bilincinin, psikolojisinin, iradesinin Kürt toplumunda hakim hale geldiğini görüyorlar. Şimdi bunu tehdit biliyorlar kendileri için. Açıkça korku salmak istiyorlar yüreklere. O uçakların uçuşunun anlamı budur. Bir tehdit var tabii. Katliamcı bir tehdit. Bu durum imhacı siyasetten uzaklaşılmadığını açıkça gösteriyor. Bunu da bizim öyle anlamamız, dikkatle değerlendirmemiz gerekli. Bu Newroz'da gelinen nokta oraya kadar dayandı.

Ordu kendisini hukukun dışında gördüğünü net ortaya koydu

Açık imha tehditleri altındayız. Önderlik *"sistem imha etmek istiyor bizi"* dedi. Önderlik ve halk üzerinde, tüm Özgürlük hareketimiz üzerinde Türkiye devletinin nasıl bir imha tehditini geliştirdiğini görmek mümkün. Bu önemli. Daha da ileri gidildiğinde, bu durumdan dönülmediğinde, katliamcı saldırılara maruz kalacağını halka söylemek istiyorlar. Özgürlük hareketimizin tarihi içerisinde böyle önemli dönemeçler oldu. Bu tür saldırılarla hareket tehdit edilmek yolundan vazgeçirilmek istendi. 18 Mayıs 1977'de Haki arkadaşın katledilmesi ile başladı bu süreç. Çeşitli katliam girişimlerinden geçilerek bugüne gelindi. Bugün de bir bütün olarak halk açıktan böyle tehdit edilmek isteniyor. Şunu gösteriyor tabii bu durum. Artık halkı yalan dolan ile kandırma çeşitli vaatlerle aldatma, baskı ile sindirme gücünü gösteremiyor devlet. Kaybetmiş bütün bu özelliklerini. O zaman en ileri düzeyde katliam ile tehdit ederek halkı durdurmak istiyor. Bu yönü de vardı.

Tabii bir de Tayyip Erdoğan'ın Newroz'a ilişkin açıklamalarının politik yönü var. Tepki gösterdi çünkü. Mecliste, AKP grubunda Newroz olaylarını, etkinliklerini çok sert biçimde suçlayan açıklamaları oldu. Bunun bir yönünün de iç politikaya bağlı olduğunu anlamamız gerekiyor. Bu Newroz gösterileri, bunu bir kere daha ortaya çıkardı. Şemdinli olayları bazı şeyleri açığa çıkarmıştı, biliniyor. Bu durum özellikle de ordu hükümet çatışmasında bir veri olmuştu. Bunun daha sonra Van savcısının iddianamesi ile ulaştığı bir düzey var. Ordu en üst kademede ilk defa Türkiye içinde, böyle ciddi bir biçimde, Türkiye resmiyeti içinde suçlanıyor. Dıştan gelen eleştiri vardı. Yine bizim eleştirilerimiz vardı. Onlar ayrı, ama kendi içlerinde ilk defa bu düzeyde suçlanıyor. Buna karşı hükümete genelkurmayın sert bir tutumu gelişti. Öyle ki sanki Newroz'a hazırlık gibi yaptılar. Newroz'dan önceye getirmek için alelacele çalıştı genelkurmay. Ve Newroz'dan önce böyle bir tehditte bulundu. Genelkurmayın açıklamaları önemliydi.

Savcının söyledikleri ne kadar doğrudur yanlıştır o ayrı bir mesele, ama ordunun üst kademesi, genelkurmay, savcı falan dinlemiyor bu açıklamayla. Kendisini hukukun, savcının, yargının dışında gördüğünü net ortaya koydu. Genelkurmay'ın iddianame karşısındaki açıklaması yeni bir iddianameyi oluşturdu. Sadece iddianame de değil, hüküm de var içinde. Genelkurmay kendini hem savcı yerine koymuş, hem hakim yerine koymuş. Hiçbir hukuk organı tanımadan kararını veriyor ve hükümete tehditte bulunuyor. Şimdi Erdoğan'ın Newroz'un bu kadar barış içerisinde, ciddi hiçbir olay yaşanmadan, milyonların katıldığı bir etkinlik biçiminde gerçekleşmesine bu kadar saldırısı bu gelişmelerle de bağlı. Orduya mesaj veriyor. O da bir taktiktir kendi aralarında. Çelişkiler çatışmalar gelişince Kürtleri hedef gösteriyorlar, PKK'yi hedef gösteriyorlar. Ordu ile AKP'nin ittifak noktası bize karşı savaştır. Yoksa o olmazsa kendi aralarında birlik yapabilecekleri bir etken yok. İdeolojik, siyasi olarak birbirlerine karşıttırlar, uzaktırlar, kopukturlar birbirlerinden.

İddianame ile AKP orduya bir hamle yapmış oluyor. Genelkurmay da açıklaması ile hükümete karşı bir hamle yaptı. Hükümet ise zor duruma düşünce, genelkurmaya diyor "düşman ötekidir, gel uzlaşalım." Bu biçimde halkın Newroz kutlamaları Türkiye için büyük bir tehlikeymiş gibi gösterilmeye çalışılıyor. Bunu da böyle görmek ve anlamak gerekiyor. "Halkın bayram kutlaması tehdittir. Özgürlük istemesi, demokrasi istemesi Türkiye'ye tehdittir" deniyor. Niye tehdit olsun. Bu Türkiye demokratik ise, gerçekten halka, topluma dayalı bir sistem olacaksa niye tehdit olsun? Türkiye'ye daha fazla hizmet sunuyor. Türkiye için en büyük demokrasi dinamiğini ortaya çıkarıyor. Özgürlüğün, demokrasinin, katılımcılığın nasıl olacağını gösteriyor. İnsanın ve toplumun iradesini geliştiriyor. Bu her alanda büyük bir güçlenme ve gelişme demektir. Dolayısıyla da ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi bütün yaşamı o biçimde irade kazanmış insan duruşunu güçlendirir. Bu da bir ülke için gelişme demektir. Bir toplum için gelişme, ilerleme demektir. Ama Kürdistan'da Kürt halkının özgürlük iradesine, bilincine dayalı olarak sağladığı gelişmeler Türkiye için tehlike olarak görülüyor. O zaman demek ki Türkiye demokrasi istemiyor, özgürlük istemiyor. Despotizmde, milliyetçi şoven yaklaşımlarda, inkarcılıkta, imhada ısrarlı gözüküyor. Devletin mutlak egemenliğini her koşulda sürdürmek istiyorlar. Zaten başbakan bunu orduyu yönlendirmek için ifade ediyordu. Tek ulus, tek devlet, tek bayrak, tek dil deniyordu. Bununla kendi aralarındaki sorunları çözüp birlik yaratarak, Kürdistan'da ortaya çıkan özgürlükçü gelişmeleri engellemek, en azından Türkiye toplumunun böyle yanlış bilinçlendirilmesini sağlayarak desteği de arkasına alıp bu çatışmalı durumu sürdürmek, yine despotik sistemi ayakta tutmak istiyorlar. Şoven milliyetçi bilinci, duyguları artırarak Türkiye toplumunun demokratik bilinç, örgütlülük kazanmasını, demokrasi istemesini engellemek istiyorlar. Dolayısıyla da Kürdistan'dan gelişen Özgürlük hareketini müttefikten koparmaya çalışıyorlar. Yalnız, zayıf kılmak istiyorlar. Anlaşılır bir durumdur. Ama Türkiye'de de buna karşı bir bilinçlenme durumu var. Aslında çok yönlü bir tartışma durumu yaşanıyor. Belli siyasi çevrelerde, aydınlarda demokratik bilinç gelişimi, irade oluşumu sözkonusu. Bu bakımdan bir iç mücadele durumu var.

Kürt halkı demokratik çözüm istediğinin iradesini ve örgütlülüğünü gösterdi

Newroz, kısaca güncel siyaset açısından da Türkiye'deki durumu iç çelişki ve çatışmaları bir kere daha açığa çıkardı. Türkiye yönetiminin tutumunu da ortaya çıkardı. Şu da görüldü: İçişleri bakanlığının her şeyi yasaklama kararının yarattığı gerginliği gidermek için, bir toplantı ile gerginliği azaltmak gerektiği kararını almışlar. 15 Mart'ta yapılan bir toplantıydı bu. İnsanların PKK'ye, Önder Apo'ya ilişkin mesajları, pankartları, sloganları engellenmeye çalışılmalı, ama engellenemezse üzerine gidilmemeli, görüntüler alınmalı, bilgiler toplanmalı, tutuklamalar daha sonrasına bırakılmalı diyorlardı. Doğrudan üzerine gidilince çatışma çıkıyor, tepki oluşuyor, herkes tavır koyuyor. Dolayısıyla halk ile devlet karşı karşıya geliyor deniyor. Bunu tespit etmişler. Bunu engellemek için bir karar aldıklarını basın belirtiyordu. Şimdi anlaşılıyor ki, İçişleri bakanlığının kararının uygulanmaması bundan kaynaklanmış. Yani bu bir bütün olarak demokratik tutum içerisine girme, halka saldırıdan vazgeçme anlamına gelmiyor. Tam tersine Newroz'da toplanmış halkla karşı karşıya gelmekten kendi kendini kurtararak, daha çok özgürlük bilinci ile dolu böyle bir mücadeleyi yürüten insanları tespit ederek, onları daha sonra tutuklama, onlar üzerinde baskı uygulama gibi bir kararı içeriyor. Demek ki baskılar sürecek. Yanılmamalıyız.

Bu Newroz aslında iyi bir mesaj verdi anlayan için. Eğer barışçıl demokratik çözüm isteniyorsa, halk iradesini ve örgütlülüğünü bir kere daha ortaya koydu. Ama istenmiyor, inkar ve imha siyaseti doğrultusunda topyekun savaş konsepti çerçevesinde saldırılar sürecekse, ona karşı direneceğini de göstermiş durumda. Biz böylece aslında sağduyulu yaklaşım açısından Newroz'un bir dönüm noktası olabileceğini belirtebiliriz. Önderlik de buna dikkat çekmişti.

Newroz etkinliklerinin düzeyine bakarak şunu da rahatlıkla söyleyebiliyoruz; öyle bir sağduyu olmasa da her türlü saldırıya karşı halk çok daha güçlü, etkili cevap verebilecek pozisyonda. Bu biçimde de bu Newroz, özgürlük mücadelesinin gelişimi ve sorunları çözmesi yönünde bir dönemeç yeni bir başlangıç olabilir. Yeni bir siyasi gelişme sürecini ortaya çıkarabilir. Bu düzeyde etkiliydi. Bunu rahatlıkla belirtebiliriz. Bu da halkın özgürlük ve demokrasi taleplerine ne kadar tutkun olduğunu, Kürt sorununa demokratik çözüm istediğini, bunda ısrarı oluşturduğunu, buna karşı olan duruşlara, inkarcılığa, imha saldırılarına karşı nasıl etkili bir direniş içerisinde olabileceğini göstermiş bulunuyor. 15 Şubat ile başlayan bir süreçti bu.

15 Şubat'tan 8 Mart ve Newroz'a kadar gelen süreç, halkın her türlü saldırıya karşı yiğitçe direnebileceğini, direnme kararlılığında ve azminde olduğunu ortaya koymuştur. Serhildan hareketi, halkın demokratik eylemliliği, gerçek bir düzeye ulaştı. Bu hareketimizin duruşunu ifade ediyor. Önder Apo'nun geliştirdiği yeni çizginin, demokratik konfederalizm çizgisinin pratiğe dönüşme gücünü, bu temelde hareketimizin örgütlenme ve hazırlık düzeyini ifade ediyor. Yalnızca bir Newroz direnişi, bir bayram kutlaması değildir bu. Sadece bir halkın direnişi de değil. Halkın eylemliliği, hareket olarak 2006 mücadele yılında ne kadar güçlü ve hazırlıklı olduğumuzu gösteren bir ölçü aslında. O bakımdan sadece bir bayram saymamak lazım. O tür bir değerlendirme yetersiz kalır. Yine bunu sadece bir halk direnişi olarak da görmemeliyiz. Biz her alanda aynı düzeyde hazırlıklıyız. İdeolojik mücadele alanında, siyasi mücadele alanında, örgüt çalışmaları için, askeri alanda çok daha güçlü bir mücadeleyi geliştirme durumumuz var. Kış boyunca yürüttüğümüz hazırlık çalışmalarının önemli bir düzeye ulaştığını, bilinç olarak, örgütlülük olarak, irade olarak güçlü bir eylem geliştirme, 1 Haziran Atılımı'nı bu üçüncü yılda final hamlesi gibi geliştirme gücüne ulaştığını gösteriyor. Böyle anlamak daha doğru. Biz öyle ele alıyoruz. Bu anlamda hazırlık düzeyimiz zayıf değildir. Bunu herkesin bilmesinde yarar var. 2005 yılının ve daha öncesinin derslerini bu kış boyu yürüttüğümüz çalışmalarda iyi çıkardık.

Halkın eylemliliği halk cephesinin güçlü, örgütlü, hazırlıklı ve her türlü eylemi yapma konumunda olduğunu gösteriyor. İdeolojik cephede de bunu yapabiliriz. Bu yönlü hazırlıklarımız sürüyor. Askeri cephede de yapabiliriz. Daha fazla yaparız. Gerilla herkesten daha fazla kedini örgütlü kılarak, herkesten daha fazla geçen sürecin çözümlemesini yapıp derslerini çıkarmaya çalıştı. Yoğun bir tartışma, eğitim ile hem Önderliğin yeni paradigmasını özümseme hem de 2005 yılı gibi büyük bir pratik deneyim yılının derslerini çıkartma anlamında çok güçlü bir yenilenmeyi ve gelişmeyi yaşadı. Dolayısıyla eğer halkımız üzerinde o uçak uçurmalar devam edecek ve saldırı ile korkutarak, imha ederek bu mücadele engellenecek sanıyorlarsa, karşımızdaki güçler böyle davranacaklarsa, buna karşı da halkın 15 Şubat'tan bu yana geliştirdiği, Newroz'da doruğa ulaştırdığı bu siyasi mücadeleyi diğer alanlara da taşırma, onlarla bütünleşerek topyekun, genel bir demokratik halk direnişi düzeyine getirme önümüzdeki süreçte yaşanacaktır. Buna gücümüz var, hazırlığımız var.

Newroz, hareketimizin ne denli böyle bir güce, hazırlığa sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Diğer değişik politik durumlar gelişmezse -ki çok fazla görünmüyor- önümüzdeki sürecin, en azından bahar ve yaz sürecinin, bu Newroz'la başlayan veya gelişen halk direnişinin her alanda bir demokratik direnişe dönüşerek güçlü bir özgürlük hamlesini ortaya çıkartacağı, bunun da Kürdistan'da, Ortadoğu'da önemli siyasal sonuçlarının olacağı kesin. Eğer birçok çevre ilgi duymuşsa, gözlemek, anlamak istiyorsa, Tayyip Erdoğan'ın veya şunun bunun dediği gibi provokasyon yapmak ya da Kürt halkını, dilini bile anlamayan bir halkı isyana teşvik etme gibi bir rol oynamıyorlar.

Onlar, aslında neler olacak? Kürdistan'da neler gelişecek? Onu anlamaya çalışıyorlar. Tabii ona göre kendi politikalarını belirleyecekler. Ne tür olaylar gelişir, bölgede politik etkisi ne düzeyde olur, dolayısıyla onun karşısında nasıl bir tutumumuz olmalı, bunları anlamaya, değerlendirmeye çalışıyorlar. Böyle bir mücadele topyekun düzeyde gelişirse, bunun yaratacağı siyasi sonuçlar o tür arayış içinde olanların hiç de yanılmadığını gösterecek. Çünkü önemli siyasal durumlara yol açacak. O da onu anlayan, ona göre kendini hazırlayanlar için politika yapma, bölgedeki politik mücadele içerisinde etkili olma sonucunu ortaya çıkartacaktır.

Şemdinli iddianamesi ve Türkiye'deki özel savaş gerçeği

baştarafı 6'da

Mevcut hükümetin, Özcan İldeniz ve Ali Kaya gibi bir kişiyi öldürme amaçlı bombalama işine karışan şahısları, askeri istihbarat elemanlarını ve bunlara "iyi çocuktur" diyen Kara Kuvvetleri Komutanını soruşturmaya tabi tutması gerekirdi. Suç işleyen birisine nasıl "iyi çocuk" denilebilir ya da bu kara kuvvetleri komutanı kimin için şimdiye kadar bu tür açıklamaları yapmıştır? Her gün Türkiye'de yüzlerce olay oluyor. Hangi olayın faili için "iyi çocuktur" demiştir? Kara kuvvetlerinin "iyi çocuktur" demesi devletin ölçüsüyle ilgili bir konudur. Böyle bir suç işleyene "iyidir" deniyorsa ve bunlar da bu işi yapan gizli istihbarat elemanlarıysa, o zaman hükümetin derhal bu işin üzerine gidip, bu açıklamayı gerektiren mantığın ve uygulamaların arkasındaki bütün zihniyeti, düzeneği ve pratiği ortaya çıkarması gerekir. AKP bunu yapmamıştır. Aksine demokrasiyle ilgili bütün konularda olduğu gibi bu konuda da ilk önce bir şey söylememiş, daha sonra geri adım atmıştır. Bir araştırma yapılırsa görülecektir ki, Erdoğan hükümeti ya da Başbakan Erdoğan demokrasiyle ilgili birçok konuda Diyarbakır'da Kürt sorunundan söz etmesi gibi birşeyler ifade etmiş, ancak sıra pratiğe geldiğinde çark etmiştir. Şemdinli olayında da bu olayın arkasından gideceğiz, dedi ama devamını getiremedi, geri adım attı. Demokrasi, diyor ama seçim yasasını, partiler yasasını değiştiremiyor. Kürt halkının iradesinin sandığa yansıması için, 12 Eylül rejiminin koyduğu barajı koruyor. Yine partiler yasasında var olan Kürt halkıyla ilgili yasak maddeleri kaldırmayarak, demokratik Kürt siyasetinin gelişmesinin önündeki engelleri koruyor. Günümüzde demokrasi söylemini herkes kullanmaktadır. Dünyada neredeyse demokratik söylemlerde bulunmayan çevre kalmamıştır. Özellikle Türkiye söz konusu olduğunda demokratik söylemden çok, bunun pratiğini yapmak önemlidir. Bu da demokratik cesaret, kararlılık gerektirir, özgürlük ve demokrasiye tam inanç gerektirir. AKP hükümetinde özgürlük ve demokrasiye tam olarak bir inanç olmadığı için, kendi çıkarına olduğu kadar özgürlük ve demokrasiyle ilgilendiği için, Türkiye'nin demokratikleşmesi önünde esas engel olan illegal devlet ve yetkilerle uğraşacak ne gücü vardır ne de böyle olmasında çıkarı vardır.

Türkiye'nin önemli bir siyasal partisinin başkanı da Şemdinli iddianamesi için "sivil bir darbedir, biz önüne geçtik" diyor.Sözde sosyal demokrat CHP, bu iddianamenin Yaşar Büyükanıt'ın genelkurmay başkanlığını engellemek için hazırlandığını söylüyor. ANAP başkanı da, DYP ve CHP'nin söylediklerinin sentezini yapıyor. Bunlar Türkiye'nin temel partileri gibi gözüküyorlar. Sosyal demokrat ve liberal olduğunu söyleyen partiler, savcının iddianamesine böyle yaklaşıyorsa, savcının susturulmak, bastırılmak istendiği bir yerde savcıdan yana olmak bir yana, savcıyı bin pişman ettirmek isteyenlerin arkasında duruyorlarsa, bütün bunlar Türkiye'de demokrasi mücadelesinde bir hayli yol alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Açıktır ki gerçek anlamda demokrasi güçleri hala zayıftır. Gerçek demokrasi güçleri ancak derin devletin kirli uygulamalarını ortaya çıkarıp, Kürt sorununu çözümünde rol alabilirlerse etkili hale gelebilirler.

Türkiye'de birçok sivil toplum örgütü, hukukçular, sendikalar var. Ne var ki Şemdinli savcısına arka çıkanların sayısı çok az oldu. İnsan Hakları Derneği ve birkaç sivil toplum örgütü dışında, Şemdinli iddianamesinde ortaya çıkanların açığa çıkarılması için açık bir tavır koyamadı. Türkiye'deki kurum kuruluşların hangisi ne kadar demokratik ne kadar özgürlükçüdür, bu olayla birlikte açığa çıkmıştır. Şemdinli iddianamesi ve ortaya konulan tutumlar çerçevesinde bir Türkiye siyaseti değerlendirmesi yapmak daha gerçekçidir. Başka görüntüler kesinlikle aldatıcıdır. Türkiye'de sendikaların durumunun ne kadar demokrasiden yana olup olmadığını, ancak bu olayla ilgili tutumda gerçek olarak görebiliriz. Açık ki ortada ses yok. Burada şöyle bir saptırma da söz konusudur, daha doğrusu provoke edilmiş bir ortam vardır; Türkiye'deki demokratik, laik, özgürlükçü kesimler AKP'nin uygulamalarından rahatsızdırlar ya da bu kesimler siyasal islama karşı soğukturlar. Dolayısıyla Şemdinli olayının arkasında AKP ya da siyasal islamcı bir çevre olduğu ortaya konularak, demokratik, özgürlükçü ve laik kesimlerin kafasında kuşku yaratılmıştır. Hatta, özgürlükçü bir anlayışın nüvelerini taşıyan Şemdinli iddianamesine karşı çıkmışlardır. Anlaşılıyor ki Türkiye'deki özgürlükçü, demokratik güçler çabuk manipüle edilmektedirler. Özellikle asker, sivil bürokrasi tarafından manipüle edilen bir sol kesim bulunmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'deki sol kesimin bu özel savaş gerçeği tarafından nasıl manipüle edildiği açığa çıkarılmadan, gerçek demokrasi mücadelesi geliştirilemez. CHP'nin Kürt sorununun çözümünde demokratikleşmeyi engelleyen bir parti olduğu ortaya konulup, illegal devletin sözcülüğü gibi hareket etmesinin önü alınmadan gerçek bir sosyal demokrasi hareketi ortaya çıkarılamayacağından, Türkiye'deki demokratikleşmenin ilerletilemeyeceği, Şemdinli vb olayların çözülmeyeceği de açık bir gerçektir.

Sonuç olarak, Şemdinli iddianamesi ve Büyükanıt olayı herhangi bir olgu değildir, Türkiye'nin temel gerçeğidir. Kuvvet komutanları da Kürdistan'da görev alan bütün komutanlar da benzer suçun ortaklarıdırlar. Birçok siyasetçi kirli savaşın ortağı olmuştur. Bu yönüyle sorun, bireyleri kişileri cezalandırmaktan öte, bu sistemi değiştirmekle ilgilidir. Bu açıdan bir daha görülmüştür ki, Kürt sorununu sahiplenmek, Kürt sorununun çözümünü istemek gerçek demokrasi mücadelesidir. Bazılarının zaman zaman çarpıttığı, Türkiye'de başka sorun yok mudur, sadece Kürt sorunu mu demokrasi sorunudur gibi düşüncelerin ne kadar yanlış olduğu da görülmüştür. Çünkü bütün alanlardaki demokratikleşme adımları, Kürt sorununun çözümsüzlüğü nedeniyle zehirlenmekte, gerçek içeriğine ve biçimine kavuşamamaktadır. Bu nedenle Türkiye'de demokrasi önündeki engelleri kaldırmak isteyen tüm aydınlar ve çevreler, Kürt sorununun çözümü için ağırlıklarını ortaya koymalıdırlar. Şemdinli olaylarını durduracak da, Türkiye'deki askerlerin, sivil bürokratın, siyasetin ve özel savaşın parçası olmasını engelleyecek olan da bu sorunun çözümüdür. Bunun dışındaki her türlü tartışma, değerlendirme ve yorumlar suya yazı yazmaktan başka bir anlama gelmeyecektir. Dolayısıyla Şemdinli olayı ve arkasından gelen iddianame, Türkiye'nin siyasi, sosyal, kültürel gerçeğinin açığa çıkması açısından önemli bir veridir. Biz daha çok da Şemdinli olayının ve iddianamenin Türkiye'deki derin devlet konusunda bir aydınlatma başlatmasını, bu aydınlatmanın tüm topluma yayılmasını, bunun sonucu olarak da doğru bir demokrasi ve özgürlük mücadelesinin verilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Kürt halkının özgürlük mücadelesi, Türkiye'nin temel demokrasi mücadelesidir. Bugünün en büyük özgürlük savaşçıları, Kürt halkının özgürlük mücadelesini yürütenlerdir. Kürt halkı özgürlük mücadelesini verdikçe bu tür kirlilikler de açığa çıkmaktadır. Daha doğrusu mücadelemiz karşısında derin devlet de onun uygulamaları da artık gizlenememektedir. Kürt halkının mücadelesi sürdükçe, yalnız Şemdinli olayları değil, Türkiye ve Kürdistan'daki bütün olaylar açığa çıkacak, Türkiye'nin demokratikleşmesi bu temelde gelişecektir.

HPG Türk devletinin inkar ve imha siyasetine gereken cevabı verecektir

baştarafı 12'de

2005 yazı ortalarında Türk devleti iyice daraltılıp sıkıştırılır hale getirildi. O dönem Türk askeri ve siyasi yetkilileri bu zorlanmayı açık bir şekilde itiraf ederek, ortaya çıkan bu tehlikeyi kendi açılarından bertaraf etmenin yol yöntemleri üzerinde durmaya çalıştılar. Bütün bu gelişmelerin yaratıcı gücü olarak gördükleri Önderliği siyaset gündeminin dışına itmek ve ağır baskı koşulları içerisinde tasfiye etmek için çeşitli adımlar atma yoluna gittiler. Çıkardıkları yeni TCK ile Önderliğin yaşam koşullarını giderek ağırlaştırdılar. Yine Önderliğin avukatları üzerindeki baskılara, Önderliğin Kürt halkıyla olan iletişim kanallarını tıkatmak istediler. Öte yandan ABD ve AB destekli Önderliğe karşı ideolojik, psikolojik, siyasi vb saldırılar bir kampanya biçiminde yürütüldü. Bütün bu saldırılar elbette ki Kürt halkının mücadelesini durdurmaya yetmedi. Tam tersine, hem gerilla mücadelesi hem de demokratik halk eylemliliği önemli bir gelişme gösterdi. Bu durum Türk devletini adeta çılgına çevirdi ve 2005 sonlarından itibaren Önderliğin üzerine çılgınca gitmekten geri durmadı.

2006 yılında Önderliğin üzerindeki baskıların bu kadar ağırlaştırılmasının esas nedeni, Kürt özgürlük mücadelesinin yaşamış olduğu önemli gelişme düzeyidir. Kürt özgürlük mücadelesine yönelim, Önderlikten başlatılarak gerilla ve halka kadar uzatıldı. Sert kış koşullarına rağmen Türk ordusunun gerillaya yönelik imha amaçlı operasyonları Botan, Dersim ve Amed'de geliştirilmeye çalışıldı. Bu operasyonlarda uluslararası sözleşmelere uymayarak, onları adeta hiçe sayarak kimyasal silah kullanması, ne kadar zorlandığının ve gerekirse yine 1990'ların başındaki gibi kirli savaş yöntemlerine, katliamlara, yakıp yıkma operasyonlarına başvuracağının da işaretlerini vermiş oldu. Zaten bu yönlü özel psikolojik savaşı gündemlerine aldılar. Abdullah Gül bunu açıkça ilan etti.

Özellikle Türk ordusu ve diğer güvenlik birimleri içerisinde özenle mevzilendirilmiş, örgütlendirilmiş çeteleri tekrar kullanmaya başlamaları, JİTEM ve benzeri kontrgerilla güçlerinin çalışmalarına hız verilmesi, faili meçhul cinayetlerin ve yeni katliamların habercisi olmaktadır.

Hiçbir hukuk kuralına bağlı kalmayan, devlet ve ordu içerisinde yuvalanmış bu gayrı meşru güçler, özel savaş dairesi tarafından Türk Genelkurmaylığına bağlı olarak direkt yönlendirilmektedir. Şemdinli olaylarında da ortaya çıkan gelişmeler, Türk Genel Kurmaylığının üst kuvvet komutanlarının birçoğunun da bu çeteleşme yapısı içerisinde olduğunu göstermektedir. Aslında bizim açımızdan bunlar çok fazla şaşırtıcı değil. Zira bu bir devlet politikasıdır. Devleti kontrol eden esas güç ise ordudur. Ortaya çıkan gerçekler işin küçük bir bölümünü oluşturmaktadır. Deyim yerindeyse devede kulak misalidir bu. Türk ordusunun kirli çamaşırları, ortaya dökülenden çok daha fazladır. Herkesten daha fazla Kürt halkı bunu çok iyi bilmektedir. Bazı çevreler kısmen yeni şeyler öğrenmiş olabilir, ama Kürt halkı yıllardır gerçekleri bizzat yaşayarak biliyor, tanıyor. Dolayısıyla Kürt halkı açısından ortaya çıkan gerçekler çok fazla şaşırtıcı değildir. Ortaya çıkan gerçekler yeni şeyler değil. Yeni olan, bu gerçeklerin kısmen de olsa bir Türk savcısı tarafından dile getirilmesidir. Yoksa Yaşar Büyükanıt gibi en üst kuvvet komutanlarının bu işin içerisinde yer almasına çok fazla şaşırmıyoruz. Yine onun bizzat bu çeteci yapının arkasında olmasına, bizzat çete reisliği yapmasına rağmen bu biçimde korunmasına da şaşırmamaktayız. Şunu çok iyi biliyoruz ki, Kürt sorunu çözülmedikçe çetecilik, rantçılık, işkence, katliam, kötü muamele vb insanlık suçları varlığını hep koruyacaktır. Bu yüzden Türkiye'nin kendi yakın tarihiyle güçlü bir hesaplaşmayı yaşamadan, bu hastalıklı yapıdan kendisini arındırması, kurtarması mümkün değildir.

Devlet içerisinde ciddi bir iktidar mücadelesinin ürünü olarak çetecilerin kısmen de olsa deşifre edilmeye çalışılması, önümüzdeki süreçte bazı gelişmeleri de beraberinde getirebilir. 1993 benzeri bir tasfiye mi yaşanır ve şahinler kanadı güçlerini giderek artırıp Türkiye'yi yeni bir şiddet sarmalı içine mi sürükler, yoksa yeni bir dış ve iç dinamik devreye girip süreci farklı boyutlara mı taşır? gibi soruların yanıtını 2006 yılında bulmamız imkan dahiline girecektir. Kürdistan'daki gerilla direnişi ve kitlelerin demokratik siyasal eylemliliği bu süreci giderek hızlandırıp netleştirecektir.

HPG olarak tüm bu gelişmeleri dikkate alarak, 2006 mücadele yılına aktif bir katılımı sergilemeye çalışıyoruz. Halkımızın 15 Şubat ile başlayan 8 Mart ile ivme kazanan ve Newroz'la zirveye çıkacak eylemliklerini, gerilla cephesinden doğru karşılamak için çok yönlü bir yoğunlaşma içinde olduğumuzu belirtebiliriz. Kuşkusuz bir askeri güç olarak hazırlıklarımızı, yoğunlaşmalarımızı, planlamalarımızı açık bir şekilde ifade etmemiz askeri gizlilik açısından uygun düşmez. Ancak şunu rahatlıkla belirtebiliriz: HPG, geçmiş mücadele yıllarının büyük birikimine ve deneyimine dayanarak, sonuç alıcı gelişmeleri ortaya çıkarmak için kapsamlı bir hazırlık sürecini bu kış boyunca yaşadı. HPG, dönemsel görevlerine sahip çıkmak, sürecin ihtiyaçlarına yanıt oluşturabilecek kapsamlı bir taktik hamleyi başarıyla gerçekleştirmek için ideolojik, örgütsel ve askeri bütün hazırlıklarını önemli oranda tamamlamıştır.

Her şeyden önce stratejik ve taktik çizginin özümsenmesine dönük kapsamlı eğitimleri kış sezonu boyunca başarıyla gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Gerilla güçlerimizin mücadele bilinci, iradesi ve azmi daha da gelişmiştir. Yine teknik ve taktiğe hakimiyet ve komuta tarzının yetkinleştirilmesinde çok önemli mesafeler almış bulunuyoruz. Taktikte esneklik, taktikte açılım ve taktikte yaratıcılık anlamında ileri bir düzey kazanılmıştır. 2006 yılı için büyük bir taktik aşamayı gerçekleştirebilmek için önemli bir zemin yaratılmış bulunuyor. Bütün bunlar düşman saldırılarını püskürtmek ve demokratik çözüm yolunda ilerlemek için mutlaka yapılması gereken hazırlıklar olmaktadır. Sıcak gelişmelerin ve şiddetli bir mücadelenin yaşanacağı önümüzdeki dönemde, dönem görevlerini başarıyla yerine getirecek bir örgütsel yapılanma, yürütülen çalışmalarla açığa çıkartılmış oldu. Örgütsel yapılanma gözden geçirilerek, daha da yetkinleştirilip sağlamlaştırılmıştır. Bütün bunlar düşman karşısındaki direncimizi arttıracağı gibi, düşman saldırılarını kırma ve giderek onu çözüme zorlayacak bir örgüt ve eylem gücünü açığa çıkaracaktır.

Türk devletinin inkar ve imha siyasetinde ısrar etmesi, Özgürlük hareketine topyekun bir savaşı dayatması karşısında HPG'nin sessiz kalması beklenmemelidir. Her zaman, sorunların çağdaş demokratik yöntemlerle çözümünden yana olduğumuzu ifade ediyoruz. Ancak halkımıza ve Önderliğimize dayatılan imha konseptine karşı meşru savunma direnişini bir adım daha ileriye götürmek, yaygınlaştırmak kaçınılmaz bir olgu olarak önümüzde durmaktadır. Şunu belirtmekte yarar görüyoruz: Meşru savunma direnişinde şiddetin limitini artırmak tercihimiz değildir, ama bu bir zorunluluk olarak da bize dayatılmaktadır. Direniş hamlesi ile Kürt sorununda yaşanan kilitlenmeyi ve çözümsüzlüğü gidermeyi, siyasal çözümün önünü açmayı ve Kürt sorununda demokratik çözümün gelişeceği bir süreci açığa çıkarmayı hedeflemekteyiz.

Süreç HPG'ye önemli görev ve sorumluluklar yüklemektedir. HPG, siyasal mücadeleye zemin hazırlama ve onu koruma gücüdür. Aynı zamanda ona öncülük etme görevine de sahiptir. Demokratik siyasetin önündeki engelleri ortadan kaldırma, tıkanan siyasetin önünü açma işlevine de sahiptir. Halka cesaret ve moral verme, onu örgüte ve eyleme çekmede son derece önemli bir role sahiptir. Ayrıca HPG, bünyesinde barındırdığı fedai militan topluluğuyla devrimci direnişi başarıyla yapabilecek en önemli mücadele aracıdır. Disiplini, eğitimi, donanımı ve örgütsel yapısının sağlamlığı ile bunu en ileri düzeyde yapabilecek önemli bir güçtür. Bunu bu yıl en yüksek düzeyde gerçekleştirme gücünü de gösterecektir. Bir süreden beridir yürüttüğümüz kapsamlı hazırlıklar pratiğe parça parça aktarıldıkça, gerillanın yenilmezliği dosta da düşmana da bir kez daha gösterilecektir. Gelişebilecek çatışmalar sadece Kürdistan'la, Kürdistan dağlarıyla sınırlı kalmayacaktır. Türk devleti inkarcı zihniyetini değiştirmediği, saldırılarına son vermediği sürece, 2006 yılında çatışmalar da her tarafa yayılacaktır.

Koşulların giderek gerillanın lehine elverişli hale gelmesiyle birlikte, misilleme hakkımızı gerilla güçlerimiz aracılığıyla daha güçlü bir şekilde kullanacağız. Kışın, gerilla açısından olumsuzluk içeren şartlarını kendisi açısından avantaj olarak değerlendirip kış ortasında saldırıya geçen Türk ordusu, bahar mevsiminin gelmesiyle birlikte bu avantajlı konumunu kaybedecektir. Zaten daha şimdiden gerilla Batman'da görüldüğü gibi etkin vuruş tarzını göstermiştir. Yıla nasıl yaklaşacağının ipuçlarını vermiştir. Yine Botan ve Gabar'daki operasyonlarda Türk ordusunu ağır yenilgiye uğratarak, 2006 mücadele yılında başarıya ne kadar kilitlendiğini herkese göstermektedir. Bir yandan halkımızın görkemli direnişi, öte yandan da gerillanın önemli taktik hamlesi 2006 yılında Türk devletini çözüme önemli oranda zorlayacak, bu anlamda Kürt sorununun çözümünde 2006 yılında çok önemli mesafe alınacaktır. Bizim inancımız, yoğunlaşmamız, kararlaşmamız tamamen bu temeldedir.

NEWROZ İSYANLARI ZAFERİN KANITLANMASIDIR

baştarafı 16'da

Şimdi bütün bunlar duyulduğunda, düşünüldüğünde kişiden hangi çabayı ve neyi isterler? Bütün bunları bileceksiniz. Başka türlü düşünce ve yürek gücüne ulaşamazsınız. Bunlar en çok ihmal ettiğiniz olaylar, olgular oluyor. Her şehadeti kendimizden düşen bir parça, hem de ondan yeni yaşamı üretebilecek parçayla besleyemezseniz yaşayamazsınız, çürük olursunuz. Nitekim öyle de oluyor. Bunlar, bizim şehitleri bu yolda anma yasamız oluyor. Hamleye dönüştürüyoruz; hamleler kolay gelişmez, gerçekleştirilmez. Karnı doyurmak bile bu kadar mesele haline gelmişken, dünyanın bu kadar acımasızca üzerine geldiği böylesi bir ortamda büyük bir hamleyi nasıl başlatacaksın? Biraz bu konuda beyninizi açın, yüklenin. Hamleler öyle lafla hazırlanmaz; çaba ister, derinlik ister. Biz hazırladık, hiç olmazsa siz de doğru kavramayı becerin. Görülüyor ki, PKK'nin bir tarihinden bile yüz kat güçlenmek mümkün. Ama incelemesini bilmek kaydıyla bu böyledir. Şehitlik bağlılığı güçlendirir, fakat anmasını bilmek kaydıyla. Halkımızın durumuna bakılarak çok şey öğrenilir, ama bakmasını bileceksin. İnsanlığa bakmak da çok şey öğretir, ama ona da bakamıyorsunuz. Öyle fazla kitap okumayı da istemez, genel duyumlar çok şey öğretebilir. İşte bütün bunlar bizi böylesi günleri güçlü yakalamaya götürür. Muhtaç olduğumuz, ulaşmak istediğimiz haklılık, kararlılık, öngörülük otorite sahibi olmaya götürür. Bütün bu olgulara da muhtaçsınız. Biz kesinlikle zayıf insanı hoş göremeyiz, ama sahte güçlenmeyi de kabul edemeyiz. Yetkiye kavuşmak, sorumluluk sahibi olmak çok önemli ve sizleri adım adım bunlara yaklaştırmaya çalışıyoruz. Sizi doğru bir siyasi anlayışa itmek, örgüt olgusuna yaklaştırmak, yetki sahasına kavuşturmak çok önemli. Tabii bunu başka türlü de kavrayamıyorsunuz. Yığınca deneyimle ancak kavrıyorsunuz. Açık ki bu iyi bir kavrama yöntemi değil, ama durumlarınız bunu biraz böyle kılıyor. Bütün bunlar, bizim yenilemeden kastettiğimiz eksik yanlar oluyor.

Görülüyor ki sizler için az çaba sergilenmiyor. Elbette bunlar da Kürdistan halkının ihtiyaç duyduğu önderliği tutturmak ve insanlık ailesinde şerefli bir yere oturtma çabalarını ifade ediyor. Dünya bizim başımıza zindan edilmişken, karartılmışken, biz filan ülkede ne kadar güzellik var, filan yerde nasıl yaşam var diye sorabilir miyiz? Kendi karanlık dünyamızda ufak bir pencere açamazsak, hangi aydınlıktan bahsedebiliriz? Başka durumlarla uğraşma imkanı bulamıyoruz. Bir defa içinde bulunduğumuz dünyayı kavrayalım. Bize biçilen zindan nasıl bir zindandır? Öncelikle bunu kavramak gereklidir. Daha sonra küçücük bir ışık zerresini yakaladığımızda kendimize "pek mutluyum" diyelim. Böylesine yeni günlerde yeni başlangıçlar, çok yönlü düşündürmeye, kapasiteye derinlik kazandırmaya götürmeli derken, bunlardan bahsediyoruz. Buna şiddetle muhtaçsınız. Fırsat yaratılmıştır, kullanabilirsiniz.

Siyasi bir yaklaşımın içine girdik. Onun en bilimsel ifadesi olabilecek sosyalist ideolojiye gereken kılavuzluk rolünü verdirdik. Ve politikanın en yoğunlaşmış ifadesi olarak askeri yaklaşımı inanılmaz bir biçimde gündeme koyduk. Onun yoğun hazırlığını inanılmaz bir biçimde sürdürüyoruz. Bütün bunlar şüphesiz kendi başınıza onlarca yıl sağlayamayacağınız gelişmeleri, katedemeyeceğiniz mesafeyi sağlamak içindir. Çünkü size başka türlü karşılık versek layık olamayız, önderlik edemeyiz. O halde geriye çabalarımızın bu biçimde somutluk kazanması kalıyor. Sizlerle böylesi bir yeni güne kavuşmak anlamlıdır. Geçmiş yaşam ne kadar hatalı, noksan ve kölece geçmiş olursa olsun, madem böyle bir güne ulaşılmış, bizim için taze başlangıçlar yapmak, sadece bir günün hatırına olan bir tutum olmaz, diyoruz. Bilakis bütün yaşamımızın zorunlu bir sonucudur. Ve bunu da çeşitli anlatımlarla kanıtlayarak göstermeye çalıştık.

Bundan sonraki yaşamınız için 1990 Newroz'u büyük bir anlama sahiptir. Biz bunu dalga dalga bütün halk kitlelerimize kadar yayacağız. Daha şimdiden bir yığın suçlu insan, özgürlük savaşçısı kesiliyor. Yanılgının kurbanı olan, yine başkalarının kurbanı birçok değer özgürlük savaşına katılıyor. Yanlışın kurbanı, kötü yönetimin kurbanı olan çok kişi var. Bu etkiler feodallerindir, aşiretlerindir. Her gün bunlardan binlercesi paramparça ediliyor ve özgürlük savaşına katılıyorlar. Sizler de bunlardan anlamlı bir örneği temsil ediyorsunuz. Bu temelde güçlenip, PKK silahını bir an bile gaflete düşmeden kullanırsanız sonuç alırsınız. Şansınızı iyi kullanmalısınız. Gelişme mümkün, kendi ellerimizle yeniyi yaratmak mümkün. Newroz, kıştan, kardan, soğuktan bahara müjde günü olarak da kutlanır. Ama bizim için daha çok toplumsal olarak karanlıktan, zulümden kurtulma oluyor. Ve bu yıl her zamankinden daha fazla böyle bir yıl haline, başlangıç haline gelmiş bulunuyor. Bu halkayı yakalayabilmek önemli, sizleri bugüne kavuşturabilmek önemli, bugünde yaşatmak önemli. Kendine hiçbir yaşam hakkı tanınmayan, kabul görmeyen halkımıza Newroz'u bu biçimde yaşatmak anlamlıdır. Her şeyi kazandık demeyeceğiz, fakat buna ulaşmanın çok önemli olduğunu söyleyeceğiz. Partiyi böyle bir güne getirmek için çok uğraştık ve başardık. Bu yıl halkımızı da bugüne kavuşturduk. Halkı, PKK'nin önderliği altında, onun cesareti, onun fedakarlığına dayanarak bugüne, bu Newroz'a, direnen, isyan eden bir havada ayağa kaldırmak büyük bir yaşatma olayıdır. Bugün, belki diğer halklar kadar güçlü veya çok ileri değildir ama bu halk Kürdistan halkıysa, çok önemlidir. Ulaşılan gün bu biçimiyle çok görkemlidir.

Yetersizlikler var ve bu yüzden kayıplar yaşanıyor. Mutlaka ders çıkarılması, telafi edilmesi gereken durumlardır. Bunlar aşmamız gereken yanlarımız oluyor. Diğer yandan bizi yaşatacak olan değerler de çoğalmıştır. Her düzeyde yaşamayı mümkün kılacak değerler vardır. Bunları güçlü kavramak büyük önem taşıyor. Bu temelde bir kez daha böylesi bir günde özgürlüğe kavuşmak, tartışmak ve daha ileri bir hamlenin sağlıklı gözden geçirilmesi temelinde başlangıcını yapmak büyük önem taşır. Ve hepimizi mutlu kılar. Bizim sloganımız; *"1990'ın hamlesini 2000 yılına doğru tam bağımsız bir Kürdistan'la taçlandırmaktır.",* "Bu on yıla mutlaka tam bağımsız, özgür bir halk gerçeğini sığdırmaktır. *Ve Ortadoğu halkalarının da bu yeni gününü bağımsız, özgür, eşit ve kardeşçe kendilerini yeniden bulabilecekleri yıllar haline getirebilmektir."* Bugünleri partimiz önderliğinde yaratabildiysek, buradan alınacak güçle çizilen çerçevede doğru yürürsek, bu on yılı da başta Kürdistan halkı olmak üzere, komşu halklarımızın yılları haline de getirebiliriz. Önümüzdeki yıllara böyle yüklenmeliyiz. Sizler de gençliğinizin olanca coşkusuyla böyle yüklenmeyi büyük bir ant ve yaşam amacı olarak görmelisiniz. Bütün PKK'liler ve halkımız bu yılı böyle anlamlı yakalamışsa, halkımız önümüzdeki on yılı zaferle kucaklayacak koşullara sahip olmuş demektir. Savaşçı buna layık yaşamın hakkını verebilmelidir. Biz de şimdiye kadar bu temelde bugünlere ulaşmayı bildik. Bundan sonra halktan ve biraz daha gelişmiş PKK'den alacağımız güçle esasta da kendi rolümüze layık olmayı bilerek, kazanmak için elden geleni oldukça duyarlı, dikkatli ve kararlı sergileyeceğiz. Kendi tarihimizi bizzat kendi ellerimizle yaratabilecek bir duruma ulaşabildiğimize göre, ne düşmanın özel savaş yöntemleri ne de içimizdeki hiçbir engelleme bizi böylesine yüce bir yürüyüşten alıkoyamaz. Bunun için hepimizin her koşul altında yerine getirmemiz gereken görevleri vardır. Bu görevlerimizin militanı haline gelmeyi mutlaka bilmeliyiz ve sürekli böylesine bir görev konumu içinde bulunmalıyız.

Bu temelde halkımız ve onun gerçekten tarihinde yeni olan ve özgürlükle sonuçlanacak olan savaşımına önderlik eden bütün PKK'li militanları, en başta da şehitlerini saygıyla anıyoruz. Bu değerlerimizin anısına bağlılık temelinde tüm gücümüzü ortaya koyarak, düşmanın her gün ve onun gaflet içindeki temsilcilerinin -ki bu bizde çok yaygındır- bir hilesiyle, bir gafletiyle içine düştüğümüz durumlara bir daha düşmemek için, daha iyi yetkinleşen militan özelliklerimizle bu savaşın üzerine yürüyelim. Artık düşmanın da, dostun da kazanacağımıza dair içine girdiği durumu kendi elimizle, hem de istediğimiz tarzda kazanmak için tüm gücümüzü sarfetmeli, kazanmak için büyük bir yarışın içinde olmalıyız. Ve bu konuda her zamankinden daha fazla söylediğimiz sözlerin eri olmalıyız. Bundan sonraki yürüyüşümüz bu temelde olacaktır. Sıradan basit bir iş de olsa, kendinizi eğitme işi de olsa bu temelde yürütmelisiniz. Savaşı, 1990'lı yılların zaferine yaraşır bir biçimde başta halkımız olmak üzere, tüm militan yapı elden geldiğince üzerine yürüyerek kazanalım. Geçmişte içine düştüğümüz ve bugün mutlaka aşılması gerektiğini bilince çıkardığımız ve onun kararlılığına ulaştığımız bir tarzla yüklenelim ve başaralım. Bu temelde yürürsek kesinlikle zafer bizimdir.

22 Mart 1990

2006'yı hamle yılına dönüştürelim

baştarafı 19'da

Apoculuk demek, halkı sevmek, halkın içinde yaşamak, bir derviş gibi halk içinde çalışmak, karşılıksız hizmet ve fedakarlık demektir. Sen bunların hiçbirisini yapmayacaksın, bir de kendine en iyi Apocuyum, diyeceksin. Apoculuk, ***Şehit Viyan***, ***Şehit Serdar***, Kerboran'daki ***Yedilerin*** direnişi demektir.

Biz bu devrimin öncü gücü olarak gençliği ve kadını belirlemişiz. Sen gençliği örgütlemeyeceksin, gençliği dağınık tutacaksın ve "Ben Apocuyum" diyeceksin. Bu yaklaşım kabul edilemez. Kadın toplumun öncü gücüdür, diyoruz, ama kadın örgütsüz olacak. Kadına feodal değer yargılarıyla yaklaşacaksın, kadına gereken öncü misyonu biçmeyeceksin, ona örgütsel bir performans kazandırmayacaksın, bu olmaz.

Özellikle Özgür Yurttaş Hareketi (ÖYH)'ni bu eksende geliştirmek, ÖYH'nin meclislerini bütün mahallelerde, köylerde, şehirlerde adım adım geliştirmek, bu temelde örgütlenmesini, toplumsal örgütlenmenin bel kemiği haline getirmek önem taşımaktadır. Üç örgütlenme modeli önemlidir; ÖYH, gençlik hareketi ve kadın hareketi. Bu üçünün eksen alındığı bir örgütlenme modeli geliştirilerek diğer kültürel, sanatsal, siyasi, ideolojik faaliyetlere boyut kazandırılmalıdır.

Yeni dönemde öngördüğümüz hamlesel çıkışı en çok bu çerçevede ele almak ve sürdürülmekte olan demokratik konfederal örgütlenme sürecini daha ileri bir aşamaya taşımak gerekmektedir. Hamlemizin esas amacı da budur. Bunun gelişmesi demek, aynı zamanda Kürt sorununun siyasal çözüme kavuşması demek olacaktır. Bu da toplumun özgürleşmesi, demokratikleşmesi, demokratik konfederal sistemin gelişmesi demektir. Demokratik konfederal sistemin örgütlenmesinin gelişmesi demek, Kürt toplumunda demokratik yükselişin sağlanması demektir. Demokratik yükseliş ve özgürleşmenin bu çerçevede yakalanacağını bilerek, herkes bu örgütsel faaliyetlere elinden geleni geride bırakmamacasına katılım göstermelidir.

Böyle bir çalışmayı yürütürken rahat bırakılmayacağımızı bilmeliyiz. Türk devletinin çeşitli biçimlerde saldırılarının gelişeceğini de bilmek gerekiyor. Kaldı ki şimdiden çeşitli toplantılarıyla, beyanatlarıyla da böyle yaklaşacağı açığa çıkmaktadır. Halkımızın örgütsel iradeleşmesini kabul etmemektedir. Örgütsel yapımızı parçalamak, tasfiye etmek, onu örgütsüzleştirip adeta esir almak için çeşitli yönelimler geliştireceğini açığa vurmuştur. Bu, bir polis baskısı, katletme biçiminde olabilir. Yeniden kontra faaliyetlerinin, faili meçhul cinayetlerin geliştirilmesi biçiminde de olabilir. Düşünün ki, kendisine göre olmayanların yeşil kartını dahi almaktadır. Kendisini bu kadar düşürmüş bir devlet gerçeği ile karşı karşıyayız. O açıdan toplumumuz kendi demokratik konfederal sistemini örgütlerken, öncelikle kendi kendini savunmayı bilecektir.

Toplumsal olarak kendisini örgütlerken özsavunmasını da yapacaktır. Toplum "gerilla dağdan gelip beni koruyacaktır" dememelidir. Her mahalle, her köy aynı zamanda kendi savunmasını da kendisi yapmalı, özsavunma örgütlenmesini geliştirmelidir. Kendisini yürütebilen, yönetebilen ve kendisine yetebilen bir düzeye gelmelidir. Zaten demokratik konfederalizmin diğer boyutu da, kendi kendine yeterli olan bir sistem olmasıdır. Kendi dışındaki farklı kurumlarla ilişki de aynı anlamda ele alınabilir.

Biz önümüzdeki aylarda dil konusunu yeniden gündeme getirmek istiyoruz. Dil konusunda ciddi bir geriliğin olduğunu biliyoruz. Geçen yıl bunu bir kampanya biçiminde gündemleştirdik, Önderlik kampanyası önce çıktığı için bu kampanya geride kaldı. Önderlik kampanyasının bitmesiyle birlikte dil kampanyasını yeniden gündeme getirerek, tüm Kürt toplumunun Kürtçe konuşmasını hedeflemeliyiz. Sosyal ilişkilerimiz, siyasi ilişkilerimiz Kürtçe yürütülmelidir. Ne yazık ki Diyarbakır gibi bir Kürt merkezinde bile insanların günlük sosyal ilişkileri Türkçe olabilmekteymiş. Bu ciddi bir yetersizliktir, bunun aşılması gerekmektedir.

Diğer önemli bir konu da toplumun inançlarıdır ve bunlara bağlı değer yargılarıdır. Önderliğimizin baştan beri bu konuya çok ciddi yaklaştığı, kuru solculukla yaklaşmadığı bilinmektedir. Bu temelde çeşitli dini örgütlenmelerin geliştirildiğini de bilmekteyiz. İslami Hareket, Aleviler Birliği, Yezidiler Birliği gibi inanç temelli Kürt ulusal kurumlarının geliştiğini bilmekteyiz. Ama bunlar bugün Kuzey'de zayıflamış durumdadır. Bunu önemsemek gerekiyor. Özellikle toplumun inancına saygılı davranmak, hatta ona dayanarak çeşitli örgütlenmeleri öngörmek, toplumsal örgütlenmenin diğer bir yanının da bu olduğunu bilmek gerekiyor.

– Son olarak, 2006 Newrozu'ndan beklentileriniz nelerdir?

– 2006 Newrozu aynı zamanda KKK'nin kuruluşunun da birinci yıldönümüdür. Newroz, halkımızın tarihsel geleneğinde yeri olan bir gündür, bu biliniyor. Bunu burada açmaya hiç gerek yoktur. Fakat biz 2006 Newrozu'nu toplumsal olarak gelişmenin zirveye çıktığı bir Newroz'a dönüştürmek istiyoruz. Önderliğe sahiplenme konusunda sürdürülen kampanyanın zirveleştiği bir sürece dönüştürmek istiyoruz.

Aslında 2006 Newrozu'nun bir Önderlik Newrozu olması gerekiyor. Kürt özgürlük hareketi belli bir düzey kazanmıştır. Önderliğin bu konudaki rolü bilinmektedir. Bazı güçler adeta Önderliği bir birey gibi ele almaktadır. Biz de buna cevaben, halk olarak geliştirmekte olduğumuz referandumla birlikte bu Newroz'u bir Öcalan Newrozu'na dönüştürmeliyiz. Önderliğe daha fazla sahip çıkıldığı, yine Önderliğin sistemi olan KKK sistemine daha fazla sahip çıkıldığı bir Newroz'a dönüştürmeliyiz. Newroz'u bu kapsamda karşılamak gerekiyor.

Tarihimizde bütün Newrozlar bir hamlesel çıkışın zemini olabilmişlerdir. Özellikle mücadelenin önemli tarihi evrelerindeki Newrozlar, bu işlevi görmüşlerdir. Kuşkusuz biz de 2006 Newrozu'nu mücadelemizde bir ivmenin geliştirdiği bir başlangıç yapmak istiyoruz. Fakat bunu bazı Türk devlet yetkililerinin "Newroz'da olay çıkaracaklar, şöyle böyle edecekler" gibi anlamaları yanlıştır, o bir saptırmadır. Halkımız Newroz'u demokratik bir çerçevede, ama oldukça yaygın, ulusallaşmış bir motifle kutlamalı, bugünü barışa, özgürlüğe, demokrasiye ve Önderliğine daha fazla sahip çıktığı bir gün olarak değerlendirmelidir. 2006 Newroz'u Önderliğe, barışa, kardeşliğe daha fazla sahip çıkıldığı bir gün olarak kutlanılmalıdır. Ayrıca Newroz'a tek bir gün olarak da yaklaşmamak gerekiyor. Bu süreci bir hafta olarak görmek gerekir. Buna Kahramanlık Haftası olarak Newroz Haftası diyelim. Newroz'u ulusallaşmanın, ulusal duyguların demokratik değerlerle bütünleştiği, zirveleştiği bir güne dönüştürmek, bu anlamda Önder Apo'yu sahiplenmenin yükseldiği bir güne dönüştürmek gerektiğini düşünüyoruz. Ulusal birlik, bütünlük mesajının verildiği bir gün olmasını diliyoruz.

2006 NEWROZU GERÇEK BİR ÖNDERLİK NEWROZU OLMUŞTUR

2006 Newrozu, 2618 yıllık Newroz tarihinin gerçek bir doruğu olma gücüne ulaşmış durumda. Halkın özgürlük ve demokrasi tutkuları, istemi binlerce yılı alan bu büyük mücadelenin en güçlü ve görkemli düzeyine ulaşmış bulunuyor. Kürt halkının Önder Apo ve PKK ile ulaştığı düzey, özgürlük, demokrasi, eşitlik, adalet arayışında bu noktaya ulaşmış bulunuyor. Bu büyük bir gelişme tabii. Kürdistan'daki gelişmeler açısından olduğu kadar Ortadoğu'daki gelişmeler için de, Kürt halkı açısından olduğu kadar bölge halklarının özgür demokratik geleceği açısından da büyük bir önem arz ediyor. Halkların geleceğe umutla ve güvenle bakmasına yol açıyor.

Bu Newroz'u hareket olarak, halk olarak çifte bayram gibi kutladık, kutluyoruz. Hem yeni yıl bayramı, hem konfederalizm bayramı. Halk her ikisini de birleştirerek, gerçek bir özgürlük bayramına, diriliş bayramına dönüştürdü bu 21 Mart'ı. 2618 yıllık özgürlük arayışına günümüzde ne kadar bağlı kalındığını, sahip çıktığını gösterdiği gibi, Önder Apo'nun 2005 Newrozu'nda ilan ettiği Kürt halkının özgür, demokratik yaşamının kurulması, örgütleşmesi, sistemlileşmesi olan demokratik konfederalizme de ne denli sahip çıktığını, benimsediğini, kendi özgür ve demokratik yaşamını demokratik konfederalizm sistemi içerisinde örgütleyerek sürdürme kararlılığında olduğunu ortaya koydu. Gerçek bir bayram kutlaması olduğu kadar Önderlik çizgisine sahip çıkmanın, sahiplenmenin de en somut, temel bir duruşunu gösterdi.

> "Devletin toplumu sayı olarak kat kat aşan silahlı güç yerleştirdiği yerlerde bile, halkın görkemli Newroz kutlamaları oldu. Bu, 2006 Newrozu'nun geçen yıllardaki Newroz kutlamalarına yaptığı katkı oluyor. Diğer bir yenilik yoğunluğu oluyor. Özellikle 1990'dan bu yana, yani ulusal diriliş devriminin gerçekleşmesinden bu yana Newrozlar hep kitlesel kutlandı. Her yeni yılın Newroz'u daha öncekini kitlesel katılım açısından daha da aşan bir Newroz oldu"

Newroz Önderlik referandumunu ortaya çıkardı

Bir süredir Önderliğe ilişkin referandum çalışmaları da yürütüyoruz. Önder Apo'nun Kürdistan'da siyasi irade olduğunu halkın oyuna sunan bir referandum çalışması. Bunun fiili gerçekleşmesini bu Newroz süreci verdi. Zaten her yerde halka soruyorlardı da. Newroz, doğrudan demokrasinin, halkın doğrudan bir toplantı ile karar vermesinin en somut örneği olarak, bir Önderlik referandumunu ortaya çıkardı. Kuşkusuz oylama, imza kampanyası biçiminde sürecek. Ama referandum fiilen Newroz ile başarılmıştır, amacına ulaşmıştır. Halkın yarıdan büyük bir kesimine sorulmuş, gidilmiş, olumlu yanıt da alınmıştır. Bu Newroz'un böyle bir somut, pratik anlamı ve değeri var. Geçen yılki Newroz'da çok fazla açıklama, bilgilendirme, hazırlık çalışması yapılmamış olmasına rağmen, halk yine de Önderliğini ve Koma Komalên Kurdistan (KKK) ilanını görkemli gösterilerle sahiplenmişti. "Önder Apo'nun söylediği, yapmak istediği şeyler doğrudur, bizim kabulümüzdür" biçiminde bir pratik tutumun sahibi olmuştur. Bu Newroz onu daha da perçinledi. Konfederalizmi anlama ve sahiplenip uygulama noktasında, halkın gerçek tutumunu ortaya koydu. 2006 yılı bu temelde gelişiyor.

Aslında uluslararası komplonun 8. yılı oluyor. 8. yılında uluslararası komploya karşı özgürlük ve demokrasi mücadelemizin içeriğini, düzeyini ifade ediyor. Bu eylemlilik, 15 Şubat komplosunun 7. yıldönümünde başladı. Halkın komployu kınayan, lanetleyen, reddeden, "Önder Apo'ya özgürlük, Kürt sorununa demokratik çözüm" isteyen tutumu, en geniş ve somut bir biçimde 15 Şubat komplosunun yıldönümü etkinlikleriyle gösterildi. Komplonun 8. yılına hareket ve halk olarak nasıl bir özgürlük mücadelesi dayatacağımız orada ortaya çıktı. Yeni yıl mücadelesinin güçlü bir başlangıcı yapılmış oldu. Her zamanki komployu protesto eylemlerini çok aşan bir tutumdu bu. Hem yaygınlık bakımından, hem mesajlar bakımından hem de halkın direnişçi duruşu bakımından bu görüldü. Halk, 15 Şubat komplosunun yıldönümündeki etkinliklerde uluslararası komplo ve onun somut ifadesi olan İmralı sistemini açıkça reddeden, onunla birlikte yaşamak istemediğini net ortaya koyan, onu parçalamayı hedefleyen bir mücadeleyi yürüteceğini ilan eden bir başlangıç yaptı . Bu başlangıç 8 Mart'ta daha da gelişme kaydetti, somutluk kazandı.

Kadın hareketinin dünyadaki özgürlük hareketlerine öncülük edebilecek bir düzeyinin örgütlülüğünün, gücünün olduğu herkesçe görüldü. Hem kadın özgürlük mücadelesini ideolojik, politik, örgütsel bakımdan geliştirme, hem genelde halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirme, sahiplenme ona öncülük etme bilincine, iradesine, örgütlü gücüne sahip bulunduğunu Kürt kadını eylemleriyle ortaya koydu. Newroz bu sürecin zirvesi oluyor. Ulaşılan bir doruk. Aslında komploya karşı 8. yıl, mücadelemizin halk eylemliliği düzeyindeki doruğu oluyor. Her yönüyle böyle bir zirve olma özelliğini taşıyor. Dost düşman herkes bunu böyle ifade ediyor. Halkın coşkusu, heyecanı en ileri düzeye ulaşmış durumda. Dostlar, demokratik güçler bundan büyük heyecan duyuyorlar, destek alıyorlar. Dünyanın birçok çevresinden insanlar, Kürt yeni yılının nasıl başlayacağını ve bunun Ortadoğu'da süren bu büyük mücadele içerisinde ne anlam ifade edeceğini, nasıl mesajlar vereceğini büyük bir dikkatle izledi. Bunu görmeye ve anlamaya da çalıştılar. Birçoğu da doğrudan Kürdistan'a geldi. Kürdistan'ın değişik şehirlerinde halkın etkinliklerini izleyerek, 2006 yılında muhtemel gelişmelerin neler olacağını biraz da Kürt penceresinden bakarak anlamaya çalıştılar, çalışıyorlar. Özgürlük ve demokrasi mücadelemiz açısından bu durum önem arz ediyor. Ortadoğu'daki gelişmeler nasıl olacak diye ABD penceresinden de bakılıyor.

Ortadoğu'nun 20. yüzyılda ulus devlet yapılanması içerisine oluşmuş siyasi merkezleri var. Oradan da bakılıyor elbette. Buna ulus devlet statükosu diyoruz. Fakat yeni bir güç ve gelişme olarak Kürt penceresinden bakılması gerektiğini de artık herkes kabul ediyor. Ortadoğu'yu iyi anlayabilmek, tanımlayabilmek ve görebilmek; Ortadoğu'da yaşanan mücadelenin hangi yönde gelişebileceğini tahmin edebilmek için diğer iki pencereden bakıldığı; Kürt penceresinden de bakılması gerektiğini, Kürt halkının geliştireceği mücadelenin düzeyini anlamak ve bunun bölge siyaseti üzerindeki etkisini görmek gerektiğini herkes kabul ediyor. Bu da güncel bir gerçeklik.

İnkar ve imha sisteminin bütün çabaları halk nezdinde kırılmıştır

Bunlarla birlikte, 2006 Newrozu'nun kendine özgü, mücadelemize yenilik katan yönleri neler? Belki biraz erken, bilgilerimiz eksik, ama onların da üzerine insan bazı şeyler söyleyebilir. Bir kere her zamanki Newroz kutlamalarından, etkinliklerinden çok daha yaygın bir konum arz ediyor bu 2006 Newroz kutlamaları. Kürdistan'ın dört parçasında, yine dünyada Kürt halkının bulunduğu her yerde kutlama olmuştur. Kuşkusuz tüm kutlamalar aynı içerikte, aynı düzeyde değil. Örneğin Büyük Güney'de daha çok siyası içerikten uzak, bir ulusal tutum, bayram, yine bir bahar etkinliği olarak kutlanıyor. Çeşitli çevreler böyle bir kutlamada bulundular. Doğu Kürdistan'da daha çok gergin geçti. Siyasi mücadeledeki anlamı daha da gergin oldu. Güneybatı Kürdistan'da, Kuzey'de, yine yurtdışında büyük ölçüde hareketimizin yürüttüğü özgürlük mücadelesinin çevresinde gerçekleşen bir Newroz kutlaması var ki, bunun siyasi, ideolojik, sosyal bir içeriğinin olduğu ve bir ulusal diriliş bayramı, özgürlük bayramı olarak halkın yürüttüğü mücadelenin hem bir sonucu hem de o mücadeleyi daha da geliştirmeye güç katan, ivmelendiren bir husus olduğu biliniyor. Bu çerçevede de kutlanmıştır. Ama hepsinin özgürlük ile bağı var. Ulusal gelişme ve direniş ile bağı var. Kürdistan'da yeni yıla girişi de ifade ediyor. Bu anlamda bir bütünlüğü var. İçinde çok değişik yönler bulunsa da büyük çoğunluğunun hem siyasi, ideolojik içeriği mevcut hem de genelde bir ulusal diriliş ve özgürlük bayramı olma bütünlüğüne sahip. Ayrıntılarda gelişme daha fazla, yaygınlık daha çok tabii.

Özellikle Kuzey Kürdistan'da yıllardır baskı ve zulüm ile ulusal diriliş bayramı kutlamaları engellenen halkın durumu, bu Newroz'da kırılmış bulunuyor. Geçen yıllarda görülmeyen birçok alanda bu yıl hem kutlamalar oldu hem de çok görkemli, çok canlı, çok heyecanlı geçti. Botan'ın, Zagros'un bütün ilçelerinde, hatta köylerinde, devletin asker ve korucu gücüne dayanarak yürüttüğü bütün engelleme, bastırma çabalarına rağmen, halk çok görkemli bir Newroz kutlaması yaşadı. Bu şunu gösteriyor ki; inkar ve imha sisteminin baskı, engellemeye yönelik bütün çabaları halk nezdinde kırılmıştır. Onun o bastırıcı, engelleyici çabalarını halk artık dikkate almıyor, dinlemiyor. O çabalar, halkın ulusal özgürlük ve direniş bayramını kutlamasına, ulusal bütünlük sağlamasına, ulusal tavır geliştirmesine engel olamıyor. Bu netice görüldü. Devletin toplumu sayı olarak kat kat aşan silahlı güç yerleştirdiği yerlerde bile halkın görkemli Newroz kutlamalarla oldu. Bu, yeni bir durumdur. 2006 Newrozu'nun geçen yıllardaki Newroz kutlamalarına yaptığı katkı oluyor.

İkinci bir yenilik yoğunluğu oluyor. Aslında özellikle 1990'dan bu yana, yani ulusal diriliş devriminin gerçekleşmesinden bu yana Newrozlar hep kitlesel kutlandı. Her yılın Newroz'u daha öncekini kitle bakımından, sayı bakımından daha da aşan bir Newroz oldu. Bu bakımdan 2006 Newrozu da geçen yılları aşan düzeyde. Bunu da değerlendirmek lazım. Herhalde on milyonu aşan bir katılımı içeriyor. Sadece 21 Mart günü yapılan etkinliklere katılım, 4-5 milyonu buluyor. Belki daha fazladır. Çok ayrıntılı bilgi sahibi olmuş da değiliz. Basına yansıyanlar üzerinden bunları belirtiyoruz. Bir hafta boyunca süren ve hala da devam eden kutlamalar değerlendirilir, dikkate alınırsa, katılım on milyon sınırına ulaşacak belki de aşacaktır. Bu noktadan baktığımızda tabii bir yoğunluk var. Kitlesel katılımda artış var. Temel bütün merkezlerde bu artış görülüyor. Amed kendinden beklendiği gibi, milyona varan bir sayıya ulaştığını gösteriyor. Van'daki kutlamalar, AKP'nin hükümet imkanlarını kullanarak harcadığı bütün zayıflatıcı, engelleyici çabalarına rağmen görkemli geçmiştir. Kuzey'de ve Türkiye'deki diğer şehirlerde, kasabalardaki düzey de çok iyi. Örneğin İstanbul'da, Urfa'da, yine Botan'ın şehir ve kasabalarındaki katılımlar ulaşılabilecek en ileri düzeyi ifade ediyor. Bütün bunlar yediden yetmişe herkesin böyle bir etkinliğe katıldığını, Newroz bayramını kutladığını gösteriyor. Diğer alanlarda da benzer durum yaşanıyor.

Güneybatı'da milyonu aşan bir katılımın olduğunu da basından öğrendik. Güney'de, Maxmur'da halkın coşkusu, örgütlülüğü, heyecanı gerçekten de her türlü baskı sistemini parçalayacak güce ulaşıldığını gösteriyordu. Yine Doğu Kürdistan'da, her alanda kutlamaların olduğu, hatta çatışmaların olduğu yönünde de bilgiler var. Yurtdışı da böyle. Avrupa'da çok parçalı bir Newroz kutlaması yaşandı. Bir merkezde toplanmaktan ziyade, herkesin olduğu yerde kutlaması biçimindeydi. Ve birçok alanda kutlamaların ileri düzeyde olduğunu gördük. BDT alanında da öyledir. Halkın katılımı iyidir. Bu bakımdan da bir genişleme, kitlesel genişlemenin yaşandığı, 2006 Newrozu'nda diğer Newroz kutlamalarına göre kitlesel bir büyümenin, genişlemenin olduğu bir gerçek.

devamı 28'de